

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ȘI CELEI DE O FIINȚĂ,
DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

C E A S L O V

TIPĂRIT CU APROBAREA SFÂNTULUI SINOD
ȘI CU BINECUVÂNTAREA
PREA FERICITULUI PĂRINTE

T E O C T I S T
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE
BUCUREȘTI – 2001

© 2001

Editura Institutului Biblic și de Misiune
al Bisericii Ortodoxe Române
ISBN 973-9332-27-7

CUVÂNT ÎNAINTE

Între cărțile cvlaviei creștine, Ceaslovul sau Orologiul, cum i se mai spunea în trecut, ocupă, fără nici o îndoială, un loc de frunte. Ceaslovul este cea mai de seamă și mai completă carte de rugăciuni a creștinului dreptmăritor, care își poate astâmpăra setea de înălțare a cugetului și a inimii către Dumnezeu prin citirea uneia sau alteia din rânduielile pe care Ceaslovul le cuprinde pe larg și din belșug.

Aceasta este și pricina pentru care mai multe rânduieli din Ceaslov cuprind precizări și povățuiri ca acestea: "Dacă ești preot, să zici: Binecuvântat este Dumnezeu nostru...", iar dacă nu ești preot, să zici: "Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților, miluiește-ne pe noi. Amin" (Rugăciunile dimineții).

De aceea Ceaslovul este deopotrivă o carte de slujbă trebuitoare preotului și cântărețului în biserică, la săvârșirea serviciului divin public, dar și o carte care cuprinde rugăciuni și rânduieli care pot să fie folosite de creștini și în familie, potrivit cu învățătura Sfinților Părinți care numesc familia "o mică biserică", îndemnându-ne: "Faceți din casele voastre o biserică". Pentru aceasta, Ceaslovul cuprinde, pe lângă cele șapte laude ale Bisericii, și extrase din majoritatea celorlalte cărți de slujbă ale Bisericii Ortodoxe și care dau expresie întregului cult adus de acesta lui Dumnezeu Celui în Treime preamărit.

În Ceaslov vom afla troparele și condacele de peste toată săptămâna, troparele și condacele Triodului și cele ale Penticostarului, ale Născătoarei de Dumnezeu și troparele și condacele principalelor sărbători creștine și ale sfinților celor mai însemnați din calendarul ortodox, care au fost extrase din cele douăsprezece Mineie în care aflăm slujbele bisericesti închinat sfinților. Această caracteristică face din Ceaslov o carte de neapărată trebuință nu numai pentru preot și cântăreț, dar și pentru monah și creștin pen-

tru care datele Sinaxarului bisericesc nu rămân simple înscrisuri ale unei cărți de slujbă, ci dreptare ale învățaturii și vieții creștine.

Acestea sunt numai unele din temeiurile acelei năzuințe a creștinilor, demne de toată prețuirea și lauda, de a avea în casa lor și în colțul camerei lor de rugăciune această carte de slujbă, care este Ceaslovul și care, prin cuprinsul său atât de bogat și de dens, în ce privește rugăciunile pe care le conține, poate să aline suferințe și dureri, să înlăture încercări și urgii care, uneori, se abat asupra noastră, să întărească sufletele încercate de tăgadă sau necredință.

Ceaslovul este o carte al cărei cuprins s-a format din cea mai mare vechime a Bisericii sub pana și din experiența marilor trăitori pe culmile desăvârșirii creștine, care au dat expresie celor mai frumoase rugăciuni pe care spiritul lor, luminat de harul Sfântului Duh, le-a înălțat către Dumnezeu cel Atotputernic, către Maica Domnului și către toți sfinții din Sinaxarul creștin. Aceste rugăciuni, rânduite alături de Psalmii Vechiului Testament în alcătuirea minunată a Ceaslovului, ne arată, în fiecare ceas al zilei și al nopții, cum trebuie să ne rugăm și ce cuvânt de cerere, de slavă și de mulțumire să înălțăm către Cel Atotputernic, Tatăl nostru cel ceresc. De aceea, Ceaslovul este o permanentă și neîntrecută călăuză pe drumul nostru către desăvârșirea creștină, deschizându-ne ușile cele de taină ale rugăciunii și ale întâlnirii, pe această cale, cu Dumnezeu întru Care sufletul nostru își află liman de pace și liniște. Ceaslovul este, drept aceea, cartea de fiecare zi a tuturor celor care prețuiesc rugăciunea și desăvârșirea morală, a celor care caută Împărăția cerurilor și dreptatea lui Dumnezeu, gândind fără încetare la cele înalte și veșnice.

Cugetul nostru se umple de o nespusă bucurie duhovnicească ori de câte ori o nouă ediție a acestei cărți intră sub teascurile tipografiei pentru a fi pusă apoi în mâinile creștinilor spre a le dăruir prilejul fericit de a întâlni, iară și iară, duhul autentic al rugăciunii. De aceea, binecuvântez pe toți cei care s-au ostenit la tipărirea Ceaslovului și pe cei care se învrednicesc să țină în mâinile lor o asemenea carte în care și noi, ca și strămoșii noștri, căutăm să găsim apa cea vie a rugăciunii și harul lui Dumnezeu, care nu se sfârșește niciodată.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu noi toți!

RUGĂCIUNI,
RÂNDUIELI ȘI SLUJBE

Impărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești; Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (de trei ori) Slavă... Și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele acestea:

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, și cântare îngerească strigăm Ție, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă....

Din pat și din somn m-ai ridicat, Doamne; mintea mea o luminează, inima și buzele mele le deschide ca să Te laud pe

Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Fără de veste Judecătorul va veni și faptele fiecăruia se vor descoperi. Ci cu frică să strigăm în miezul nopții: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi rugăciunea aceasta:

Din somn sculându-mă, mulțumescu-Ți Ție, Preasfântă Treime, că, pentru multă bunătatea Ta și pentru îndelungă-răbdarea Ta, nu Te-ai mâniat pe mine, leneșul și păcătosul, nici nu m-ai pierdut pentru fărădelegile mele, ci ai arătat iubire de oameni, după obicei; și, întru deznădăjduire zăcând eu, m-ai ridicat, ca să mânec și să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura, ca să mă învăț cuvintele Tale, să înțeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ți cânt întru mărturisirea inimii și să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune:

Slavă Ție, Împărate, Dumnezeu atotputernice, Scare, cu purtarea Ta de grijă cea dumnezeiască și de oameni iubitoare, m-ai învrednicit pe mine, păcătosul și nevrednicul, a mă scula din somn și a dobândi intrare în sfântă casa Ta. Primește,

Doamne, și glasul rugăciunii mele, ca și al sfințelor și înțelegătoarelor Tale puteri, și binevoiește ca, din inimă curată și cu duh de umilință, să Ți se aducă Ție laudă din necuratele mele buze; ca și eu să mă fac părtaș fecioarelor celor înțelepte, cu luminată făclia sufletului meu, și să Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu-Cuvântul cel slăvit în Tatăl și în Duhul Sfânt. Amin.

Apoi:

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru (cu trei închinăciuni)!

Apoi îndată Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vărtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea cu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit: cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăți; spăla-mă-vei,

și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă depărta de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeuule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi

Rugăciunea întâi,

a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, curățește-mă pe mine păcătosul, că nniciodată n-am făcut bine înaintea Ta. Izbăvește-mă, deci, de cel viclean și să fie întru mine voia Ta, ca, fără de osândă, să deschid gura mea cea

nevrednică și să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Din somn sculându-mă, cântare de miez de noapte aduc Ție, Mântuitorule, și, înaintea Ta căzând, strig: Nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluiește, Cel ce Te-ai răstignit de voie, și pe mine, cel ce zac în lene; grăbind, mă scoală și mă mântuiește, ca să stau înaintea Ta întru rugăciuni; iar după somnul nopții, să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, și mă mântuiește.

Rugăciunea a treia,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Sculându-mă din somn, către Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, scap și spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ție, ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea și în tot lucrul. Izbăvește-mă de toate lucrurile lumești cele rele și de sporirea diavolească izbăvește-mă și mă du întru împărăția Ta cea veșnică. Că Tu ești Făcătorul meu și Purtătorul de grijă și Dătătorul a tot binele și întru Tine este toată nădejdea mea și Ție slavă înalt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, Cel ce cu multa Ta bunătate și cu îndurările Tale cele mari mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut timpul nopții acesteia, fără de ispită de toată răutatea pizmașului, Tu însuți, Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt, învrednicește-mă, cu adevărată lumina Ta, ca să fac voia Ta cu inimă luminată, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea:

Doamne, Dumnezeuule, Atotțiitorule, Care primești de la puterile Tale cele cerești cântarea Sfintei Treimi, primește și de la noi, nevrednicii robii Tăi, cântarea Sfintei Treimi și ne dăruiește ca, în toți anii vieții noastre și în tot ceasul, Ție slavă să-Ți înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a șasea:

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeuul puterilor și al tuturor trupurilor, Care între cele de sus locuiești și spre cele de jos privești; Cel ce ispitești inimile și rărunchii și tainele oamenilor le știi cu adevărat; Lumină fără de început și pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare; Însuți, Împărate fără de moarte, primește rugăciunile noastre pe care le aducem Ție din gurile noastre cele întinate, în acest ceas al nopții, îndrăz-

nind pentru mulțimea milelor Tale. Iartă-ne nouă greșelile ce am greșit înaintea Ta, cu cuvântul, cu fapta, din știință și din neștiință. Curățește-ne pe noi de toate întinăciunile trupesti și sufletești, făcându-ne pe noi casă cinstitului și Sfântului Tău Duh. Și ne dăruiește nouă, cu inimă veghetoare și curată, să trecem toată noaptea acestei vieți, așteptând luminata și sfânta zi a Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când va veni pe pământ cu slavă să judece pe toți și să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflați zăcând și dormitând, ci priveghind și sculați întru lucrarea poruncilor Lui și să fim gata a intra în bucuria și în câmara slavei Lui celei dumnezeiești, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă și nespusa dulceață a celor ce văd pururea frumusețea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu ești lumina cea adevărată, Care luminezi și sfințești toate, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a șaptea:

Pe Tine Te binecuvântăm, Dumnezeule preaînalt și Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari și cu anevoie de urmat, slăvite și preaminunate, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna neputințelor noastre și spre repaos de ostenele trupului, mulțumindu-Ți că nu ne-ai pierdut pe noi cu fărădelegile

noastre, ci, după obicei, Te-ai arătat iubitor de oameni și ne-ai ridicat pe noi a mâncea și a slăvi stăpânirea Ta. Pentru aceea, ne rugăm bunătății Tale celei neasemănate: luminează ochii gândului nostru și ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenci și deschide gura noastră și o umple de laudele Tale, ca să putem în liniște a cânta, a striga și a ne mărturisii pururea Ție, Dumnezeuului celui slăvit în toate și de toți: Tatălui celui fără de început, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a opta.

a Sfântului Ioan Gură de Aur:

După numărul ceasurilor nopții și ale zilei:

Pentru ceasurile nopții:

Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel cereesc. Doamne, izbăvește-mă de chinurile cele veșnice. Doamne, de am greșit, fie cu mintea, fie cu gândul, sau cu cuvântul, sau cu fapta, iartă-mă. Doamne, izbăvește-mă de toată neștiința și uitarea, de trândăvirea și de nesimțirea cea împietrită. Doamne, izbăvește-mă de toata ispitirea. Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea. Doamne, Tu, ca un Dumnezeu îndurător, miluiește-mă pe mine, ca un om care am greșit, văzând neputința sufletului meu. Doamne, trimite

mila Ta întru ajutorul meu, ca să preaslăvesc preasfânt numele Tău. Doamne, Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău, în cartea vieții și-mi dăruiește sfârșit bun. Doamne, Dumnezeuul meu, deși n-am făcut nici un bine înaintea Ta, dă-mi, după harul Tău, să pun început bun. Doamne, stropește inima mea cu roua harului Tău. Doamne al cerului și al pământului, pomenește-mă pe mine, păcătosul, rușinatul și nevrednicul robul Tău, întru împărăția Ta. Amin.

Pentru ceasurile zilei:

Doamne, primește-mă întru pocăință. Doamne, nu mă lăsa pe mine. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită. Doamne, dă-mi cuget bun. Doamne, dă-mi lacrimi și aducere aminte de moarte și umilință. Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele. Doamne, dă-mi smerenie, curăție și ascultare. Doamne, dă-mi răbdare și voie nebiruită și blândețe. Doamne, sădește în mine rădăcina bunătăților și frica Ta în inima mea. Doamne, învrednicește-mă să Te iubesc cu tot sufletul și gândul meu și să fac în toate voia Ta. Doamne, apără-mă de oameni gâlcevitori, de diavoli și de patimile trupești și de toate celelalte lucruri necuviincioase. Doamne, știu că faci precum vrei Tu, deci să fie și întru mine, păcătosul, voia Ta, că binecuvântat ești în veci. Amin.

Rugăciunea a noua.
către sfântul înger, păzitorul vieții:

Îngerule cel sfânt al lui Hristos, către tine cad și
mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care ești dat mie
de la Sfântul Botez, spre păzirea sufletului și a păcăto-
sului meu trup. Iar eu, cu lenea mea și cu obicei-
urile mele cele rele, am mâniat preacurată lumina ta
și te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele
de rușine: cu minciunile, cu clevețirile, cu pizma, cu
osândirea, cu trufia, cu neascultarea, cu neiubirea
de frați și cu ținerea de minte a răului, cu iubirea de
argint, cu desfrânarea, cu mânia, cu scumpătatea,
cu mâncarea cea fără de saț, cu beția, cu multa vor-
bire, cu gândurile cele rele și viclene, cu obiceiurile
cele rele și cu aprinderea spre desfrânare, având
osebită voință spre toată pofta cea trupească. O, rea
voință a mea, pe care nici ființele cele necuvântătoare
nu o au! Dar cum vei putea să cauți spre mine sau să
te apropii de mine, cel necurat? Sau cu ce ochi, înge-
rule al lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am
încurcat așa de rău în lucrurile cele întinate? Sau
cum voi putea să-mi cer iertare pentru faptele mele
cele amare, rele și viclene, în care cad în toate zilele
și nopțile și în tot ceasul? De aceea cad înaintea ta și
mă rog, păzitorul meu cel sfânt, milostivește-te spre
mine, păcătosul, și-mi fii mie într-ajutor și sprijinitor
aupra pizmașului meu celui rău, cu sfintele tale ru-
găciuni, și împărăției lui Dumnezeu mă fă părtaș cu
toți sfinții, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a zecea,
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă stăpâna mea, de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele și preaputernicele tale rugăciuni, izgonește de la mine, smeritul și ticălosul robul tău, deznădăjduirea, uitarea, necunoștința, neputarea de grijă și toate gândurile cele întinate, cele rele și hulitoare de la ticăloasa mea inimă și de la întunecata mea minte. Și stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt și ticălos. Și mă izbăvește de multe rele și aduceri-aminte și năravuri, și de toate faptele cele rele mă slobozește. Că binecuvântată ești de toate neamurile, și precainstitul tău nume se slăvește în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune către Preasfânta Născătoare
de Dumnezeu:

Împărăteasa mea cea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria celor mârniți, acoperitoarea celor necăjiți, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul; ajută-mă ca pe un neputincios, hrănește-mă ca pe un străin. Necazul meu îl știi; ci îl dezleagă precum voiești, că n-am alt ajutor fără de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună, ci numai pe tine, o Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă... Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Părinte, binecuvintează, și otpustul.

RÂNDUIALA MIEZONOPTICII DIN TOATE ZILELE

Preotul, cu epitrabilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești,
cu dvera închisă, dă binecuvântarea, zicând:

**Binecuvântat este Dumnezeuul nostru totdeauna, acum și
pururea și în vecii vecilor.**

Amin. Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție. Împărate ceresc....
Sfinte Dumnezeule... (Se fac trei închinăciuni, iar dacă este post, se fac
trei metanii).

Slavă..., Și acum..., Preasfântă Treime..., Doamne, miluiește (de 3 ori).
Slavă..., Și acum..., Tatăl nostru.... Că a Ta este Împărăția..., Doamne, milu-
iește (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). În
acest timp preotul se închină, de trei ori, și intră în Sfântul altar, pe ușa
dinspre miazăzi. Și îndată la strană Psalmul 50: Miluiește-mă, Dum-
nezeule... (caută la pag. 12), apoi Catismă a șaptesprezecea, Psalmul 118.

Starea întâi:

Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în
Legea Domnului. Fericiți cei ce păzesc porun-
cile Lui și-L caută cu toată inima lor, că n-au umblat

în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea. Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte. O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale! Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale. Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale. Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit. Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale. Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale. În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Cu buzele am rostit toate judecățile Tale. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăția. La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale. La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale. Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale. Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din Legea Ta. Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale. Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea. Certat-ai pe cei mândri; blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile Tale. Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit. Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleve-teau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale. Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu;

viază-mă, după cuvântul Tău. Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale. Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale. Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale. Depărtează de la mine calea nedreptății și cu Legea Ta mă miluiește. Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi. Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea. Lege pune mic, Doamne și calea îndreptărilor Tale o voi păzi pururea. Înțelepțește-mă și voi căuta Legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea. Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit. Pleacă inima mea la mărturiile Tale, și nu la lăcomie. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă. Împlinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine. Îndepărtează ocară de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune. Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă. Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău, și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc că am nădăjduit în cuvintele Tale. Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit, și voi păzi Legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului. Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat. Am grăit despre mărturiile Tale înaintea împăra-

ților, și nu m-am rușinat. Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte. Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit, și am cugetat spre îndreptările Tale. Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m-a viat. Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la Legea Ta nu m-am abătut. Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat. Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc Legea Ta. Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele. Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, și am păzit Legea Ta. Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat. Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc Legea Ta. Rugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău. Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele spre mărturiile Tale. Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale. Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar Legea Ta n-am uitat. La miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine pentru judecățile dreptății Tale. Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale. De mila Ta, Doamne, este plin tot pământul; îndreptările Tale mă învață. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău. Învață-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile

Tale am crezut. Mai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit. Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta, învață-mă îndreptările Tale. Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale. Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu Legea Ta m-am desfătat. Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale. Bună-mi este mie Legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint.

Slavă.... Și acum.... Allluia (de trei ori). cu închinăciuni și în Postul Mare, cu metanii. Doamne, miluiește (de trei ori). Slavă..., Și acum....

Starea a doua:

Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit. Cunoscute-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit. Facă-se, dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău. Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că Legea Ta cugețarea mea este. Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale. Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale. Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez. Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit. Sfârșitu-s-au

ochii mei după cuvântul Tău, zicând: «Când mă vei mângâia?». Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc? Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sunt ca Legea Ta, Doamne. Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă! Puțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale. După mila Ta viază-mă, și voi păzi mărturiile gurii mele. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer; în neam și în neam, adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne. După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ție. De n-ar fi fost Legea Ta gândirea mea, atunci aș fi pierit întru necazul meu. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne. Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat. Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput. La tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit, dar porunca Ta este fără de sfârșit. Că am iubit Legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este. Mai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțeleptit cu porunca Ta, că în veac a mea este. Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale este gândirea mea. Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat. De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale. De la

judecățiile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie Lege. Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea! Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptății. Făclie picioarelor mele este Legea Ta și luminează cărărilor mele. Juratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale. Umilit am fost până în sfârșit; Doamne, viază-mă după cuvântul Tău. Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecățile Tale mă învață. Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și Legea Ta n-am uitat. Pusu-mi-au păcătoșii cursă mic, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit. Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele. Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, spre răsplătire. Pe călcătorii de lege am urât și Legea Ta am iubit. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit. Depărtați-vă de la mine cei ce vicieniți și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu. Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea. Ajută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale pururea. Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor. Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pământului: pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea. Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut.

Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate. Primește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevească cei mândri. Sfârșitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale. Fă cu robul Tău după mila Ta și îndreptările Tale mă învață. Robul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale. Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat Legea Ta. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul și topazul. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calca nedreaptă am urât. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu. Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci. Gura mea am deschis și am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), cu închinăciuni, și în Postul Mare, cu metanii. Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă.... Și acum....

Starea a treia:

Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta față de cei ce iubesc numele Tău. Pașii mei îndreptează-i, după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nici o fărâdelege. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale. Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale. Izvoare de lacrimi au vărsat ochii mei pentru că n-am păzit Legea Ta. Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale. Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și

cu tot adevărul. Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei. Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el. Tânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Dreptatea Ta este dreptate în veac și Legea Ta, adevărul. Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea. Drepte sunt mărturiile Tale în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu. Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta. Strigat-am către Tine: Mântuiește-mă și voi păzi mărturiile Tale. Din zori m-am sculat și am strigat: Întru cuvintele Tale am nădăjduit. Deschis-am ochii mei dis-de-dimineată, ca să cuget la cuvintele Tale. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază. Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu farădelege, dar de la Legea Ta s-au îndepărtat. Aproape ești Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul. Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele. Vezi smerenia mea și mă scoate, că Legea Ta n-am uitat. Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu. Departe de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat. Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază. Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut. Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfârșeam, că n-au păzit cuvintele Tale. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru

mila Ta mă viază. Inceputul cuvintelor Tale este adevărul și veșnice sunt toate judecățile dreptății Tale. Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea. Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca și cel ce a aflat comoară mare. Nedreptatea am urât și am disprețuit, iar Legea Ta am iubit. De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale. Pace multă au cei ce iubesc Legea Ta și nu se smintesc. Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte. Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește. Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește. Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale. Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte. Mâna Ta să mă mântuiască, că poruncile Tale am ales. Dorit-am mântuirea Ta, Doamne. și Legea Ta cugetarea mea este. Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie. Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă.... Și acum... și îndată:

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Căruia împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Sfinte Dumnezeule... cu trei închinăciuni. Preasfântă Treime... Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparele acestea, glasul al 8-lea:

Iată, Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; dar nevrednică este iarăși pe care o va afla lenevindu-se. Vezi dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te

încui. Ci te deșteaptă, strigând: Sfânt, Sfânt. Sfânt ești. Dumnezeu; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Slavă....

La ziua cea înfricoșătoare gândind, suflete al meu, priveghează, aprinzându-ți candela ta, cu untdelemn luminând-o, că nu știi când va veni la tine glasul ce va zice: «Iată Mirele!». Vezi dar, suflete al meu, să nu dormitezi, căci vei rămâne afară, bătând ca și cele cinci fecioare. Ci, în priveghere, așteaptă, ca să întâmpini pe Hristos, cu untdelemn de ungere, și-ți va da ție cămara cea dumnezeiască a slavei Sale.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, zidul cel nebiruit, întărirea mântuirii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, te rugăm: Sfaturile celor potrivnici le risipește, întristarea poporului tău în bucurie o întoarce, țara ta o apără și o ajută, pentru pacea lumii te roagă, că tu ești, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea noastră.

Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Cel ce, în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, Îndelung-răbdătorule, Mult-milostive și Mult-milosârde; Care pe cei drepti iubești și pe cei păcătoși miluiești; Care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce au să fie; Însuți, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii.

Inconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor, fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă.... Și acum...

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Strana: Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!

Prootul:

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește.

Și dacă este Aliluia sau Postul Mare, se zice rugăciunea aceasta a Sfântului Efrem Sirul, în trei stări, cu trei metanii mari:

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânie și al grăirii în deșert, nu mi-l da mie (o metanie).

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale (o metanie).

Așa, Doamne. Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin (o metanie).

Și, după rugăciunea aceasta, se zic aceste patru stihuri, tot în trei stări, cu 12 închinăciuni:

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosul (o închinăciune).

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul (o închinăciune).

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeuule, mântuiește-mă (o închinăciune).

Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă (o închinăciune).

Și, pe urmă, iarăși rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, toată, cu două închinăciuni, și la sfârșit cu o metanie mare: Doamne și Stăpânul vieții mele... Apoi:

Rugăciunea aceasta a lui Mardarie:

Stăpâne Dumnezeuule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeuire, o Putere, miluiește-mă pe mine, păcătosul, și, cu judecățile care știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Iar dacă nu este Aliluia sau Postul Mare, se omit rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele... și metaniile și se zice numai rugăciunea de mai sus: Stăpâne Dumnezeuule, Părinte atotputernice... Apoi se zice: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), și

Psalmul 120

Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni Rajutorul meu. Rajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul. Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita cel ce te păzește. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzește pe Israel. Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta. Ziua soarele nu te va arde, nici luna, noaptea. Domnul te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și până în veac.

Psalmul 133

Iată acum binecuvântați pe Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru. Noaptea ridicați mâinile voastre spre cele sfinte și binecuvântați pe Domnul. Te va binecuvânta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeule..., trei închinăciuni. Preasfântă Treime.... Tatăl nostru...

Apoi troparele acestea, glasul al 2-lea:

Pomeneste, Doamne, ca un bun pe robii Tăi și, câte în viață au greșit, iartă-le; că nimeni nu este fără de păcat, fără numai Tu, Cel ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

Cel ce, prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chivernisești, și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești, Unule, Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Slavă....

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că, întru tine, Cel neîncăput, Hristos Dumnezeul nostru, a binevoit a încăpea. Fericiți suntem și noi, folositoare pe tine avându-te, că ziua și noaptea te rogi pentru noi. Pentru aceasta, lăudându-te, strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.

Apoi Doamne, miluiește (de 12 ori) și

Rugăciunea aceasta:

Pomenește, Doamne, pe cei ce întru nădejdea învierii și a vieții veșnice au adormit, pe părinții și frații noștri, și pe toți care, în cucernicie și în credință, s-au săvârșit; și iartă lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie, cea cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, și-i așază pe dâșii în locuri luminoase, în locuri răcoroase, în locuri de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinul, unde cercetarea feței Tale veselește pe toți sfinții Tăi cei din veac. Dăruiește lor și nouă împărăția Ta și împărtășirea bunătăților Tale celor negrăite și veșnice și desfătarea vieții Tale celei nesfârșite și fericite. Că Tu ești viața și învierea și odihna robilor Tăi celor adormiți, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preamărită pururea Fecioară, Maica lui Hristos Dumnezeu, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeuul nostru și cere să mântuiască, pentru tine, sufletele noastre.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt; Treime Sfântă, slavă Ție.

Glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi; miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

În timpul troparelor de umilință, preotul iese din Sfântul Altar în fața ușilor împărătești și, cu fața către răsărit, zice ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Doamne, miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru ca să se păzească sfânt locașul aces-
ta, țara aceasta și toate orașele și satele: de boală, de
foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea
altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi;
pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să fie nouă Bunul
și Iubitorul de oameni Dumnezeuul nostru, să îndepărteze și
să împrăștiie toată mânia care se pornește asupra noastră și
să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care
este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Doamne, miluiește (de 3 ori).

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădej-
dea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare
departe și, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, față de
păcatele noastre și ne miluiește pe noi.

Preotul zice ectonul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul:

Slavă Ție, Hristoase. Dumnezeuul nostru, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Părinte, binecuvintează... Iar preotul, întorcându-se cu fața către credincioși, zice otpustul cel mic:

Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi, plecându-se preotul către străni, își cere obișnuita iertare, zicând:

Binecuvântați și mă iertați pe mine, păcătosul!

Iar frații răspund:

Dumnezeu să te ierte și să te miluiască, părinte sfințite.

Apoi preotul se întoarce către răsărit și zice ectenia aceasta:

Să ne rugăm pentru pacea lumii.

Pentru buna sporire și întărirea dreptslăvitorilor creștini.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni,
pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor
și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste.

Pentru cei ce ne urăsc și pentru cei ce ne iubesc pe noi.

Pentru cei ce ne miluiesc și ne slujesc nouă.

Pentru cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm
pentru dânșii.

Pentru izbăvirea celor robiți.

Pentru părinții și frații noștri care sunt departe.

Pentru cei ce călătoresc pe uscat, pe ape, și prin aer.

Pentru cei ce zac în neputințe.

Să ne rugăm și pentru îmbelșugarea roadelor pământului.

Pentru arhieriei ortodocși.

Și pentru toți ortodocșii creștini.

Să ne rugăm pentru conducătorii țării.

Pentru ctitorii sfântului locașului acestuia.

Pentru părinții și învățătorii noștri.

Pentru toți cei mai înainte adormiți, părinți și frați ai
noștri, dreptcredincioși, care odihnesc aici și pretutindeni.
Să zicem și pentru aceștia.

Doamne, miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne
Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

Se cuvine a ști că așa se citește Miezonoaptea din toate zilele peste
toată săptămâna, afară de sâmbăta, duminica și când este Priveghere.

RÂNDUIALA MIEZONOPTICII DIN SÂMBETE

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, face începutul, după obicei, zicând: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Strana: Amin. Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru.... Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Preotul se închină de trei ori și intră în sfântul altar. Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12). Și Cătisma a nona:

Psalmul 64

Tie Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion și
Ție Ți se va împlini făgăduința în Ierusalim.
Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni.
Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi și
nelegiuirile noastre Tu le vei curăți. Fericit este cel
pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale.
Umple-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfânt este

locașul Tău, minunat în dreptate. Auzi-ne pe noi, Dumnezeuule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare, departe. Cel ce gătești munții cu tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării și vuietul valurilor ei. Tulbura-se-vor neamurile și se vor spăimânda cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; ieșirile dimineții și ale scrii le vei veseli. Cercetat-ai pământul și l-ai adăpat pe el, bogățiile lui le-ai înmulțit; râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că așa este gătirea Ta. Adapă brazdele lui, înmulțește roadele lui și se vor bucura de picături de ploaie, răsărind. Vei binecuvânta cununa anului bunătații Tale și câmpiile Tale se vor umple de roade grase. Îngrășa-se-vor pășunile pustiei și cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcatu-s-au pășunile cu oi și văile vor înmulți grâul; vor striga și vor cânta.

Psalmul 65

Strigați lui Dumnezeu tot pământul. Cântați Numele Lui; dați slavă laudei Lui. Ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale! Pentru mulțimea puterii Tale, Te vor linguși vrăjmașii Tăi. Tot pământul să se închine Ție și să cânte Ție, să cânte numelui Tău. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, Cel înfricoșător în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor. Cel ce prefăce marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de Dânsul, de Cel ce stăpânește cu puterea Sa

veacul. Ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce se răzvrătesc să nu se înalțe întru sine. Bindecuvântați neamuri pe Dumnezeuul nostru și faceți să se audă glasul laudei Lui, care a dat sufletului meu viață și n-a lăsat să se clatine picioarele mele. Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul. Prinsu-ne-ai pe noi în cursă; pus-ai necazuri pe umărul nostru; ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos la odihnă. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, împlini-voi Ție făgăduințele mele, pe care le-au rostit buzele mele și le-a grăit gura mea, întru necazul meu. Arderi de tot grase voi aduce Ție, cu tămâie și berbeci; Îți voi jertfi boi și țapi. Veniți de auziți toți cei ce vă temeți de Dumnezeu și vă voi povesti câte a făcut El sufletului meu. Către Dânsul cu gura mea am strigat și L-am lăudat cu gura mea. Nedreptate de am avut în inima mea, să nu mă audă Domnul. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu; luat-a aminte glasul rugăciunii mele. Bindecuvântat este Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea și mila Lui de la mine.

Psalmul 66

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește, ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine

popoarele toate. Veselescă-se și să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate și neamurile pe pământ le vei povățui. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeu, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pământul și-a dat rodul său. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeu, Dumnezeul nostru. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeu, și să se teamă de Tine toate marginile pământului.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Doamne, miluiește... (de 3 ori), Slavă..., Și acum...

Psalmul 67

Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se bucure și să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze într-o veselie. Cântați lui Dumnezeu, cântați numele Lui, gătiți calea Celui ce străbate pustia, Domnul este numele Lui, și vă bucurați înaintea Lui. Să se tulbure de fața Lui, a Părintelui orfanilor și a Judecătorului văduvelor. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Lui. Dumnezeu așază pe cei singuratici în casă, scoate cu vitejie pe cei legați în obezi, la fel, pe cei amărâți, pe cei ce locuiesc în morminte. Dumnezeule, când mergeai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu, prin pustie, pământul s-a cutremurat și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a

clătinat de la fața Dumnezeului lui Israel. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu ai întărit-o. Vietățile Tăle locuiesc în ea; întru bunătatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac. Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă. Împăratul puterilor va împărți prăzile poporului iubit. Dacă veți dormi în mijlocul moștenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbiței și spatele vostru va străluci ca aurul. Când Împăratul cel ceresc va împrăștia pe regi în țara Sa, ei vor fi albi ca zăpada pe Selmon. Munte al lui Dumnezeu este Muntele Vasan, munte de piscuri este Muntele Vasan. Pentru ce, munți cu piscuri, pizmuiți muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el până la sfârșit? Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sunt cei ce se bucură de ele. Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul Său cel sfânt. Suitu-Te-ai la înălțime, robii-ai mulțime, luat-ai daruri de la oameni, chiar și cu cei răzvrățiți îngăduiți au fost să locuiască. Domnul Dumnezeu este binecuvântat, binecuvântat este Dumnezeu zi de zi; să sporească între noi Dumnezeul mântuirii noastre. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii și ale Domnului Dumnezeu sunt ieșirile morții. Dar Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor Săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșelile lor. Zis-a Domnul: «Din Vasan îi voi întoarce; întoarce-voi pe vrăjmașii

tăi din adâncurile mării, pentru ca să se afunde piciorul tău în sângele lor și limba câinilor tăi în sângele vrăjmașilor tăi». Văzut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, văzut-am intrarea Dumnezeului și Împăratului meu în locașul cel sfânt: Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cântau din strune, în mijloc fecioarele, bătând din timpane și zicând: «În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel!». Acolo era Veniamin cel mai tânăr, în uimire; căpeteniile lui Iuda, povățuitorii lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului și ziceau: «Poruncește, Dumnezeule, puterii Tale; întărește, Dumnezeule, această lucrare pe care ai făcut-o nouă. Pentru locașul Tău, din Ierusalim, Îți vor aduce împărații daruri. Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunați împotriva junincilor popoarelor, ca să nu fie depărtați cei care au fost încercați ca argintul. Risipește neamurile cele ce voiesc războaie». Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va întinde mai înainte la Dumnezeu mâna ei, zicând: «Împărățiile pământului, cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului. Cântați Dumnezeului Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit; iată, va da glasul Său, glas de putere. Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel; Însuși va da putere și întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu».

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), Doamne, miluiește... (de 3 ori).
Slavă..., Și acum...

Psalmul 68

Mântuiește-mă, Dumnezeuule, că au intrat ape până la sufletul meu. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care n-are fund. Intrat-am în adâncurile mării și furtuna m-a potopit. Ostenit-am strigând, amortit-a gâtlejul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu. Înmulțitu-s-au, mai mult decât perii capului meu, cei ce mă urăsc pe mine în zadar. Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit. Dumnezeuule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea și greșelile mele de la Tine nu s-au ascuns. Să nu fie rușinați, din pricina mea, cei ce Te așteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfrunțați pentru mine cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu. Înstrăinat am fost de frații mei și străin fiilor maicii mele, că râvna casei Tale m-a mâncat și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea. Și mi-am smerit cu post sufletul meu și mi-a fost spre ocară mie. Și m-am îmbrăcat cu sac și am ajuns pentru ei de batjocură. Împotriva mea grăiau cei ce ședeau în porți și despre mine cântau cei ce beau vin. Iar eu, întru rugăciunea mea către Tine, Doamne, am strigat la timp bineplăcut. Dumnezeuule, întru mulțimea milei Tale

auzi-mă, întru adevărul milei Tale. Mântuiește-mă din noroi ca să nu mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și din adâncul apelor, ca să nu mă înecă vâltoarea apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-și închidă peste mine adâncul gura lui. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine. Să nu-ți întorci fața Ta de la credinciosul Tău, când mă necăjesc. Degrabă-mă auzi. Ia aminte la sufletul meu și-l mântuiește pe el; din mâinile vrăjmașilor mei izbăvește-mă, că Tu cunoști ocară mea și rușinea mea și înfruntarea mea; înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări și de necaz. Și am așteptat pe cel ce m-ar milui și nu era, și pe cei ce m-ar mângâia și nu i-am aflat. Și mi-au dat spre mâncarea mea fiere și în setea mea m-au adăpat cu oțet. Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire și sminteală; să se întunece ochii lor, ca să nu vadă, și spinarea lor pururea o gârbovește. Varsă peste dânșii urgia Ta și mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei. Facă-se curtea lor pustie și în locașurile lor să nu fie locuitori. Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, și au înmulțit durerea rănilor lui. Adaugă fărădelege la fărădelegea lor, și să nu intre întru dreptatea Ta. Șterși să fie din cartea celor vii și cu cei dreپți să nu fie scriși. Sărac și îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare și-L voi preaslăvi pe El

cu laudă. Și-I va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul tânăr, căruia îi cresc coarne și unghii. Să vadă săracii și să se veselească; cautați pe Dumnezeu și viu va fi sufletul vostru. Că a auzit pe cei săraci Domnul, și pe cei ferecați în obezi ai Săi nu i-a urgisit. Să-L laude pe El cerurile și pământul, marea și toate câte se târăsc în ea. Că Dumnezeu va mântui Sionul și se vor zidi cetățile Iudeii, și vor locui acolo și-l vor moșteni pe el. Și seminția credincioșilor Lui îl va stăpâni pe el și cei ce iubesc numele Lui vor locui în el.

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu; Doamne, nu zăbovi!

Slavă..., Și acum..., Cred într-unul Dumnezeu (caută la pag. 31). Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparele acestea, glasul al 2-lea:

Nezidită fire, Făcătorule a toate, buzele noastre le deschide ca să vestim lauda Ta, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt

ești, Dumnezeu; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Urmând pe pământ puterilor celor de sus, cântare de biruință aducem Ție, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Din pat și din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima și buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Doamne, miluiește (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea... (caută la pag. 33). Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului binecuvintează. Părinte! Preotul: Dumnezeu, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează... Apoi se zice rugăciunea: Stăpâne Dumnezeu, Părinte atotputernice... (caută la pag. 35). Și

Rugăciunea Sfântului Eustratie

Slăvindu-Te, Te slăvesc pe Tine, Doamne, că ai scăutat spre smerenia mea și nu m-ai dat în mâinile vrăjmașilor, ci ai mântuit din nevoi sufletul meu. Și acum, Stăpâne, să mă acopere pe mine mâna Ta și să vină peste mine mila Ta, că s-a tulburat sufletul meu și dureros îi este să iasă din acest ticălos și întinat trup al meu. Ca nu cândva vicleanul sfat al celui potrivnic să-l întâmpine și să-l împiedice întru întuneric, pentru păcatele cele făcute de mine cu neștiința și cu știința în viața aceasta, milostiv fii mie, Stăpâne, și să nu vadă sufletul meu întunecatul

chip al viclenilor diavoli, ci să-l ia îngerii Tăi cei străluciți și luminați. Dă slavă numelui Tău celui sfânt și cu puterea Ta mă ridică la dumnezeiasca Ta judecată. Când mă vei judeca, să nu mă apuce pe mine mâna stăpânitorului lumii acesteia, ca să mă arunce pe mine, păcătosul, în adâncul iadului; ci stai lângă mine și-mi fii mântuitor și sprijinitor; pentru că muncile acestea trupești veselie sunt robilor Tăi. Miluiește, Doamne, sufletul meu cel întinat cu patimile vieții acesteia și curat pe el, prin pocăință și marturisire, îl primește, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 120: Ridicat-am ochii mei la munți... Psalmul 133: Iată acum binecuvântați pe Domnul toate slugile Dominului... (caută la pag. 36). Slavă... Și acum... Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Și troparele acestea: Pomeneste, Doamne, ca un bun pe robii Tăi..., Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni..., Slavă..., Cu sfinții odihnește. Hristoase..., Și acum..., Fericimu-te pe tine toate neamurile. Născătoare de Dumnezeu... Doamne, miluiește (de 12 ori). apoi rugăciunea: Pomeneste, Doamne, pe cei ce întru nădejdea învierii și a vieții veșnice... (caută la Miezonoptica din toate zilele, pag. 37). Apoi ectenia și otpustul.

RÂNDUIALA MIEZONOPTICII DIN DUMINICI

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, face începutul, după obicei, zicând: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Strana: Amin. Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Preotul intră în sfântul altar. Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12).

Și îndată se zice Canonul Treimii (Troieșnicul), al glasului ce va fi de rând. Și, după canon, se cântă Troparele Treimice, glasul al 2-lea:

Cuvine-se, cu adevărat, a lăuda pe Treimea cea întru tot dumnezeiască: pe Tatăl Cel fără de început și a toate lucrător, pe Cuvântul Cel împreună fără de început, Care, din Tatăl, mai înainte de veci, fără stricăciune, S-a născut, și pe Sfântul Duh, Cel ce din Tatăl, fără de ani, purcede.

Cuvine-se, cu adevărat, a Te slăvi pe Tine, Dumnezeu-Cuvântul, de Care se înfricoșează și se cutremură heruvimii

și Te slăvesc puterile cerești. Cel ce ai înviat a treia zi din mormânt, Hristoase, Dătătorule de viață, cu frică Te slăvim.

Să laudăm toți cum se cuvine pe Dumnezeu, cu cântări dumnezeiești: pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul cel dumnezeiesc, Stăpânia cea în trei Ipostasuri, o Împărăție și o Domnie.

Să preaslăvim Unimea cea după ființă, pe Cea în trei Ipostasuri, pe Care o laudă toți pământenii și o slăvesc puterile cerești, Căreia toți cu credință I se închină.

Domnească începătorie peste heruvimi și dumnezeiască Stăpânire, fără de asemănare, peste serafimi, Treimea cea nedespărțită în unire, Ceea ce ești, după adevăr, dumnezeiască Stăpânire, pe Tine Te slăvim.

Tatălui, Celui fără de început și Dumnezeu, Cuvântului, Celui împreună fără de început, și Duhului mă închin. Ființa cea nedespărțită, una împreună, Unimea cea întreit numărată, cu laude să o mărim.

Fulgerele Tale, cele cu raze strălucitoare, strălucește-le mie, Dumnezeul meu, Cel ce ești în trei Ipostasuri, Atotfăcătorule; și locaș mă arată al slavei Tale celei neapropiate, luminată și purtătoare de lumină și neschimbată.

De Care se înfricoșează și se cutremură heruvimii și-L slăvesc oștile îngerești, pe Cel ce din Fecioară, în chip de negrăit, S-a întrupat, pe Hristos, Dătătorul de viață, cu frică să-L slăvim.

Slavă....

Părinte Atotfăcătorule, Cuvinte al lui Dumnezeu, întru tot Duhule Sfinte, o Putere și un Chip, o Împărăție, o Dumnezeire și o Stăpânire, miluiește pe cei ce se închină Ție.

Și acum....

Din morți văzând pe Fiul tău, Precurată Fecioară, înviat cu cuviință dumnezeiască, de bucurie negrăită lumea s-a umplut, pe Acela slăvindu-L și pe tine mărindu-te.

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Ipacoi al glasului de rând. Doamne, miluiește (de 40 de ori). Slavă.... Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează... Apoi citește din fața ușilor împărătești, în genunchi, cu fața spre apus, această

Rugăciune către Preasfânta Treime

Facere a lui Marcu Monahul

Întru tot puternică și de viață făcătoare și începătoare de lumină Preasfântă Treime, Care, din bunătate, toată făptura lumii și pe cea mai presus de lume dintru neîmăntă ai adus-o și, cu purtarea de grijă, o și stăpânești; Care, după alte nespuse faceri de bine ale Tale față de neamul omenesc, pentru neputința trupească, ne-ai dăruit nouă pocăință, până în clipa morții, nu ne lăsa pe noi, ticăloșii, să murim în faptele noastre cele rele, nici pe începătorul răutății și pizmătarețului și pierzătorului să-și rădă de noi. Că

știi, Indurate, câtă pizmuire și vrajbă are asupra noastră și câtă este și pătimirea și slăbiciunea și nepurtarea noastră de grijă. Ci, Te rugăm, nu ne lipsi de bunătățile Tale pe noi, care Te mâniem în toată ziua și în tot ceasul, prin călcarea cinstitelor și de viață făcătoarelor Tale porunci. Și toate greșelile noastre, pe care le-am făcut în toată viața noastră, până în ceasul de acum, sau cu fapta, sau cu cuvântul, sau cu gândul, ni le lasă și ni le iartă. Și ne învrednicește ca cealaltă viață a noastră să o săvârșim întru pocăință și în umilință și întru paza sfintelor Tale porunci. Și, cu orice fel de dezmierdare înșelându-ne, în multe chipuri am greșit și, cu urâte poște nefolositoare și vătămătoare amăgindu-ne, ne-am purtat; sau, cu mânie și cu iuțelă, fără socoteală pornindu-ne, am mâhnit pe vreun frate al nostru; sau, cu limbă slobodă și neînfrânată, în tari curse ne-am prins; sau, cu vreuna din simțirile noastre, sau cu toate, de voie sau de nevoie, cu știință ori cu neștiință, sau din înfierbântare, sau din deprindere, nebunește am alunecat; sau, cu gânduri viclene și cu știință deșartă, ne-am întinat; sau, cu orice chip de greșală, am păcătuț, din aducere aminte și din obiceiul cel rău și cumplit; iartă-ne nouă și lasă toate, întru tot Indurate, precabunule și Mult-milostive. Și ne dăruiește, Bunule, deșteptare și putere, ca să facem voia Ta cu bună plăcere și în chip desăvârșit. Ca, din răutatea cea din noapte și întunecată, cu

vederea luminii, prin pocăință, să ne schimbăm și, în lumină, cu bunăcuviință, să umblăm și, curați față de iubirea Ta de oameni arătându-ne noi, nevrednicii, să Te lăudăm și să Te slăvim în veci. Amin.

După terminarea rugăciunii, sculându-se, preotul zice: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Părinte, binecuvintează! Preotul:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

Apoi preotul își ia cuvenita iertare și, întorcându-se iarăși cu fața spre răsărit, zice ectenia: Să ne rugăm pentru..., așa cum s-a arătat la Miezonoaptea din toate zilele (cauta la pag. 39-40).

UTRENIA

După ce preotul binecuvintează, din fața Sfintei Mese: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., având epitrahilul pe grumaz, dacă este Postul Mare, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). În acest timp cântărețul (citețul) se închină de trei ori.

Iar dacă nu este Postul Mare, după ce binecuvintează preotul, se zice: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și psalmii 19 și 20. Dacă în biserică nu s-a săvârșit Miezonoptica, se începe cu: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție, Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Veniți să ne închinăm (de 3 ori), apoi cei doi psalmi:

Psalmul 19

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob. Trimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt și din Sion sprijinească-te pe tine. Pomenească toată jertfa ta și

arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie. Dea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău să-l plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea ta și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său, cu puterea dreptei Sale. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Unii se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat. Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile, în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului, veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu fața Ta. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clătina. Află-se mâna Ta peste toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine. Pune-i-vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi

va tulbura pe ei, și-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde și sămânța lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor. Înaltă-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Dator este preotul a lua aminte ca să fie în mijlocul bisericii când va zice: Că a Ta este împărăția... După Sfinte Dumnezeule... și Tatăl nostru..., cântărețul zice aceste tropare:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Slavă...,

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ocrotitoare, neînfricătată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a drepților creștini. Mântuiește pe cei ce i-ai rânduit să conducă și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Preotul, din fața Sfintei Mese, zice ectenia aceasta, la care se răspunde: Doamne, miluiește (de 3 ori).

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzin-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptmăritorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!

Preotul:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Iar cântărețul cel rânduit (sau cel mai mare), cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, zice:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie (de trei ori).

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta (de două ori).

(Preotul, cu capul descoperit, citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale dimineții).

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: «Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!». Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărâdelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsă-au peste mine. Umplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănilile mele, din pricina nebuniei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit

până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-m-a tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeuul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și, când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că cu spre bătai gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururca. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeuul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeuul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeuul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineată. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabici; părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi

bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). fără închinăciuni. Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum...

Preotul iese din Sfântul Altar. își descoperă capul și citește în taină ultimele șase rugăciuni de dimineață, înaintea ușilor împărătești.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeu! mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar

eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din cauza ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeu! mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegiile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel, voile Sale. Îndurat și milostiv este

Domnul, Îndelung-răbdător și Mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți; nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-Și-a aminte că țărână suntem. Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credințioșia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Măhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Apoi preotul, cu capul descoperit, zice ectenia mare și îndată se cântă:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Dumnezeu este Domnul... se cântă după glasul troparului, cu aceste patru stihuri:

Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Înconjurând m-au înconjurat și, în numele Domnului, i-am înfrânt pe ei.

Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului; de la Domnul s-a făcut aceasta și este minunată întru ochii noștri.

Apoi se cântă troparul sărbătorii care se prăznuiește, sau al sfântului, sau al învierii, pe glasul care va fi la rând.

Iar în Sfântul și Marele Post, se cântă Aliluia (de 3 ori), după glasul de rând, cu aceste patru stihuri:

De noapte mâneacă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile Tale pe pământ.

Dreptate vă învățați toți cei ce locuiți pe pământ.

Pizmuire va cuprinde pe poporul cel neînvățat și acum focul pe cei potrivnici va mânca.

Adaugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor măriți ai pământului.

Și, după Aliluia, se cântă cântările treimice ale glasului de rând, fiecare câte o dată.

Cântările treimice

GLASUL I

Cu trupești închipuiri, către mintea cea netrupească și fără materie a Puterilor celor fără de trup ridicându-ne și, prin cântare întreit-sfântă a Dumnezeirii celei în trei ipostasuri, primind strălucire, ca heruvimii să strigăm către Unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă....

Cu toate Puterile cerești, ca heruvimii să strigăm Celui ce este întru cei de sus, întreit-sfântă laudă înălțându-I: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, și cântare îngerească strigăm Ție, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Să se știe

Că, la sfârșitul Cântărilor treimice, în toată săptămâna, se zice:

LUNI

Cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

MARȚI

Pentru rugăciunile Înaintemergătorului, miluiește-ne pe noi.

MIERCURI ȘI VINERI

Cu puterea Crucii Tale, păzește-ne pe noi.

JOI

Pentru rugăciunile Sfinților Apostoli și ale Sfântului Ierarh Nicolae, miluiește-ne pe noi.

Tot așa se zice și la Luminându-le Sfântului și Marelui Post.

GLASUL AL 2-LEA

Puterilor celor de sus urmând pe pământ, cântare de biruință aducem Ție, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești. Dumnezeu nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Nezidită fire, Făcătorul tuturor, buzele noastre le deschide, ca să vestim lauda Ta, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Din pat și din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima mea și buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 3-LEA

Treime de o ființă și nedespărțită. Unime în trei ipostasuri și împreună-vecuitoare, Ție, ca unui singur Dumnezeu, cântare

îngerească strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeuul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Pe Tatăl cel fără de început, pe Fiul cel împreună fără de început, pe Duhul cel împreună-vecuitor, Dumnezeirea cea una, ca heruvimii a slăvi îndrăznind, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt, ești, Dumnezeuul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Fără de veste Judecătorul va veni și faptele fiecăruia se vor descoperi; deci, cu frică să strigăm în miezul nopții: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeuul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 4-LEA

Noi, cei muritori, îndrăznind să aducem cântarea slugilor Tale celor ce sunt duhuri, zicem: Sfânt, Sfânt. Sfânt ești, Dumnezeuul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Precum cetele îngerilor acum în cer, așa și stările oamenilor pe pământ, cu frică, cântare de biruință aducem Ție, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeuul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Pe Părintele Tău cel fără de început și pe Tine, Hristoase Dumnezeule, și pe Duhul cel Preasfânt, ca heruvimii a slăvi îndrăznind, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeuul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 5-LEA

Vremea cântării este și ceasul rugăciunii. Cu osârdie să strigăm către Unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă....

Îndrăznind a ne asemăna oștilor Tale celor înțeleghătoare, Treime, Ceea ce ești fără de început, cu guri nevrednice strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Cel ce în pânțec fecioresc ai încăput și de sânurile Tatălui nu Te-ai despărțit. Hristoase Dumnezeule, cu îngerii primește-ne și pe noi, care strigăm Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 6-LEA

Heruvimii, stând înainte cu frică, și serafimii, spăimântându-se cu cutremur, întreit sfântă cântare aduc cu glas fără de tăcere. Cu care și noi păcătoșii strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă....

Cu guri fără de trup, cu doxologii fără tăcere, cei cu câte șase aripi cântă Ție întreit sfântă cântare, Dumnezeu nostru; iar noi, cei de pe pământ, cu buze nevrednice laudă Ție înălțăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Pe Unimea Dumnezeirii în Treime, în unire neamestecată
O slăvim și cântare îngerească strigăm: Sfânt. Sfânt, Sfânt
ești, Dumnezeuul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 7-LEA

Cel ce ești lăudat de heruvimi cu putere preainaltă și cu
dumnezeiască slavă de îngeri închinat, primește-ne și pe noi,
cei de pe pământ, care, cu buze nevrednice, laudă Ție
înălțăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeuul nostru; cu
ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă....

Ca pe un somn lepădând lenea, suflete, îndreptare spre
lauda Judecătorului arată și cu frică strigă: Sfânt, Sfânt,
Sfânt ești, Dumnezeuul nostru; pentru rugăciunile tuturor
sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Dumnezeirii celei neapropiate, Treimii celei într-o Unime,
întreit-sfânta laudă a serafimilor înălțând, cu frică să
strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeuul nostru; pentru
Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 8-LEA

Spre cer inimile având, cetelor îngerești să urmăm și, cu
frică la Cel ce nu ia mită, să cădem, laudă de biruință
strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeuul nostru; cu
ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă....

Heruvimii, neîndrăznind a privi la Tine, zburând, strigă
cu înălțare de vers cântarea dumnezeiască a glasului celui

întreit-sfânt; cu care și noi strigăm Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Fiind robiți de mulțimea greșelilor noastre și neîndrăznind a privi la înălțimea Ta, plecăm sufletul și trupul și cu îngerii cântare strigăm Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Urmează citirea Catismelor Psaltirii și Sedelnece, după rânduiala lor. Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12), apoi Cântările lui Moise și Canonul. Iar la Cântarea a 9-a a Canonului, se cântă:

IMNUL PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Preotul zice:

Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii, întru cântări cinstind-o, să o mărim.

Mărește, suflete al meu, pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Strana:

Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Că mi-a făcut mie mărire Cel puternic și sfânt numele Lui și mila Lui în neam și în neam spre cei ce se tem de El.

Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul. risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.

Pogorât-a pe cei puternici de pe scaune și a ridicat pe cei smeriți; pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați, iar pe cei bogați i-a scos afară deșerti.

Luat-a pe Israel, sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

După fiecare stih, se cântă: Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii...și se face închinăciune. Apoi Cântarea a 9-a a Canonului. După Canon, se cântă, pe glasul irmoaselor:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

După sfârșitul Canonului, dacă nu este duminică, se cântă: Cuvine-se cu adevărat..., ectenia mică, iar dacă este duminică, după ectenie, se zice:

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru (de două ori), iar a treia oară se zice:

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui (închinăciune), că sfânt este.

Apoi Luminânda Învierii. Iar dacă este Postul Mare, se cântă Luminânde glasului de rând. Sfârșitul Luminândelor se face cu stihurile treimice, precum s-a arătat la tipicul de la începutul Cântărilor treimice, adică:

LUNI

Cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

MARȚI

Pentru rugăciunile Înaintemergătorului, miluiește-ne pe noi.

MIERCURI ȘI VINERI

Cu puterea Crucii Tale, păzește-ne pe noi.

JOI

Pentru rugăciunile Sfinților Apostoli și ale Sfântului Ierarh Nicolae, miluiește-ne pe noi.

Luminându-le Postului Mare

Fiecare Luminândă se cântă de trei ori, după glasul care va fi de rând.

GLASUL 1

Cel ce răsari lumină, Doamne, curățește sufletul meu de tot păcatul, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 2-LEA

Lumina Ta cea pururea veșnică trimite-o, Hristoase Dumnezeule, și luminează ochii cei de taină ai inimii mele, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 3-LEA

Trimite lumina Ta, Hristoase Dumnezeule, și luminează inima mea, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 4-LEA

Cel ce răsari lumină lumii Tale, sufletul meu cel ce este întru întuneric, curățește-l de tot păcatul, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 5-LEA

Dătătorule de lumină, Doamne, trimite lumina Ta și luminează inima mea, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 6-LEA

Doamne, trimite sufletelor noastre lumina Ta cea pururea veșnică, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 7-LEA

Ridică-mă, Doamne, spre lauda Ta, și mă învață să fac voia Ta, Sfinte, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 8-LEA

Lumină fiind, Hristoase, luminează-mă întru Tine, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

**Luminându-le zilelor de peste
toată săptămâna**

LUNI

A îngerilor:

Podobie: Femei, auziți...

Arhangheli și Îngeri, Începătorii și Domnii, Puteri, Stăpânii și Scaune, Heruvimi, cei cu ochi mulți, și Serafimi, cei cu câte șase aripi, rugăți-vă acum pentru noi, să ne izbăvim din nevoi și de focul cel nestins.

Alta:

Cel ce ai împodobit cerul cu stele, ca un Dumnezeu, și, prin îngerii Tăi, tot pământul luminezi. Făcătorule a toate, mântuiește pe cei ce Te laudă pe Tine.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești dulceața îngerilor, bucuria celor necăjiți, folositoarea creștinilor, Fecioară, Maica Domnului, apără-ne pe noi și ne izbăvește de chinurile cele veșnice.

MARTI

A Înaintemergătorului:

Proorocule preamărite și Înaintemergătorule al harului, cel ce ai propovăduit pocăința mântuirii tuturor și pe Mielu-

șelul, Cel ce a ridicat păcatele lumii L-ai arătat, fericite, pe Acela acum roagă-L să miluiască lumea.

Alta:

Pe Înaintemergătorul Ioan și Botezătorul Mântuitorului, pe cel între prooroci prooroc și pe cel hrănit în pustie, pe cel născut al Elisabetei toți să-l lăudăm.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, pe tine toți proorocii mai înainte te-au vestit. David pe tine munte te numește, chivot și sfeșnic, scară și pod, năstrapă, ceea ce porți mana, și toiag odrăslit. Iar noi, ca pe o Născătoare de Dumnezeu, după vrednicie te cinstim.

M I E R C U R I

A Crucii:

Cruce dumnezeiască, lauda creștinilor, armă nebiruită și întărire a credinței, cu credință te lăudăm și ne închinăm: păzitoarea dreptmăritorilor creștini și slava mucenicilor, după vrednicie pe tine te lăudăm.

Alta:

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea, podoaba Bisericii, Crucea, stăpânia celor ce conduc, Crucea, întărirea credincioșilor, Crucea, slava îngerilor și diavolilor rană.

A Născătoarei de Dumnezeu:

I lângă Cruce înainte a stat ceea ce Te-a născut mai presus de fire și, tânguindu-se, a strigat: Vai mie, preadulce Fiule, cum ai apus de la ochii mei? Cum între cei morți Te-ai socotit?

J O I

A Sfinților Apostoli:

Pe Petru și pe Pavel, pe Andrei, pe Ioan, pe Iacob, pe Vartolomeu și pe Matei, pe Filip, pe Toma și pe Simon, pe

Iacob al lui Alfeu, pe Iuda Tadeul și pe Matia, Apostolii Domnului, și pe sfinții evangheliști Marcu și Luca cu credință toți să-i lăudăm.

Alta:

Apostoli ai Mântuitorului, în toată latura cea de sub soare alergând, ați propovăduit cu adevărat sfânta întrupare a lui Hristos din Fecioară și, din înșelăciune întorcând pe păgâni și luminându-i, pe toți i-ați învățat să cinstească pe Sfânta Treime.

A Sfântului Nicolae:

Pe marele arhipăstor și ierarh și întâiul șezător pe scaunul Mirelor, pe Nicolae, toți să-l lăudăm, că pe mulți bărbați, ce erau să moară fără dreptate, i-a izbăvit și împăratului și lui Avlavie s-a arătat în vis, stricând cu totul hotărârea lor cea nedreaptă.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Marie preacurată, cădelniță de aur, ceea ce ai fost încăpere Dumnezeirii celei neîncăpute, întru care Tatăl a binevoit și Fiul S-a sălășluit și Duhul cel Preasfânt, umbrindu-te pe tine, Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoare.

V I N E R I

A Crucii:

Bucură-te, Cruce preasfântă, zidul cel nesurpat al lumii, scăparea scârbiților și a celor ce sunt întru nevoi, biruința celor ce conduc și apărătoarea credincioșilor, surparea barbarilor, cununa Apostolilor și mântuirea credincioșilor.

Alta:

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea, podoaba Bisericii, Crucea, stăpânia celor ce conduc, Crucea, întărirea credincioșilor, Crucea, slava îngerilor și diavolilor rană.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Cruce răstignit văzându-Te pe Tine Preacurata, plângând și tânguindu-se, striga: Cum ai apus, Soarele slavei, Începătorul luminii? Cum pe Cruce ai fost pironit și cu sulița în coastă ai fost împuns, Fiule și Dumnezeuul meu, pentru a oamenilor mântuire?

SĂMBĂȚĂ

A tuturor Sfinților:

Prooroci preaslăviți, Apostoli fericiți, dreptilor, patriarhilor, o dănuire a ierarhilor și a preacuvioșilor, adunarea sfințelor femei și toți sfinții mucenici, cu Maica lui Dumnezeu rugați-vă Domnului să miluiască pe ai voștri robi.

A morților:

Cel ce stăpânești pe cei morți și pe cei vii, ca un Dumnezeu, și, prin sfinții Tăi, tot pământul luminezi, Ziditorule a toate, mântuiește pe cei ce Te laudă pe Tine.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Noi întru tine ne lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, și folosite către Dumnezeu te avem; tinde mâna ta cea nebiruită și sfărâmă pe vrăjmașii noștri; trimite robilor tăi ajutor dintru Cel sfânt.

Și îndată

Laudele

Dacă va fi duminică sau praznic împărătesc sau sfânt care are Doxologie mare, laudele se cântă pe glasul ce va fi de rând sau al primei stihiri de la laude.

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule.

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui: Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule.

Iar dacă va fi altă zi, peste săptămână, se citesc acești psalmi:

Psalmul 148

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte. Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui. Lăudați-L pe El soarele și luna, lăudați-L pe El toate stelele și lumina. Lăudați-L pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului, că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit. Pusu-le-a pe ele în veac și în veacul veacului; lege le-a pus și nu o vor trece. Lăudați pe Domnul toți cei de pe pământ: balaurii și toate adâncurile, focul, grindina, zăpada, gheața, viforul, toate îndepliniți cuvântul Lui; munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii; fiarele și toate animalele, târâtoarele și păsările cele zburătoare; împărații pământului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pământului; tinerii și fecioarele, bătrânii cu tinerii să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălțat. Lauda Lui pe pământ și în cer. Și va înălța puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvișilor lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Psalmul 149

Cântați Domnului cântare nouă; lauda Lui în Cadunarea celor cuvioși. Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el și fiii Sionului să se bucure

de Împăratul lor. Să laude numele Lui în horă; în timpane și în psaltire să-I cânte Lui. Că iubește Domnul poporul Său și va înălța pe cei blânzi și-i va izbăvi. Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor. Laudele Domnului în gura lor și săbii cu două tăișuri în mâinile lor, ca să se răzbune pe neamuri și să pedepsească pe popoare, ca să lege pe împărații lor în obezi și pe cei slăviți ai lor în cătușe de fier, ca să facă între dânșii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Săi.

Psalmul 150

Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui; lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. Lăudați-L pe El întru puterile Lui; lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui. Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță; lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. Lăudați-l pe El în timpane și în horă; lăudați-L pe El în strune și în organe. Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunaătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Dacă va fi duminică, se zic aceste stihuri:

Scoală-Te, Doamne Dumnezeuul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Slavă..., Stihira Evangheliei.

Și acum.... a Născătoarei de Dumnezeu:

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a nimicit, Eva s-a liberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta cântând, strigăm: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, slavă Ție.

(Dacă este Praznic, sfânt cu Doxologie sau sfânt cu Policleu, se cântă Slavă..., Și acum..., din Minel, Triod sau Penticostar).

Apoi: Preotul sau diaconul zice:

Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana cântă:

Doxologia

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale (de trei ori).

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule. Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slavă.... Și acum.... Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Apoi mai pe larg:

Sfinte Dumnezeule. Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Iar dacă este Postul Mare sau altă zi, ce n-are doxologie mare, după Laude, Slavă... Și acum..., cântărețul cel rânduit zice așa:

Ție slavă se cuvine, Doamne, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. Cântărețul: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... Și Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă...

Apoi:

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Bindecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjdut întru Tine. Bindecuvântat ești, Doamne, învăță-ne îndreptările Tale. Bindecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Bindecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul zice ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață Domnului...

Apoi, dacă nu este praznic, se zice Stîhoavua din Octoih, cu aceste stihuri:

Stih 1: Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta, Doamne, și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele vieții noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Și cantă spre robii Tăi și spre lucrurile Tale și îndreptează pe fiii lor.

Stih 2: Și să fie lumina Domnului Dumnezeuului nostru peste noi, și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Slavă..., Și acum..., dacă are sfântul, dacă nu, din Octoih. Apoi:

Bine este a ne mărturisi Domnului și a cânta numele Tău, Preaînalte, a vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea (fără metanii).

După aceea: **Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Și troparul sfântului. Slavă..., Și acum...,** al Născătoarei de Dumnezeu.

Preotul zice ectenia: **Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... și celelalte. Iar după ecfonis: Înțelepciune! Strana: Binecuvintează! Preotul: Cel ce este binecuvântat... Strana: Amin.**

Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptmăritorilor creștini, și Sfântă Biserica Ta o păzește în veacul veacului.

Și îndată: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și se începe Ceasul întâi și apoi otpustul desăvârșit.

Dacă este Postul Mare, se zice: **Bine este a ne mărturisi Domnului... (de 2 ori), cu metanii, apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărația... și se citește troparul acesta:**

În Biserica slavei Tale stând, în cer a sta ni se pare; Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești ușă cerească, deschide nouă ușa milei tale.

Doamne, miluieste (de 40 de ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii. Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!

Preotul, din fața Sfintei Mese:

Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin.

Împărate ceresc, pe binecredinciosul nostru popor ocrotește-l, credința o întărește, pe cei răi îi îmblânzește, lumea o împacă, sfânt locașul acesta bine-l păzește, pe cei mai înainte răposați, părinții și frații noștri, în locașurile dreptilor îi așază, iar pe noi întru pocăință și mărturisire ne primește, ca un bun și de oameni iubitor.

După aceea se fac trei metanii, zicând fiecare întru sine, la fiecare metanie, rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica de toate zilele (caută la pag. 34). După ce se ridică frații, cei mai mare sau cântărețul rânduit începe: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), cu închinăciuni, și se citește Ceasul întâi.

Dacă este duminică, după sfârșitul doxologiei și Sfinte Dumnezeule..., se cântă troparul Învierii.

La glasurile 1. al 2-lea, al 3-lea și al 4-lea, acest Tropar al Învierii, pe glasul al 4-lea:

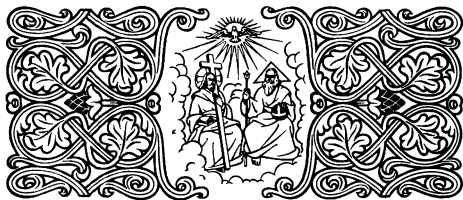
Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm Celui ce a înviat din mormânt și Începătorului vieții noastre; că, stricând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dăruit nouă și mare milă.

La glasurile al 5-lea, al 6-lea, al 7-lea și al 8-lea, acest Tropar al Învierii, pe glasul al 8-lea:

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului izbăvindu-i. Arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, trimisu-i-ai pe dânșii la propovăduire; și printr-înșii pacea Ta ai dăruit lumii, Unule Mult-milostive.

Apoi ecteniile și otpustul Utreniei.

CEASUL ÎNTÂI

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu... (de 3 ori).

Psalmul 5

Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeuul meu, căci către Tine mă voi ruga, Doamne! Dimineța vei auzi glasul meu; dimineța voi sta înaintea Ta și mă vei vedea. Că Tu ești Dumnezeu, Care nu voiești fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce viclenește. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toți cei ce lucrează fărădelege. Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaș și pe viclean îl urăște Domnul. Iar eu, întru mulțimea milei Tale, voi intra în casa Ta, închină-mă-voi spre

sfânt locașul Tău, întru frica Ta. Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta, din pricina dușmanilor mei! Îndreptează înaintea mea calea Ta. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc. Judecă-i pe ei, Dumnezeu: să cadă din sfaturile lor; după mulțimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne, și să se veselească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura și le vei fi lor sâlaș, și se vor lăuda cu Tine toți cei ce iubesc numele Tău. Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunăvoinii ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 89

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Mai înainte de ce s-au făcut munții și s-a zidit pământul și lumea, din veac și până în veac ești Tu. Nu întoarce pe om întru smerenie, Tu, Care ai zis: «Întoarceți-vă, fii ai oamenilor», că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca straja nopții. Nimicnicie vor fi anii lor; dimineața ca iarba va trece. Dimineața va înflori și se va trece, seara va cădea, se va întări și se va usca. Că ne-am sfârșit de urgia Ta și de mânia Ta ne-am tulburat. Pus-ai fărâdelegile noastre înaintea Ta, greșelile noastre ascunse, la lumina feței Tale. Că toate zilele noastre s-au împușinat și în mânia Ta ne-am stins. Anii noștri s-au socotit ca pânza unui

păianjen; zilele anilor noștri sunt șaptezeci de ani; iar de vor fi în putere optzeci de ani, și ce este mai mult decât aceștia, osteneală și durere; că trece viața noastră și ne vom duce. Cine cunoaște puterea urgiei Tale și cine măsoară mânia Ta, după temerea de Tine? Învăță-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înțelepciune. Întoarce-Te, Doamne! Până când vei sta departe? Mângâie pe robii Tăi! Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele vieții noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am văzut rele. Caută spre robii Tăi și spre lucrurile Tale și îndreptează pe fiii lor. Și să fie lumina Domnului Dumnezeuului nostru peste noi, și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Psalmul 100

Mila și judecata Ta voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel ce clevea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit. Cu cel mândru cu ochiul și nesățios cu inima, cu acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioșii pământului, ca să șadă ei în-

preună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăiește nedreptăți nu va sta înaintea ochilor mei. În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), cu trei închinăciuni.

Dacă se cântă: Dumnezeu este Domnul..., se zice: Slavă..., Troparul sfântului, Și acum..., Cum te vom numi, ceea ce ești plină de har....? (vezi mai jos).

Iar dacă este Postul Mare, se cântă Troparul acesta, pe glasul al 6-lea:

Dimineța auzi glasul meu, Împăratul meu și Dumnezeuul meu.

Cântându-l, se fac metanii cu genunchii la pământ.

Stih 1: Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înțelege strigarea mea.

Stih 2: Către Tine mă voi ruga, Doamne.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Cum te vom numi, ceea ce ești plină de har? Cer, că ai răsărit pe Soarele dreptății? Rai, că ai odrăslit floarea nestrîcării? Fecioară, că ai rămas nestrîcată? Maică curată, că ai avut în sfintele tale brațe Fiu, pe Dumnezeuul tuturor? Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău și să nu mă stăpânească nici o fărădelege.

Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

Fața Ta arat-o peste robul Tău și mă învață îndreptările Tale.

Să se umple gura mea de lauda Ta, Doamne, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviința Ta.

Sfinte Dumnezeule.... Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Dacă nu este Postul Mare, se zice Condacul Sfântului, dacă are, sau al Praznicului ce se va întâmpla.

Dacă este Postul Mare, se zice aceste Trepere ale Născătoarei de Dumnezeu:

LUNI, MARȚI ȘI JOI

Pe Mărita Maică a lui Dumnezeu și mai sfântă decât sfinții îngeri, fără încetare, o lăudăm cu inima și cu gura, Născătoare de Dumnezeu pe dânsa mărturisind-o, ca pe ceea ce cu adevărat a născut pe Dumnezeu întrupat și se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

MIERCURI ȘI VINERI

Degradă ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmașii Te hulesc pe Tine și ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credința dreptmăritorilor creștini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

SÂMBĂȚĂ

Ca o pârgă a firii, Ție, Săditorule al făpturii, lumea îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici, pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă. Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzește, Mult-milostive.

Duminica, la praznice sau la sfinți cu doxologie sau cu polieleu, se citește condacul glasului de rând, sau al sărbătorii respective.

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea și în tot ceasul... (caută la pag. 33). Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvîntează. Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi...

Iar dacă este Aliluia sau Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 34). Apoi Sfinte Dumnezeule.... Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Și

Rugăciunea aceasta

Hristoase, Lumina cea adevărată. Care luminezi și sfințești pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi lumina feței Tale, ca într-însa să vedem lumina cea neapropiată. Îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

În zilele de rând se face otpustul desăvârșit, iar Duminica se face otpustul mic.

MIJLOCEASUL ÎNTÂI

După ce preotul binecuvintează, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru.... Că a Ta este împărăția.... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), și apoi acești psalmi:

Psalmul 45

Dumnezeu este scăparea și puterea noastră, dajutor întru necazurile ce ne împresoară. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va cutremura pământul și se vor muta munții în inima mărilor. Venit-au și s-au tulburat apele lor, cutremuratu-s-au munții de tăria Lui. Apele râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; Cel Preaînalt a sfințit locașul Lui. Dumnezeu e în mijlocul cetății, nu se va clătina; o va ajuta Dumnezeu dis-de-diminează. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărățiile; dat-a Cel Preaînalt glasul Lui, cutremuratu-s-a pământul.

Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeu lui Iacob. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pământ. Pune-va capăt războaielor până la marginile pământului, arcu va sfărâma și va frânge arma, iar pavezele în foc le va arde. Opriti-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu, înălța-Mă-voi pe pământ. Domnul puterilor este cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeu lui Iacob.

Psalmul 91

Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numele Tău, Preaînalte, a vesti dimineța mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea, în psaltire cu zece strune, cu cântece din alăută. Că m-ai veselit, Doamne, întru făpturile Tale și întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, adânci cu totul sunt gândurile Tale! Bărbatul nepriceput nu va cunoaște și cel neînțelegător nu va înțelege acestea, când răsar păcătoșii ca iarba și se ivesc toți cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului. Iar Tu, Preaînalt ești în veac, Doamne. Că iată vrăjmașii Tăi, Doamne, vor pieri și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea. Și se va înălța puterea mea ca a inorogului și bătrânețile mele unse din bleșug. Și a privit ochiul meu către vrăjmașii mei, și pe cei vicleni, ce se ridică împotriva mea, îi va auzi urechea mea. Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori. Încă într-o bătrânețe unse se vor înmulți și bine-viețuind vor fi, ca să vestească: drept este Domnul Dumnezeul nostru și nu este nedreptate într-o Dânsul.

Psalmul 92

Domnul a împărățit, într-o podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul într-o putere și S-a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clătina. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor, ridicat-au râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare, mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, minunat este, într-o cele înalte, Domnul. Mărturiile Tale s-au adeverit foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, într-o lungime de zile.

Slavă..., Și acum.... fără Aliluia. Sfinte Dumnezeule.... cu trei închinăciuni. Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... și Treperele acestea, glasul al 6-lea:

Miluește-ne pe noi, Doamne, miluește-ne pe noi, că, nepri-cepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluește-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne, miluește-ne pe noi, că într-o Tine am nădăjdut; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne, miluiește (de 40 de ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...

Și se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miczonoptica din toate zilele (caută la pag. 34). Apoi această

Rugăciune a Marelui Vasile

Dumnezeule cel veșnic și fără de început, Lumină pururea fiitoare, Făcătorule a toată făptura, Izvorule al milei, adâncul bunătăților și noianul cel neurmat al iubirii de oameni, arată peste noi lumina feței Tale; Doamne, strălucește în inimile și în cugetele noastre soarele dreptății și umple de a Ta veselie sufletele noastre. Învață-ne pe noi ca să spunem judecățile Tale și să ne mărturisim Ție neîncetat, Stăpânului nostru și Făcătorului de bine. Măinile noastre le îndreptează spre lucrarea voinii Tale și fă cu noi ca să Te iubim și să sporim bine-făcând cele plăcute Ție, ca și întru noi, nevrednicii, să se slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; o Dumnezeire și o Împărăție, Cărcia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea în vecii vecilor. Amin.

Apoi se zice și această

Rugăciune a Marelui Vasile

Cel ce trimiți lumina și purcezi și răsari soarele peste cei dreپți și peste cei nedreپți, peste cei răi și peste cei buni și cu lumina cea de ziuă luminezi toată lumea, luminează și inimile noastre, Stăpâne al tuturor. Dăruiește nouă și în ziua ce vine, să facem cele plăcute Ție. Păzește-ne de tot păcatul și de toată lucrarea cea rea. Izbăvește-ne pe noi de toate săgețile ce zboară ziua și de puterile cele potrivnice, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare, ale cereștilor puteri, slujitorii Tăi cei fără de trup, și ale tuturor sfinților care din veac au bineplăcut Ție. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântulești pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Otpustul mic

CEASUL AL TREILEA

După ce preotul binecuvintează, se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

Psalmul 16

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cere-
Area mea, ascultă rugăciunea mea, din buze
fără de viclenie. De la fața Ta judecata mea să iasă,
ochii mei să vadă cele drepte. Cercetat-ai inima mea,
noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lămurit, dar nu s-a
aflat întru mine nedreptate. Ca să nu grăiască gura
mea lucruri omenești, pentru cuvintele buzelor Tale
eu am păzit căi aspre. Îndreptează picioarele mele în
cărările Tale, ca să nu se clatine pașii mei. Eu am
strigat, că m-ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea

Ta către mine și auzi cuvintele mele. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce nădăjduiesc în Tine, de cei ce stau împotriva dreptei Tale. Păzește-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperământul aripilor Tale, acoperă-mă de fața necredincioșilor care mă necăjesc pe mine. Vrăjmașii mei sufletul meu l-au cuprins; cu grăsimie inima lor și-au încuiat, gura lor a grăit mândrie. Izgonindu-mă, acum m-au înconjurat, ochii lor și-au ațintit ca să mă plece la pământ. Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuiește în ascunzișuri. Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei și împiedică-i. Izbăvește sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta. Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-și iau partea în viață, căci s-a umplut pântecul lor de bunătățile Tale; săturatu-s-au fiii lor și au lăsat rămășițele pruncilor. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi când se va arăta slava Ta.

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeuul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmașii mei. Pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărădelegi în deșert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață. Îndreptează-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe

Tine Te-am așteptat toată ziua. Adu-Ți aminte de îndurările Tale și de milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni. După mila Ta, pomeneste-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun și drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăța-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Lui și mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătăți se va sălăslui și seminția lui va moșteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, așezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei sunt pururea spre Domnul, că El va scoate din laț picioarele mele. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea și osteneala mea și-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmașii mei, că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urât. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate și cei dreapți s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne. Izbăvește, Dumnezeuule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeuule... (caută la pag. 12). Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Dacă se cântă: Dumnezeu este Domnul..., se zice Slavă..., Troparul zilei sau al sfântului, Și acum..., Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată... (vezi mai jos).

Iar dacă este Aliluia sau Postul Marc, se cântă Troparul acesta pe glasul al 6-lea:

Doamne, Cel ce ai trimis pe Preasfântul Tău Duh, în ceasul al treilea, Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci ni-L înnoiește nouă, celor ce ne rugăm Ție.

În acest timp se fac metanii; asemenea și la cele două stihuri ce urmează:

Stih 1: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Stih 2: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții; ție ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Sfinții Apostoli, să se miluiască sufletele noastre.

Domnul Dumnezeu este binecuvântat. Binecuvântat este Domnul ziua, în toate zilele; să facă priincioase cele ale noastre Dumnezeuul mântuirii noastre, Dumnezeuul nostru, Dumnezeuul mântuirii.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Tricime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și condacul sfântului.

Iar dacă este Postul Marc, se zic aceste Tropare, pe glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce preînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, mărire Ție.

Slavă...,

Grabnică și tare mângâiere dă robilor Tăi, Iisuse, când se mâhnesc duhurile noastre. Nu Te osebi de sufletele noastre întru necazuri; nu Te depărta de gândurile noastre întru primejdii, ci pururea ne întâmpină pe noi. Apropie-Te de noi, apropie-Te Cel ce ești pretutindeni. Precum și cu Apostolii Tăi ai fost pururea, așa și cu cei ce doresc de Tine Te unește, Îndurate, ca, fiind împreună cu Tine, să Te lăudăm pe Tine și să slăvim pe Duhul Tău cel întru tot Sfânt.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejdea, ocrotirea și scăparea creștinilor, zid nebiruit celor slabi, liman neînvințat tu ești, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată. Și precum lumea o mântuiești cu neîncetată rugăciunea ta, pomenește-ne și pe noi, Fecioară, întru tot lăudată.

Doamne, miluiește (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea... (caută la pag. 33). Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează. Părinte! Preotul: Dumnezeu, milostivește-Te spre noi...

Iar dacă este Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Mieznoaptea din toate zilele (caută la pag. 34). Și

Rugăciunea Sfântului Mardarie

Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase, și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluiește-mă pe mine, păcătosul, și, cu judecățile care știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

MIJLOCEASUL AL TREILEA

După ce preotul binecuvintează, se zice: Sfinte Dumnezeule.... Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum.... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și apoi se citește acești psalmi:

Psalmul 29

Înălța-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat și n-ai veselit pe vrăjmașii mei împotriva mea. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine și m-ai vindecat. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântu-itu-m-ai de cei ce se coboară în groapă. Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui. Că iuțime este întru mânia Lui și viață întru voia Lui; seara se va sălășlui plângerea, iar dimineața, bucuria. Iar eu am zis întru îndestularea mea: «Nu mă voi clătina în veac!». Doamne,

întru voia Ta, dat-ai frumuseții mele putere; dar când Ți-ai întors fața Ta, eu m-am tulburat. Către Tine, Doamne, voi striga și către Dumnezeuul meu mă voi ruga. Ce folos ai de sângele meu, de mă cobor în stricăciune? Oare, Te va lăuda pe Tine țărâna, sau va vesti adevărul Tău? Auzit-a Domnul și m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu! Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie, ca slava mea să-Ți cânte Ție și să nu mă mâhnesc; Doamne, Dumnezeuul meu, în veac Te voi lăuda!

Psalmul 31

Fericiți căroră s-au iertat fărâdelegile și căroră s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele, când strigam toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, și am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut și fărâdelegea mea n-am ascuns-o împotriva mea. Zis-am: «Mărturisi-voi fărâdelegea mea Domnului»; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; ațin-

ti-voi spre tine ochii Mei. Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei drepti la inimă.

Psalmul 60

Auzi, Dumnezeu, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea! De la marginile pământului către Tine am strigat; când s-a mâhnit inima mea, pe piatră m-ai înălțat. Povățuitu-m-ai, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie în fața vrăjmașului. Locui-voi în locașul Tău în veci; acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale, că Tu, Dumnezeu, ai auzit rugăciunile mele; dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău. Zile la zilele împăratului adaugă, anii lui din neam în neam. Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul va păzi. Așa voi cânta numelui Tău în veacul veacului, ca să împlinesc făgăduințele mele zi de zi.

Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și se zic troparele acestea. glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi, după blândețile Tale, nu îndepărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestrîcîciunii au luat de la Tine, Dumnezeuul nostru, că, avînd tîria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mîntuiește sufletele noastre.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ești zid nesurpat nouă, creștinilor, către tine scăpînd, nevătămați rămînem; și iarăși greșind, pe tine te avem rugătoare. Pentru aceea, mulțumind, strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Domnul este cu tine.

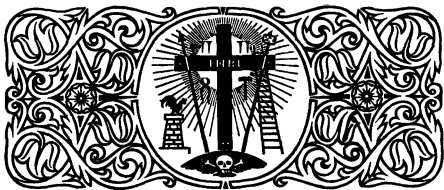
Doamne, miluiește (de 40 de ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decît heruvimii.... Întru numele Domnului, binecuvîntează. Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri... Și se zice rugăciunea Sfîntului Efrem Sirul: Doamne și Stăpînul vicții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoaptea din toate zilele (caută la pag. 34). Apoi accastă

Rugăciune a Marelui Vasile

Doamne Dumnezeuul nostru, Cel ce dai pacea Ta Doamenilor și harul Preasfîntului Duh l-ai trimis Ucenicilor și Apostolilor Tăi și prin limbile cele ca de foc, cu puterea Ta, ai deschis gurile lor, deschide și gurile noastre, ale păcătoșilor, și ne învață cum se cuvine a ne ruga pentru toate trebuințele. Îndreptează viața noastră cea cu valuri la liman lin și arată nouă calea pe care vom merge. Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale noastre și cu duh stăpînitor întărește cugetele noastre ca să

nu alunece; ca, în toate zilele, de Duhul Tău cel bun fiind povățuiți către cele de folos, să ne învrednicim a face poruncile Tale și a ne aduce aminte pururea de preaslăvita a doua venire, când vor fi cercetate faptele oamenilor, și să nu fim amăgiți de frumusețile cele stricăcioase ale acestei lumi; ci ne întărește a dori răsplătirea bunătăților ce vor să fie, că binecuvântat ești și lăudat de toți sfinții Tăi, în vecii vecilor. Amin.

CEASUL AL ȘASELEA

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

Psalmul 53

Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă. Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele! Că străinii s-au ridicat împotriva mea și cei tari au căutat sufletul meu, și n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor. Că, iată, Dumnezeu ajută mie și Domnul este sprijinatorul sufletului meu. Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei. De bunăvoie voi jertfi Ție; lăuda-voi numele Tău, Doamne, că este bun, că din tot necazul m-ai izbăvit și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

Psalmul 54

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece
Acu vederea ruga mea. Ia aminte spre mine și
mă ascultă; măhnitu-m-am întru neliniștea mea și
m-am tulburat de glasul vrăjmașului și de necazul
păcătosului, că a abătut asupra mea fărădelege și
întru mânie m-a vrăjmășit. Inima mea s-a tulburat
întru mine și frica morții a căzut peste mine; teamă
și cutremur au venit asupra mea și m-a acoperit
întunericul. Și am zis: «Cine-mi va da mie aripi ca
de porumbel, ca să zbor și să mă odihnesc?». Iată,
m-aș îndepărta fugind și m-aș sălășlui în pustie.
Așteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mântuiește de
puținătatea sufletului și de vifor. Risipește-i, Doamne,
și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și
dezbinare în cetate. Acestea ziua și noaptea ocolesc
zidurile ei, iar în mijlocul ei e răutate și nedreptate;
și n-a lipsit din ulițele ei camătă și vicleșug. Că, de m-ar
fi ocărât vrăjmașul, aș fi răbdător; și, dacă cel ce mă
urăște s-ar fi fălit împotriva mea, m-aș fi ascuns de
el. Iar tu, omule, asemenea mie, căpetenia mea și
cunoscutul meu, care împreună cu mine te-ai îndul-
cit de mâncăruri, în casa lui Dumnezeu am umblat
în același gând. Să vină moartea peste ei și să se
pogoare în iad de vii, că vicleșug este în locașurile
lor, în mijlocul lor. Iar eu, către Dumnezeu am strigat
și Domnul m-a auzit pe mine. Scara și dimineața
și la amiezi spune-voi, vesti-voi și va auzi glasul meu.

Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulți erau împotriva mea. Auzi-va Dumnezeu, Cel ce este mai înainte de veci, și-i va smeri pe ei. Că nu le este cu puțință să se schimbe, și de Dumnezeu nu se tem; că își ridică mâinile asupra prietenilor lor și își calcă legătura ce au făcut cu ei. Întinat-au legământul Lui. Risipiți au fost de mânia feței Lui și s-au apropiat inimile lor; muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul, dar ele sunt săgeți. Aruncă spre Domnul grija ta și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului. Iar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe ei în groapa stricăciunii. Bărbații vărsători de sânge și vicleni nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu voi nădăjdui spre tine, Doamne.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, Cîntu acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mic și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor

vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Dacă se cântă: Dumnezeu este Domnul..., se zice Troparul Sfântului ce se va întâmpla. Slavă..., Și acum..., Neavând îndrăzneală... (vezi mai jos). Iar dacă este Aliluia, se cântă Troparul acesta, glasul al 2-lea:

Cel ce, în ziua și în ceasul al șaselea, pe Cruce ai pironit păcatul, cel cu îndrăzneală făcut de Adam în rai, și zapisul greșelilor noastre rupe-l, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuiește pe noi.

În acest timp, se fac metanii; asemenea și la cele două stihuri care urmează:

Stih 1: Auzi, Dumnezeule, glasul meu și nu trece cu vederea rugăciunea mea

Stih 2: Eu către Dumnezeu am strigat și Domnul m-a auzit pe mine.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Neavând îndrăzneală, pentru păcatele noastre cele multe, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L, Născătoare de

Dumnezeu, Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre împlânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Preacurată, că milostiv este și poate să mântuiască Cel ce a voit a pătimi pentru noi.

În Postul Mare, aici se cântă, din Triod. Troparul profeției. Slavă..., Și acum..., același Tropar, apoi se citește Paremia, tot de acolo, și se continuă cu Troparul următor:

Degradă să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău. Doamne, izbăvește-ne pe noi și curățește păcatele noastre, pentru numele Tău.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Dacă nu este Postul Mare, se zice condacul sfântului ce se va întâmpla. Iar dacă este Postul Mare, se zic Troparele acestea, pe glasul al 2-lea:

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule; pe Cruce ai întins preacurate mâinile Tale, adunând toate neamurile cele ce strigă: Doamne, slavă Ție.

Slavă...,

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că, de voie, ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să izbăvești din robia vrăjmașului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceea, cu mulțumire strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești izvorul milei, învrednicește-ne pe noi milostivirii, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos și arată, precum de-a pururea puterea ta. Că, întru tine nădăjduind, strigăm Ție: «Bucură-te!», ca și oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trupuri.

Troparele de mai sus se zic luni, marți și joi; iar miercuri și vineri se zice acest Tropar al Crucii și al Născătoarei de Dumnezeu, pe același glas:

Preamărită ești, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Lăudămu-te pe tine, că, prin Crucea Fiului tău, s-a surpat iadul și moartea s-a omorât și cei morți au înviat și vieții ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta, mulțumind, slăvim, ca pe Cel puternic, pe Hristos, Dumnezeul nostru și singurul Mult-milostiv.

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea... (caută la pag. 33), Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii.... Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi.

Iar dacă este Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoaptea din toate zilele (caută la pag. 34). Iar dacă se citesc Mijloceasurile, în loc de rugăciunea de mai jos: Dumnezeule și Doamne al puterilor..., se zice rugăciunea: Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice... (caută la pag. 35).

Iar când nu este nici Postul Mare și nu se citesc nici Mijloceasurile, se zice această

Rugăciune a Marelui Vasile

Dumnezeule și Doamne al puterilor și Ziditor a toată făptura, Care, pentru milostivirea mii Tale celei neasemănate, pe Unul-Născut, Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos, L-ai trimis spre mântuirea neamului nostru și, prin cinstită Crucea Lui, zapisul păcatelor noastre l-ai rupt și ai biruit întru Dânsul stăpâniiile și puterile întinericului; Înșuți Stăpâne, Iubitorule de oameni, primește aceste rugăciuni de mulțumire și de cerere ale noastre,

ale păcătoșilor, și ne izbăvește pe noi de toată căderea în păcat cea de tot pierzătoare și întunecată și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți care caută să ne facă rău. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri rele, ci, cu dorirea Ta, hrănește sufletele noastre. Ca, spre Tine totdeauna căutând și cu lumina cea de la Tine povățuiți fiind, la Tine, Lumina cea neapropiată și pururea fiitoare privind, neîncetată mărturisire și mulțumire Ție să înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stărușitul Cerasului al șaselea.

Dacă s-a cântat: Dumnezeu este Domnul..., se citește Obednița.

Iar dacă este Aliluia, aceasta se citește după Cerasul al nouălea.

MIJLOCEASUL AL ȘASELEA

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și acești psalmi:

Psalmul 55

Miluiește-mă, Doamne, că m-a necăjit omul; toată ziua războindu-se, m-a necăjit. Călcătu-m-au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine, din înălțime. Ziua când mă voi teme, voi nădăjdui în Tine. În Dumnezeu voi lăuda toate cuvintele mele toată ziua; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme; ce-mi va face mie omul? Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea toate gândurile lor sunt spre rău. Locui-vor lângă mine și se vor ascunde; ei vor păzi călcăiul meu, ca și cum ar căuta sufletul meu. Pentru nimic nu-i vei mântui pe ei; în mânie popoare vei sfărâma, Dum-

nezeule. Viața mea am spus-o Ție; pune lacrimile mele înaintea Ta, după făgăduința Ta. Întoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi, în orice zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeuul meu ești Tu. În Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvântul; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme; ce-mi va face mie omul? În mine sunt, Dumnezeu, făgăduințele pe care le voi aduce laudei Tale, că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

Psalmul 56

Miluieste-mă, Dumnezeuule, miluieste-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu și în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fără-delegea. Striga-voi către Dumnezeuul cel Preaînalt, Dumnezeuul, Care mi-a făcut bine. Trimis-a din cer și m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă necăjesc pe mine. Trimis-a Dumnezeu mila Sa și adevărul Său și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat. Fiii oamenilor, dinții lor sunt arme și săgeți și limba lor sabie ascuțită. Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeuule, și peste tot pământul slava Ta! Curse au gătit sub picioarele mele și au împilat sufletul meu; săpat-au înaintea mea groapă și au căzut în ea. Gata este inima mea, Dumnezeuule, gata este inima mea! Cânta-voi și Te voi lăuda întru slava mea. Deșteaptă-te, slava mea! Deșteaptă-te,

psaltire și alăută! Deștepta-mă-voi dimineața. Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi Ție între neamuri, că s-a mărit până la cer mila Ta și până la nori adevărul Tău. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeuule, și peste tot pământul slava Ta!

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi vorbesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeuule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeuule, ajută-mă! Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu; Doamne, nu zăbovi.

Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeuule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și troparele acestea, glasul I:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Slavă...,

Pentru durerile sfinților, care pentru Tine au pățimit, fii milostiv, Doamne, și toate durerile noastre le vindecă, iubitorule de oameni, rugămu-ne Ție.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat.

Doamne, miluiește (de 40 de ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri... Și se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoaptea din toate zilele (caută la pag. 34). Apoi rugăciunea Marelui Vasile: Dumnezeule și Doamne al puterilor... (caută la pag. 114).

O B E D N I Ț A

se începe așa:

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui.

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale;

Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări;

Pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale.

Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale.

Îndurat şi milostiv este Domnul, Îndelung-răbdător şi Mult-milostiv.

Nu până în sfârşit Se va iuţi, nici în veac Se va mânia.

Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă.

Ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El.

Pe cât sunt de departe răsăriturile de apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

În ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul.

Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-Şi-a aminte că ţărână suntem.

Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; aşa va înflori.

Că duh a trecut peste el şi nu va mai fi şi nu se va mai cunoaşte nici locul său.

Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul.

Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui.

Şi îşi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său şi împărăţia Lui peste toţi stăpâneşte.

Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceţi cuvântul Lui şi auziţi glasul cuvintelor Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Strana întâi: Slavă..., Strana a doua: Și acum... Și iarăși strana întâi:

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din launtru meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvântat ești, Doamne.

Strana a doua: Slavă...,

Psalmul 145

Laudă, suflete al meu, pe Domnul.

Lăuda-voi pe Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeuului meu cât voi trăi.

Nu vă încredeți în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este mântuire.

Ieși-va duhul lor și se vor întoarce în pământ. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor.

Fericit cel ce are ajutor pe Dumnezeul lui Iacob, nădejdea lui, în Domnul Dumnezeuul lui,

Cel ce a făcut cerul și pământul, marea și toate cele din ele; Cel ce păzește adevărul în veac;

Cel ce face judecată celor năpăstuiți; Cel ce dă hrană celor flămânzi.

Domnul dezleagă pe cei ferecați în obezi;

Domnul îndreaptă pe cei gârboviți; Domnul înțelepțește orbii; Domnul iubește pe cei drepti;

Domnul păzeşte pe cei străini; pe orfani şi pe văduvă va sprijini şi calea păcătoşilor o va pierde.

Împărăţi-va Domnul în veac, Dumnezeuul tău, Sioane, în neam şi în neam.

Şi acum...

Unule-Născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce eşti fără de moarte, şi ai primit, pentru mântuirea noastră, a Te întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; Care, neschimbat, Te-ai întrupat şi, răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat; Unul fiind din Sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, mântuieşte-ne pe noi.

Trebuie să se ştie că, în Postul Mare, nu se citeşte psalmii de la Obedniţă, ci, după rugăciunea: Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru... (de la sfârşitul Cezului al nouălea, p. 146), strana cea rânduită începe: Întru împărăţia Ta, pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta. Şi îndată: Fericiţi cei săraci cu duhul... După fiecare fericire, se cântă stihira: Pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta, pe glasul al 8-lea, cu cântare dulce şi cu glas lin şi rar până după: Slavă..., Şi acum...

Întru împărăţia Ta când vei veni, pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiţi cei flămânzi şi însetaţi de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți veți fi când vă vor ocări și vă vor prizoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind, pentru Mine.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Și dacă este Postul Mare, amândouă stranele cântă împreună cu umilință: Pomeniște-ne pe noi, Doamne..., în trei stări, cu trei metanii mari. Iar dacă nu este Postul Mare, citește degrab așa:

Slavă..., Și acum...

Pomeniște-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pomeniște-ne pe noi, Stăpâne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pomeniște-ne pe noi, Sfinte, când vei veni întru împărăția Ta.

Ceata cerească Te laudă pe Tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Siih: Aproiați-vă către Dânsul și vă veți lumina, și fețele voastre nu se vor rușina.

Ceata cerească Te laudă pe Tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Slavă...,

Ceata sfinților îngeri și a arhanghelilor, cu toate cereștile puteri, Te laudă pe Tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Și acum..., Cred într-unul Dumnezeu... (caută la pag. 31)

Slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, greșelile noastre, cele de voie și cele fără de voie, cele cu fapta și cu cuvântul, cele cu știință și cu neștiință, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul, toate le iartă nouă, ca un bun și de oameni iubitor.

Tatăl nostru... Apoi Condacele, după obicei, ce sunt rânduite după zilele săptămânii, și al sfântului al căruia este hramul bisericii. Iar dacă este hramul Domnului Hristos, se zice mai înainte Condacul hramului, apoi al zilei și al sfântului de rând, a căruia este ziua, dacă are.

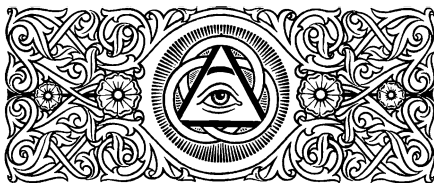
Slavă...,

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești folositoare creștinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre împlânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Iar unde va fi hramul Născătoarei de Dumnezeu, se sfârșește așa: Și acum..., al hramului.

CONDACELE DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

LUNI

Al îngerilor, pe glasul al 2-lea:

Mai-marilor voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieştii slave, căpeteniile îngerilor şi povăţuitorii oamenilor, cele de folos cereţi nouă şi mare milă, ca unii care sunteţi mai-marii voievozi ai celor fără de trup.

MARȚI

Al Înaintemergătorului, pe glasul al 2-lea:

Proorocule al lui Dumnezeu şi Înaintemergătorule al harului, capul tău, ca un trandafir preasfinţit din pământ aflându-l, vindecări totdeauna luăm, pentru că iarăşi, ca şi mai înainte, în lume propovăduieşti pocăinţa.

MIERCURI ȘI VINERI

Al Crucii, pe glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeu. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra potrivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

JOI

Al Sfinților Apostoli, pe glasul al 2-lea:

Pe propovăduitorii cei tari și de Dumnezeu vestitori, căpetenia ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăților Tale și în odihnă; că chinurile acelora și moartea ai primit, mai vârtos decât toată roada, Unule, Cel ce știi cele din inimă.

Al Sfântului Nicolae, pe glasul al 3-lea:

În Mira Lichiei, sfinte, sfințitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos, cuvioase, plinind-o, ți-ai pus sufletul tău pentru poporul tău; scăpat-ai pe cei nevinovați din moarte. Pentru aceasta te-ai sfințit ca un mare cunoscător al darului lui Dumnezeu.

SÂMBĂTĂ

Se zice mai întâi Condacul hramului, apoi:

Slavă...,

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum..., al mucenicilor, pe glasul al 8-lea:

Ca o pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici.

Petru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzește, Mult-milostive.

Iar acest condac se zice în toate zilele, afară de sâmbătă:

Ceea ce ești folositoare creștinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre împlânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Dacă este Postul Mare: Doamne, miluiește (de 40 de ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Dumnezeu, milostivește-Te spre noi... Și se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 34). Și, după ce ne ridicăm, cel mai mare începe: Veniți să ne închinăm... și Psalmul 103: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul... (pag. 152).

Iar dacă nu este Postul Mare, după Condace: Doamne, miluiește (de 12 ori) și această

R u g ă c i u n e

Preasfântă Treime, Stăpânie de o ființă, Împărăție nedespărțită, Ceea ce ești pricina tuturor bunătăților, fii binevoitoare și mie păcătosului; întărește și înțelepțește inima mea și șterge toată întinăciunea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc și să Te laud și să mă închin Ție și să zic: Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Iar dacă este Liturghie, se zice:

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, Sca să lăudăm slava Ta, că ne-ai învrednicit pe noi a ne împărtăși cu Sfintele, cele fără de moarte, preacinstitele și de viață făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi întru sfințenia Ta; toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Ție numele Domnului binecuvântat, de acum și până-n veac (de trei ori).

Psalmul 33

Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea, Pururea lauda Lui în gura mea. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească. Slăviți pe Domnul împreună cu mine, și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit, și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiați-vă de El și vă luminați, și fețele voastre să nu se rușineze. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el, și din toate necazurile lui l-a izbăvit. Străju-i-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El, și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește în El. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniți, fiilor, ascultați-mă

pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi; cine este omul cel ce vrea viața, care iubeste să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepti și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit, și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile dreptilor, și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătoșilor este cumplită, și cei ce urăsc pe cel drept vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El.

Cuvinc-se cu adevărat să te fericiim..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează, și otpustul.

RÂNDUIALA MESEI

Mai înainte de masă, fiecare laudă iarăși pe Ziditorul și, venind la masă, se zice

Psalmul 144

Înălța-Te-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu, și voi binecuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului. În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului. Mare este Domnul și lăudat foarte, și măreția Lui nu are sfârșit. Neam și neam vor lăuda lucrurile Tale și puterea Ta o vor vesti. Măreția slavei sfințeniei Tale vor grăi și minunile Tale vor istorisi, și puterea lucrurilor Tale înfricoșătoare vor spune și slava Ta vor istorisi. Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti și de dreptatea Ta se vor bucura. Îndurat și milostiv

este Domnul, Îndelung-răbdător și Mult-milostiv. Bun este Domnul cu toți și îndurările Lui peste toate lucrurile Lui. Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale și cuvioșii Tăi să Te binecuvinteze. Slava împărăției Tale vor spune și de puterea Ta vor grăi. Ca să facă fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta și slava măreției împărăției Tale. Împărăția Ta este împărăția tuturor veacurilor, iar stăpânirea Ta, din neam în neam. Credincios este Domnul în cuvintele Sale și cuvios în toate lucrurile Sale. Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe toți cei gărboviți. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc și Tu le dai lor hrană la bună vreme. Deschizi Tu mâna Ta și saturezi pe toți cei vii de bunăvoință. Drept este Domnul în toate căile Lui și cuvios în toate lucrurile Lui. Aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El, de toți cei ce-L cheamă pe el într-un adevăr. Voia celor ce se tem de El o va face și rugăciunea lor o va auzi și-i va mântui pe dânsii. Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc pe El și pe toți păcătoșii îi va pierde. Lauda Domnului va grăi gura mea și să binecuvinteze tot trupul numele cel sfânt al Lui, în veac și în veacul veacului.

Tatăl nostru..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de trei ori). Părinte, binecuvintează! Preotul binecuvintează cele puse înainte, zicând rugăciunea mesiei:

Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea și băutura robilor Tăi, că sfânt ești totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin. Și cel rânduit zice îndată titlul cuvântului ce are să citească și, isprăvind titlul, zice: Binecuvintează, părinte, pentru a citi. Iar preotul zice: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri... și citețul zice: Amin. Apoi așteaptă puțin, până când se așază toți frații la masă; iar după ce se așază, preotul lovește în clopoțel și îndată citețul începe a citi cuvântul, ori viața sfântului ce se va întâmpla, până când frații, mâncând, se îndestulează. După aceea, preotul, lovind iarăși în clopoțel, citețul face sfârșitul cuvântului, zicând: Dumnezeui nostru slavă. Iar preotul zice: Aceluia slava și stăpânirea, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Citețul: Amin. Și după ce se scoală de la masă, citețul zice: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri...

Și îndată zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care ne miluiește și ne hrănește pe noi din tinerețile noastre, Cel ce dă hrană la tot trupul, umple de bucurie și de veselie inimile noastre; ca, totdeauna, toată îndestularea având, să ne prisosească spre tot lucrul bun, întru Iisus Hristos, Domnul nostru, cu Care Ție se cuvine slava, stăpânirea, cinstea și închinăciunea, cu Sfântul Duh, în veci. Amin.

Slavă Ție, Doamne, slavă Ție, Sfinte, slavă Ție, Împărate, că ne-ai dat nouă bucate spre veselie. Umple-ne pe noi și de Duhul Tău cel Sfânt, ca să ne aflăm înaintea Ta bineplăcuți și neînfrunțați, când vei răsplăti fiecăruia după lucrurile sale.

Mulțumim Ție, Hristoase, Dumnezeui nostru, că ne-ai săturat pe noi de bunătățile Tale cele pământești; nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta împărăție, ci, precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Apoi Tropicarele acestea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu îndepărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca și cu o porfiră și cu vison, Biserica Ta împodobită fiind, printr-înșii strigă către Tine: Hristoase Dumnezeule, poporului Tău trimite-î îndurările Tale, pace obștii Tale dăruiește-î și sufletelor noastre mare milă.

Slavă...,

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum...

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi ca un îndurat.

Cuvine-se cu adevărat..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Părinte, binecuvintează!

Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce ne miluiește și ne hrănește pe noi din darurile Sale cele bogate, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aceasta este, precum s-a spus, rânduiala mesei de la amiază în mănăstirile cu viață de obște; iar la mesele creștinilor, rânduiala, când este de față preotul, este aceasta: cineva zice la începutul mesei: Tatăl nostru..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Părinte, binecuvintează!

Preotul zice:

Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea și băutura robilor Tăi, că sfânt ești totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

La scularca de la masă, cineva zice iarăși:

Mulțumim Ție, Hristoase, Dumnezeuul nostru, că ne-ai săturat pe noi de bunătățile Tale cele pământești; nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta împărăție, ci, precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează!

Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce ne miluiește și ne hrănește pe noi din darurile Sale cele bogate, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dacă nu este preot de față, cineva din cei care au mâncat zice: Mulțumim Ție, Hristoase, Dumnezeuul nostru...

RÂNDUIALA PANAGHIEI

ce se face în mănăstiri
la zile însemnate

După săvârșirea dumnezeieștii Liturghii, dacă este Priveghere, merge cel mai mare împreună cu toți frații în biserică. Și, luând preotul cel de rând icoana praznicului sau a sfântului în cinstea căruia s-a făcut priveghere, les împreună cu toții cântând Troparul praznicului sau al sfântului, până ce intră în trapeză. După ce intră, cântărețul cântă Slavă..., Și acum..., condacul. Și, până ce se cântă acestea, preotul ce va fi de rând scoate o parte din prescura pusă în panaghier. După sfârșitul condacului, cântărețul începe îndată: Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăția... Cântărețul: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Părinte, binecuvintează! Preotul, binecuvântând masa, zice: Hristoase, Dumnezeule, binecuvintează mâncarea și băutura...

Iar dacă nu este Priveghere, merge cel mai mare, împreună cu toți frații la trapeză și cântărețul zice Psalmul 144: Înălța-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu... (caută la pag. 131). Și, după sfârșitul psalmului, se zice: Tatăl nostru..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește

(de 3 ori). Părinte, binecuvintează! Preotul binecuvintează masa zicând: Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea și băutura... și celelalte după cum s-a scris mai sus. Și, după ce se scoală de la masă, cântărețul zice: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri..., Binecuvântat este Dumnezeu..., Slavă Ție, Doamne, Slavă Ție, Sfinte, Slavă Ție, Împărate... (caută la pag. 133); Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează! Și cel rânduit a ridica panaghia zice:

Binecuvântați, părinți sfințiți, și mă iertați pe mine păcătosul.

Și toți răspund:

Dumnezeu să te ierte și să te miluiască.

Și, luând cântărețul panaghia cu amândouă mâinile, cu vârful degetelor, o înalță puțin cu chipul Sfintei Treimi, zicând cu glas mare:

Mare este numele.

Iar cel mai mare sau preotul de rând zice:

Al Preasfintei Treimi.

Și, punând-o pe Icoana Născătoarei de Dumnezeu, însemnează cruciș, zicând:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-ne nouă.

Și preotul zice:

Cu ale ei rugăciuni, Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Cântărețul zice apoi Troparul Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că întru tine Cel neîncăput, Hristos Dumnezeul nostru, a binevoit a încăpea. Fericii suntem și noi, avându-te pe tine folositoare, că ziua și noaptea te rogi pentru noi. Pentru aceasta laudându-te, strigăm ție; Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.

Apoi se cântă: Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim...

SĂ SE ȘTIE că, dacă este praznic împărătesc, în loc de : Cuvine-se cu adevărat... se cântă irmosul Cântării a 9-a; și acesta cântându-se, cel ce a înălțat panaghia poartă panaghierul pe la toți frații, care, după rânduială, sărutându-l, gustă din preasfânta parte; și, sfârșindu-se cântarea, preotul zice:

Întru multe rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria.

Iar cântărețul zice:

Pentru rugăciunile ei, Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Preotul:

Domnul cel milostiv și îndurat a dat hrană celor ce se tem de Dânsul și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.

Apoi cântărețul citește

Psalmul 121

Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: «În casa Domnului vom merge!». Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime! Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strâns unite. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, după Legea lui Israel, ca să laude numele Domnului. Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine. Să fie pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam despre tine pace. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am dorit cele bune ție.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Cântărețul: Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeul nostru... și Condacul praznicului sau al sfântului. Duminica se zice Condacul Învierii, după glasul de rând. Apoi: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează! Iar cel mai mare sau preotul de rând zice: Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce ne miluiește și ne hrănește pe noi din darurile Sale cele bogate...

Apoi preotul, lovind în clopoțel, zice:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Cântărețul:

Nădejdea noastră, slavă Ție!

Preotul:

Dumnezeu să-l ierte și să-l mântuiască pe Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pe (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul nostru (N)].

Cântărețul:

Dumnezeu să-l ierte și să-l miluiască pe el.

Preotul:

Dumnezeu să ierte și să miluiască și pe prea cuviosul părintele nostru (N), dimpreună cu toți părinții și frații slujitori ai sfânt locașului acestuia.

Cântărețul:

Dumnezeu să-i ierte și să-i miluiască pe ei.

Preotul:

Dumnezeu să ierte și să miluiască pe cei ce ne miluiesc și ne ajută pe noi.

Cântărețul:

Dumnezeu să-i ierte și să-i miluiască pe ei.

Preotul:

Dumnezeu să ierte și să miluiască pe cei ce se ostenesc și slujesc, părinții și frații noștri.

Cântărețul:

Dumnezeu să-i ierte și să-i miluiască pe ei.

Preotul:

Dumnezeu să odihnească pe fericiții și pururea pomeniții ctitorii sfântului locașului acestuia.

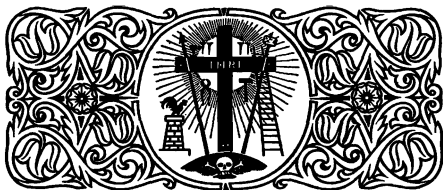
Cântărețul:

Veșnica lor pomenire.

Preotul:

Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi. Amin.

CEASUL AL NOUĂLEA

După ce preotul binecuvintează, se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), și acești psalmi:

Psalmul 83

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului; inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu cel viu. Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune pui săi. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeuul meu. Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suișuri în inima sa a pus, în valea plângerii, în locul

care i-a fost pus; că binecuvântare va da Cel ce pune Lege; merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeu dumnezeilor în Sion, Doamne, Dumnezeu puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeu lui Iacob! Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută spre fața unsului Tău. Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai vârtos decât a locui în locașurile păcătoșilor. Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu har și slavă va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește în Tine.

Psalmul 84

Binevoit-ai, Doamne, pământului Tău, întors-ai Brobimea lui Iacob. Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor. Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către iuțimea mâniei Tale. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeuul mântuirii noastre, și-Ți întoarce mânia Ta de la noi. Oare, în veci Te vei mânia pe noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam? Dumnezeule, Tu întorcându-Te, ne vei dărui viață și poporul Tău se va veseli de Tine. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta și mântuirea Ta dă-ne-o nouă. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său și peste cuvioșii Săi și peste cei ce își întorc inima spre Dânsul. Dar mântuirea Lui aproape este de cei ce se

tem de Dânsul, ca să se sălășluiască slava în pământul nostru. Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat. Adevărul din pământ a răsărit și dreptatea din cer a privit. Că Domnul va da bunătate și pământul nostru își va da rodul său; dreptatea înaintea Lui va merge și va pune pe cale pașii Săi.

Psalmul 85

Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, că sărac și necăjit sunt eu. Păzește sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuiește, Dumnezeul meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduiește în Tine. Miluiește-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veselește sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu. Că Tu, Doamne, bun și blând ești și Mult-milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit. Nu este asemenea Ție între dumnezei, Doamne, și nici fapte nu sunt ca faptele Tale. Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut și se vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi numele Tău. Că mare ești Tu, Cel ce faci minuni, Tu ești singurul Dumnezeu. Povățuiește-mă, Doamne, pe calea Ta și voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău. Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea și voi slăvi numele Tău în veac. Că mare

este mila Ta spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeuule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea și adunarea celor tari a căutat sufletul meu și nu Te-au pus pe Tine înaintea lor. Dar Tu, Doamne, Dumnezeu Îndurat și Milostiv ești; Îndelung-răbdător și Mult-milostiv și adevărat. Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria Ta slugii Tale și mântuiește pe fiul slujnicei Tale. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Iarăși:

Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Doamne, miluiește (de 3 ori).

Dacă s-a cântat: Dumnezeu este Domnul..., se citește Slavă..., Troparul sfântului, Și acum..., Cel ce pentru noi... (vezi mai jos).

Iar dacă este Aliluia, se cântă Troparul acesta, glasul al 8-lea:

Cel ce, în ceasul al nouălea, pentru noi cu trupul moarte ai gustat, omoară cugetul trupului nostru, Hristoase Dumnezeuule, și ne mântuiește pe noi.

În acest timp se fac metanii; asemenea și la cele două stihuri care urmează:

Stih 1: Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înțelepțește.

Stih 2: Să între cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăvește.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdad, Bunule, Care, cu moartea pe moarte, ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăduit.

Nu ne lăsa pe noi până în sfârșit pentru numele Tău cel sfânt și nu strica legătura Ta și nu depărta mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine, și pentru Isaac, robul Tău, și Israel, sfântul Tău.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Condacul sfântului ce va fi de răud. Iar dacă este Postul Mare, Troparele acestea:

Văzând tâlharul pe Începătorul vieții pe Cruce spânzurat, zicea: De n-ar fi fost Dumnezeu întrupat, Care cu noi a fost răstignit, nu și-ar fi ascuns soarele razele sale, nici s-ar fi clătinat pământul, cutremurându-se. Ci, Cel ce toate le-ai suferit, pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Slavă...,

În mijlocul a doi tâlhari, cumpăna dreptății s-a aflat Crucea Ta; unul adică s-a pogorât în iad, cu îngreuierea hulei; iar celălalt s-a ușurat de greșeli, spre cunoașterea cuvântării de Dumnezeu, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul lumii pe Cruce văzându-L ceea ce L-a născut, a zis, lăcrimând: Lumea se bucură luând izbăvire, iar inima mea arde văzând răstignirea Ta, pe care pentru toți o rabzi, Fiule și Dumnezeul meu.

Doamne, miluiește (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea... (caută la pag. 33). Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită... Întru numele Domnului binecuvintează, Părinte! Preotul: Dumnezeuule, milostivește-Te spre noi...

Și dacă este Post, adică Postul Nașterii lui Hristos și al Sfinților Apostoli, se fac cele 16 metanii obișnuite, pentru că se cântă mijloceasurile. Și, în loc de: Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... (vezi mai departe). se zice: Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice... (caută la pag. 35).

Iar în Sfântul și Marele Post se fac numai trei metanii mari, cu rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, și îndată

Rugăciunea Marelui Vasile

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce îndelung ai răbdat pentru greșelile noastre și până la acest ceas de acum ne-ai adus pe noi, întru care, pe lemnul cel de viață făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine-cunos-cător intrara în rai i-ai făcut și cu moartea pe moarte ai sfărâmat, curățește-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, că am greșit și fărădelegi am făcut și nu suntem vrednici să ridicăm ochii noștri și să privim la înălțimea cerului, pentru că am lăsat calea dreptății Tale și am umblat în voile inimii noastre; ci ne rugăm neasemănatei bunătății Tale, iartă-ne pe noi, Doamne, după mulțimea milei Tale, și ne mântuiește pentru sfânt numele Tău, că s-au stins întru deșertăciuni zilele noastre. Scoate-ne din mâna potrivnicului, iartă nouă păcatele noastre și omoară gândul nostru cel trupesc. Ca, lepădând pe omul cel vechi, întru cel nou să ne îmbrăcăm și Ție să vie-

țuim, Stăpânului nostru și Făcătorului de bine. Și așa, urmând poruncile Tale, la odihna cea veșnică să ajungem, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc. Că Tu ești cu adevărat veselia cea adevărată și bucuria celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșitul Ceașului al nouălea

Să se știe:

Că, dacă se citește Ceașul al nouălea în pridvorul bisericii, se face și otpustul mic aici; iar dacă se citește în biserică, la strană, nu se face otpust, ci, după rugăciunea: Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru..., binecuvântând preotul din Sfântul altar, îndată se începe Vecernia.

MIJLOCEASUL AL NOUĂLEA

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și acești psalmi:

Psalmul 112

Lăudați, tineri, pe Domnul, lăudați numele Domnului. Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac. De la răsăritul soarelui până la apus, lădat este numele Domnului. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui. Cine este ca Domnul Dumnezeuul nostru, Cel ce locuiește întru cele înalte și spre cele smerite privește, în cer și pe pământ? Cel ce scoate din pulbere pe cel sărac și ridică din gunoi pe cel sărman, ca să-l așeze cu cei mari, cu cei mari ai poporului Său. Cel ce face să locuiască cea stearpă în casă, ca o mamă ce se bucură de fii.

Psalmul 137

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că Lai auzit cuvintele gurii mele, și înaintea îngerilor Îți voi cânta. Închina-mă-voi în locașul Tău cel sfânt și voi lăuda numele Tău, pentru mila Ta și adevărul Tău; că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău. În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi! Sporește în sufletul meu puterea. Să Te laude pe Tine, Doamne, toți împărații pământului, când vor auzi toate graiurile gurii Tale, și să cânte în căile Domnului, că mare este slava Domnului. Că înalt este Domnul și spre cele smerite privește și pe cele înalte de departe le cunoaște. De ajung la necaz, viază-mă! Împotriva vrăjmașilor mei ai întins mâna Ta și m-a izbăvit dreapta Ta. Domnul le va plăti lor pentru mine. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Psalmul 139

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean, și de Somul nedrept mă izbăvește, care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua îmi duceau război. Ascuțit-au limba lor ca a șarpelui; venin de aspidă sub buzele lor. Păzește-mă, Doamne, de mâna păcătosului; scoate-mă de la oamenii nedrepti, care au gândit să împiedice pașii mei. Pusu-mi-au cei mândri cursă mie și funii; curse au întins picioarelor

mele; pe cărare mi-au pus pietre de poticneală. Zis-am Domnului: «Dumnezeul meu ești Tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele». Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai capul meu în zi de război. Să nu mă dai pe mine, Doamne, din pricina poftelor mele, pe mâna păcătosului; viclenit-au împotriva mea; să nu mă părăsești, ca să nu se trufească. Vârful lațului lor, osteneala buzelor lor să-i acopere pe ei! Să cadă peste ei cărbuni aprinși; în foc aruncă-i pe ei, în neazuri pe care să nu le poată răbda. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe omul nedrept răutatea îl va aduce la pieire. Știu că Domnul va face judecată celui sărac și dreptate celor sărmani. Iar dreptii vor lauda numele Tău și vor locui cei dreپți în fața Ta.

Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și Tropicile acestea:

Cel ce ai luminat pe pământeni cu Crucea și ai chemat pe păcătoși la pocăință, să nu mă desparți de turma Ta, Păstorule bun. Ci, Stăpâne, caută-mă pe mine rătăcitul și mă numără cu turma Ta cea sfântă, ca un milostiv și de oameni iubitor.

Slavă...,

Ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție, Bunule: Pomeneste-mă, Doamne, întru împărăția Ta și mă însoțește și pe mine cu el, Cel ce de voie ai pățimit pentru noi.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Cel ce pentru noi s-a răstignit, veniți toți să-L lăudăm, că pe Acesta văzându-L Maria pe Cruce, a grăit: Deși rabzi răstignire, dar Tu ești Fiul și Dumnezeuul meu.

Doamne, miluiește (de 40 de ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., și cele trei metanii mari. Apoi se zice rugăciunea aceasta a Marelui Vasile: Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce îndelung ai răbdat pentru greșelile noastre... (caută la pag. 146). Iar după sfârșitul rugăciunii se zice: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori) și otpustul Mijloceasului al nouălea.

VECERNIA

După ce preotul binecuvintează, din fața Sfintei Mese, având epitrahilul pe grumaz, se zice: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Dacă în biserică nu s-a săvârșit ceasul al nouălea, atunci după binecuvântare, se începe cu: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Precasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Tu este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm (de 3 ori) apoi

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!
Doamne, Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte!
Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat.
Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce
întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele
mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta;
Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Ce ce faci pe
îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel

ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeată spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ și vinul veselește inima omului; Ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți, adăpost cerbilor, stâncile, scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi; soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pă-

mântul de zidirea Ta. Marea aceasta este mare și largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți; dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei Duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-Se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeuului meu cât voi fi. Plăcute să-I fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Ectenia mare. După Catisma de rând din Psaltire, Doamne, strigat-am..., pe glasul primei stihiri; iar sâmbătă seara se cântă pe glasul de rând.

Psalmul 140

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine, auzi-mă, Doamne!

**Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta;
ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!**

Sfîthurile care urmează se citesc; iar la sfinți cu doxologie mare, sfinți cu polieleu, praznice, sîmbătă seara și la Sfintele Liturghii unite cu Vecernia, se cîntă:

**Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire
împrejurul buzelor mele.**

**Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi
dezvinovățesc păcatele mele.**

**Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu
aleșii lor.**

**Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mostra; iar untul de
lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.**

**Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor;
prăbușească-se de pe stîncă judecătorii lor.**

**Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit. Ca o brazdă de
pămînt s-au rupt pe pămînt, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.**

**Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine
am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.**

**Păzește-mă de cursa care mi-au pus mic și de smintelile
celor ce fac fărădelege.**

**Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce
voi trece.**

Psalmul 141

**Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu
către Domnul m-am rugat.**

**Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu
înaintea Lui voi spune.**

**Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut
cărările mele.**

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.
Luat-am seama de-a dreapta și am privit, și nu era cine să
mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine, și nu este cel ce caută sufletul meu.
Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: "Tu ești nădejdea
mea, partea mea ești Tu în pământul celor vii".

Ia aminte spre rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.
Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai
mult decât mine.

Aici se începe cântarea stihurilor Vecerniei, pe 10. pe 8. pe 6. sau pe
4, după importanța zilei liturgice sau a sărbătorii prăznuite, combinate
cu stihurile care urmează:

(Stih. pe 10):

Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.
Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Psalmul 129 (stih. pe 8):

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne,
auzi glasul meu!

Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

(Stih. pe 6):

De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va
suferi? Că la Tine este milostivirea.

Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a
sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în
Domnul.

(Stih. pe 4):

Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să
nădăjduiască Israel în Domnul.

Că la Domnul este mila și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.

Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Slavă..., a sfântului, Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, din Minei, Octoih, Triod sau Penticostar.

La sfinții cu doxologie mare, sfinții cu polieleu, praznice, sâmbătă seara și la sfintele Liturghii unite cu Vecernia, acum se face vohod cu cădelnița sau cu Sf. Evanghelic, dacă este rânduit a se citi pericopă evanghelică. În zilele de rând nu se face vohod.

Apoi această laudă pentru Sfânta Treime, facere a lui Sofronie, patriarhul Ierusalimului:

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic ești în toată vremea a fi laudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta lumea Te slăvește.

Prochimencele săptămânii

Se cuvine a ști că, dacă se va întâmpla unul din posturi și dacă este, Aliluia, în locul prochimencelor săptămânii, se cântă acestea:

LUNI SEARA

Aliluia (de 3 ori), pe glasul al 6-lea:

Stih: Doamne, nu cu urgia Ta să mă mustri, nici cu mânia Ta să mă cerți.

Aliluia.

Stih: Și în vecii vecilor.

Iar strana, cu glas mare: **Aliluia.**

MĂRȚI ȘI JOI SEARA

Aliluia (de 3 ori), pe glasul al 6-lea:

Stih: Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

Aliluia.

Stih: Și în vecii vecilor.

Aliluia.

MIERCURI ȘI VINERI SEARA

Aliluia (de trei ori), pe glasul al 6-lea.

Stih: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii graiurile lor.

Stih: Și în vecii vecilor.

Aliluia.

Sâmbătă seara și duminică seara nu se cântă niciodată **Aliluia.**

Iar dacă s-a cântat: Dumnezeu este Domnul..., se cântă Prochime-nele acestea:

SÂMBĂTĂ SEARA

Glasul al 6-lea:

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

DUMINICĂ SEARA

Glasul al 8-lea:

Iată, acum binecuvântați pe Domnul toți slujitorii Domnului.

Stih: Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

LUNI SEARA

Glasul al 4-lea:

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

Stih: Când Te-am chemat, auzitu-m-ai, Dumnezeuul dreptății mele.

MARȚI SEARA

Glasul 1:

Mila Ta, Doamne, mă va urma în toate zilele vieții mele.

Stih: Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi; la loc cu pășune, acolo m-a sălășluit.

MIERCURI SEARA

Glasul al 5-lea:

Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă.

Stih: Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, ia aminte graiurile gurii mele.

JOI SEARA

Glasul al 6-lea:

Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

VINERI SEARA

Glasul al 7-lea:

Dumnezeule, sprijinitorul meu ești Tu și mila Ta mă va întâmpina.

Stih: Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală asupra mea izbăvește-mă.

Și după Prochimen se zice:

Învrednicește-ne, Doamne, în scara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Bindecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru tine. Bindecuvântat ești, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Bindecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Bindecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi stihurile Stihovnei, la care se zic stihurile acestea deplin, de nu este sărbătoare.

Psalmul 122:

Stih 1: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei. Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânci sale, așa sunt ochii noștri către Domnul Dumnezeuul nostru, până ce Se va milostivi spre noi.

Stih 2: Miluiește-ne pe noi, Doamne. miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare, că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocara celor îndestulați și de defăimarea celor mândri.

Dacă e sâmbătă, la Stihovnă se zic stihurile: Domnul a împărățit... precum s-a scris mai sus.

Dacă este Praznic împărătesc sau se va serba vreun sfânt, se zic stihurile Praznicului sau ale sfântului.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu.

Apoi rugăciunea Dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu (Luca II, 29-30):

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Apoi Troparul Praznicului ce se va întâmpla, sau al sfântului, sau al zilei, Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu, Ectenia întreită și Otpustul.

Iar dacă este Postul Mare, se cântă troparele acestea, glasul al 5-lea:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre (o metanie).

Botezătorule al lui Hristos, pe noi toți ne pomenește, ca să ne izbăvim de fărâdelegile noastre, că ție s-a dat har a te ruga pentru noi (o metanie).

Slavă...,

Rugați-vă pentru noi, Sfinților Apostoli și toți sfinții, ca să ne izbăvim de primejdii și de necazuri; că pe voi calzi folositori către Mântuitorul v-am câștigat (o metanie).

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Sub milostivirea ta scâpăm, Născătoare de Dumnezeu. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în nevoi, ci din primejdii ne izbăvește pe noi, una curată și binecuvântată (aceasta se zice fără metanie).

Doamne, miluiește (de 40 de ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai ciustită..., Întru numele Domnului, binecuvintează. Părinte!

Preotul, din fața Sfintei Mese:

Cel ce este binecuvântat, Hristos Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Împărate ceresc, pe credinciosul nostru popor ocrotește-l, credința o întărește, pe cei răi îi îmblânzește, lumea o împacă, sfânt locașul acesta bine-l păzește, pe cei mai înainte răposați, părinții și frații noștri, în locașurile dreptilor îi așază și pe noi întru mărturisire și pocăință ne primește, ca un bun și de oameni iubitor.

După aceea, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoaptea de toate zilele (caută la pag. 34). Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Iar dacă este Postul Mare, se zice această

Rugăciune

Preasfântă Treime, Stăpânie de o ființă, Împărăție nedespărțită, Ceea ce ești pricina tuturor bunătăților, binevoiește și pentru mine, păcătosul; întărește și înțelepțește inima mea și șterge toată întinarea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc și să Te laud și să mă închin Ție și să zic: unul Sfânt, unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac (de trei ori), cu trei metanii.

Slavă..., Și acum..., Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea..., Psalmul 33 (caută la pag. 129), și: Înălța-Te-voi, Dumnezeu meu, împăratul meu, și voi binecuvânta numele Tău... Psalmul 144 (caută la

pag. 131). Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Binecuvintează... Apoi se face Otpustul. Acestea se fac când e Postul Mare.

Iar dacă-ți este voia, după sfârșitul Vecerniei, zi această

Rugăciune a Marelui Vasile

Binecuvântat ești, Stăpâne Atotțiitorule, Care ai strălucit-o cu raze de foc; Care ne-ai învrednicit a trece lungimea zilei și a ne apropia de începuturile nopții; ascultă rugăciunea noastră și a tot poporul Tău și ne iartă nouă tuturor păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie. Primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Ocrotește-ne cu sfinții Tăi îngeri. Întrarmează-ne cu armele dreptății Tale. Îngrădește-ne cu adevărul Tău. Păzește-ne cu puterea Ta. Mântuiește-ne de toată primejdia, de tot vicleșugul celui potrivnic și ne dăruiește și această seară, cu noaptea ce vine și toate zilele vieții noastre desăvârșit, sfântă, cu pace, fără de păcate, fără sminteală și fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care Ți-au plăcut din veac. Amin.

Apoi: Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii... și otpustul.

RUGĂCIUNEA LA MASA DE SEARĂ

Mergând seara la masă, se zice:

Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lăuda pe Domnul; iar inimile celor ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi în veacul veacului.

Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează! Preotul binecuvintează masa.

După secularea de la masă, se zic aceste rugăciuni către Născătoarea de Dumnezeu:

Făcutu-s-a pântecul tău masă sfântă, având cerească pâine pe Hristos Dumnezeuul nostru, dintru Care tot cel ce mănâncă nu va muri, precum a zis Hrănitorul tuturor, Născătoare de Dumnezeu.

Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând cu vederea greșelile noastre și

dăruind vindecare celor ce iau cu credință binecuvântarea ta, Preacurată.

Apoi se zice: Cuvine-se cu adevărat... și:

Veselitu-ne-ai pe noi, Doamne, întru făpturile Tale, și întru lucrurile mâinilor Tale ne-am bucurat. Însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne. Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-au înmulțit. Cu pace împreună ne vom culca și vom adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi, întru nădejde ne-ai așezat.

Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează!

Preotul:

Cu noi este Dumnezeu, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

PAVECERNIȚA MARE

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, zice: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Iar dacă nu este preot, se zice: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Și cântărețul cel rânduit începe așa: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție, Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăția... Cântărețul: Doamne, milulește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Preotul intră în sfântul altar.

Dacă este săptămâna întâi a Postului Mare, se citește

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie, grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea

Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeuule, ajută-mă! Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești tu; Doamne, nu zăbovi.

După sfârșitul psalmului, se cântă Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criticanul, precotul îmbrăcând în acest scop și felonul, pe care îl dezbracă la sfârșitul lui.

Iar dacă nu este Săptămâna Mare, se începe așa:

Psalmul 4

Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeu! Dreptății mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea. Fiii oamenilor, până când veți fi grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna? Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi strigă către Dânsul. Mâniați-vă, dar nu greșiți; de cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre, vă căiți. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul. Mulți zic: «Cine ne va arăta nouă cele bune?». Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne! Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-au înmulțit. Cu pace, așa mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai așezat.

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt. Vindecă-mă, Doamne,

că s-au tulburat oasele mele; și sufletul meu s-a tulburat foarte, și Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne; izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă, pentru mila Ta. Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine. Și în iad cine Te va lăuda pe Tine? Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda. Tulburatu-s-a de supărare ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Psalmul 12

Până când, Doamne, mă vei uita, până în sfârșit? Până când vei întoarce fața Ta de la mine? Până când voi grămădi gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea? Până când se va înălța vrăjmașul meu împotriva mea? Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeuul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: «Întăritu-m-am asupra lui». Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine, și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Iarăși:

Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: «Întăritu-m-am asupra lui».

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori) și trei metanii. Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum...

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmașii mei. Pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărădelegi în deșert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață. Îndreptează-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe Tine Te-am așteptat toată ziua. Adu-Ți aminte de îndurările Tale și de milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni. După mila Ta pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun și drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învața-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Lui și mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va

pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, așezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laț picioarele mele. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea și osteneala mea și-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmașii mei, că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urât. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate și cei dreapți s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne. Izbăvește, Dumnezeuule, pe Israel de toate necazurile lui.

Psalmul 30

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, ca să nu fiu Srușinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăvește-mă și mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbește de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător și casă de scăpare ca să mă mântuiești. Că puterea mea și scăparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu ești apărătorul meu. În mâinile Tale voi da duhul meu; izbăvit-m-ai, Doamne, Dumnezeuul adevărului. Urât-ai pe cei ce păzesc deșertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit. Bucura-mă-voi și mă

voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu, și nu m-ai lăsat în mâinile vrăjmașului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu și inima mea. Că s-a stins întru durere viața mea și anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea și oasele mele s-au tulburat. La toți vrăjmașii mei m-am făcut de ocară și vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat, că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit. Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am: «Tu ești Dumnezeuul meu». În mâinile Tale soarta mea, izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc. Arată fața Ta peste robul Tău, mântuiește-mă cu mila Ta! Doamne, să nu fiu rușinat că Te-am chemat pe Tine; să se rușineze necredincioșii și să se pogoare în iad. Mute să fie buzele cele vicleane, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie și cu desăimare. Cât este de mare mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor! Ascunde-i-vei pe dâșzii cu acoperământul feței Tale de tulburarea oamenilor. Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de

împotrivirea limbilor. Binecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila Sa în cetate întărită. Iar eu am zis întru uimirea mea: Lepădat sunt de la fața ochilor Tăi. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine. Iubiți pe Domnul toți cuvioșii Lui, că adevărul caută Domnul și răsplătește celor ce se mândresc, cu prisosință. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți în Domnul.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeuului cerului se va sălăslui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeuul meu, voi nădăjdui spre Dânsul». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate

căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei păși și vei călca peste leu și peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), cu trei metanii.

Apoi strana întâi începe Cântarea Proorocului Isaia, cu cântare dulce, lin și rar, pe glasul a 7-lea:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu.

Strana a doua cântă iar această cântare toată, apoi amândouă strance, fiecare câte un stih:

Auziți până la marginile pământului, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei puternici, plecați-vă, căci cu noi este Dumnezeu.

Că iarăși de veți putea și iarăși veți fi biruiți, căci cu noi este Dumnezeu.

Și orice sfat veți sfătui, risipi-l-va Domnul, căci cu noi este Dumnezeu.

Și cuvântul pe care îl veți grăi nu va rămâne întru voi, căci cu noi este Dumnezeu.

De frica voastră nu ne vom teme, nici ne vom tulbura, căci cu noi este Dumnezeu.

Pe Domnul Dumnezeuul nostru, pe Acela vom sfinți, și El va fi nouă frică, căci cu noi este Dumnezeu.

Și, de voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, va fi mie spre sfințire, căci cu noi este Dumnezeu.

Și voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul și mă voi mântui printr-Însul, căci cu noi este Dumnezeu.

Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu, căci cu noi este Dumnezeu.

Poporul cel ce umbla întru întuneric a văzut lumină mare, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei ce locuiți în latura și în umbra morții, lumină va străluci peste voi, căci cu noi este Dumnezeu.

Că prunc S-a născut nouă Fiul și S-a dat nouă, căci cu noi este Dumnezeu.

A Cărui stăpânire s-a făcut peste umărul Lui, căci cu noi este Dumnezeu.

Și păcii Lui nu este hotar, căci cu noi este Dumnezeu.

Și se cheamă numele Lui înger de mare sfat, căci cu noi este Dumnezeu.

Sfetnic minunat, căci cu noi este Dumnezeu.

Dumnezeu tare, Stăpânitor, Domn al păcii, căci cu noi este Dumnezeu.

Părinte al veacului ce va să fie, căci cu noi este Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, căci cu noi este Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Căci cu noi este Dumnezeu.

Apoi amândouă stranele cântă împreună:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu (de trei ori).

Și îndată Troparele acestea:

Strana întâi:

Ziua trecând, mulțumesc Ție, Doamne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de păcat dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Strana a doua:

Slavă...,

Ziua trecând, slăvescu-Te pe Tine, Stăpâne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de sminteală dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Strana întâi:

Și acum...

Ziua trecând, cu cântare Te slăvesc pe Tine, Sfinte; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de băntuială dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Amândouă strănille cântă împreună, pe glasul al 2-lea:

Fîrea cea fără de trup a heruvimilor cu cântări fără încetare pe Tine Te slăvește.

Viețuitorii cei cu câte șase aripi, serafimii, cu neîncetate glasuri pe Tine Te preainalță.

Toate oștile îngerilor cu cântări întreit sfinte Te laudă.

Că mai înainte de toate ești, Cel ce ești Părinte, și împreună fără de început ai pe Fiul Tău.

Și întocmai cinstit purtând pe Duhul vieții, nedespărțirea Treimii arăți.

Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, și cei ce ați fost singuri văzători Cuvântului și slujitori,

Ale proorocilor și ale mucenicilor toate cetele, ca cei ce aveți viață nemuritoare,

Pentru toți rugați-vă cu deadinsul, că toți suntem întru nevoi.

Ca, izbăvindu-ne de înșelăciunea celui rău, să cântăm cântare îngerească:

Sfinte, Sfinte, Sfinte, întreit Sfinte, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Și îndată se citește cu glas lin: Cred întru unul Dumnezeu... (caută la pag. 31).

Apoi:

Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoșii (de trei ori).

Toate puterile cerești, ale sfinților îngeri și ale arhanghelilor, rugați-vă pentru noi, păcătoșii (de două ori).

Sfinte Ioane, Proorocule și Înaintemergătorule și Botezătorule al Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoșii (de două ori).

Sfinților măriților apostoli, proorocilor și mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă pentru noi păcătoșii (de două ori).

Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinți ai noștri, păstori și învățători ai lumii, rugați-vă pentru noi păcătoșii (de două ori).

Aici se pomenește și sfântul al cărui hram îl poartă biserica (de două ori).

Cea nebiruită și necuprinsă și dumnezeiască putere a cinstitiei și de viață făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe noi, păcătoșii (de două ori).

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii, și ne miluiește.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și se cântă Treporele acestea (iar de este praznic, Treporele praznicului):

LUNI ȘI MIERCURI SEARA

Se cântă aceste Trepore, pe glasul al 2-lea:

Luminează ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cândva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: Întăritu-m-am asupra lui.

Slavă...,

Sprizinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse. Izbăvește-mă de ele și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum...

Pentru că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmbălbăzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Precurată, că milostiv este și poate să mântuiască Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

MARȚI ȘI JOI SEARA

Se cântă aceste Tropare, glasul al 8-lea:

Neadormirea nevăzuților mei vrăjmași o știi, Doamne, și slăbiciunea ticălosului meu trup o cunoști, Cel ce m-ai zidit. Pentru aceasta în mâinile Tale voi da duhul meu. Acoperă-mă cu aripile bunătații Tale, ca nu cândva să adorm întru moarte. Și ochii minții mele luminează-i întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte; și mă deșteaptă la vreme potrivită, spre a Ta slăvire, ca un bun și de oameni iubitor.

Stih: Caută și mă auzi, Doamne, Dumnezeu! meu.

Cât va fi de înfricoșătoare judecata Ta, Doamne! Îngerii stând înainte, oamenii în mijloc adunându-se, cărțile deschizându-se, faptele cercetându-se, gândurile întrebându-se. Ce judecată va fi mie, celui zămislit în păcate? Cine-mi va stinge vâpaia? Cine-mi va lumina întunericul, de nu mă vei milui Tu, Doamne, ca un iubitor de oameni?

Slavă...,

Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeuule, ca oarecând femeii celei păcătoase, și mă învrednicește să ud picioarele Tale, care, din calea rătăcirii, pe mine m-au izbăvit. Și să aduc Ție mir de bună mireasmă, viață curată, întru pocăință mie agonisită; ca să aud și eu glasul Tău cel dorit: Credința ta te-a mântuit, mergi în pace!

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Neînfruntată nădejdea ta, Născătoare de Dumnezeu, având, mă voi mântui. Folosința ta agonisind, Precurată, nu mă voi teme. Izgoni-voi pe vrăjmașii mei și-i voi birui pe ei, îmbrăcându-mă numai cu acoperământul tău ca și cu o platoșă; și întru ajutorul tău cel atotputernic rugându-mă,

strig către tine: Stăpână, mântuiește-mă cu rugăciunile tale și mă scoală din întunecatul somn, spre a ta slăvire, cu puterea Celui ce S-a întrupat din tine, a Fiului lui Dumnezeu.

Doamne, miluiește (de 40 de ori). Slavă..., Și acum..., Cece ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Apoi se citește această

Rugăciune a Marelui Vasile

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai izbăvit de toată săgeata ce zboară în zi, izbăvește-ne și de tot lucrul ce umblă întru întuneric. Primește jertfa cea de seară, ridicările mâinilor noastre, și ne învrednicește și măsura nopții fără de prihană a o trece, neispitiți de rele, și ne izbăvește de toată tulburarea și îngrozirea care ne vin de la diavol. Dăruiește sufletelor noastre umilință și gândurilor noastre grijire de întreținerea ce va să fie la înfricoșătoarea și dreapta Ta judecată. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară măduarele noastre cele pământești, ca și întru liniștea somnului să ne luminăm cu privirea la judecățile Tale. Întoarce de la noi toată nălucirea necuvioasă și pofta cea vătămătoare și ne ridică în vreme de rugăciune, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale, cu bună vrerea și bunătatea Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12).

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la Tine să ajungă! Să nu întorci fața Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta! În orice zi Te voi chema, degrab auzi-mă! Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunea s-au făcut. Rănită este inima mea și s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mânânc pâinea mea. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie; ajuns-am ca bufnița din dărâmături. Privegheat-am și am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiș. Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei, și cei ce mă laudau împotriva mea se jurau. Că cenușă am mâncat în loc de pâine și băutura mea cu plângere am amestecat-o din pricina urgiei Tale și a mâniei Tale; că, ridicându-mă eu, m-ai surpat. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea Ta, din neam în neam. Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea. Că au iubit robii Tăi pietrele lui și de țărâna lui le va fi milă. Și se vor teme neamurile de numele Domnului și toți împărății pământului de slava Ta. Că va zidi Domnul Sionul și Se va arăta întru slava Sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți și n-a disprețuit cererea lor. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină, și poporul ce se zidește va lauda pe Domnul. Că a privit

din înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit, ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorâți, să vestească în Sion numele Domnului și lauda Lui în Ierusalim, când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile, ca să slujească Domnului. Zis-am către Dumnezeu în calea tăriei Lui: Vestește-mi puținătatea zilelor mele. Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam. Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și lucrul mâinilor Tale sunt cerurile. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne, și toți ca o haină se vor învechi și ca un veșmânt îi vei schimba și se vor schimba. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor împrăștia. Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor și seminția lor în veac va propăși.

Rugăciunea lui Manase, regele iudeilor

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, al lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacob și al seminției celei drepte a lor, Cel ce ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoșător și slăvit, înaintea Căruia toate se tem și tremură din pricina atotputerniciei Tale, pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși! Însă nemăsurată și neajunsă este și mila făgăduinței

Tale, căci Tu ești Domnul Cel Preaînalt, Bun, Îndelung-răbdător și Mult-milostiv, Căruia Îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce Ți-au greșit și, după mulțimea îndurărilor Tale, ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Așadar Tu, Doamne, Dumnezeuul celor dreapți, n-ai pus pocăință pentru cei dreapți: pentru Avraam și Isaac și Iacob, care nu Ți-au greșit Ție, ci ai pus pocăință mie, păcătosului, pentru că am păcătuیت mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi înălțimea cerului, din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu și nu am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat și am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urăciuni și am înmulțit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta: Am păcătuیت, Doamne, am păcătuیت și fărădelegile mele eu le cunosc. Însă cer, rugându-Te: Iartă-mă, Doamne, iartă-mă și nu mă pierde în fărădelegile mele și nici nu mă osândi la întunerice sub pământ, căci Tu ești, Dumnezeuule, Dumnezeuul celor ce se pocăiesc. Arată-Ți peste mine bunătatea Ta, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul, după mare mila Ta, și Te voi preaslăvi în toate zilele vieții mele. Căci pe Tine Te slăvesc toate puterile cerești și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin!

Sfinte Dumnezeu..., cu trei metanii, Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută la pag. 37-38), Doamne, miluiește (de 40 de ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... și această

Rugăciune a lui Mardarie

Stăpâne, Dumnezeu, Părinte atotputernice, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluiește-mă pe mine, păcătosul, și, cu judecățile care știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie, grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeu, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeu, ajută-mă! Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu; Doamne, nu zăbovi!

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru credincioșia Ta; auzi-mă întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-i nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe Spământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvi-

mu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte atot-țiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primește rugăciunea noastră Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi. Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Învrednicește-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este

în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi se zice Canonul de rând al sfântului sau al Născătoarei de Dumnezeu.

Iar după sfârșitul canonului se cântă: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Precasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi încep straucle să cânte lin și rar, pe glasul al 7-lea:

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul, afară de Tine, ajutor întru necazuri nu avem. Doamne al puterilor, miluiește-ne pe noi (de două ori, fără stih).

Apoi se cântă însoțit de stih.

Stih: Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și alăută.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarca să laude pe Domnul.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor...

Slavă...,

Doamne, de n-am avea pe sfinții Tăi rugători și bunătatea Ta milostivindu-se spre noi, cum am îndrăzni, Mântuitorule, a Te lăuda pe Tine, pe Care Te binecuvintează neîncetat îngerii? Știutorul inimilor, iartă sufletele noastre.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Multe sunt mulțimile greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, curată, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele, nu mă lăsa pe mine. Ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă sprijinește și mă miluiește.

Și aceasta, a Născătoarei de Dumnezeu:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Doamne, miluiește (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea și în tot cerul... (caută la pag. 33). Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului... Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi... Iar fiecare, stând puțin, zice întru sine rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoaptea din toate zilele (caută la pag. 34). Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Și această

**Rugăciune de cerere
către Preasfânta de Dumnezeu Născătoarea**

Facere a lui Pavel Monahul din Mănăstirea Făcătoarei de bine.

Nepătată, neîntinată, fără prihană, Preacurată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul cu oamenii, prin preaslăvită nașterea ta, L-ai unit și firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cerești ai împreunat-o; ceea ce ești singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutătoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine și tuturor creștinilor scăpare; nu te scârbi de mine, cel păcătos și întinat, care, cu urâte gânduri și cu cuvinte și cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut și, prin lene dulceților vieții, cu voia rob m-am făcut; ci, ca ceea ce ești Maica iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostivește-te spre mine, păcătosul și întinatul, și primește rugăciunea mea, ce se aduce ție din buze necurate; iar pe Fiul tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăznirea ta ca o Maică cuprinzând, roagă-L să-mi deschidă și mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătății Sale! Și, trecând greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă și iubitoare de bine. Întru această viață de acum, caldă folositoare și ajutătoare, năvălirile po-

trivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă. Și, în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de acesta izgonindu-le. Și, în ziua înfricoșătoarei judecăți, de munca cea veșnică izbăvindu-mă și slavei celei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru moștean pe mine arătându-mă. Pe care să o și dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu, Născătoare, prin mijlocirea și sprijinul tău. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului tău, ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Duhul Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea
către Domnul nostru Iisus Hristos
Facere a lui Antioh Monahul Pandectul.

Si ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului; și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata și cea de noapte patimă a dulceții. Contenește întărâtările patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug. Zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesc

adoarme-l. Și ne dăruiește nouă, Dumnezeuule, minte deșteaptă, cuget curat, inimă trează, somn ușor și de toată nălucirea satanei nestrămutat. Scoală-ne pe noi în vremea rugăciunii, întăriți întru poruncile Tale și pomenirea judecăților Tale întru noi nestricată având-o. Cuvântare de slava Ta în toată noaptea ne dăruiește, ca să cântăm și să binecuvântăm și să slăvim preacinstul și preaîncuviințatul Tău nume, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită pururea Fecioară binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeuul nostru și cere să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Preotul, numai în primele cinci zile din săptămâna întâi a Postului Mare, îmbracă felonul, deschide sfintele uși și citește Evanghelia rânduită, apoi închide ușile și dezbracă sfita. Urmează otpustul. Preotul, din fața sfintelor uși: Slavă Ție Hristoase Dumnezeuule... Cântărețul: Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește..., (de trei ori), Părinte binecuvintează; iar noi, toți, ne plecăm la pământ și preotul, tot în genunchi, cu fața la apus, zice cu glas mare această:

Rugăciune

Stăpâne Mult-milostive, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu

Născătoarei și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosințele cinstitelor cereștilor puteri celor fără de trupuri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici; ale preacuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu părinților noștri; ale Sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților Tai, bineprimită fără rugăciunea noastră; dăruiește-ne iertare de greșelile noastre; acoperă-ne cu acoperământul aripilor Tale; izgonește de la noi pe tot vrăjmașul și pizmașul; împacă viața noastră; Doamne, miluiește-ne pe noi și lumea Ta și mântuiește sufletele noastre, ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi, făcând cel mai mare metanie până la pământ, zice către frați sau către credincioși:

Binecuvântați și mă iertați pe mine, păcătosul.

Iar frații (credincioșii)

Dumnezeu să te ierte, părinte sfințite.

Preotul se întoarce cu fața către Răsărit și zice: Să ne rugăm pentru... și celelalte, după cum s-a arătat la Miezonoaptea din toate zilele (pag. 39-40); și după fiecare stih se cântă: Doamne, miluiește. Iar la urmă cel mai mare zice: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri...

Și încep frații sau credincioșii, de-a dreapta și de-a stânga, câte doi, pe rând, a face metanii și a cere iertare de la cel mai mare, zicând fiecare:

Binecuvintează, părinte sfințite, și mă iartă pe mine, păcătosul.

Iar cel mai mare stă în mijlocul bisericii, până ce toți frații termină de a-și lua iertarea de la el.

Iar când merg în chilli, monahii (și mirenii mergând acasă) rostesc această

Rugăciune

Slăbește, lasă, iartă, Dumnezeuule, greșelile noastre cele de voie și cele fără de voie, cele cu fapta și cu cuvântul, cele cu știință și cele cu neștiință, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un bun și de oameni iubitor.

Pe cei ce ne urăsc pe noi și ne fac strâmbătate iartă-i, Doamne. Celor ce ne fac bine fă-le bine. Fraților și rudeniilor noastre dăruiește-le cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pe cei ce sunt întru neputință cercetează-i și vindecare dăruiește-le. Pe cei de pe mare ocârmuiește-i. Cu cei călători împreună călătorește. Pe cei din văzduh ocrotește-i. Celor ce ne slujesc și ne miluiesc pe noi iertare păcatelor dăruiește-le. Pe cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii miluiește-i, după mare mila Ta. Pomenește, Doamne, pe cei mai dinainte adormiți, părinții și frații noștri, și-i odihnește unde luminează lumina feței Tale.

Pomenește, Doamne, pe frații noștri cei din necazuri și-i izbăvește de toată primejdia. Pomenește, Doamne, pe cei ce aduc daruri și fac bine în sfintele Tale biserici și le dă lor cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pomenește-ne, Doamne, și pe noi, smeriții, păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, și luminează mintea noastră cu lumina cunoștinței Tale și ne îndreptează pe calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, și ale tuturor sfinților Tăi, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

PAVECERNIȚA MICĂ

După ce preotul dă binecuvântarea, cu epitrahilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Preotul intră în sfântul altar. Apoi psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeu... (caută la pag. 12).

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie, grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeu, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu

sărac sunt și sărman, Dumnezeuule, ajută-mă! Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu; Doamne, nu zăbovi!

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-i nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ space, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatele lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Pri-mește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi. Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Învrednicește-ne, Doamne, în noaptea aceasta. Fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțe-

leptește-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cred într-unul Dumnezeu... (caută la pag. 31)

Apoi Canonul din Canoanele Născătoarei de Dumnezeu, al glasului de rând, sau Canonul sfântului din acea zi. Iar după sfârșitul Canonului, se cântă: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Apoi se citește Troparul zilei, al hramului sfântului și celelalte.

Iar dacă este hramul lui Hristos sau al Născătoarei de Dumnezeu, se citește întâi al hramului și al zilei. Apoi aceste Tropare, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Cu sângiurile mucenicilor Tăi, celor din toată lumea, ca și cu o porfiră și cu vison, Biserica Ta împodobită fiind, printr-înșii strigă către Tine, Hristoase, Dumnezeule: Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obștii Tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Slavă...,

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat.

Vineri seara, troparul Tuturor Sfinților, glasul al 2-lea:

Apostolilor, mucenicilor, proorocilor, ierarhilor, cuvioșilor și dreptilor, care bine ați săvârșit lupta și credința ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugați-L pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă...,

Cu sfinții odihnește, Hristoase... (caută mai sus).

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ca o pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea Ți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici; pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă Biserica Ta, o păzește, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Mult-milostive.

Iar Sâmbătă seara, Condacul glasului de rând; la praznicele împărătești (când nu se face priveghere) sau la sfinții mari, se zic Condacele lor. Doamne, milulește (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea și în tot ceasul..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Și îndată rugăciunea de cerere către Sfânta de Dumnezeu Născătoarea: Nepătată, neîntinată, nestricată... (caută la pag. 188).

Și rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos: Și ne dă nouă, Stăpâne... (caută la pag. 189).

După aceasta, otpustul și obișnuita iertare.

Accastă Pavecerniță mică se citește peste tot anul neschimbat, iar în Postul Mare, Sâmbătă și Duminică seara, cu excepția Sâmbetei mari. În săptămâna luminată, este înlocuită cu Ceesurile Paștilor.

RUGĂCIUNILE DE SEARĂ

După obiceiul început, ca și la Rugăciunile dimineții, se zice: Slavă Ție, Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Trime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Apoi Tropa-rele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută la pag. 37-38). Doamne, miluiește (de 12 ori). Apoi

**Rugăciunea întâi, a Sfântului Macarie cel Mare,
către Dumnezeu-Tatăl**

Dumnezeule cel veșnic și Împărate a toată făptu-ra, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut în această zi, cu fapta, cu cuvântul și cu gândul; și curățește, Doamne, smeritul meu suflet de toată întinăciunea trupului și a sufletului. Și-mi dă, Doamne, în această noapte, a trece somnul în pace ca, sculându-mă din ticălosul meu

așternut, bine să plac preasfântului Tău nume în toate zilele vieții mele și să calc pe vrăjmașii cei ce se luptă cu mine, pe cei trupești și pe cei fără de trup. Și mă izbăvește, Doamne, de gândurile cele deșarte, care mă întinează, și de poftele cele rele. Că a Ta este împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Antioh.
către Domnul nostru Iisus Hristos

A totțiitorule Cuvinte al Tatălui, Însuși fiind desăvârșit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihnește întru mine pururea, Iisuse, Cel ce ești Păstor bun al oilor Tale. Nu mă da ispitei șarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sămânța putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeu, Cel căruia ne închinăm, Împărate sfinte, Iisuse Hristoase, păzește-mă în timpul somnului cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu Care ai sfințit pe ucenicii Tăi. Dă-mi, Doamne, și mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în așternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înțelegerii sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăția cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzește și mă ridică, la vreme cuviincioasă, spre a Ta slăvire, că preaslăvit ești cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu preasfântul Duh în veci. Amin.

Rugăciunea a treia, către Sfântul Duh

Doamne, Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhule adevărate, milostivește-Te spre mine, păcătosul robul Tău, și mă miluiește și-mi iartă mie, nevrednicului, toate câte am greșit Ție astăzi ca un om, și nu numai ca un om, ci și mai rău decât necu-vântătoarele, păcatele mele cele de voie și cele fără de voie, cele știute și cele neștiute, care sunt din tine-rețe și din obiceiul cel rău și care sunt din voia cea slobodă și din lene; ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de l-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am mâhnit, sau de ceva m-am mâniat, sau am mințit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine și nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am mâhnit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau m-am mâniat, sau, stând la rugăciune, mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebunește am răs, sau ceva rău am cugetat, sau frumusețe străină am văzut și cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cuvine am grăit, sau de păcatul fratelui meu am răs, iar păcatele mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut și nu-mi aduc aminte; că acestea toate și mai mari decât acestea am făcut. Miluiește-mă, Stăpâne și Facătorul meu, pe mine, leneșul și nevrednicul

robul Tău, și mă ușurează și mă slobozește și mă iartă, ca un bun și de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc și să dorm eu, păcătosul și necuratul și ticălosul, și să mă închin și să cânt și să preaslăvesc preacinstit numele Tău, împreună cu al Tatălui și cu al Unuia-Născut Fiului Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Doamne, Dumnezeuul nostru, orice am greșit în această zi cu cuvântul, cu fapta și cu gândul, ca un bun și iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace și fără mâhnire dăruiește-mi. Pe îngerul Tău cel apărător îl trimite să mă acopere și să mă păzească de tot răul. Că Tu ești păzitorul sufletelor și al trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea

Doamne, Dumnezeuul nostru, în Care am crezut și al Cărui nume mai vârtos decât tot numele îl chemăm, dă-ne nouă iertare sufletului și trupului, celor ce mergem spre somn; păzește-ne de toată nălucirea și, fără întunecată dulceață, potolește pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupești și ne dă în curăție a vieții cu lucrurile și cu cuvintele, ca, dobândind viață cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că binecuvântat ești în veci. Amin.

Rugăciunea a șasea, către
Sfânta Născătoare de Dumnezeu

Preacurată și binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica cea bună a Bunului Împărat, varsă mila Fiului Tău și Dumnezeului nostru spre pățimașul meu suflet și, cu rugăciunile Tale, mă îndreptează spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieții mele fără de prihană să o trec și pentru tine raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care ești una curată și binecuvântată.

Rugăciunea a șaptea, către
sfântul înger, păzitorul vieții

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt și Iacoperitorul sufletului și al trupului meu, iartă-mi toate câte am greșit în ziua de astăzi, și de toată viclenia vrăjmașului meu celui potrivnic mă izbăvește, ca să nu mâni cu nici un păcat pe Dumnezeu meu; și te roagă pentru mine, păcătosul și nevrednicul rob, ca să mă arăți vrednic bunătății și milei Preasfintei Treimi și Maicii Domnului meu Iisus Hristos și tuturor sfinților. Amin.

Condacul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvind-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară.

Fecioară, care ești pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos, Dumnezeuul nostru, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeuului nostru, ca să mântuiască și să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine, păcătosul, cel ce am nevoie de ajutorul tău și de folosința ta, că spre tine nădăjduiește sufletul meu, și mă miluiește.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Părinte, binecuvintează! Preotul otpustul mic: Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru... (vezi p. 39); iar dacă nu ești preot, să zici:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale preacuvioșilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, mântuiește-mă pe mine, păcătosul.

Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin

(Accasta să o zici arătând spre patul tău)

Stăpâne, Iubitorule de oameni, au doară nu-mi va fi acest pat groapă? Sau încă vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? Iată, groapa îmi zace înaintea și iată, moartea îmi stă înaintea. De judecata Ta, Doamne, mă tem și de chinul cel fără de sfârșit;

iar a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Domnul, Dumnezeuul meu, pururea Te mâinii și pe Preacurata Maica Ta și pe toate puterile cerești și pe sfântul înger, păzitorul meu. Și știi, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda și chinul. Ci, rogu-Te, Doamne, mântuiește-mă după mulțimea bunătății Tale, că, de vei mântui pe cel drept, nu-i lucru mare, iar de vei milui pe cel curat, nu-i nici o minune, că sunt vrednici de mila Ta, ci spre mine, păcătosul, să faci minuni cu mila Ta; întru aceasta să arăți iubirea Ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea bunătatea și milostivirea Ta cea veșnică, ci, precum voiești, tocmește pentru mine lucrul.

Apoi cu închinăciune până la pământ, zi:

Mă închin Ție, Preasfântă Treime, Care ești o Ființă de viață făcătoare și nedespărțită: Părinte și Fiule și Duhule Sfinte; cred întru Tine și Te mărturisesc și Te slăvesc; Îți mulțumesc și Te laud, Te cinstesc, Te preafinalț și Te rog: Miluiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru numele Tău (de trei ori).

Mă închin ție, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă lumina cea adevărată cu nașterea ta, împărăteasa cerului și a pământului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioșilor și împăcarea cu Dumnezeu a tuturor păcătoșilor. Tu mă acoperă și mă apără de toate nevoile și împresurările sufletești și trupești. Și te rog să-mi fii folositoare cu preaputernicele tale rugăciuni (o închinăciune).

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, primește această puțină rugăciune și o du Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să măntuiască și să lumineze, pentru tine, sufletele noastre (o închinăciune).

Toate puterile cerești: Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii și Îngerii, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul (o închinăciune).

Sfinte și mare Proorocule Ioane, Înaintemergătorule și Botezătorule al Domnului, cel ce ai pățimit pentru Hristos și ai luat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine, păcătosul, ca să mă măntuiesc cu rugăciunile tale (o închinăciune).

Sfinților ai lui Dumnezeu: Apostolilor, proorocilor, mucenicilor, arhierilor, postitorilor, temătorilor de Dumnezeu, dreptilor, locuitorilor în pustie, călugărilor, patriarhilor și toți sfinții, care ați pățimit pentru Hristos și ați câștigat îndrăzneală către Stăpânul, rugați-vă pentru mine. păcătosul, ca să mă măntuiesc cu rugăciunile voastre (o închinăciune).

Sfinte Ioane Gură de Aur, cu Vasile cel Mare, cu Grigorie, de Dumnezeu cuvântătorul, și cu făcătorul de minuni, Nicolae, cu toți sfinții începători ai preoției, ajutați-mi și miluiți-mă cu rugăciunile și ajutorul vostru (o închinăciune).

Toate sfintele femei: mironosițe, mucenice, temătoare de Dumnezeu și fecioare, care ați slujit Mântuitorului Hristos cum se cuvine, rugați pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul (o închinăciune).

Cea nebiruită și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci a Domnului, nu mă lăsa pe mine,

păcătosul, ci mă apără de toată ispita cea trupească și sufletească (o închinăciune).

Preacurată Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor creștinilor, pentru că altă îndrăzneală și nădejde nu am, fără numai pe tine, ceea ce ești cu totul nevinovată, Stăpâna mea și Doamnă, de Dumnezeu Născătoare, Maica lui Hristos Dumnezeuului meu, pentru aceea mă rog: Miluiește-mă și mă izbăvește de toate răutățile mele și roagă pe milostivul tău Fiu și Dumnezeuul meu ca să miluiască ticălosul meu suflet și să mă izbăvească de veșnicele chinuri și să mă învrednicească împărăției Sale (o închinăciune).

Sfinte îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătății tale și izgonește de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului și roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Și apoi, vrând să te așezi pe așternut, zi aceasta:

Luminează-mi ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cândva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: Întăritu-m-am asupra lui.

Slavă...,

Sprîjinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse; izbăvește-mă de dănselle și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Preamărită Maică a lui Dumnezeu, care ești mai sfântă decât sfinții îngeri, neîncetat te cântăm cu inima și cu gura, mărturisind că tu ești de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat și te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Apoi să-ți săruți crucea ta și să faci semnul Sfintei Cruci pe locul unde vrei să te culci, de la cap până la picioare, așijderea și spre toate laturile, grăind

Rugăciunea cinstitei Cruci

Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urâsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară diavoli de la fața celor ce iubesc pe Dumnezeu și se însemnează cu semnul crucii și zic cu veselie: Bucură-te, preacinstită și de viață făcătoare Crucea Domnului, care alungi pe diavoli cu puterea Celui ce s-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, și S-a pogorât la iad și a călcat puterea diavolului și te-a dăruit nouă pe Tine, cinstită Crucea Sa, spre alungarea a tot pizmașului. O, preacinstită și de viață făcătoare Crucea Domnului, ajută-mi cu Sfânta Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și cu toți sfinții în veci. Amin.

Din Pateric, cuvântul al 4-lea.

Apoi, făcându-ți semnul Crucii și cu rugăciunea în gură adormind, gândește-te la ziua judecății, cum vei sta înaintea lui Dumnezeu.

BINECUVÂNTĂRILE ÎNVIERII

Ce se cântă după: Fericiți cei fără prihană..., în toate duminicile de peste an.

Glasul al 5-lea:

La fiecare tropar, se zice:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te pe Tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții, Mântuitorule, stricând, și împreună cu Tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți slobozindu-i.

Binecuvântat ești, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecați, o, ucenițelor? Îngerul, cel ce a strălucit la mormânt, a zis mironosițelor: Vedeți, voi, groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Binecuvântat ești, Doamne...

Foarte de dimineată, mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; dar înaintea lor a stat îngerul și a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți; ci Apostolilor spuneți Învierea.

Binecuvântat ești, Doamne...

Mironosițele femeii, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsule a grăit, zicând: Pentru ce socotiți pe Cel viu cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă..., al Treimii:

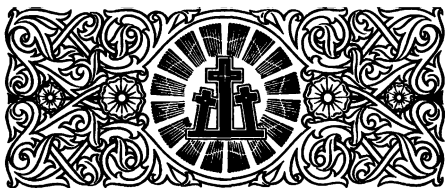
Închinămu-ne Tatălui și Fiului Acestuia și Duhului celui Sfânt, Sfintei Treimi, într-o ființă, cu serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit și bucurie Evei, în locul întristării, i-ai dăruit, și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași Cel ce S-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori).

BINECUVÂNTĂRILE MORȚILOR

Ce se cântă sâmbătă după Fericiți cei fără prihană..., la înmormântări sau la parastase, glasul al 5-lea:

La fiecare tropar se zice:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții și ușa raiului; să aflu și eu calea prin pocăință. Eu sunt oaia cea pierdută, cheamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, sfinților; Aceluia cu de-adinsul, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă dezlegare datoriilor.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cei ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu chinuri, toți, care în viață crucea ca un jug ați luat și Mie Mi-ați urmat cu

credință, veniți de luați darurile, care am gătit vouă, și cununile cerești.

Binecuvântat ești, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt, deși port rănile păcatelor; miluiește zidirea Ta, Stăpâne, și o curățește cu îndurarea Ta și moștenirea cea dorită dăruiește-mi, făcându-mă pe mine iarăși cetățean al raiului.

Binecuvântat ești, Doamne....

Cel ce cu mâna dintru neființă m-ai zidit și cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit, iar, pentru călcarea poruncii, iarăși m-ai întors în pământ, din care am fost luat, la cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea cea dintâi iarăși împodobindu-mă.

Binecuvântat ești, Doamne...

Odihnește, Dumnezeuule, pe robii Tăi, și-i așază în rai, unde cetele sfinților, Doamne, și dreptii ca luminătorii strălucesc; pe adormiții robii Tăi odihnește-i, trecându-le lor toate greșelile.

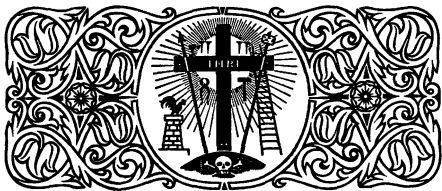
Slavă..., al Treimii:

Pe o Dumnezeuire în trei străluciri, cu dreaptă credință să O laudăm, strigând: Sfânt ești, Părinte, fără de început; Fiule, Cel împreună fără de început, și Duhule, cel Dumnezeuiesc; luminează-ne pe noi, care cu credință slujim Ție, și ne scoate din focul cel de veci.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, spre mântuirea tuturor, că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine. Și noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule (de trei ori).

TROPARELE ȘI CONDACELE TRIODULUI

În Duminica Vameșului și a Fariseului

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobic: Arătat-Te-ai astăzi...

Să fugim de vorbirea cea trufașă a fariseului și să ne învățăm smerenia vameșului, cu suspine strigând către Mântuitorul: Milostivește-Te spre noi, Unule, Îndurate.

În Duminica Fiului risipitor

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobic: Fecloara astăzi...

De la părinteasca slavă a Ta depărtându-mă neînțelep-tește, în răutăți am risipit bogăția ce mi-ai dat. Pentru aceas-

ta, glasul desfrânatului aduc Ție: Greșit-am înaintea Ta, Părinte îndurate. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, și mă fă ca pe unul din argații Tăi.

În Sâmbăta lăsatului sec de carne

Troparul, glasului al 8-lea:

Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule, Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru.

Condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

În Duminica lăsatului sec de carne

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul I:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Când vei veni, Dumnezeule, pe pământ cu slavă și toate se vor cutremura și răul cel de foc înaintea divanului va curge, cărțile se vor deschide și cele ascunse se vor vădi, atunci să mă izbăvești de focul cel nestins și să mă învrednicești a sta de-a dreapta Ta, Judecătorule preadrepte.

În Sâmbăta din săptămâna brânzei

Se face pomenirea tuturor celor ce au strălucit întru sihăstrie, cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri.

Troparul, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, prin rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firil...

Ca pe niște propovăduitori ai dreptei credințe și înfrânători ai păgânătății ai bucurat, Doamne, ceata purtătorilor de Dumnezeu, care a luminat lumea. Pentru rugăciunile lor, în pace desăvârșită, pe cei ce Te slăvesc pe Tine și Te laudă păzește-i, ca să-Ți cânte Ție: Aliluia.

Să se știe:

În miercură și vineră din săptămâna brânzei, după Ceasul al nouălea, se mănâncă brânză și ouă, după Canonul celui între sfinți Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

În Duminică lăsatului sec de brânză

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul al 6-lea:

Al înțelepciunii Îndreptătorule și de știință Dătătorule, al celor neînțelepți Învățătorule și al săracilor Sprijinatorule, întărește și înțelepțește inima mea, Stăpâne. Dă-mi cuvânt, Cuvinte al Tatălui, că iată buzele mele nu le opresc a striga către Tine: Îndurate, miluiește-mă pe mine, cel căzut.

În această zi, la Vecernie,
se cântă prochimenu, glasul al 8-lea:

Să nu întorci fața de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab mă auzi; ia aminte spre sufletul meu și-l mântuiește pe el.

Stih 1: Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta...

Stih 2: Să vadă săracii și să se veselească.

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta...

Stih 3: Căutați pe Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru.

Și iarăși, cu glas mai înalt:

Să nu întorci fața de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab mă auzi; ia aminte spre sufletul meu și-l mântuiește pe el.

În Sâmbăta din întâia săptămână a Marelui Post

Se face pomenirea minunii ce s-a făcut pentru colive de către Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron.

Troparul, glasul al 2-lea:

Mari sunt isprăvile credinței; în izvorul văpăii, ca într-o apă de odihnă, Sfântul Mucenic Teodor s-a bucurat. Căci, cu foc tot arzându-se, ca niște pâine dulce Sfintei Treimi s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Primind credința lui Hristos ca o pavăză înăuntru în inima ta, puterile cele potrivnice le-ai călcat, mult-pătimitorulule, și cu cunună cerească te-ai încununat în veci, Teodore, ca un nebiruit.

**În Duminica întâi a Marelui Post,
a Ortodoxiei**

Se face pomenirea Sfinților Prooroci: Moise, Aaron și a celorlalți și înălțarea sfințelor și cinstitelor icoane.

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase, Dumnezeuule. Că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să scapi din robia vrăjmașului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăția fiind pecetluită și cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Cuvântul Tatălui cel necuprins, din tine, Născătoare de Dumnezeu, S-a cuprins, întrupându-Se; și chipul cel întinat la chipul cel dintâi întorcându-l, cu dumnezeiasca podoabă l-a amestecat. Deci, mărturisind mântuirea, îl închipuim cu fapta și cu cuvântul.

În această zi la Vecernie, se cântă acest Prochimen, glasul al 8-lea:

Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Stih 1: De la marginile pământului către Tine am strigat.

Dat-ai moștenire...

Stih 2: Acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale.

Dat-ai moștenire...

Stih 3: Așa voi cânta numelui Tău în veci...

Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Și iarăși, cu glas mai înalt:

Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Și așa, cântând pe rând, unul după altul, până se sfârșesc duminicile Marelui Post.

În Duminica a doua a Marelui Post

Se cântă slujba celui dintre sfinți Părintelui nostru Grigorie Palama, arhiepiscopul Tesalonicului, făcătorul de minuni.

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Slavă..., Troparul sfântului, glasul a 8-lea:

Luminătorule al dreptei credințe, sprijinul Bisericii și învățătorule, podoaba monahilor, apărătorule cel nebiruit al teologilor; făcătorule de minuni, Grigorie, lauda Tesalonicului, propovăduitorule al harului, roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobic: Apărătoare Doamnă...

Pe tine, organul înțelepciunii cel sfințit și dumnezeiesc, trâmbița cuvântării de Dumnezeu cea strălucită, cu un glas te laudăm, Grigorie, de Dumnezeu grăitorule. Ci, cel ce stai ca o minte înaintea Minții celei dintâi, către Dânsul îndreptează mintea noastră, Părinte Grigorie, ca să strigăm: Bucură-te, propovăduitorule al harului.

În Duminica a treia a Marelui Post

Se prăznuiește închinarea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Slavă..., Troparul Crucii, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Și acum..., al Născătoarei, de la glasul Troparului Crucii

Condacul, glasul al 7-lea:

Nu mai păzește încă sabia cea de văpaie ușa Edenului, că într-însa a venit minunata legătură, prin lemnul Crucii. Acul morții și biruința iadului s-au alungat, că de față ai stat, Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intrați iarăși în rai.

În Duminica a patra a Marelui Post

Se cântă slujba Preacuviosului Părintelui nostru Ioan Scărarul.

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Slavă..., troparul sfântului, glasul I:

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu Purtătorule, Părintele nostru, Ioane; cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile haruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat ție putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează, prin tine, tuturor tămăduiri.

Sau acesta, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale, ai lucrat pustiul cel neroditor și, întru suspinuri din adânc, ai făcut însutit roditoare ostenele tale; te-ai făcut luminător, strălucind lumii prin minuni, Cuvioase Ioane, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., al Născătoarei-Învierii, glasul I:

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi lumii...

Întru înălțimea înfrânării te-a pus pe tine Domnul, ca pe o stea adevărată și nerătăcită, luminând marginile, învățătorule Ioane, părintele nostru.

Joi, în a cincea săptămână a Marelui Post

Se cântă slujba Canonului celui mare.

Condacul, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și te vei tulbura. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni și toate le plinește.

Sâmbătă, în a cincea săptămână a Marelui Post

Se cântă Acatistul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Troparul, glasul al 8-lea:

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoștință, cel fără de trup, în casa lui Iosif, degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu știa de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe Care și văzându-L în pânțelele tău, luând chip de rob, mă spăimântează a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condacul, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință... (pag. 93).

În Duminica a cincea a Marelui Post

Se cântă slujba Preacuvioasei Maicii noastre Maria Egipteanca.

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Slavă..., troparul, glasul al 8-lea:

Întru tine, maică, cu osârdie...

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobic: Fecioara astăzi...

Ceea ce erai mai înainte plină de tot felul de desfrânări, astăzi te-ai arătat mireasă lui Hristos, prin pocăință urmând vieții îngerești, și cu arma Crucii calci în picioare pe demoni.

**Pentru aceasta, te-ai arătat mireasă a Împărăției cerului,
Marie preacinstită.**

Sâmbătă, în a șasea săptămână a Marelui Post

Se cântă slujba Sfântului și Dreptului Lazăr.

Troparul, glasul I:

**Învierea cea de obște, mai înainte de patima Ta, încredin-
tând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase, Dumnezeule.
Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând,
Ție, Biruitorului morții, strigăm: Osana Celui dintru înălțime!
Binecuvântat ești, Cel ce vii întru numele Domnului.**

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobic: Cele de sus căutând...

**Bucuria tuturor, Hristos, adevărul, lumina, viața și învierea
lumii, celor de pe pământ S-a arătat cu a Sa bunătate și S-a
făcut chip învierii, dând tuturor dumnezeiască iertare.**

În Duminica Stâlpărilor

Troparul, glasul I: Învierea cea de obște... (de 3 ori) (caută mai sus).

Slavă..., Și acum...

**Îngropându-ne împreună cu Tine prin Botez, Hristoase,
Dumnezeul nostru, vieții celei fără de moarte ne-am învred-
nicit cu învierea Ta și, cântând, strigăm: Osana Celui dintru
înălțime, binecuvântat ești, Cel ce vii întru numele
Domnului.**

Ipacoi, glasul al 6-lea:

**Cu stâlpări laudându-L mai înainte, cu lemne mai pe
urmă au prins pe Hristos Dumnezeu nemulțumitorii iudei;
iar noi, cu credință neschimbată pururea laudându-L, ca pe**

un făcător de bine, totdeauna strigăm către Dânsul: Bine-cuvântat ești, Cel ce ai venit să chemi pe Adam.

Condacul, glasul al 6-lea:

Pe scaun, în cer, și pe mînz, pe pămînt, fiind purtat, Hristoase, Dumnezeuule, laudă de la îngeri ai primit și cântare de la pruncii cei ce strigau Ție: Binecuvântat ești, Cel ce vii să chemi pe Adam.

În Sfânta și Marea Luni, la Utrenie

Troparul, glasul al 8-lea:

Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este iarăși cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te încui, ci te deșteaptă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeuule; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Iacob plîngea pentru lipsa lui Iosif și viteazul ședea în căruță, ca un împărat fiind cinstit; că, plăcerilor egiptencei atunci nefăcându-se rob, s-a mărit în schimb de la Cel ce vede inimile oamenilor și dă cunună nestricăcioasă.

În Sfânta și Marea Marți

Troparul, glasul al 8-lea: Iată Mirele vine în miezul nopții... (caută mai sus).

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

La ceasul sfârșitului, suflete, gândind, și de tăierea smochinului temându-se, talantul cel dat ție cu iubire de

osteneală lucrează-l, ticăloase, priveghind și strigând: Să nu rămânem afară din camera lui Hristos.

În Sfânta și Marea Miercuri

Troparul, glasul al 8-lea: Iată Mirele vine în miezul nopții... (caută la pag. 222).

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Mai mult decât desfrânata făcând fărâdelege, ploi de lacrimi nicicum nu Ți-am adus, Bunule; dar, cu tăcere rugându-mă, cad către Tine, cu dragoste sărutând preacuratele Tale picioare, ca să-mi dai iertare de greșeli ca un Stăpân, mie, celui ce strig: Mântuitorule, de întinăciunea faptelor mele curățește-mă.

În Sfânta și Marea Joi

Troparul, glasul al 8-lea:

Când măriții ucenici la spălarea cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat și judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit. Fugi de sufletul nesățios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului. Cel ce ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Pâinea luând-o în mâini vânzătorul, pe ascuns aceleași le-a întins și a luat prețul Celui ce a zidit cu mâinile Sale pe om; și neîndreptat a rămas Iuda, sluga și înșelătorul.

În Sfânta și Marca Vineri

Troparul, glasul al 8-lea: Când măriții ucenici... (caută la pag. 223).

Condacul, glasul al 8-lea:

Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi, veniți toți să-L laudăm, că pe Acela L-a văzut Maria pe lemn și a zis: Deși rabzi răstignirea, Tu ești Fiul și Dumnezeuul meu.

În Sfânta și Marea Sâmbătă

Troparul, glasul al 2-lea:

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus.

Slavă...,

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și, când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Și acum...,

Mironosițele femeii stând lângă mormânt, îngerul a strigat: Miresmele morților sunt cuviincioase, iar Hristos putreziciunii S-a arătat străin.

Condacul, glasul al 6-lea:

Cel ce a încuiat adâncul s-a văzut mort și, cu smirnă și cu giulgiu înfășurându-se, în mormânt a fost pus ca un mort Cel fără de moarte; și femeile au venit să-L ungă cu mir, plângând cu amar și strigând: Aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată, întru care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

Să se știe:

În Sfânta și Marea Joi, în loc de Heruvic se cântă: Cinci Tale..., iar în loc de Axion se cântă Irmosul Cântării a 9-a: Din ospățul Stăpânului...; în loc de Chinonic se cântă tot Cinei Tale...

În Sfânta și Marea Sâmbătă, în loc de Heruvic se cântă acest Tropar, pe glasul al 5-lea:

Să tacă tot trupul omenesc și să stea cu frică și cu cutremur și nimic pământesc întru sine să nu gândească; că Împăratul împăraților și Domnul domnilor merge să se junghie și să Se dea spre mâncare credincioșilor. Și merg înaintea Lui cetele îngeresti cu toată căpetenia și puterea, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, fețele acoperindu-și și strigând cântarea: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Și în loc de Axion, Irmosul: Nu te tângui, Maică...

Chinonicul

Sculatu-S-a ca din somn Domnul și a înviat, mântuindu-ne pe noi.

TROPARELE ȘI CONDACELE PENTICOSTARULUI

În Duminica Paștilor și în Săptămâna Luminată

SĂ SE ȘTIE că, din această Sfântă și Mare zi a Duminicii Paștilor până la Duminica Tomii, Miezonoptica, Ceasurile și Pavecernița se citesc în acest chip:

După ce binecuvintează preotul, se zice:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm Sfintei Învierii lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe

Domnul, lăudăm Învierea Lui, că, răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat (de trei ori).

Ipacoi, glasul al 4-lea:

Venind mai înainte de zori cele ce au fost cu Maria și găsim piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la înger: Pentru ce căutați printre morți, ca pe un om, pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare! Alergați și propovăduiți că S-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce mântuiește neamul omenesc.

Condacul, glasul al 8-lea:

Deși Te-ai pogorât în mormânt, Cel ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat ca un biruitor, Hristoase, Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe: Bucurați-vă!, și Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuți înviere.

Și aceste tropare, același glas:

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul și pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Duhul, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

Slavă...,

Ca un purtător de viață, mai înfrumusețat decât raiul cu adevărat și mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești locaș sfințit dumnezeiesc al Celui Preaînalt, bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată ești tu între femei, stăpână, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Doamne, miluiește (de 40 de ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Cântărețul: Amin. Hristos a înviat din morți... (de 3 ori), Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Părinte, binecuvintează... Și otpustul.

Așa se cântă la Ceasurile 3, 6, 9, la Pavecerniță și Miezonoptică, până la Duminica Tomii.

La sfârșitul Pavecerniței, rugăciunea: Binecuvântat ești, Stăpâne Atotțiitorule... (caută la pag. 163).

Vineri în Săptămâna Luminată

Se face pomenirea Izvorului Maicii Domnului

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobic: Apărătoare Doamnă...

Din izvorul tău cel nesecat, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, îmi dăruiești mie, izvorând pururea, curgerile harului tău mai presus de cuvânt. Căci, ca pe ceea ce ai născut, mai presus de cuget, pe Cuvântul, te rog să mă rouezi cu darul tău, ca să strig: Bucură-te, apă izbăvitoare!

În Duminica Sfântului Apostol Toma

Troparul, glasul al 7-lea:

Pecetluit fiind mormântul, viață din mormânt ai răsărit, Hristoase Dumnezeule; și ușile fiind încuiate, înaintea ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, duh drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Condacul, glasul al 8-lea:

Toma, cu dreapta lui cea iubitoare de încredințare, a cercat coasta Ta cea de viață dătătoare, Hristoase Dumnezeule; că, dacă ai intrat, ușile fiind încuiate, dimpreună cu ceilalți Apostoli, a strigat către Tine: Domnul meu ești și Dumnezeuul meu.

În Duminica Mironosițelor

Troparul, glasul al 2-lea:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii, iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Slavă...

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Și acum...

Stând lângă mormânt, îngerul a strigat mironosițelor femei: Mirurile se cuvin morților; dar Hristos S-a arătat străin putrezi-ciunii. Ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea:

Zicând purtătoarele de mir: Bucurați-vă!, plângerea strămoașei Eva o ai potolit cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule; iar Apostolilor Tăi le-ai poruncit a binevesti că Mântuitorul a înviat din mormânt.

În Duminica Slăbănogului

Troparul Învierii, glasul al 3-lea:

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobic: Fecioara astăzi...

Ridică, Doamne, cu dumnezeiescul Tău ajutor, sufletul meu cel slăbănogit prin păcate de tot felul și prin fapte netreb-nice, precum de demult ai ridicat pe slăbănogul, ca, mântuit fiind, să strig Ție: Slavă puterii Tale, Hristoase Îndurate.

**Miercuri, la Înjumătățirea Praznicului
Cincizecimii**

Troparul, glasul al 8-lea:

**Înjumătățindu-se Praznicul, sufletul meu cel însetat
adapă-l cu apele dreptei cinstiri de Dumnezeu, Mântuitorule;
că tuturor ai strigat: Cel însetat să vină la Mine și să bea.
Izvorule al vieții noastre, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.**

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

**Înjumătățindu-se Praznicul Legii, Făcătorule a toate și
Stăpâne, ai zis către cei ce erau de față, Hristoase
Dumnezeule: Veniți și scoateți apa nemuririi. Pentru aceas-
ta la Tine cădem și cu credință strigăm: Dăruiește nouă
îndurările Tale, că Tu ești Izvorul vieții noastre.**

În Duminica Samarinencei

Troparul Învierii, glasul al 4-lea:

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

**Cu credință venind la fântână samarineanca, Te-a văzut
pe Tine, apa înțelepciunii, din care, bând din destul, cea în
veci vrednică de laudă a moștenit împărăția cea de sus.**

În Duminica Orbului

Troparul Învierii, glasul al 5-lea:

Condacul, glasul al 5-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi lumii...

**Orbit fiind la ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca
orbul cel din naștere, cu pocăință strigând Ție: Tu ești lumi-
na cea preastrălucitoare a celor din întuneric.**

În Joia Înălțării

Troparul, glasul al 4-lea:

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeuul nostru, bucurie făcând Ucenicilor cu făgăduința Sfântului Duh; încredințându-se ei, prin binecuvântare, că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii.

Condacul, glasul al 6-lea:

Plinind rânduiala cea pentru noi și pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumnezeuul nostru, de unde nicicum nu Te-ai despărțit, ci, rămânând nedepărtat, strigi celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

În Duminica Sfinților și purtătorilor de Dumnezeu Părinților celor de la Niceea

Troparul, glasul al 8-lea:

Prea proslăvit ești, Hristoase Dumnezeuul nostru, Cel ce ai așezat pe Părinții noștri luminători pe pământ; și printr-înșii pe noi toți ne-ai îndreptat la adevărata credință, Mult-îndurate, slavă Ție.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Propovăduirea Apostolilor și dogmele Părinților au întărit Bisericii o singură credință, care, purtând haina adevărului, cea țesută din Teologia cea de sus, drept îndreptează și slăvește taina cea mare a dreptei cinstiri de Dumnezeu.

În Sâmbăta cea dintâi a Pogorării Sfântului Duh

Se face pomenirea tuturor celor din veac adormiți, părinților și fraților noștri.

Troparul și Condacul din Sâmbăta lăsatului sec de carne (caută la pag. 214).

În Duminica Pogorării Sfântului Duh

Troparul, glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce prea înțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, iubitorule de oameni, slavă Ție.

Condacul, glasul al 8-lea:

Când Cel Preaînalt, coborându-Se, a amestecat limbile, atunci a despărțit neamurile; iar când a împărțit limbile cele de foc, atunci a chemat pe toți la o unire; și cu toți, ca într-un glas, slăvim pe Duhul cel Preasfânt.

În Duminica Tuturor Sfinților

Troparul Învierii și al Sfinților, glasul al 4-lea:

Cu sânziurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca și cu o porfiră și vison împodobită fiind Biserica Ta, printr-înșii strigă către Tine, Hristoase, Dumnezeu: Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obștii Tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Condacul, glasul al 8-lea:

Ca o pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea Îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă păzește, Mult-milostive, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

TROPARELE ÎNVIERII

Pe cele opt glasuri cu ipacoi
și condacele lor

GLASUL I

Troparul:

Piatra fiind pecetluită de iudei și ostașii străjuind preacurat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta, Puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Slavă Învierii Tale, Hristoase; slavă Împărăției Tale; slavă economiei Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Gavriil zicând ție: Fecioară, bucură-te!, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătat-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine, slavă Celui ce a ieșit din tine; slavă Celui ce ne-a izbăvit pe noi, prin nașterea ta.

Ipacoi:

Pocăința tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea mironosițelor bucuria a vestit; că ai înviat, Hristoase, Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Înviat-ai ca un Dumnezeu din mormânt întru mărire și lumea împreună o ai înviat și firea oamenilor Te laudă, ca pe Cel ce ești Dumnezeu. Moartea a pierit și Adam dănuiește, Stăpâne, iar Eva acum, izbăvită fiind din legături, se bucură, strigând: Tu ești, Hristoase, Cel ce dai tuturor învierea.

GLASUL AL 2-LEA

Troparul:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și, când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preaslăvite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăția fiind pecetluită și cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Ipacoi:

După patimă, mergând femeile la mormânt, ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase, Dumnezeule, văzut-au îngeri în mormânt și s-au spăimântat; că glas au auzit de la dânsii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Înviat-ai din mormânt, Mântuitorule Atotputernice, și iadul, văzând minunea, s-a spăimântat, și morții s-au sculat, și făptura, văzând, se bucură de Tine, și Adam împreună se veselește, și lumea, Mântuitorul meu, Te laudă pururea.

GLASUL AL 3-LEA

Troparul:

Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești. Că a făcut biruință cu brațul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte. Cel Întâi-Născut din morți S-a făcut, din pânțele iadului ne-a izbăvit pe noi și a dat lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; căci, cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeuul nostru, prin Cruce răbdând patimă, ne-a izbăvit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

Ipacoi:

Spăimântând cu vederea, liniștind cu graiurile, îngerul cel strălucitor a zis mironosițelor: Ce căutați pe Cel viu în mormânt? Sculatu-S-a, deșertând mormintele. Cunoașteți pe Cel neschimbat, ca schimbător al stricăciunii. Ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale, că ai mântuit neamul omenesc.

Condacul:

Podobic: Fecioara astăzi...

Înviat-ai astăzi din mormânt, Îndurate, și pe noi ne-ai scos din porțile morții. Astăzi Adam dănuiește și Eva se bucură, iar proorocii, împreună cu patriarhii, laudă neîncetat puterea cea dumnezeiască a stăpânirii Tale.

GLASUL AL 4-LEA

Troparul:

Propovăduirea Învierii celei luminate înțelegând-o de la
înger ucenițele Domnului și lepădând osândirea cea strămo-
șească, Apostolilor, laudându-se, au zis: Jefuitu-s-a moartea,
sculatu-S-a Hristos, Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine,
Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat:
Dumnezeu întrupându-Se, într-o unire neamestecată, și
Crucea, de bunăvoie, pentru noi luând; prin care, înviind pe
cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Ipacoi:

Cele despre minunată scularea Ta, mai înainte alergând,
mironosițele le-au vestit Apostolilor, Hristoase, că ai înviat
ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Podoble: Arătat-Te-ai astăzi lumii...

Mântuitorul și Izbăvitorul meu, din mormânt, ca un
Dumnezeu, a sculat din legături pe pământenii și porțile
iadului a zdrobit și, ca un Stăpân, a înviat a treia zi.

GLASUL AL 5-LEA

Troparul:

Pe Cuvântul, cel împreună fără de început cu Tatăl și cu
Duhul, Care S-a născut din Fecioară, spre mântuirea noas-
tră, să-L laudăm credincioșii și să-I ne închinăm; că a bine-
voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula
pe cei morți, întru slăvită învierea Sa.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, ușa Domnului cea neumbată. Bucură-te, zidul și acoperământul celor ce aleargă la tine. Bucură-te, limanul cel neînvîforat și neispitit de nuntă, care ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu. Nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă și se închină nașterii tale.

Ipacoi:

De îngereasca vedere spăimântându-se cu mintea mironosițele, și, prin dumnezeiasca sculare, luminându-și sufletul, Apostolilor au binevestit: Vestiți între neamuri învierea Domnului, Cel ce împreună-lucează prin minuni și dăruiește nouă mare milă.

Condacul:

La iad, Mântuitorul meu, Te-ai pogorât și, porțile sfărâmând, ca un Atotputernic, pe cei morți, ca un ziditor, împreună i-ai înviat și boldul morții, Hristoase, l-ai zdrobit, și Adam din blestem s-a izbăvit, iubitorule de oameni. Pentru aceasta toți strigăm către Tine: Mântuiește-ne pe noi, Doamne.

GLASUL AL 6-LEA

Troparul:

Puterile îngerești, la mormântul Tău, și străjerii au adormit și sta Maria la mormânt, căutând precurat trupul Tău. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul; întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viață. Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pe cea binecuvântată ai numit-o Maică a Ta, venit-ai la patimă prin hotărâre de bunăvoie; strălucit-ai pe Cruce, vrând să cauți pe Adam, grăind îngerilor: Bucurați-vă împre-

ună cu Mine, că s-a aflat drahma cea pierdută. Cel ce pe toate cu înțelepciune le-ai rânduit, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Ipacoi:

Cu moartea Ta cea de bunăvoie și de viață făcătoare, Hristoase, porțile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă raiul cel de demult și, înviind din morți, ai izbăvit din stricăciune viața noastră.

Condacul:

Cu palma cea începătoare de viață, pe cei morți din adâncurile cele întunecoase înviindu-i pe toți, Dătătorul de viață, Hristos, Dumnezeu, înviere a dăruit neamului omenesc; că este Mântuitorul tuturor, învierea și viața și Dumnezeu a toate.

GLASUL AL 7-LEA

Troparul:

Stricat-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul. Plângerea mironosițelor o ai schimbat și Apostolilor a propovădui le-ai poruncit, că ai înviat, Hristoase, Dumnezeuule, dăruind lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești vistieria învierii noastre, pe cei ce nădăjduiesc în tine, Prealăudată, scoate-i din groapă și din adâncul greșelilor. Că tu, născând Mântuirea, pe cei vinovați păcatului i-ai mântuit, ceea ce mai înainte de naștere ai fost fecioară, și în naștere fecioară, și după naștere iarăși ai rămas fecioară.

Ipacoi:

Cel ce chipul nostru ai luat și ai răbdat Crucea trupește, mântuiește-mă cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeuule, ca un iubitor de oameni.

Condacul:

Nu va mai putea încă stăpânia morții cu puterea să țină pe oameni, că Hristos S-a pogorât, sfărâmând și stricând puterile ei. Legat este iadul. Proorocii cu un glas se bucură, zicând celor ce erau în credință: Sosît-a Mântuitorul! Ieșiți, credincioșilor, la înviere.

GLASUL AL 8-LEA

Troparul:

Dintru înălțime Te-ai pogorât, Milostive, îngropare ai luat de trei zile, ca să ne izbăvești pe noi din patimi. Cel ce ești viața și învierea noastră, Doamne, slavă Ție.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care, cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut și se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorule, pe poporul cel deznădăjduit.

Ipacoi:

Mironosițele, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, pe Stăpânul cel fără de moarte îl căutau între cei morți; și, bunele vestiri de bucurie de la înger primind, Apostolilor au vestit că a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Înviind din mormânt, pe cei morți i-ai ridicat și pe Adam l-ai înviat; Eva dănuiește întru Învierea Ta, și marginile lumii prăznuiesc întru scularea Ta cea din morți, Mult-milostive.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Pe fiecare glas, care se cântă peste tot anul la Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul..., și la sfârșitul Utreniei.

GLASUL I

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Minunea minunilor văzând-o întru tine, ceea ce ești plină de har, făptura se bucură; că ai zămislit fără sămânță și ai născut, în chip de negrăit, pe Cel pe Care căpeteniile cetelor îngerești a-L vedea nu pot. Pe Acela roagă-L pentru sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești binecuvântată în ceruri și pe pământ mărită, bucură-te, Mireasă nenuntită!

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ai zămislit fără de ardere focul Dumnezeirii și ai născut fără de sămânță pe Domnul, Izvorul vieții, ceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine.

La sfârșitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică, pe pământ L-ai născut fără de tată, mai presus de înțeles și de auz; pe Acela roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

A ta folosință agonisind, Preacurată, și, cu rugăciunile tale, din nevoi izbăvindu-ne, pretutindenea fiind păziți cu Crucea Fiului tău, după datorie toți cu cucernicie pe tine te mărim.

La sfârșitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu Născătoare... (vezi la pag. 240).

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ai zămislit fără de ardere... (vezi mai sus).

La sfârșitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică... (vezi mai sus).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

A ta folosință agonisind... (vezi mai sus).

La sfârșitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu... (vezi pag. 240).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Gavriil zicând ție, Fecioară: Bucură-te!, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătat-te-ai mai desfătăată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine; slavă Celui ce a ieșit din tine; slavă Celui ce ne-a mântuit pe noi, prin nașterea ta.

La sfârșitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică... (vezi pag. 241).

GLASUL AL 2-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ești izvorul milei, învrednicește-ne pe noi milostivirii, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos; arată precum de-a pururea puterea ta; că, întru tine nădăduind, strigăm ție: Bucură-te, ca și oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trupuri.

La sfârșitul Utreniei:

Maică Sfântă a Luminii celei negrăite, cinstindu-te pe tine cu îngerești cântări, cu bună-credință te mărim.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Firii celei dumnezeiești ne-am făcut părtași prin tine, de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pe Dumnezeu

Întrupat L-ai născut nouă. Pentru aceasta, după datorie, pe tine toți cu bună-credință te mărim.

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te, norul Luminii celei neapuse, care ai purtat în brațe pe Însuși Domnul slavei.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Preamărită ești tu, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pe tine te laudăm; că, prin Crucea Fiului tău, iadul s-a prădat, moartea s-a omorât-și noi, cei morți, ne-am sculat și vieții ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta, mulțumind, slăvim ca pe un puternic pe Hristos, Dumnezeul nostru, Cel unul Mult-milostiv.

La sfârșitul Utreniei:

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, strigând: Bucură-te, toiagul din care Dumnezeu, odrăslind fără de sămânță, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Firii celei dumnezeiești ne-am făcut părtași... (vezi pag. 242).

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Preamărită ești tu, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus).

La sfârșitul Utrenici:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 243).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu. Curăția fiindu-ți pecetluită și fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utrenici:

Maică sfântă a Luminii celei negrăite, cinstindu-te pe tine, cu înțelegi cântări, cu dreaptă credință te mărim.

Iar dacă se va întâmpla Aliluia, la fiecare glas, se zice aceste tropare:

Apostolilor, mucenicilor și proorocilor, ierarhilor, cuviosilor și dreptilor, care bine ai săvârșit lupta și credința ai păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugați-L pentru noi să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., al morților:

Pomenește, Doamne, ca un bun pe robii Tăi și câte în viață au greșit, iartă-le; că nu este nimeni fără păcat, afară de Tine, Cel ce poți a da odihnă și celor răposați.

Și acum...,

Maică sfântă a Luminii celei negrăite... (vezi mai sus).

GLASUL AL 3-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

De frumusețea fecioriei tale și de prealuminată curăția ta Gavriil, mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu:

Ce laudă vrednică voi aduce ție? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep și mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har.

La sfârșitul Utreniei:

Fiecare, unde se mântuiește, acolo după dreptate și aleargă; și care altă scăpare de felul acesta poate fi, Născătoare de Dumnezeu, în afară de tine, ceea ce acoperi sufletele noastre?

L U N I S E A R A

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, ajutătoarea cea tare a lumii, acoperă-ne cu rugăciunile tale pe noi, robii tăi, de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei:

Fiecare, unde se mântuiește... (vezi mai sus).

M A R Ț I S E A R A

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmașilor noștri, cei ce cu dragoste neîncetat pe tine te mărim.

La sfârșitul Utreniei:

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră... (vezi mai sus).

M I E R C U R I S E A R A

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Proorocii mai înainte au propovăduit, Apostolii au învățat, mucenicii au mărturisit și noi am crezut că tu ești cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta și mărim nașterea ta cea de negrăit.

La sfârșitul Utreniei:

Fiecare, unde se mântuiește... (vezi pag. 245).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul..

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău... (vezi pag. 245).

La sfârșitul Utreniei:

Ceea ce ești scăparea...(vezi pag. 245).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te laudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Căci, cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce primind patimă, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârșitul Utreniei:

Proorocii mai înainte au propovăduit... (vezi pag. 245).

GLASUL AL 4-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Celei ce a fost hrănită în Templu, în Sfânta Sfintelor, celei îmbrăcate cu credința și cu înțelepciunea și cu neîntinată feciorie, arhanghelul Gavriil i-a adus din cer închinare și strigarea: Bucură-te! Bucură-te, cea binecuvântată. Bucură-te, preamărită, Domnul este cu tine.

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine, cea mai înaltă decât făptura, a te lauda după vrednicie nepricipându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în dar, miluiește-ne pe noi.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Către Născătoarea de Dumnezeu acum să alergăm cu osârdie noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguiește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerti, că pe tine singură nădejde te-am căștigat.

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Tu ești rugul în care, fără de ardere, Moise a văzut focul Dumnezeirii, ca o flacără.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos, sabie a străbătut prin sfânt sufletul tău când ai văzut răstignit de voie pe Fiul și Dumnezeul tău; pe Care, binecuvântată, nu înceta rugându-L să ne dăruiască nouă iertare de greșeli.

La sfârșitul Utreniei:

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, strigând: Tu ești muntele din care în chip negrăit S-a tăiat Piatra, de Care porțile iadului s-au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Cuvântul Tatălui, Hristos Dumnezeul nostru, întrupat din tine, L-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ceea ce ești singură binecuvântată; pentru aceasta, neîncetat laudându-te, pe tine te mărim.

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine, cea mai înaltă decât făptura... (vezi pag. 246).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Fecioară cu totul fără prihană... (vezi pag. 246).

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 246).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel dintâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 246).

GLASUL AL 5-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Cu îngerii, cele cerești, cu oamenii, cele pământești strigăm cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, către tine: Bucură-te, poarta cea mai desfătăată decât cerurile. Bucură-te, singura mântuire a pământenilor. Bucură-te, curată, ceea ce ești plină de har, care ai născut pe Dumnezeu cel întrupat.

La sfârșitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, și fiu ai luminii printr-însa ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Acoperământul tău cel grabnic și ajutorul și mila arată-le spre robii tăi; și valurile deșartelor gânduri le liniștește, curată, de Dumnezeu Născătoare, și sufletul meu cel căzut ridică-l; că știu, Fecioară, că poți toate câte le voiești.

La sfârșitul Utreniei:

Maică a lui Dumnezeu, Preasfântă, cetatea creștinilor, mântuiește ca totdeauna pe poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stai împotriva gândurilor celor rușinoase și mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te, pururea Fecioară.

MĂRȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, înșelăciunea idolilor toată s-a surpat și tăria demonilor s-a călcat; pentru aceasta, credincioșii după datorie pururea te laudăm și te binecuvântăm și, Născătoare de Dumnezeu întru adevăr mărturisindu-te, te mărim.

La sfârșitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi mai sus).

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Taina cea minunată a Fecioarei lumii s-a arătat mântuire; că dintr-însa Te-ai născut fără sămânță și cu trup fără stricăciune Te-ai arătat, bucuria tuturor, Doamne, slavă Ție.

La sfârșitul Utreniei:

Maică a lui Dumnezeu, Preasfântă... (vezi pag. 249).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Cu Crucea Fiului tău... (vezi pag. 249).

La sfârșitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi pag. 249).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată; bucură-te, scutul și acoperământul celor ce aleargă la tine; bucură-te, limanul cel neînviforat. Ceea ce, neispită de nuntă, ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu, nu lipsi a te ruga pentru cei ce laudă și se închină nașterii tale.

La sfârșitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi pag. 249).

GLASUL AL 6-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Începătură a mântuirii s-a făcut vestirea lui Gavriil către Fecioara, că a auzit: Bucură-te!, și n-a fugit de închinare, nici s-a îndoit ca Sara în cort, ci așa a zis: Iată, roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău.

La sfârșitul Utreniei:

Arhanghelicesc cuvânt ai primit și tron de heruvimi te-ai arătat și în brațele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pe Nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și tare solire cerem: Îndură-te spre poporul cel fără de ajutor, roagă-L pe înduratul Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre de toată amenințarea, ceea ce ești una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei:

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, curată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă și ia dar spre folosul cererii.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă-L pe Fiul tău, Cel ce s-a pironit de bunăvoie pe Cruce și lumea din înșelăciune a izbăvit, pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Pe Cel ce S-a născut mai înainte de veci din Tată fără de maică, pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi L-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale, fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pe Acela roagă-L să ne dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârșit.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Sfântă Stăpână, Curată, Maica Dumnezeului nostru, care ai născut în chip negrăit pe Făcătorul tuturor, roagă-te totdeauna bunătații Lui, împreună cu Sfinții Apostoli, să ne izbăvească de patimi și să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârșitul Utreniei:

De mari haruri, curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pe Unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă-L... (vezi pag. 251).

La sfârșitul Utreniei:

Pe Cel ce S-a născut ... (vezi pag. 251).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Mai înainte a spus Ghedeon zămislirea și a tâlcuit David nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că S-a pogorât ca ploaia pe lână Cuvântul în pântecele tău și ai odrăslit fără de sâmbânță, pământule sfinte, lumii mântuire, pe Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce ești plină de har.

La sfârșitul Utreniei:

Pe Cel ce s-a născut mai înainte de veci... (vezi pag. 251).

GLASUL AL 7-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară neîntinată, pe Fiul tău roagă-L, cu puterile cele de sus, iertare de greșeli mai înainte de sfârșit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credință pe tine te slăvim.

La sfârșitul Utreniei:

Covârșit-ai puterile cerești, pentru că biserică dumnezeiască te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ție, Născătoare de Dumnezeu, aducem strigare: Bucură-te!, că decât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pe Dumnezeu născând.

La sfârșitul Utreniei:

Împacă, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, viața noastră, a celor ce strigăm către Tine: Milostive Doamne, slavă Ție!

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce s-a răstignit pentru noi și a stricat puterea morții, roagă-L neîncetat, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Izbăvește-ne, Născătoare de Dumnezeu, de păcatele ce ne cuprind pe noi, că altă nădejde nu avem credincioșii, fără numai pe tine și pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a Legii; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință mărimdu-te, cu cucernicie te laudăm.

La sfârșitul Utrenici:

Rodul pântecelui tău, dumnezeiacă Mireasă, oamenilor
S-a arătat Mijlocitor de mântuire; pentru aceasta pe tine, de
Dumnezeu Născătoare, cu cugetul și cu graiul mărindu-te,
credincioșii te laudăm.

J O I S E A R A

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce s-a răstignit... (vezi pag. 253).

La sfârșitul Utrenici:

Izbăvește-ne, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 253).

V I N E R I S E A R A

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ești vistieria învierii noastre, pe cei ce se încred în
tine, Prealăudată, scoate-i din groapă și din adâncul greșelilor,
că tu ai mântuit pe cei vinovați de păcate, ceea ce ai născut
Mântuirea; care, mai înainte de naștere, ai fost fecioară și în
naștere fecioară, și după naștere iarăși ai rămas fecioară.

La sfârșitul Utrenici:

Bucură-te, ceea ce ai încăput în pântecetele tău pe Cel
neîncăput în ceruri. Bucură-te, Fecioară, propovăduirea
proorocilor, prin care a strălucit Emmanuel. Bucură-te,
maica lui Hristos Dumnezeu.

G L A S U L A L 8 - L E A

D U M I N I C Ă S E A R A

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Bucură-te, ceea ce prin îngeri ai primit bucuria lumii. Bucu-
ră-te, ceea ce ai născut pe Făcătorul tău și Domnul. Bucură-te,
ceea ce te-ai învrednicit a fi Maica lui Hristos Dumnezeu.

La sfârșitul Utreniei:

Bucura-te, ușa Împăratului slavei, prin care singur Cel Preaînalt a trecut și pe tine singură pecetluită te-a păzit, spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Întărirea credinței cea neclintită și cinstitul dar al sufletelor noastre, pe Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o mărim credincioșii. Bucură-te, ceea ce pe Piatra vieții în pântecele tău ai încăput-o. Bucură-te, nădejdea marginilor, sprijini-toarea celor întristați. Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară.

La sfârșitul Utreniei:

Fecioară preacurată, mântuiește-ne pe noi cu rugăciunile tale, mișcând cu milostivirea cea de maică pe Fiul tău și Dumnezeul nostru.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul și Păstorul și Mântuitorul lumii văzându-L pe Cruce, ceea ce L-a născut a zis, lăcrimând: Lumea se bucură luând izbăvire, iar cele dinlăuntru ale mele ard văzând răstignirea Ta, pe care pentru toți o rabzi, Fiul și Dumnezeul meu.

La sfârșitul Utreniei:

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a Legii; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință lăudându-te, cu cucernicie te mărim.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Poarta vieții cea înțeleghătoare, Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, pe cei ce aleargă la tine cu credință, izbăvește-i

din nevoi, ca să mărim preasfântă nașterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Fecioară precurată, mântuiește-ne... (vezi pag. 255).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul și Păstorul și Mântuitorul... (vezi pag. 255).

La sfârșitul Utreniei:

Rodul pântecelui tău... (vezi pag. 255).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

La sfârșitul Utreniei:

Fecioară precurată, mântuiește-ne... (vezi pag. 255).

TROPARELE DE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÂNA

LUNI

Troparul, glasul al 4-lea:

Mai-marilor Voievozi ai oștilor cerești, rugămu-vă pe voi, noi, nevrednicii, să ne acoperiți pe noi, prin rugăciunile voastre, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupești, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: Izbăviți-ne din nevoi, ca niște mai-mari peste oștile puterilor celor de sus.

MARȚI

Troparul, glasul al 2-lea:

Pomenirea dreptului cu laude, iar ție destul îți este mărturia Domnului, Înaintemergătorule; că te-ai arătat cu adevărat și decât proorocii mai cinstit, că te-ai învrednicit a boteza în repejuni pe Cel propovăduit. Drept aceea, pentru

adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit și celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

MIERCURI ȘI VINERI

Troparul, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău... (vezi pag. 59).

J O I

Troparul, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de păcate sufletelor noastre.

Alt tropar, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia, cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

S Â M B Ă T Ă

Troparul, glasul al 2-lea:

Apostolilor, mucenicilor... (vezi pag. 198).

Alt tropar, glasul al 2-lea:

Pomenește, Doamne, ca un bun... (vezi pag. 244).

CANOANE
DE RUGĂCIUNI

CANON DE POCAINȚA CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Ajutor și acoperitor...

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Acum mă apropiu eu, păcătosul și împovăratul, către Tine, Stăpânul și Dumnezeul meu, și nu îndrăznesc să mă uit la cer, numai mă rog și grăiesc: Dă-mi, Doamne, mai înainte, ca să plâng faptele mele cu amar.

O, amar mie, păcătosului, că sunt ticălos mai mult decât toți oamenii; pocăință nu este întru mine. Ci-mi dă mie, Doamne, lacrimi, ca să plâng faptele mele cu amar.

Slavă...,

Omule nebun și ticălos, pentru ce-ți pierzi vremea în lene? Gândește-te la viața ta și te întoarce către Dumnezeu, ca să plângi faptele tale cu amar.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica lui Dumnezeu preacurată, caută spre mine, păcătosul, și mă izbăvește de lațul vrăjmașului, îndreptându-mă pe calea pocăinței, ca să plâng faptele mele cu amar.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Întărește, Doamne, pe piatra mărturisirii Tale...

Când se vor pune scaunele la judecata cea înfricoșătoare, atunci faptele tuturor oamenilor se vor vădi; amar va fi atunci de cei păcătoși, căci vor fi trimiși la chinuri. Deci, aceea știind, suflete al meu, pocăiește-te de faptele tale cele rele.

Dreptii se vor bucura, iar păcătoșii vor plânge; ci atunci nimeni nu ne va putea ajuta, că faptele noastre ne vor osândi pe noi. Drept aceea nu întârzia, ci, mai înainte de sfârșit, pocăiește-te de faptele tale cele rele.

Slavă...,

O, vai de mine, cel mult păcătos, care m-am spurcat cu faptele și cu gândurile, neavând picături de lacrimi de la învârtosarea inimii mele; ci acum caută la pământ, suflete al meu, și te pocăiește de faptele cele rele.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Iată, Doamnă, Fiul tău ne învață spre bine; iar eu, păcătosul, pururea fug de cele bune; ci tu, ca o milostivă, miluiește-mă, ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Auzit-a proorocul...

Desfătăta și plăcută este aici calea dezmiardărilor, dar amară va fi ziua cea de apoi, când se va despărți sufletul de trup. Deci, pocăiește-te de acestea, suflete al meu, pentru împărăția lui Dumnezeu.

Pentru ce faci strâmbătate celui sărac? De ce oprești plata slugilor? Pe fratele tău nu-l iubești; desfrânarea și amărăciunea iubești. Deci, lasă acelea, suflete al meu, și te pocăiește pentru împărăția lui Dumnezeu.

Slavă...,

O, nebune om, până când te vei afunda și ca o albină vei aduna bogăția ta, care degrab va pieri ca praful și ca cenușa? Ci caută mai vârtos împărăția lui Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Doamnă, de Dumnezeu Născătoare, miluiește-mă pe mine păcătosul și mă întărește spre fapte bune și mă păzește ca să nu mă răpească pe mine nepregătit moartea cea urâtă; ci mă povățulește, Fecioară, la împărăția lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pe mine, cel ce mânec...

Adu-ți aminte, ticălosule om, că de păcate ești rob: cu aminciuna, cu clewetirea, cu vrajba, cu neputința, ca de o fiară cumplită. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Mi se cutremură măduarele și cu totul sunt vinovat privind cu ochii, auzind cu urechile și cu totul dându-mă pe mine gheenei. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Slavă...,

Pe desfrânatul și pe tâlharul, care s-au pocăit, i-ai primit, Mântuitorule, iar eu cu lenea păcatului m-am îngreuiat și de cel rău sunt rob. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ajutătoare minunată și grabnică tuturor oamenilor, Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, nevrednicului, că sufletul meu cel păcătos aceasta a voit.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Strigat-am cu toată inima mea...

Pe pământ viață desfrânată am viețuit și sufletul la întuneric l-am dat; dar acum, milostive Stăpâne, izbăvește-mă de toată robia vrăjmașului și mă înțelepțește ca să fac voia Ta.

Cine face unele ca acestea, precum fac eu? Precum zace porcul în tină, așa și eu slujesc păcatului; ci Tu, Doamne Dumnezeule, scoate-mă din trândăvirea aceasta și-mi dă mie inimă ca să fac voia Ta.

Slavă...,

Scoală-te, omule ticălos, aleargă către Dumnezeu mărturisind păcatele tale, și cazi lăcrimând și suspinând; iar Acela, ca un îndurat, va da ție ajutor ca să faci voia Lui.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară preacurată, păzește-ne pe noi de răutățile vrăjmașului celui văzut și celui nevăzut și primește rugăciunile noastre și le du pe acestea Fiului tău, și-mi dă minte ca să fac voia ta.

CONDACUL, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, pentru ce te îmbogățești în păcate? Pentru ce faci voia diavolului? În ce-ți pui nădejdea? Părăsește pe acesta și te întoarce către Dumnezeu strigând: Îndurate Doamne, miluiește-mă pe mine, păcătosul.

ICOS

Gândește, suflete al meu, la ceasul cel amar al morții și la judecata cea înfricoșătoare a Făcătorului Dumnezeu, că îngerii cei întunecați te vor lua pe tine, suflete, și te vor duce în focul cel de veci. Iar tu, mai înainte de moarte, te pocăiește, strigând: Miluiește-mă, Doamne, pe mine, păcătosul.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Greșit-am, fărădelege am făcut...

Nu nădăjdui, suflete al meu, în bogăția cea trecătoare sau în adunarea cea nedreaptă, că toate acestea nu știi cui le vei lăsa, ci strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, păcătosul.

Nu nădăjdui, suflete al meu, în sănătatea trupească cea trecătoare, nici în frumusețea cea degrab trecătoare, că vezi cum și cei puternici și cei tineri mor; ci strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Slavă...,

Adu-ți aminte, suflete al meu, de viața cea de veci, de împărăția cerului cea gătită sfinților, de întinericul cel osebit și de mânia lui Dumnezeu, care este asupra celor răi, și strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumnezeu, și te roagă ei, căci este grabnic ajutoare celor ce se pocăiesc, ca

să roage pe Hristos, Dumnezeuul nostru, să mă miluiască pe mine, nevrednicul.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Care oștile cerești...

Cum nu voi plânge când îmi aduc aminte de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă, zăcând fără de mărire și fără de chip. Dar ce aștept? Și în cine nădăjduiesc? Numai în Tine, Doamne, pe Care Te rog ca, mai înainte de sfârșit, să mă îndreptezi.

Cu ochiul Tău cel milostiv caută spre mine când voi sta înaintea Ta și voi fi judecat, Unule, lesne Iertătorule.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cred că vei veni să judeci viii și morții și toți vor sta întru a lor rânduială: bătrânii și tinerii, conducătorii și supușii lor, domnii și judecătorii, bogații și săracii, femeile și bărbații. Oare cum mă voi afla eu atunci? Drept aceea, strig Ție: Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfârșit să mă pocăiesc.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, primește rugăciunea mea cea nevrednică, păzește-mă de moartea cea urâtă și-mi dăruiește mai înainte de sfârșit să mă pocăiesc.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Nașterea cea fără de sămânță...

Acum scap la voi, îngeri, arhangheli și toate puterile, A care stați înaintea scaunului lui Dumnezeu: Rugați-vă către Făcătorul vostru să fie izbăvit sufletul meu de chinurile cele veșnice.

Acum plâng către voi, sfinților, patriarhilor, împăraților și proorocilor, Apostolilor și arhiereilor și toți aleșii lui

Hristos, ajutați-mi mie la judecată, ca să se mântuiască sufletul meu de întunericul vrăjmașului.

Slavă...,

Acum ridic mâinile mele către voi, sfinților mucenici, pustnicilor, preacuvioșilor și toți sfinții, care vă rugați către Dumnezeu pentru toată lumea, ca să se mântuiască sufletul meu în ceasul morții.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Majca lui Dumnezeu, ajută-mi mie, celui ce cu totul întru tine nădăjduiesc, și roagă pe Fiul tău ca să mă pună pe mine, nevrednicul, de-a dreapta Sa, când va ședea să judece viii și morții.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Ceca ce ești mai cinstită..., Nădejdea mea este Tatăl... și otpustul.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR AL VIEȚII OMULUI

Facere a lui Ioan Monahul

Cântarea I, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat israelitcanul...

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe tine, păzitorul sufletului meu, cel neadormit, folositorul și îndreptătorul vieții mele, pe care te-am dobândit de la Dumnezeu, te laud, dumnezeiescule înger al lui Dumnezeu, Cel atotstăpânitor.

Vrând ca toți oamenii să se mântuiască, Cuvinte, ai pus pe sfinții îngeri îndreptători și luminați povățuitori oamenilor, care ne povățuiesc pe noi la frica Ta.

De noaptea cea întunecată fiind cuprins și cu negura cea deasă a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinței luminează-mă, îndreptătorule, folositorule și păzitorul meu.

Slavă...,

Potop cu tină și întuneric de gânduri rușinoase întru mine izvorâsc, despărțind de la Dumnezeu mintea mea, pe care usucă-le, ajutătorul meu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu ești, stăpână, liniștea și adăpostirea celor învăluiți în marea păcatelor. Pentru aceasta alerg către a ta adăpostire, fiind învăluit cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc...

Ființă am din amestecătură de pământ, de tină și țărână, pentru aceasta de pământ m-am lipit. Ci, o, folositorul meu, îndreptătorul și izbăvitorul meu, întoarce dorirea mea către cele cerești.

Ziua și noaptea, cu faptele mele cele rele, te amăgesc, te mâhnesc și te întărât; dar, te rog, nu sta departe de mine, ci ajută-mă spre a mă îndrepta.

Supus sunt grijii și mâhnirii, că nepocăit și neîndreptat petrec. Pentru aceasta dăruiește-mi să mă pocăiesc cu adevărat și să te bucur pe tine, păzitorul meu.

Slavă...,

Cel ce vezi fața de nevăzut a lui Dumnezeu, Care șade în ceruri și Se uită pe pământ cu gândul și-l face pe el de se cutremură, pe Acela roagă-L să mă mântuiască, sfinte îngere.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Minte, cuget și cuvânt, harul lui Dumnezeu am luat, ca, pe Stăpânul cunoscând, cu fapte bune să-L cinstesc; iar cu patimile ocărând harul, pe Stăpânul am defăimat, stăpână, miluiește-mă.

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobic: Cel ce Te-ai înălțat...

Păzitorul sufletului și al trupului meu, cel ales mie de la Dumnezeu, dumnezeiescule înger, urmând lui Dumnezeu, treci cu vederea, preasfinte, toate greșelile sufletului meu celui ticălos și mă izbăvește de cursele cele de multe feluri ale înșelătorului și fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea iertare la judecată.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne, Tu ești bucuria mea...

Neaducându-mi aminte, Mântuitorule, de înfricoșătoarea judecată la care am să stau înainte și să dau răspuns pentru tot lucrul și cuvântul, nici gândindu-mă la moartea cea fără de veste, sunt neîndreptat; dar tu, îndreptătorul meu, nu mă lăsa pe mine.

Cu deadinsul toată răutatea am plinit din tinerețe și n-am încetat a te amări pe tine, apărătorul meu, cu cuvinte și cu fapte fără de lege; nu te mânia dar, ci mai așteaptă, înțelepțindu-mă, luminându-mă și întărindu-mă.

Urmând îndelung-răbdării Cuvântului lui Dumnezeu, Care a venit ca să cheme pe toți păcătoșii la pocăință și așteaptă îndreptare de bunăvoie și nu face silă, și tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare petreci.

Slavă...,

Departa de la Dumnezeu păcatul m-a lepădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpânul meu, Iisus, m-a primit cu milostivire și m-a făcut al Său; iar eu, lepădând atâta har al Lui, te scârbesc încă pe tine, îngerul lui Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu adevărat Domnul S-a făcut Împărat, cu împărăție care nu cade, și, precum psalmistul grăiește, S-a îmbrăcat din tine, Maica lui Dumnezeu, întru preafrumoasă podoabă, în trup sfânt, cu care a luat moarte și a surpat împărăția ei.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta...

Pe tine păzitor câștigându-te, împreună-petrecător și împreună-vorbitor, sfinte îngere, păzindu-mă, cu mine călătorind, împreună-locuind și cele de mântuire înainte pururea punându-le, ce iertare voi lua, necunoscător fiind?

Cu multă îndrăznire stând înaintea scaunului Atotstăpânitului și împreună dănțuind, la Împăratul făpturii roagă-te, ajutătorul meu, să-mi dea iertare de răutățile mele cele multe.

Muncile și chinurile care mă așteaptă mai înainte văzându-le și de împietrirea, nebunia și orbirea mea făcându-ți-se milă, suspini și te tânguiești și te întristezi, fiind plin de mâhnire, izbăvitorul meu.

Slavă...,

Nici într-un ceas, nici într-o clipă sau și mai puțin decât aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul și făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine și să te veselești și să salți, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, Cel ce a pus pădurile cu hotar și munții cu așezământul cunoștinței, Cel ce numără mulțimea stelelor și picăturile de rouă și schimbă suflările vânturilor.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Rugăciuni vărs către Domnul...

Păzindu-mă și oștindu-te împrejurul meu și întorcând înapoi pornirile diavolilor și năvălirile lor cele în chipurile fiarelor, nu înceta, păzitorul meu, pururea a le depărta de la mine, că pe tine te am caud folositor.

Cel ce ești mir scump și cu bună mireasmă, nu te scârbi de întinăciunea mea, nu te depărta de la mine până la sfârșit, ci fii mie păzitor pururea nedepărtat, că și soarele, trecând peste locurile cele întinate, nu se întinează.

Pe cel ce a acoperit cu ape prin cuvânt cele mai pe deasupra ale Lui, roagă-L, folositorul meu, ca să-mi dea har a izvorî picături izvorătoare de lacrimi, ca prin acelea să se curățească inima mea și să vadă pe Dumnezeu.

Netrupește, ca cel ce ești curat și fără de materie, stând înaintea Celui curat și fără materie, și câștigând multă îndrăznire și apropiere către Dânsul, pe Acela roagă-L cu deadînsul să dăruiască sufletului meu mântuire.

Slavă...,

Înfruntarea și rușinea să acopere fețele vrăjmașilor cele întunecate, rușinoase și întinate, când se va despărți de trup sufletul meu cel smerit, și să-l acopere, îndreptătorul meu, cu aripile tale cele luminate și preasfinte.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești mai sfântă decât sfinții îngeri și mai presus de heruvimi și de serafimi, mintea mea cea târătoare pe pământ și de cele pământești râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească și trupească o arată, ridicând-o de la pământ către dragostea cea cerească.

CONDACUL, glasul al 2-lea:

Podobic: Cele de sus căutând...

Slujitorul lui Dumnezeu și păzitorul meu cel prea-ales, petrece pururea împreună cu mine, păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea de rău a diavolilor; dar te rog, îndreptează-mă la cărările cele dumnezeiești, silindu-mă spre viața cea nestricăcioasă.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Din Iudeea venind tinerii în Babilon...

Mulțimile cele întunecate ale tâlharilor celor nevăzuți, ce cad împrejur asupra mea, care caută să atragă și să răpească sufletul meu, nu lipsi izgonindu-le cu sabia ta cea de foc, ca un puternic, ajutorul meu.

Când va vrea să mă judece Judecătorul și Dumnezeul meu și să mă osândească pe mine, cel osândit de conștiința mea, mai înainte de judecata aceea, nu mă uita pe mine, povățuitorul meu.

Avându-mi eu trupul mamă, iar tina, tată și țărâna, strămoș, prin înrudirea cu acestea, la pământ neîncetat caut; ci dă-mi, ajutorul meu, ca fără frică să mă uit vreo dată și în sus la frumusețea cerului.

Ca cel ce ești frumos prin frumusețea dulce, plăcut și cu minte strălucitoare ca soarele, luminat să-mi stai înainte cu

veselă față și cu privire lină, când mă vei lua de pe pământ, îndreptătorul meu.

Slavă...,

Pentru milostivirea milei și pentru multa mulțime a iubirii de oameni, să mă acoperi pe mine cu acoperământul aripilor tale când voi ieși din trup, păzitorul meu, ca să nu văd fețele cele urâte ale diavolilor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești poartă cerească și ușă de mântuire și scară înțelegătoare, pe care Dumnezeu S-a pogorât și om S-a suit, cu îndurările tale, curată, învrednicește-mă de împărăția cerurilor pe mine, robul tău.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

De șapte ori cuptorul chinuitorul haldeilor l-a ars dnebunește pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar «văzându-i pe aceștia mântuiți de o putere mai mare, Făcătorului și Izbăvitorului a strigat: Tineri binecuvântați-L, «preoți laudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii».

După Dumnezeu pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor, povățuitor, ajutător și apărător, preasfinte îngere. Pentru aceasta nu înceta, te rog, povățuindu-mă, îndreptându-mă și învățându-mă să fac cele cuviincioase și să-mi luminezi mintea până ce mă vei înfățișa mântuit înaintea lui Hristos.

Când se vor pune scaunele și cărțile se vor deschide și Cel vechi de zile va ședea și oamenii vor fi judecați și îngerii vor sta înaintea și pământul se va clătina și toate se vor înfricoșa și se vor cutremura, atunci arată spre mine

iubirea ta de oameni și mă izbăvește de gheenă, pe Hristos îmblânzindu-L.

Acum în chip nevăzut mă înconjură, ca niște albine fagurele, urătorii de Dumnezeu și pierzătorii diavoli, ca niște păsări răpitoare, ca niște vulpi viclene și ca niște mâncători de cruzime; ca păsările cele mâncătoare de stârv, împrejurul meu zboară; acoperă-mă, păzitorul meu, precum își acoperă vulturul puii săi.

Dă-mi izvoare de lacrimi, ca să curgă neîncetat din ochi din destul, care să mă spele pe mine tot, din creștet până la picioare, ca, îmbrăcându-mă în haina pocăinței, cea mai albă decât zăpada, să intru în camera lui Dumnezeu, pe tine cinstindu-te, apărătorul meu.

Casă lui Hristos fiind inima mea, prin patimi viață de ființe necuvântătoare am urmat. Ci mă întărește, ajutătorul sufletului meu, curățește viața mea, tămâiaz-o și stropește-o cu miresme și cu miruri de rugăciuni și de curăție, ca să fie iarăși casă lui Hristos cu bun miros.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Îndreptătorule, păzitorul meu, folositorul și izbăvitorul meu, păzitorul ticălosului meu suflet, când mă va scula din pământ la judecată înfricoșătorul glas al trâmbiței, atunci aproape de mine să stai, blând și vesel, cu nădejdea mântuirii depărtând de la mine frica.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu nemărginirea bunătății în dar mă miluiește, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii, că vrednic de milă sunt, dar nu am ce să-ți aduc fie, că bunurile mele nicicum nu-ți trebuie, ca una care ai zămislit nespus pe Dătătorul de bine și Mântuitorul lumii, ceea ce ești plină de har.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Să se înfricoșeze tot auzul...

De-a dreapta sufletului meu celui ticălos să te văd stând, luminat și blând, pe tine, ajutătorul și folositorul meu, când va ieși din mine cu anevoie sufletul meu, și izgonind pe amarii vrăjmași care caută să mă apuce.

Ca un dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, care faci vrerile Lui cele dumnezeiești, ai multă îndrăznire către Dânsul, sfinte îngere. Pentru aceasta, cu căldură roagă-L pentru mine, ca, mântuindu-mă prin tine, să te laud folosind și acoperământul tău.

În toată viața mea, prin multă deșertăciune trecând, de sfârșit m-am apropiat; ci, te rog, păzitorul meu, fii mie ajutător și apărător nebiruit, când voi trece vămile judecății.

Greșelile minții mele, rătăcirile, jefuirile, răutățile și cugetele cele de rușine ale gândurilor celor necurate și spurcate, nu înceta, ajutătorul meu, a le întoarce în gânduri bune și în cugete roditoare de focul umilinței.

Iisuse, Unule-Născut, Preabunule, biruiește cu milostivirea Ta mulțimea cea nemăsurată a răutăților mele, cu rugăciunile cele dumnezeiești ale slujitorului Tău cel fără de trup, pe care l-ai pus mie păzitor din pruncie, ca un iubitor de oameni.

Slavă...,

Toată nădejdea mea de mântuire, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, păzitorul și purtătorul meu de grijă și apărătorule; fă rugăciune neîncetată la Dumnezeu pentru mine, luând împreună-rugători și ajutători cetele îngerilor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Înaltă fruntea creștinilor și surpă întărâtările păgânilor, Născătoare de Dumnezeu, mântuind nebiruită turma ta

aceasta, întru care numele tău cel mare și mult cinstit este lăudat și mărit cu credință.

Stihirile, ale accluiasi, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai fără mijlocire înaintea Sfintei Treimi, nu înceta a te ruga pentru mine, robul tău.

Ca unul care ai luat tărie de la Dumnezeu a păzi sufletul meu, nu înceta, cu acoperământul aripilor tale, a-l acoperi pe el pururea.

Har fie lui Iisus, Cel ce te-a dat pe tine mie, mare păzitor sufletului meu și armă asupra vrăjmașilor mei, de Dumnezeu cinstitul înger.

Învrednicește-mă și pe mine să dobândesc împărăția cea de sus a lui Dumnezeu, ca împreună cu tine să cânt cântarea Sfintei Treimi.

Slavă...,

A doua lumină tu ești, după Dumnezeu, o, păzitorul meu; nu înceta a-mi ajuta ca să văd și eu lumina Dumnezeirii cea în trei străluciri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpâna îngerilor și a oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga, Fecioară, pe Fiul tău pentru mine, robul tău.

Rugăciune
către sfântul înger păzitor

Sfinte îngere, cel ce stai înaintea pătimășului meu suflet și al vieții mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, nici nu te depărta de mine pentru neînfrânarea mea. Nu da loc diavolului

celui viclean, ca să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor. Întărește mâna mea cea slabă și neputincioasă și mă îndreptează la calea mântuirii. Așa, sfinte îngere al lui Dumnezeu, păzitorul și acoperitorul sufletului și al trupului meu celui ticălos, iartă-mi toate cu câte te-am scârbit în toate zilele vieții mele și orice am greșit în această zi. Aco-peră-mă în această noapte și mă păzește de toată ispita celui potrivnic, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeu; și te roagă pentru mine către Domnul, ca să mă întărească întru frica Sa și vrednic să mă arate pe mine, robul Său, bunătății Sale. Amin.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE PUTERILE CEREȘTI ȘI CĂTRE TOȚI SFINȚII

Cântarca I, glasul al 3-lea:

Irmos: Pe Faraon, care era purtat în car...

Cuvinte cel fără de început, pentru sfințitele rugăciuni ale Heruvimilor, Serafimilor, ale Stăpâniilor, Scaunelor, ale Puterilor celor dumnezeiești, ale Îngerilor, Arhanghelilor, ale Căpeteniilor și Domniilor, dăruiește-ne milele Tale cele mari, ca un iubitor de oameni.

Ajută-mi, Înaintemergătorule al Domnului, rugând pe Hristos; și voi, ceata proorocilor, adunarea Apostolilor,

mulțimea mucenicilor, rugați pe Stăpânul tuturor să mă mântuiască pe mine, cel cuprins de multe păcate.

Slavă...,

Dumnezeieștilor femei care bine ați pățimit și ați postit, soborul arhiereilor, cuvioșilor și dreptilor, cinstiților sfinților mucenici, rugați-vă ca să dobândim bunătățile cele veșnice, cei ce cu credință vă fericiți.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mintea mea fiind robită de dezmiardările trupesti, cu totul o izbăvește, stăpână, ceea ce ești una bună, și credincios mai adevărat prin fapte bune mă arată Fiului tău, ca după datorie să te măresc.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Cel ce ai întărit din început cecurile...

Rogu-mă, Serafimi, Stăpânii, Heruvimi, izbăviți-mă de smintelile vrăjmașilor; voi, Domnii, Căpetenii, Scaune și Arhangheli, împreună cu toți Îngerii, rugați pe Izbăvitorul pentru mine, păcătosul.

Înaintemergătorule, roagă pe Hristos să dobândesc viața cea făcătoare de bine mie pururea; proorocilor și cetele mucenicilor, ale Sfinților Apostoli, ale arhiereilor și ale cuvioșilor și ale sfinților mucenici, care v-ați săvârșit prin sânge, rugați-vă pentru mine, păcătosul.

Slavă...,

Femei care vitejește ați pățimit și luminat ați postit și pe vrăjmașul l-ați biruit, rugați-vă să fim și noi părtași acelei desfătări și măriri nesfârșite de care voi v-ați învrednicit.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

De Dumnezeu dăruită, Curată Fecioară, roagă-te împreună cu cetele cele de sus, cu toți înțelepții Apostoli, cu sfinții mucenici și cu proorocii, ca să luăm desăvârșit dezlegare de păcate.

Cântarca a 4-a:

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne..

Vezi, Hristoase, să nu mă treci cu vederea, rogu-mă, pe mine cel cuprins de toate păcatele, ci, cu rugăciunile tuturor sfinților Tăi îngeri, cu ale mucenicilor și cu ale Apostolilor Tăi, miluiește-mă și mă mântuiește și moștean împărăției Tale mă arată, ca un milostiv.

Propovăduitorule al lui Hristos, Înaintemergătorule, aprinde acum făclia cea stinsă a inimii mele, cel ce ai fost luminător Soarelui celui înțelegător, și te roagă, împreună cu proorocii și cu toți sfinții, să trec în caldă pocăință această viață trecătoare.

Slavă...,

Strălucește-mi lumina pocăinței, Iubitorule de oameni, Iisuse, și mă învrednicește să dobândesc mântuirea, cu mijlocirile celor ce au slujit Ție întru credință, ale sfințelor femei, ale ierarhilor și ale mucenicilor Tăi, ale propovăduitorilor, ale Apostolilor și ale sfinților mucenici.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu întrupat, ceea ce ești cu totul sfântă, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe toți în ziua cea înfricoșătoare și să ne izbăvească de chinuri și să ne învrednicească de viața și de lumina cea veșnică, împreună și cu cei ce bine l-au slujit.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta...

Puterile cele înțeleghătoare Te roagă acum, Milostive Doamne, Stăpâniile, Scaunele, Serafimii și Domniile, Îngerii împreună cu Arhanghelii și cu Căpeteniile: Fii milostiv poporului Tău și-l mântuiește, ca un îndurat.

Fericite Înaintemergătorule, cel ce ai petrecut viață străină singuratică, fă-mă străin de tot chinul, rugând pe Iisus, Iubitorul de oameni, împreună cu dumnezeieștii prooroci, cu Apostolii, cu ierarhii și cu sfintele oști ale mucenicilor.

Slavă...,

Cel ce ai luminat pe ierarhii Tăi și pe sfinții mucenici, Doamne, și ai mărit dumnezeiasca adunare a cinstitelor femei, care vitejește au pățimit, pentru rugăciunile acestora miluiește-mă, Cel ce știi toate greșelile mele cele fără de număr.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, Cel cu totul sfânt, izgonește toată mâhnirea și întristarea sufletului meu și îndeamnă gândul meu să facă lucruri dumnezeiești, ca să te măresc cu credință și cu dragoste.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Ca să mă izbăvească de chinul cel gătit acolo, Heruvimi, Scaune, Domnii, Îngeri, Arhangheli, Căpetenii și Puteri, rugați pe Stăpânul a toată făptura.

Cu cetele Apostolilor și cu oștile mucenicilor, Înaintemergătorule, propovăduitorule al lui Hristos, roagă pe Iisus,

Iubitorul de oameni, Dumnezeu nostru, ca să aflăm milă în ceasul judecății.

Slavă...,

Sfântă Muceniță Tecla, ceea ce ești întâia dintre femeile care tare au pățimit, împreună cu acelea, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să ne izbăvim de întunericul patimilor și de ispitele cele de multe feluri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, stăpână, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, te laudăm credincioșii, că ai născut cu trup pe Dumnezeu cel laudat, pe Care roagă-L, ceea ce ești neîntinată, să mântuiască țara aceasta și poporul ei în pace.

Cântarea a 7-a:

Irmos: De coborârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat...

Fiind voi a doua lumină din Lumina cea dintâi, sfinților îngeri, cu împărtășirea cea netrupească și preabogată ați strălucit. Pentru aceasta strig: Luminați mintea mea cea pururea întunecată cu patimile vieții.

Ceata cea fericită a Apostolilor, a mucenicilor și a sfinților prooroci, a ierarhilor și a cuvioșilor, împreună cu fericitul Înaintemergător, Te roagă, Iubitorule de oameni, să treci cu vederea greșelile noastre ale tuturor, care strigăm Ție: Binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Slavă...,

Schimbă durerea sufletului meu, Hristoase, și miluiește pentru mijlocirile sfinților mucenici, ale ierarhilor și ale cuvioșilor Tăi, și să nu mă rușinezi când voi sta înaintea scaunului Tău, că binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ca un scaun în chip de foc porți pe Împăratul făpturii, pe Care roagă-L, Fecioară, împreună cu fericitele și sfintele femei, să mă învrednicească de împărăția Sa pe mine, cel ce cu credință măresc ajutorul tău.

Cântarca a 8-a:

Irmosul:

De șapte ori chinuitorul haldeilor cuptorul l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, «văzându-i pe aceștia mântuiți de o putere mai mare, «Făcătorului și Izbăvitorului a strigat: Tineri binecuvân- «tați-L, preoți laudați-L, popoare preainălțați-L întru toți «vecii».

O, Heruvimi, cel în chipul focului, Serafimi, cei cu multe aripi, Scaune, Stăpânii și Căpetenii, Îngeri și toți Arhanghelii și sfințite Domnii, rugăți-vă, împreună cu Înaintemergătorul, cu proorocii, cu Apostolii, cu ierarhii, cu cuvioșii și cu toți dreptii, ca să ne miluiască pe noi.

Dați-ne ajutor, Sfinților Apostoli: Petre, Pavele, Iacobe, Bartolomee, Toma, Filipe, Andrei, Marcu împreună cu Luca, Ioane, iubitul lui Hristos, Simone și Iuda, cel cu totul fericit, și marele Matia, fiind noi biruiți de ispitele înșelătorului și rătăciți.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ștefane, începătorul mucenicilor, cel ce ai fost mai luminat decât razele soarelui, roagă-te împreună cu aceștia să ne luminăm toți și să scăpăm de toată negura păcatului noi, cei ce strigăm Stăpânului: Preoți binecuvântați, popoare preainălțați pe Domnul întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fă să urmez, ceea ce ești cu totul curată, celor ce cu cuviință au viețuit cu viață îmbunătățită, răbind pe vrăjmașii cei ce mă măhnesc fără de milă și mă supără neîncetat, trăgându-mă la patimile cele trupești, ca, bucurându-mă, să strig: Popoare, preainălțați pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul, și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor «trupește și pânțele tale s-a făcut mai desfătat decât «cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, «Începătoriile cetelor îngerești și omenești te măresc».

O, dumnezeiești Stăpâni, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile și preamărite Puteri și Sfinților Arhangheli, faceți rugăciune la Dumnezeu ca, bine viețuind, să dobândim mântuire și să ne izbăvim de nevoi.

Înaintemergătorule, ca unul care ai fost prooroc mai ales, împreună cu toți proorocii, învrednicește-ne tuturor bunătăților și pe noi, cei îngreuiți de patimi și pururea cuprinși de ispitele celui viclean și de înșelăciunile vieții, ca să vă cinstim cu credință.

Slavă...,

Dumnezeiești, cu totul măriți, cei doisprezece Apostoli, împreună cu toți mucenicii, cu preoții și cu sfinții mucenici și cu fericii și dumnezeieștii prooroci, cuvioase și drepte femei, care tare ați pățimit, faceți rugăciuni pentru noi către Iubitorul de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, ceea ce ești iubitoare de bine, roagă pe Fiul tău cel bun și Domnul, ca să tămăduiască și să mântuiască sufletul meu cel slab și necăjit pururea de asuprelile balaurului celui stricător de suflet și să-l ferească împreună cu toate înălțările cele purtătoare de lumină.

Sfârșitul Canonului către Puterile cerești și către toți sfinții.

RÂNDUIALA
SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Urmând a ne împărtăși cu Preacuratele Taine, după slujba obișnuită de seară, se face începutul și se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăția... Apoi se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm... (de trei ori), Psalmul 50 (pag. 12) și îndată

C a n o n u l

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmos: Veniți, popoare, să cântăm...

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Pâine a vieții celei veșnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfânt, Milostive Doamne, și scump Sângele Tău, și tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Sfîh: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Învrednicește-mă, Stăpâne, pe mine, nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat și să beau Sângele Tău cel preascump, cu credință și cu dragoste.

Slavă...,

Întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce ești bună și binecuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat și de mântuire lumii, învrednicește-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Pe piatra credinței întărindu-mă...

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curățească necurăția inimii mele, ca, fiind curățit, în cuget curat, cu credință și cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtășirea Darurilor Tale.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie Preacuratul Tău Trup și dumnezeiescul Tău Sânge, și spre împărtășirea cu Duhul Sfânt, și spre viața de veci, iubitorule de oameni, și spre îndepărtarea durerilor și a necazurilor.

Slavă...,

Doamne, învrednicește-mă să mă împărtășesc fără de osândă cu Preacurat Trupul Tău și cu scumpul Tău Sânge, și să slăvesc bunătatea Ta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată, ceea ce ești masă a Pâinii Vieții, Care S-a pogorât de sus, pentru milă, și a dăruit lumii viață nouă, învrednicește-mă acum și pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Acesta și să fiu viu.

Doamne, miluiește (de trei ori).

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Foc și lumină să-mi fie mie, primirea Preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor și luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da înșelăciunii vrăjmașului cele sfinte, nici Ți voi da sărutare înșelătoare, ci ca desfrânata, căzând înaintea Ta, și ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomeneste-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Venit-ai din Fecioară...

Întrupându-Te, Mult-milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceea mă rog Ție să curățești și păcatele mele.

Tămăduiește rănila sufletului meu, Doamne, și mă sfințește tot și mă învrednicește, Stăpâne, să fiu părtaș dumnezeieștii Tale Cine celei de taină eu, ticălosul.

Slavă...,

Să stăm toți cu frică și cu cutremur, ținând ochii inimii în sus și strigând către Mântuitorul: Întărește-ne și ne înțelepțește, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fă și mie milostiv pe Cel pe Care L-ai purtat în pântecul tău, stăpână, și mă păzește pe mine, robul tău, neîntinat și fără de prihană, ca, primind în launtrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfințesc.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Dătătorule de lumină...

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău și petrece întru mine, precum ai făgăduit, că iată, mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc și beau Sângele Tău.

Cuvinte al lui Dumnezeu și Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare, și Sângele Tău, spre curățirea întinatului meu suflet.

Slavă...

Având suflet întinat și buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, și să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Marie, Maica lui Dumnezeu, care ești sălaș scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăși cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Întru adâncul păcatelor...

Mintea și sufletul, inima și trupul sfințește-mi-le, Mântuitorule, și mă învrednicește fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoșătoarele Tale Taine.

Ca, înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău și întărirea vieții, prin împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă...,

Cu frică și cu cutremur să ne apropiem toți de dumnezeieștile Taine ale lui Hristos și să primim adevăratul și sfântul Lui Trup și adevăratul, sfântul și scumpul Lui Sânge.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfințește-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieștile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Apoi: Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum... După aceasta

CONDACUL, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus...

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine, cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău, și dumnezeiescul Tău Sânge și mă împărtășesc cu Preacuratele și înfricoșătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osândă, ci spre viața veșnică și fără de moarte.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Chipului celui de aur...

Împărtășirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăți, lumină, viață, nepătimire și solire spre adăugirea și înmulțirea dumnezeieștii Tale bunătăți, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur ești bun.

Izbăvește-mă de patimi, de vrăjmași, de nevoi și de tot necazul, pe mine, cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste și cu sfială, iubitorule de oameni, de Tainele Tale

cele nemuritoare și dumnezeiești, și-Ți cânt Ție: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...,

Suflete al meu ticălos, suflete pătimăș, spăimântează-te văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând și, bătându-te în piept, strigă și zi: Doamne, curățește-mă pe mine, desfrânatul.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ție, celei curate, mă rog acum eu, robul tău cel necurat: Pe mine, cel ce volesc să mă apropii acum de Tainele cele Preacurate, curățește-mă întru totul de întinăciunea trupului și a sufletului.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe cel ce în cuptorul cel cu foc...

Cereștilor, înfricoșătoarelor și Sfintelor Tale Taine, Hristoase, și Cinei Tale celei dumnezeiești și de taină și pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaș a fi mă învrednicește, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mântuitorule, și eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău și beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara și ca iarba. O, înfricoșătoare Taină! O, milostivire a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtășesc cu dumnezeiescul Trup și Sânge și mă fac fără stricăciune.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecel tău S-a copt Pâinea cea dumnezeiască a Vieții, păzind nevătămat pântecel tău cel nevinovat. Pentru aceasta te laudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Fiul Părintelui celui fără de început...

Bun este Domnul, gustați și vedeți, că de demult pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, și o dată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei ce se împărtășesc cu Dânsul.

Cu sufletul și cu trupul să mă sfințesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ți fiu Ție locaș prin împărtășirea Sfintelor Taine, avându-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl și cu Duhul, Făcătorule de bine, Mult-milostive.

Slavă...,

Ca focul și ca lumina să-mi fie mie Trupul și Sângele Tău cel scump, Mântuitorul Meu, arzând materia păcatului și mistuind spinii patimilor și luminându-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dumnezeu S-a întrupat din sânziurile tale cele curate. Pentru aceasta te laudă pe tine, stăpână, tot neamul și te mărește mulțimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpânește toate luând ființă omenească.

Și îndată: Cuvine-se cu adevărat să te ferim..., Sfinte Dumnezeule..., Precasfântă Treime..., Tatăl nostru... Troparul zilei sau al praznicului, de este praznic împărătesc, sau al sfântului. Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunile Pavcerniței, adică: Nepătată, neîntinată..., Și ne dă

nouă, Stăpâne... Apoi troparele: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă...

Iar a doua zi, după slujba cea obișnuită a Ceasurilor, se face începutul și se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc acești psalmi:

Psalmul 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc cu pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe căile dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat. Găt看-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va povățui în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc în ea. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și pe râuri l-a așezat pe el. Cine se va sui în muntele Domnului și cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său. Acesta va lua

binecuvântare de la Domnul și milostivire de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: Tot omul este mincinos. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ție-Ți voi jertfi jertfă de laudă și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă..., Și acum..., Aliluia... (de trei ori) și trei metanii.

Apoi aceste Tropic, glasul al 6-lea:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, și curățește inima mea, făcând-o biserica a Preacuratului Tău Trup și Sânge și nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă...,

Spre împărtășirea Sfințelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropiu de Tine laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădește că nu este de cină, și osândă voi pricinui prea păcătosului meu suflet; ci curățește, Doamne, necurăția sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

Și acum...

Multe sunt mulțimile greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, curată, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Iar în Sfânta și Marea Joi, se zice acesta:

Când măriții ucenici, la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvinduse, s-a întunecat și judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit; fugi de sufletul nesățios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului. Cel ce ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție.

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și metanii, câte vom putea.

Rugăciunile înainte de dumnezeiasca împărtășire

După aceasta, zicând aceste stihuri, să fim cu luare aminte spre îndreptarea noastră:

Trupul Stăpânului vrând să-L primești spre hrană,
Fii cu frică să nu te arzi, că foc este;
Sângele Lui vrând să-L bei spre-mpărtășire,
Mergi și cu cei ce te-au măhnit te împacă,
Și așa îndrăznește de ia hrana sfântă.
Vrând să te-mpărtășești cu Jertfa de Taină,
Cu al Stăpânului Trup făcător de viață,
Întru acest chip te roagă cu cutremur:

Rugăciunea întâi,
a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul
Snostru, Cel ce ești izvorul vieții și al nemuririi,
Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Fiul
Tatălui celui fără de început, Cel ce ești împreună-
veșnic cu Dânsul și împreună fără de început, Care
pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă, ai
purta Trup și Te-ai răstignit și Te-ai jertfit pentru
noi, cei nemulțumitori și nerecunoscători, și cu
Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin
păcat, Înсуți Împărate, Cel ce ești fără de moarte,
primește și pocăința mea, a păcătosului, și pleacă
urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele, că
am greșit, Doamne; greșit-am la cer și înaintea Ta și
nu sunt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale.

Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învățăturile Tale și neascultând de poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, Îndelung-răbdător și Mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărâdelegile mele, în tot chipul așteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: «Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu». Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voiești pierderea oamenilor, «ci vrei ca toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină». Pentru aceasta și eu, deși sunt nevrednic cerului și pământului și acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului și m-am făcut rob dezmiardărilor și am necinstit chipul Tău, dar, fiind făptura și zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul, ci, nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: Pri-mește-mă deci și pe mine, Iubitorule de oameni Hristoase, ca pe desfrânata și ca pe tâlharul, ca pe vameșul și ca pe fiul cel pierdut, și ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii și tămăduiești neputințele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniți și împovărați și le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăință pe cei drepti, ci pe cei păcătoși, și mă curățește de toată necurăția trupului și a sufletului. Învăță-mă să săvârșesc sfințenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu, primind părțica Sfințelor Tale

Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup și Sânge și să Te am pe Tine locuind și petrecând întru mine împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtășirea Preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul și cu trupul, împărtășindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osândă să primesc păticea Sfintelor Tale Taine, spre împărtășirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, ca și eu, dimpreună cu toți aleșii Tăi, să fiu părtaș bunătăților Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care ești preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua,
a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, Dumnezeuul meu, știu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu și surpat și nu afli în mine loc potrivit ca să-Ți pleci capul. Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și, precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvântătorului meu suflet și în întinatul meu trup. Și, precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra și a

cina împreună cu păcătoșii în casa lui Simon cel lepros, așa binevoiește a intra și în casa smeritului, leprosu-lui și păcătosului meu suflet. Și, precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit și s-a atins de Tine, așa Te milos-tivește și de mine, păcătosul, care vin și mă ating de Tine. Și, precum nu Te-ai scârbit de întinată și necu-rata ei gură, ce Te-a sărutat, așa nu Te scârbi nici de întinată și mai necurată mea gură, nici de buzele mele cele necurate și pângărite și de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele Preasfântului Tău Trup și al Scumpului Tău Sânge spre sfințire și spre luminare, spre însănătoșirea smeritului meu suflet și trup, spre ușurarea greutății greșelilor mele celor multe, spre paza de toată lucra-re diavolească, spre îndepărtarea și mutarea răului și vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeies-cului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeu, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă și ca nu cumva, rămânând departe prea multă vreme de împărtășirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțeleghător. Pentru aceasta mă rog Ție, Cel ce singur ești sfânt, Stăpâne: Sfințește-mi sufletul și trupul, mintea și inima, rărunchii și măruntaiele; înnoiește-mă tot și înrădăcinează frica Ta întru măduarele mele, și sfințenia Ta fă-o neștearsă de la mine. Și-mi fii mie

ajutor și folositor, îndreptând în pace viața mea și învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinții Tăi, pentru rugăciunile și mijlocirile Preacuratei Maicii Tale și ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri, și pentru ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

Rugăciunea a treia,
a Sfântului Simeon Metafrastul

Doamne, Cel ce singur ești curat și fără stricăciune, Care, pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni, ai luat toată firea noastră din curatele și fecioreștile sânziuri ale celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea dumnezeiescului Duh și cu bunăvoința Tatălui celui de-a pururea veșnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea și puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viață făcătoare și mântuitoare: crucea, piroanele, sulia, moartea, omoară-mi patimile cele trupești, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene, prin gânduri bune, și risipește duhurile cele viclene. Cel ce cu învierea Ta cea de a treia zi și de viață purtătoare ai ridicat pe strămoșul cel căzut, ridică-mă și pe mine, cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăință. Cel ce cu preaslăvită înălțarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat și l-ai cinstit cu șederea de-a dreapta Tatălui, învredniceș-

te-mă prin împărtășirea Sfințelor Tale Taine să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiți. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe Sfinții Tăi Ucenici, arată-mă și pe mine a fi locaș al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăși să judeci toată lumea întru dreptate, binevoiește să Te întâmpin și eu pe nori, pe Tine, Judecătorul și Făcătorul meu, împreună cu toți sfinții Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc și să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra,
a Sfântului Simeon Metafrastul

Precum voi sta înaintea înfricoșătorului și nefă-
țarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase
Dumnezeule, primind întrebare și dând răspuns de
relele ce am făcut, așa și astăzi, mai înainte de a sosi
ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înain-
tea Ta și înaintea înfricoșătorilor și sfinților Tăi îngeri,
fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înaintea
faptele mele cele rele și fărădelegile, dându-le pe față
și vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea și-mi
iartă toate păcatele mele; vezi că s-au înmulțit mai
mult decât perii capului meu fărădelegile mele. Căci
ce rău n-am săvârșit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău
nu mi-am închipuit în sufletul meu? Că iată și cu
faptele am făcut desfrânare și preadesfrânare, mân-

drie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deșartă, înfierbântare la răs, beție, lăcomie a pântecelui, mâncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuție, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, hrăpire, nedreptate, agonisire de rușine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simțirile și toate mădularele mi le-am întinat și le-am stricat și de nici o treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaş diavolului. Și știu, Doamne, că fărădelegile mele au covârșit capul meu, dar mulțimea îndurărilor Tale este neasemănată, și mila bunătății Tale cea fără de răutate este nespusă, și nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, Preaminunate Împărate, fără de răutate Doamne, fă minunate milele Tale spre mine, păcătosul; arată-mi puterea bunătății Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate și mă primește pe mine, păcătosul, cel ce mă întorc; primește-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul și pe desfrânata. Primește-mă pe mine, cel ce peste măsură Ți-am greșit și cu cuvântul și cu fapta și cu pofta cea fără cale și cu gândul cel dobitocesc. Și, precum ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, așa mă primește și pe mine, păcătosul; că mult am greșit și m-am spurcat, și am scârbit Duhul Tău cel Sfânt, și am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu fapta, cu cuvântul și cu gândul, noaptea și ziua, pe față și într-ascuns, cu voie și fără de voie.

Și știu că vei pune înaintea mea păcatele mele în același chip în care le-am făcut, și mă vei întreba de cele ce cu știință, fără de iertare, am greșit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mânia Ta să mă mustri pe mine și nici cu urgia Ta să mă pedepsești. Miluiește-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci și zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ție Unuia am greșit, dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înaintea Ta? Că eu sunt adâncul păcatului și nu sunt vrednic, nici în stare a căuta și a privi înălțimea cerului, din pricina mulțimii păcatelor mele celor fără de număr; că toate lucrurile rele și închipuirile și meșteșugirile diavolești, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările și alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeuul meu, și înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeuul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruiește iubirea Ta de oameni mulțimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor și, după îndurările și milele Tale, slăbește, lasă,

iartă-mi toate câte am greșit Ție; că s-a umplut de multe rele sufletul meu și nu aflu întru mine nădejde de mântuire. Miluiește-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta, și să nu-mi răsplătești mie după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijinește-mă, izbăvește sufletul meu de relele ce au crescut într-însul și de agonisirile lui cele cumplite. Miluiește-mă pentru mila Ta, ca unde s-a înmulțit păcatul să prisosească harul Tău, și să Te laud și să Te slăvesc în toate zilele vieții mele. Că Tu ești Dumnezeuul celor ce se pocăiesc și Mântuitorul celor ce greșesc și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea,
a Sfântului Ioan Damaschin

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun și iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșelile mele cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește să mă împărtășesc, fără de osândă, cu dumnezeieștile, preaslăvitele, preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățire și sfîntire și spre dobândirea vieții și împărăției ce va să fie, spre zid și ajutor, spre izgonirea celor potrivnici și spre pierderea greșelilor mele celor multe; că Tu ești Dumnezeuul milei și al

îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Duhului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a șasea,
a Sfântului Vasile cel Mare

Stiu, Doamne, că mă împărtășesc cu nevrednicie cu Preacuratul Tău Trup și cu Scump Sângele Tău, și vinovat sunt, și osândă mie însumi mănânc și beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul și Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeuul meu. Ci, îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: «Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu întru Mine rămâne și Eu întru dânsul». Deci, milostivește-Te, Doamne, și nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Și să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire și curățire, spre luminare și pază, spre mântuirea și sfințirea sufletului și a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele și a lucrării diavolești, care se lucrează cu gândul întru mădularele mele, spre îndrăznirea și dragostea cea către Tine, spre îndreptarea și întărirea vieții, spre înmulțirea faptei celei bune și a desăvârșirii, spre plinirea poruncilor și spre împărtășirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viața de veci, și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

Rugăciunea a șaptea,
a Sfântului Simeon, Noul Teolog

Din buze întinate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primește-mi rugăciunea, Hristoase al meu, și, neînlăturându-mi nici cuvintele, nici obișnuințele, nici nerușinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, și mai vârtos mă și învață ce mi se cuvine a face și a grăi. Greșit-am mai mult decât desfrânata care, aflând unde sălășluiești, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos și Dumnezeuului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvinte, ci dă-mi să țin și să sărut picioarele Tale, și cu izvor de lacrimi, ca și cu niște mir de mare preț, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curățește-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greșelile și îmi dă îndreptare. Știi mulțimea răutăților mele, știi și bubele mele, și rănile mele le vezi, dar și credința mi-o știi, voința mi-o vezi și suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeuul meu, Făcătorul și Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârșite de mine le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta se află scrise și cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este și toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate, încât, cu inima curată, cu

gândul înfricoșat și cu sufletul smerit să mă împărtășesc cu Tainele Tale cele preacurate și preasfinte, cu care se îndumnezeiește și se face viu tot cel ce mănâncă și bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: «Tot cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu întru Mine rămâne și Eu întru dânsul». Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului și Dumnezeuului meu, că cel ce se împărtășește cu Darurile cele Dumnezeiești și îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce ești din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătorule de viață, suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi și cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greșelile mele și să mă împărtășesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viață și fără de prihană, ca să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleșug înșelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău și înșelându-mă să mă depărteze și de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta și cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut și pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, așa mă primește și pe mine, desfrânatul și spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Știu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greșit Ție, nici a făcut faptele pe

care le-am făcut eu. Dar și aceasta știu, că mărimea greșelilor mele și mulțimea păcatelor mele nu covârșesc răbdarea cea multă a Dumnezeuului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curățești și îi luminezi și cu lumina îi unești, părtași Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; și lucru străin de gândurile îngerești și omenești vorbești cu ei, de multe ori, ca și cu niște prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, și, punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri față de noi, bucurându-mă și cutremurându-mă, cu focul mă împărtășesc; iarbă uscată fiind eu, și – străină minune! – mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulțumitor și cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului și ale trupului meu mă închin și Te măresc și Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeuul meu, Cel ce cu adevărat ești binecuvântat, acum și în veci. Amin.

Rugaciunea a opta,
a Sfântului Ioan Gură de Aur

Dumnezeule, slăbește, lasă, iartă-mi toate greșelile câte Ți-am greșit Ție, sau cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, cu știință sau cu neștiință, toate mi le iartă ca un bun și de oameni iubitor. Și, pentru rugăciunile

Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfințelor puteri și ale tuturor sfinților, care Ți-au bineplăcut Ție din veac, binevoiește ca fără osândă să primesc Sfântul și Preacuratul Tău Trup și Scumpul Tău Sânge, spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curățirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a noua,
a Sfântului Ioan Gură de Aur

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub Nacoperământul sufletului meu, ci, de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuiești întru mine, îndrăznind, mă apropii. Poruncește-mi și voi deschide ușile, pe care Tu Însuși le-ai zidit, și intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră și luminează cugetul meu cel întunecat. Și cred că aceasta vei face, că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameșul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut împărăția Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toți care au venit la Tine cu pocăință i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur ești binecuvântat totdeauna, acum și în vecii nesfârșiți. Amin.

Rugăciunea a zecea,
a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, slăbește, lasă, milostivește-Te și-mi iartă mie, păcătosului, netrebnicului și nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile și greșelile mele, toate câte am păcătuیت față de Tine, din tinerețile mele până în ziua și ceasul de acum, fie cu știință, fie din neștiință, cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, sau cu cugetul, cu deprinderile și cu toate simțurile mele. Și, pentru rugăciunile celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei și pururea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată și ocrotitoare și izbăvitoare a mea, învrednicește-mă fără de osândă să mă împărtășesc cu Preacuratele, nemuritoarele, de viață făcătoarele și înfricoșătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare și spre sănătatea sufletului și a trupului și spre ștergerea și pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor și a deprinderilor mele celor rele și a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene și întunecate. Că a Ta este împărăția și puterea, slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a unsprezecea,
a Sfântului Ioan Damaschin

Înaintea ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe canaaneanca și ai deschis tâlharului ușile raiului, deschide-mi și mie îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel ce vin și mă ating de Tine, ca pe desfrânata și ca pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primește ca și pe dânsle și-mi luminează simțirile cele sufletești, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sămânță Te-a născut pe Tine și ale puterilor cerești, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a douăsprezecea,
a Sfântului Ioan Gură de Aur

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuși Preacurat Trupul Tău și acesta este însuși Scump Sângele Tău. Deci, mă rog Ție: Miluiește-mă

**și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de
voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu știința și
cu neștiința, și mă învrednicește fără de osândă să
mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre
iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.**

**Deci, mergând să te împărtășești, să zici în taină aceste stihuri ale
Sfântului Simeon Metafrastul:**

**Iată mă apropui de sfânta împărtășire.
Și-mpărtășindu-mă, Doamne, să nu mă arzi;
Că tu ești foc și arzi pe cei nevrednici,
Ci, curățește-mă de toată-ntinarea.**

Apoi:

**Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu,
Castăzi părtaș mă primește, că nu voi spune
vrăjmășilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca
Iuda; ci, ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție:
Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.**

După aceea, stihurile acestea:

**Sângele cel îndumnezeitor privind, spăimântează-te,
omule.**

Că foc este și arde pe cei nevrednici.

**Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeiește și mă hrănește,
Îmi îndumnezeiește sufletul și-mi hrănește minunat
mintea.**

Apoi aceste Tropare:

**Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, și m-ai schimbat
cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde, cu focul cel fără de**

materie, păcatele mele și mă învrednicește a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca, de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

Întru strălucirile sfinților Tăi, cum voi intra eu, nevrednicul? Că, de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vâdește, că nu este de nuntă, și voi fi legat și lepădat de înșeri. Ci, curățește, Doamne, întinăciunea sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

După aceea se zice această

Rugăciune

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, să nu-mi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că sunt nevrednic, ci spre curățirea și sfințirea sufletului și a trupului și spre arvunirea vieții și a împărăției ce va să fie. «Iar mie bine-mi este a mă alipi de Dumnezeu și a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele».

Și iarăși: Cinei Tale celei de taină... Și așa, cu umilință, să mergem să ne împărtășim.

Rugăciunile de mulțumire după dumnezeiasca împărtășire

Stihuri de îndemn

După ce vei primi împărtășirea sfântă
A făcătoarelor de viață Daruri,
Laudă adu și mulțumire mare,
Și cu căldură Domnului te roagă:
Slavă Ție, Doamne, Slavă Ție, Doamne!
Slavă Ție, Dumnezeuului nostru!

Apoi grăiește următoarele rugăciuni:

Rugăciunea întâi,
a Sfântului Vasile cel Mare

Mulțumesc Ție, Doamne, Dumnezeuul meu, că nu m-ai lepădat pe mine, păcătosul, ci părtaș a fi Sfințelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulțumesc Ție că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăși de Preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit și ai înviat și ai dăruit nouă aceste înfricoșătoare și de viață făcătoare Taine, spre binefacerea și sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteștilor mele puteri, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre desăvârșirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Ca, întru sfințenia Ta, cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea și să nu mai vuez mie, ci Ție, Stăpânului și Binefăcătorului nostru. Și așa, ieșind dintru această viață întru nădejdea vieții celei veșnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce laudă și dulceața cea fără de sfârșit a celor ce văd frumusețea cea nespusă a feței Tale. Că Tu ești

dorirea cea adevărată și veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a doua,
a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor și Făcătorul tuturor, mulțumesc Ție pentru toate bunătățile câte mi-ai dat mie și pentru împărtășirea cu Preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine. Deci, mă rog Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, păzește-mă sub acoperământul Tău și sub umbra aripilor Tale, și-mi dăruiește, până la suflarea cea mai de pe urmă, cu cuget curat și cu vrednicie să mă împărtășesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Că Tu ești Pâinea vieții, Izvorul sfințirii, Dătătorul bunătăților, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia,
a Sfântului Simeon Metafrastul

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai vârtos intră în alcătuirea mădularelor mele și întru toate încheieturile, în rărunchi și în inimă, și arde spinii tuturor păcatelor mele; curățește-mi sufletul;

sfințește-mi gândurile și oasele; numărul deplin al celor cinci simțuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă și mă apără și mă păzește de tot lucrul și cuvântul pierzător de suflete; curățește-mă, spală-mă și mă îndreptează, înțelepțește-mă și mă luminează; arată-mă locaș numai al Duhului Tău și să nu mai fiu sălaș păcatului, ci Ție casă, prin primirea Împărtășaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toți sfinții, pe mai-marii cetelor celor fără de trup, pe Înaintemergătorul Tău, pe înțelepții Apostoli, și cu aceștia și pe Preacinstita și Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primește-le, Milostive Hristoase al meu, și pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu însuși ești, Bunule, sfințirea și luminarea sufletelor noastre și Ție, după cuviință, ca unui Dumnezeu și Stăpân, toți slavă Îți înălțăm în toate zilele. Amin.

Rugăciunea a patra,
a Sfântului Chiril al Alexandriei

Trupul Tău cel sfânt, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu al meu, să-mi fie mie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie Împărtășania aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învednicește-mă pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale,

pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

**Rugăciune către
Preasfânta Născătoare de Dumnezeu**

Preasantă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care ești lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea și bucuria mea, mulțumesc ție că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaș Preacuratului Trup și Scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înțelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce ești Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluiește-mă și dă umilință și zdrobire inimii mele și smerenie gândurilor mele și ridicare din robia cugetelor mele. Și mă învrednicește, până la sfârșitul vieții, fără de osândă să primesc sfințirea Preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului și a trupului. Și-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăință și de mărturisire, ca să te laud și să te măresc pe tine în toate zilele vieții mele, că binecuvântată și preamărită ești în veci. **Amin.**

Apoi: Acum liberează..., Sfinte Dumnezeule..., Preasantă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și Troparul sfântului a cărui liturghie se va fi săvârșit în acea zi.

Dacă este Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur,
se zice troparul, glasul al 8-lea:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, vistierile ne iubirii de argint lumii a câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Și, cu cuvintele tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Condacul, glasul al 6-lea:

Din cer ai primit dumnezeiescul har și cu buzele tale pe toți îi înveți să se închine unui Dumnezeu în Treime, Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te laudăm deci pe tine, că ești învățător, ca unul care arăți cele dumnezeiești.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești creștinilor ocrotitoare neînfruntată și mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre mijlocire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Dacă este Liturghia Sfântului Vasile cel Mare,
se zice troparul, glasul I:

În tot pământul a ieșit vestirea ta, că acesta a primit cuvântul tău, prin care, cu dumnezeiască cuviință, ai învățat, firea celor ce sunt ai arătat, obiceiurile oamenilor le-ai împodobit, împărătească preoție. Părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Condacul, glasul al 4-lea:

Arătat-te-ai temei neclintit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nefurată, pecetluind-o cu învățăturile tale, dătătorule al celor cerești, Vasile Cuvioase.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești creștinilor ocrotitoare... (vezi pag. 321).

Iar dacă este Liturghia Darurilor mai înainte sfințite,
se zice Troparul, glasul al 4-lea:

Cel ce de sus, de la Dumnezeu, ai luat dumnezeiescul har, mărite Grigorie, și, cu puterea Aceluia întărindu-te, de bunăvoie ai urmat Sfintei Evanghelii a lui Hristos, de la Care ai luat plata ostenelilor tale, întru tot fericite; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Condacul, glasul al 3-lea:

Ca un începător te-ai arătat lui Hristos, Începătorului păstorilor, și părtaș călugărilor, Părinte Grigorie, povățuindu-i către cetatea cea cerească, de unde ai învățat turma lui Hristos poruncile Lui și acum cu dâșii te bucuri și dănțuiești în corturile cerești.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești creștinilor ocrotitoare... (vezi mai sus).

Apoi: Doamne, miluiește (de 12 ori), Ceca ce ești mai cinstită..., Slavă..., Și acum... Și otpustul.

ACATISTE
ȘI PARACLISE

ACATISTUL BUNEIVESTIRI

A Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria

Preotul dă obișnuita binecuvântare, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești; Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Că a Ta este împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi Troparele, glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru, și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut;

Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om;

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

La Doamne, strigat-am..., se cântă stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Sfatul cel mai înainte de veci descoperindu-l ție, Fecioară, Gavriil a stat înaintea ta, închinându-se ție și zicând: Bucură-te, pământul cel nesemănat; bucură-te, rugul cel nears; bucură-te, adâncul cel ce cu anevoie poate fi văzut; bucură-te, podul care ne treci pe noi la ceruri și scara cea înaltă pe care a văzut-o Iacob; bucură-te, năstrapă dumnezeiască cu mană; bucură-te, dezlegarea blestemului; bucură-te, chemarea lui Adam, Domnul este cu tine.

Te arăți mie ca un om, zis-a curata Fecioară către arhistrateg, și cum vestești graiuri mai presus de om? Zis-ai că Dumnezeu va fi cu mine și Se va sălășlui în pântecul meu? Și cum voi fi sălaș desfătat, spune-mi, și loc sfințirii Celui ce este mai presus de heruvimi? Nu mă înșela pe mine cu înșelăciune, că n-am cunoscut dulceața nunții, sunt neîmpreunată, de nuntă nu m-am împărtășit, deci prunc cum voi naște?

Dumnezeu unde voiește se biruiește rânduiala firii, zis-a cel fără de trup, și se lucrează cele ce sunt mai presus de om. Crede cuvintelor mele celor adevărate, ceea ce ești cu totul sfântă și fără de prihană. Iar ea a strigat: Fie mie acum după cuvântul tău și voi naște pe Cel fără de trup, Care va lua din mine trup, pentru ca să ridice, cu împreunarea, ca un puternic, pe om la cinstea cea dintâi.

Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Taina cea din veac se descoperă astăzi și Fiul lui Dumnezeu fiu al omului se face, ca, luând ce este mai rău, să-mi

dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s-a de demult Adam și, poftind să fie Dumnezeu, nu a fost; iar Dumnezeu Se face om, ca să facă pe Adam Dumnezeu. Să se veselească făptura și să salte firea, că arhanghelul stă cu frică înaintea Fecioarei și-i aduce bucurie în locul întristării. Cel ce Te-ai făcut om pentru milostivirea milei, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

La Stihoavnă se cântă stihurile acestea, glasul I:

Podobic: Ceea ce ești bucuria...

Din crugurile cerești zburând Gavriil în Nazaret, a stat înaintea Fecioarei Maria, zicând către dânsa: Bucură-te, că ai să zămislești Fiu pe Cel mai de demult decât Adam, pe Făcătorul veacurilor și Izbăvitorul celor ce-ți cântă ție: bucură-te, curată.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Gavriil, aducând veste bună din cer Fecioarei, a zis: Bucură-te, că ai să zămislești în pântecul tău pe Cel ce va încăpea în tine, dar în toate este neîncăput; și ai să te arăți Născătoare Celui ce a răsărit din Tatăl, mai înainte de luceafăr.

Stih: Fetei tale se vor ruga mai-marii poporului.

Cuvântul Cel ce este împreună veșnic cu Tatăl Cel fără de început, nedespărțindu-Se de Cel de sus, acum a venit la cei de jos, pentru preamarea Sa milostivire, făcându-I-se milă de alunecarea noastră și, luând sărăcia lui Adam, S-a închipuit în cel străin.

Stih: Tot pământul să se închine Ție și să cânte Ție.

Cuvântul cel mai presus de ființă, Care este din Tatăl din veci, și din Maică sub vremi, arătându-Se lumii, chipul robu-

lui primește și Se face trup, neosebindu-Se de Dumnezeire, și zidește pe Adam în pântecele aceleia, care L-a zămislit pe Dânsul fără de sămânță.

Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Astăzi binevestește Gavriil celei pline de har: Bucură-te, Maică, ceea ce ești fecioară și nu știi de nuntă. Nu te mira de chipul meu cel străin, nici nu te spăimânta, că arhanghel sunt. Șarpele a înșelat pe Eva, oarecând, iar eu acum binevestesc ție bucurie: Vei rămâne fecioară, dar vei naște pe Domnul, Preacurată.

Apoi: Doamne, milulește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veac. Măhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădej-

dea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Și îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul... (de trei ori), pe glasul al 8-lea, și, tot de trei ori, troparul acesta:

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoștință cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stat înainte, zicând celei ce nu știa de nuntă: Cel ce a plecat, cu pogorârea, cerurile, încape fără schimbare tot întru tine; pe Care și văzându-L în pânțelele tău luând chip de rob, mă spăimântează a striga ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Apoi: Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum...

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărâdelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărâdelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărâdelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înain-

tea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vărtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi
Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Facere a lui Iosif

Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Deschide-voi gura mea și se va umple de Duhul, și cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici, și mă voi arăta «luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe tine, cartea lui Hristos cea însuflețită, pecetluită cu Duhul, văzându-te marele arhanghel, curată, a strigat către tine: Bucură-te, ceea ce ești locașul bucuriei prin care se strică blestemul strămoșei.

Bucură-te, Fecioară, mireasă dumnezeiască, îndreptarea lui Adam și omorârea iadului; bucură-te, palatul Împăratului tuturor, ceea ce ești cu totul fără de prihană; bucură-te, scaunul cel de foc al Aceluia ce este atotțiitor.

Slavă...,

Bucură-te, floarea cea neveștejită, singura care ai crescut Mărul cel cu miros bun; bucură-te, ceea ce ai născut mirosul cel bun al Împăratului tuturor; bucură-te, mântuirea lumii, ceea ce nu știi de nuntă.

Și acum...,

Bucură-te, comoara curăției, prin care ne-am sculat din căderea noastră; bucură-te, stăpână, ceea ce ești crin cu dulce miros, care umpli de bună mireasmă pe cei credincioși, tămâia cea cu miros bun și mirul cel de mare preț.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe ai tăi cântarești, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată «duhovnicească, întărește-i întru dumnezeiască mărirea ta, «cununilor măririi învrednicindu-i».

Ceea ce ai răsărit spicul cel dumnezeiesc cu adevărat, ca o țarină nearată, bucură-te; bucură-te, masa cea însuflețită, întru care a încăput Pâinea vieții; bucură-te, stăpână, care ești izvorul apei vieții cel nedeșertat.

Bucură-te, ceea ce ai născut credincioșilor pe Cel fără de prihană; bucură-te, mieluseaua, care ai născut pe Mielușelul lui Dumnezeu, Cel ce a ridicat păcatele a toată lumea; bucură-te, curățitoare caldă.

Slavă...,

Bucură-te, luceafărul dimineții cel prealuminat, care singură ai purtat pe Soarele Hristos; bucură-te, ceea ce ești locașul luminii, care ai stricat întunericul și ai izgonit de pretutindenii pe diavolii cei întunecați.

Și acum...,

Bucură-te, ceea ce ești singură ușă prin care a trecut singur Cuvântul, stăpână, care ai sfărâmat cu nașterea ta încuietorile și ușile iadului; bucură-te, dumnezeiască intrare a celor ce se mântuiesc, ceea ce ești cu totul lăudată.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Cel ce șade întru slavă, pe scaunul Dumnezeirii, pe nor Cușor a venit Iisus, Dumnezeul cel Preafălț, și a «mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale».

În glasuri de cântări, cu credință strigăm către tine, ceea ce ești cu totul lăudată: Bucură-te, munte gras și încheat cu Duhul; bucură-te, sfeșnic și năstrapă, ceea ce porți mana, care îndulcești simțurile tuturor credincioșilor.

Bucură-te, preacurată stăpână, care ești curățirea lumii; bucură-te, scară care ai înălțat cu harul pe toți de pe pământ; bucură-te, pod care cu adevărat treci din moarte la viață pe toți cei ce te laudă pe tine.

Bucură-te, Preacurată, ceea ce ești mai înaltă decât cerurile, care fără de osteneală ai purtat în pântecele tău temelia pământului; bucură-te, roșeală, care ai vopsit din sângele tău veșmântul cel dumnezeiesc al Împăratului puterilor.

Slavă...,

Bucură-te, stăpână, care ai născut cu adevărat pe Dătătorul de lege, Care curățește în dar fărâdelegile tuturor, adâncimea cea necuprinsă cu mintea, înălțimea cea nespusă, ceea ce nu știi de nuntă, prin care noi toți ne-am îndumnezit.

Și acum...,

Pe tine, ceea ce ai împletit lumii cununa cea neîmpletită de mână, te laudăm strigând către tine: Bucură-te, Fecioară, păzitoarea tuturor, îngrădirea, întărirea și scăparea cea sfințită.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiacă mărirea ta, că **Stu, Fecioară, care nu știi de nuntă, ai avut în pântece pe «Dumnezeu, Cel ce este peste toate, și ai născut Flui pe Cel fără «de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine».**

Bucură-te, prea nevinovată, care ai născut Calea vieții și ai mântuit lumea din potopul păcatului; bucură-te, mireasă

dumnezeiască, ceea ce ești auzire și grai înfricoșător; bucură-te, locașul Stăpânului făpturii!

Bucură-te, Preacurată, ceea ce ești tăria și întărirea oamenilor, loc de sfințire a slavei, omorâre a iadului, cămară de mire cu totul luminoasă; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ajutătoarea celor ce se roagă ție cu credință!

Bucură-te, stăpână, căruța Cuvântului cea în chipul focului; raiule cel însuflețit, care ai în mijloc Pomul vieții, pe Domnul, a Căruia dulceață înviază pe cei ce se împărtășesc cu credință și au fost supuși stricăciunii.

Slavă...,

Întăriți fiind cu puterea ta, cu credință grăim ție: Bucură-te, cetatea Împăratului tuturor, de care s-au grăit luminat cele preamărite și vrednice a se auzi, muntele cel netăiat; bucură-te, adâncul cel nemăsurat!

Și acum...,

Ceea ce ești sălaș desfătat al Cuvântului, bucură-te; bucură-te, Preacurată, vasul care ai scos mărgăritarul cel dumnezeiesc; bucură-te, împăcarea cea către Dumnezeu, cu totul minunată, a tuturor celor ce pururea te fericesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să plesnim cu «măinile, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Ceea ce ești cămară neîntinată a Cuvântului și pricină îndumnezeirii tuturor, bucură-te, Preacurată, chemarea prorocilor; bucură-te, podoaba apostolilor.

Dintru tine a căzut roua care a stins văpaia mulțimii idolorilor; pentru aceea grăim ție: Bucură-te, lână plină de rouă, pe care, Fecioară, Ghedeon mai înainte o a văzut.

Slavă...,

Iată, Fecioară: Bucură-te, grăim ție; fii adăpostire și liniște celor ce ne învăluim întru adâncul necazurilor și al tuturor sminteliilor potrivnicului!

Și acum...,

Ceea ce ești pricina bucuriei, umple de har gândul nostru, ca să grăim ție: Bucură-te, rugul cel nears și norul cel cu totul luminos, care neîncetat umbrești pe cei credincioși.

Catavasiu: Înțelepții lui Dumnezeu... (vezi irmosul la Cântarea a 6-a).

Condacele și Icoasele

Condacul I:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvind-ne din nevoi aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Icosul I:

Îngerul cel mai întâi stătător din cer a fost trimis să-ți zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! și, împreună cu glasul lui cel netrupesc, văzându-Te, Doamne, întrupat, s-a spăimântat și i-a stat înainte grăindu-i unele ca acestea:

Bucură-te, prin care răsare bucuria;
Bucură-te, prin care piere blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, ștergerea lacrimilor Evei;

Bucură-te, înălțime, întru care cu anevoie se suie gândurile omenești;
Bucură-te, adâncime, care nu te poți lesne vedea nici cu ochii îngerești;
Bucură-te, că ești scaun Împăratului;
Bucură-te, că porți pe Cel ce pe toate le poartă;
Bucură-te, steaua care arăți Soarele;
Bucură-te, pântecul dumnezeieștii întrupări;
Bucură-te, prin care se înnoiește făptura;
Bucură-te, prin care prunc Se face Făcătorul;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 2-lea:

Stiindu-se pe sine sfânta întru curăție, zis-a lui Gavriil
cu îndrăznire: Preaslăvitul tău glas cu anevoie se arată
a fi primit sufletul meu; că naștere cu zămislire fără
sămânță, cum îmi spui? Cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înțelegerea cea neînțeleasă căutând Fecioara să o
înțeleagă, a grăit către cel ce slujea: Din pântec curat,
cum este cu puțință să se nască fiu, spune-mi? Către care el
a zis cu frică, însă, grăind așa:

Bucură-te, tăinuitorul sfatului celui nespus;
Bucură-te, încredințarea celor ce au trebuință de tăcere;
Bucură-te, începutul minunilor lui Hristos;
Bucură-te, capul poruncilor Lui;
Bucură-te, scara cerească pe care S-a pogorât Dumnezeu;
Bucură-te, podul care treci la cer pe cei de pe pământ;
Bucură-te, minunea mult slăvită de îngeri;
Bucură-te, ceea ce le ești diavolilor rană de mult plâns;
Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina cea neapusă;

Bucură-te, ceea ce n-ai învățat pe nimeni în ce chip s-a petrecut;

Bucură-te, ceea ce întreci mintea înțelepților;

Bucură-te, ceea ce luminezi gândurile credincioșilor;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 3-lea:

Puterea Celui de sus a umbrit-o atunci, spre zămislire, pe ceea ce nu știa de nuntă; și pântecul ei cel cu bună roadă, ca pe o țarină dulce l-a arătat tuturor celor ce vor fi să secere mântuire, când vor cânta așa: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având Fecioara în pântec pe Dumnezeu primit, a alergat la Elisabeta; iar pruncul acesteia, îndată cunoscându-i închinarea, s-a bucurat și, cu săltări în pântec, ca și cum ar fi cântat, a grăit către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, vița mlădiței celei neveștejite;

Bucură-te, câștigarea rodului celui fără de moarte;

Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul iubirii de oameni;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieții noastre;

Bucură-te, brazdă care ai crescut înmulțirea milelor;

Bucură-te, masă care porți îndestularea milostiviților;

Bucură-te, ceea ce înflorești ca raiul desfătării;

Bucură-te, ceea ce gătești adăpostire sufletelor;

Bucură-te, tămâia rugăciunii cea bine primită;

Bucură-te, curăția a toată lumea;

Bucură-te, bunăvoința lui Dumnezeu către noi, cei muritori;

Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 4-lea:

Vifor de gânduri necredincioase având întru sine înțeleptul Iosif, s-a tulburat uitându-se la tine, cea neamestecată cu nunta, gândind că ești furată de nuntă, tu, ceea ce ești fără prihană; iar când a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzit-au păstorii pe îngeri laudând venirea cu trupul a lui Hristos și, alergând spre Acesta ca spre un păstor, văzutu-L-au ca pe un miel fără prihană hrânindu-Se în pân-tecele Mariei, pe care laudând-o, au zis:

Bucură-te, Maica Mielului și a Păstorului;
Bucură-te, staulul oilor celor cuvântătoare;
Bucură-te, chinuirea vrăjmașilor celor nevăzuți;
Bucură-te, deschizătoarea ușilor raiului;
Bucură-te, că cele cerești împreună se bucură cu cele pământești;
Bucură-te, că cele pământești împreună dănțuiesc cu cele cerești;
Bucură-te, gura apostolilor cea netăcută;
Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;
Bucură-te, temelul cel tare al credinței;
Bucură-te, cunoștința cea luminoasă a darului;
Bucură-te, prin care s-a golit iadul;
Bucură-te, prin care ne-am îmbrăcat cu slavă;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 5-lea:

Steaua cea cu dumnezeiască mergere văzând-o înțelepții, mers-au pe urma luminii ei; și, ținând-o ca pe o făclie, cu ea căutau pe puternicul Împărat; și, ajungând la Cel neajuns, s-au bucurat, cântându-I: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzut-au pruncii haldeilor în brațele Fecioarei pe Cel ce a zidit pe om cu mâna; și, cunoscându-L a le fi Stăpân, deși luase chip de rob, s-au nevoit cu daruri a-L sluji și a-i cânta celei binecuvântate:

Bucură-te, Maica stelei celei neapuse;
Bucură-te, raza zilei celei de taină;
Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înșelăciunii;
Bucură-te, ceea ce luminezi pe tănuitorii Treimii;
Bucură-te, ceea ce ai aruncat din dregătorie pe chinuitorul cel fără de omenie;
Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos, iubitorul de oameni;
Bucură-te, ceea ce ne-ai mântuit din slujba păgânească;
Bucură-te, ceea ce ne curățești de lucrurile cele întinate;
Bucură-te, ceea ce ai stins închinarea la foc;
Bucură-te, ceea ce ne-ai potolit văpaia chinurilor;
Bucură-te, îndreptătoarea înțelepciunii celor credincioși;
Bucură-te, veselia tuturor neamurilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 6-lea:

Mărturisitori, purtători de Dumnezeu, fiind filozofii, s-au întors în Babilon, împlinindu-Ți proorocia; și tuturor mărturisindu-Te pe Tine, Hristoase, lăsatu-l-au pe Irod ca pe un mincinos, că nu știa să cânte: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Strălucind în Egipt Tu, Lumina adevărului, gonit-ai Sîntunericul minciunii. Că idolii lui, nerăbdând tăria Ta, Mântuitorule, au căzut; iar cei ce de ei au scăpat îl cântau Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;

Bucură-te, căderea demonilor;
Bucură-te, ceea ce ai zdrobit stăpânia înșelăciunii;
Bucură-te, ceea ce ai vădit înșelăciunea idolească;
Bucură-te, mare care ai înecat pe netrupescul faraon;
Bucură-te, piatră care ai adăpat pe cei însetați de viață;
Bucură-te, stâlp de foc care călăuzești pe cei ce sunt întru
întuneric;
Bucură-te, acoperământul lumii cel mai lat decât norul;
Bucură-te, hrană și năstrapă cu mană;
Bucură-te, slujitoarea desfătărilor celei sfinte;
Bucură-te, pământul făgăduinței;
Bucură-te, izvorătoare de miere și lapte;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 7-lea:

Vrând Simeon să se mute din veacul acesta înșelător,
Te-ai dat lui ca un prunc; dar Te-ai făcut lui cunoscut
și ca Dumnezeu desăvârșit. Pentru aceea, s-a mirat de
înțelepciunea Ta cea nespusă, cântând: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură nouă arătându-Se Făcătorul nouă,
Acelor ce suntem făcuți de Dânsul, răsărind din pân-
tele cel fără sămânță și păzindu-l întreg, precum a fost; ca
noi, văzând minunea, să o lăudăm grăind:

Bucură-te, floarea nestricăciunii;
Bucură-te, cununa înfrânării;
Bucură-te, ceea ce ai strălucit chipul învierii;
Bucură-te, ceea ce ai arătat viața îngerească;
Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se
hrănesc credincioșii;
Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, sub care
mulți se adumbresc;

**Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântec pe Îndreptătorul
celor rătăciți;**

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Mântuitorul celor robiți;

Bucură-te, îmblânzirea Judecătorului celui drept;

Bucură-te, iertarea multor greșiți;

Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;

Bucură-te, dragostea care biruiește toată dorirea;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 8-lea:

Văzând naștere minunată, să ne înstrăinăm de lume,
mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta
Preaînaltul Dumnezeu pe pământ S-a arătat om plecat,
vrând să tragă la înălțime pe cei ce-I cântă: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul a fost între cei de jos, iar de cei de sus născut
nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumneze-
iască pogorâre a fost, iar nu mutare din loc, și naștere din
Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu celui neîncăput;

Bucură-te, ușa tainei celei de cinste;

**Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere pentru cei necre-
dincioși;**

Bucură-te, lauda cea fără de îndoială a celor credincioși;

**Bucură-te, purtătoarea cea preasfântă a Celui ce este pe
heruvimi;**

Bucură-te, sălașul cel preamărit al Celui ce este pe serafimi;

Bucură-te, ceea ce ai adunat lucruri potrivnice întru una;

Bucură-te, ceea ce ai unit fecioria și nașterea;

Bucură-te, prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;

Bucură-te, prin care s-a deschis raiul;

**Bucură-te, cheia împărăției lui Hristos;
Bucură-te, nădejdea bunătaților celor veșnice;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!**

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al
întropării Tale; că pe cel neapropiat, ca Dumnezeu,
L-au văzut om apropiat tuturor, viețuind împreună cu noi și
auzind de la toți așa: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe ritorii cei mult-vorbitori îi vedem, Născătoare de
Dumnezeu, că-ți stau înaintea ca niște pești fără de glas;
că nu se pricep să spună în ce chip și fecioară ai rămas și ai
putut naște. Iar noi, de o taină ca aceasta minunându-ne, cu
credință cântăm:

**Bucură-te, sălașul înțelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, comoara rânduiei Lui;
Bucură-te, ceea ce pe filozofi îi arăți neînțelepți;
Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meșteri la cuvânt a fi
necuvântători;
Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliți;
Bucură-te, că s-au veștejit făcătorii de basme;
Bucură-te, ceea ce ai risipit vorbele cele încălcite ale ate-
nienilor;
Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;
Bucură-te, ceea ce ne-ai ridicat din adâncul necunoștinței;
Bucură-te, ceea ce pe mulți i-ai luminat la minte;
Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile acestei
vieți;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!**

Condacul al 10-lea:

Vrând împodobitorul tuturor să mântuiască lumea, la ea a venit precum i se făgăduise și, Păstor fiind, ca un Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi. Căci, cu asemănarea chemând pe cel asemenea, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid ești fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și tuturor celor ce aleargă la tine: că Făcătorul cerului și al pământului te-a gătit pe tine, curată, sălășluindu-Se în pântecele tău și învățându-i pe toți să cânte ție:

Bucură-te, turnul fecioriei;
Bucură-te, ușa mântuirii;
Bucură-te, începătura prefacerii celei pline de-nțeleș;
Bucură-te, dătătura darului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliți întru rușine;
Bucură-te, că tu ai învățat pe cei lipsiți de minte;
Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăției;
Bucură-te, cămara nunții celei fără de sămânță;
Bucură-te, ceea ce ai împreunat Domnului pe cei credincioși;
Bucură-te, ceea ce între fecioare ai fost unică hrănitore de prunc;
Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinților;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 11-lea:

Împărate Sfinte, de Ți-am aduce cântări și psalmi la număr întocmai ca nisipul, nimic nu plinim cum se cuvine, că se biruiește toată cântarea care va să tindă spre mulțimea milelor Tale celor multe, pe care le-ai dat celor ce-Ți cântă: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sunt întru întineric, o vedem pe Preasfânta Fecioară; că, aprinzând în sine focul cel netrupesc, pe toți îi îndreptează spre cunoștința cea dumnezeiască, ce luminează mintea cu raza ei și se cinstește cu chemarea aceasta:

Bucură-te, raza Soarelui celui înțelegător;
Bucură-te, raza Luminii celei neapuse;
Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele;
Bucură-te, ceea ce pe vrăjmași îi îngrozești ca un tunet;
Bucură-te, că din tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină;
Bucură-te, că ai izvorât râul cel ce curge cu ape multe;
Bucură-te, ceea ce ne-ai arătat chipul colimvitrei;
Bucură-te, ceea ce curățești întinăciunea păcatului;
Bucură-te, baie care speli conștiința;
Bucură-te, pahar care dai gust bucuriei;
Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui Hristos;
Bucură-te, viața veseliei celei de taină;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 12-lea:

Vrând să dea har datoriiilor celor de demult, Dezlegătorul tuturor datoriiilor omenești venit-a singur la cei ce se îndepărtaseră de harul Lui și, rupând zapisul, aude de la toți așa: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând nașterea ta, te laudăm toți ca pe o biserică în suflețită, Născătoare de Dumnezeu, că, locuind în pântecele tău Domnul, Care ține toate cu mâna, a sfințit, a slăvit și a învățat pe toți să-ți cânte:

Bucură-te, locașul lui Dumnezeu-Cuvântul;

Bucură-te, sfântă care ești mai mare decât sfinții;
Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;
Bucură-te, comoara vieții cea nedeșertată;
Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraților celor credincioși;
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoților celor cuvioși;
Bucură-te, stâlpul Bisericii cel neclintit;
Bucură-te, zidul împărăției cel nebiruit;
Bucură-te, prin care se ridică biruințele;
Bucură-te, prin care se surpă vrăjmașii;
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
Bucură-te, mântuirea sufletului meu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 13-lea:

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este mai sfânt decât toți sfinții, primind acest dar de acum, mântuiește de toată ispita și scoate din chinul ce va să fie pe toți cei ce-ți cântă: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori.

Și iarăși Icosul I: Îngerul cel mai întâi stătător... și Condacul I: Apărătoare Doamnă...

Apoi

Rugăciunea
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară stăpână, ceea ce ești mai înaltă și mai presus decât îngerii și arhanghelii și mai cinstită decât toată făptura; mirarea cea mare a îngerilor, propovăduirea proorocilor, podoaba cea aleasă a arhanghelilor,

întărirea cea tare a mucenicilor, lauda cea preamărită a apostolilor, povățuitoarea cea tare a călugărilor, înfrânarea cea tare a postitorilor, curăția și mărirea fecioarelor, veselia cea lină a maicilor, înțelepciunea și învățătura pruncilor, cârmuitoarea săracilor și a văduvelor; îmbrăcăminte celor goi, sănătate celor bolnavi, izbăvire celor robiți; liniște celor de pe mare, liman bun celor înviforați, povățuitoare neostenită celor rătăciți, mergere ușoară celor călători, odihnă bună celor osteniți, acoperământ și scăpare celor asupriți; nădejde celor fără de nădejde, ajutoare celor lipsiți; celor săraci bogăție neîmpuținată, celor întristați de-a pururea mângâiere, celor pe care nu-i iubește nimeni iubire cu smerenie; celor păcătoși mântuire către Dumnezeu; tuturor creștinilor ocrotire tare, ajutoare nebiruită și folositoare. Prin tine Cel nevăzut S-a făcut văzut, pentru care aducem rugăciune ție, noi robii tăi, Doamna noastră. O, preamilostivă împărăteasă a Luminii celei înțelegătoare și preamărită, care ai născut pe Împăratul nostru, Hristos Dumnezeu, Cel ce dă viață tuturor, ceea ce ești mărită de cele cerești, minte îngerească, stea cu totul luminoasă și mai sfântă decât toți sfinții; împărăteasa împăraților, stăpâna tuturor fapturilor, Fecioară încuviințată de Dumnezeu, mireasă nestricată, palat al Preasfântului Duh, scaun de foc al nevăzutului Împărat, chivot ceresc, purtător al Cuvântului lui Dumnezeu, căruța cea în

chipul focului; odihna Dumnezeului celui viu, zămislirea negrăită a trupului lui Hristos, cuibul Vulturului ceresc, turtureaua cea cu bună glăsuire, porumbița cea preabună, lină și fără de răutate; Maică iubitoare de fii, adâncul milelor, picătura care risipești mânia lui Dumnezeu, adâncimea cea nemăsurată, taina cea negrăită, minunea cea neștiută, minune nespusă; Biserică nefăcută de mână omenească a Însuși Împăratului tuturor veacurilor; tămâia cea cu bun miros, veșmânt cinstit, porfiră de Dumnezeu țesută, rai sufletesc, odrasla pomului celui de viață purtător, floarea cea preafrumoasă, care ai înflorit nouă veselia cerească, strugurele mântuirii noastre, paharul Împăratului ceresc, întru care s-a dres de la Duhul Sfânt vinul harului Celui neîmpuținat; solitoarea legii, începătura credinței celei adevărate a lui Hristos, turnul cel neclintit, pieirea ereticilor, sabia mânii lui Dumnezeu împotriva tuturor celor nelegiuți; îngrozire diavo'ilor, biruință în războaie, păzitoare adevărată tuturor creștinilor și lumii încredințată mântuire. O, întru tot milostivă Doamnă Fecioară, stăpână Născătoare de Dumnezeu, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ție și arată mila ta poporului dreptcredincios; roagă pe Fiul tău să ne izbăvească de tot răul. Și păzește locașul acesta și toate orașele și satele și părțile creștinești și tot poporul cel binecredincios, care scapă și cheamă numele tău cel sfânt, de toate năpăstuirile, de

boală, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi, de toate durerile și de toată îmbulzeala. Ca să nu fie împruținați robii tăi nici cu răni, nici cu îngrozire, nici cu moarte, nici cu dreapta mânie a lui Dumnezeu; ci îi păzește și îi mântuiește cu mila ta, Doamnă, ceea ce te rogi pentru noi și pentru buna întocmire a văzduhului, spre vremi aducătoare de roadele cele de folos, pe care nouă le dăruiești. Ușurează, ridică și miluiește, stăpână preamiloștivă, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, de toate nevoile, pe cei ce sunt în primejdii. Adu-ți aminte de robii tăi și nu trece cu vederea lacrimile și suspinarea lor; ci ne înnoiește pe noi cu bunătatea ta, ca să ne mângâiem cu mulțumire, aflându-te pe tine ajutătoare. Milostivește-te, Doamnă preacurată, spre ajutorul poporului celui binecredincios. Nădejdea noastră, adună pe cele risipite: pe cei rătăciți pe cale povățuiește-i, pe cei căzuți de la dreapta credință iarăși la credință întoarce-i, pe cei bătrâni sprijinește-i, pe cei tineri îi învață, pe prunci hrănește-i și preamărește pe cei ce te preamăresc; dar mai ales păzește sfântă Biserica Fiului tău și o ferește întru lungime de zile. O, milostivă și preaîndurată împărăteasă a cerului și a pământului, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, miluiește cu mijlocirea ta poporul dreptcredincios și toată dreptcredincioasa creștinătate. Păzește-o sub acoperământul

milei tale, apăr-o pe ea cu cinstitul tău acoperământ și roagă pe Hristos, Dumnezeuul nostru, pe Care mai presus de fire L-ai întrupat, să ne încingă pe noi cu putere de sus, ca să ne putem apăra împotriva vrăjmașilor noștri văzuți și nevăzuți ce se oștesc asupra noastră. Miluiește și mântuiește cu rugăciunile tale, Maică, pe Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pe (Înalt) prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)] și pe toți ortodocșii arhierici, părinți arhimandriți, preoți și diaconi și pe tot clerul bisericesc și pe tot poporul dreptcredincios care se închină icoanei tale. Caută spre noi toți cu folosința cea preamilostivă, ridică-ne pe noi din adâncul păcatelor și ne luminează ochii inimii spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, iar la înfricoșătoarea judecată, pe Fiul tău pentru noi roagă-L. Pe cei ce s-au mutat întru dreapta credință din această viață în cea veșnică, împreună cu îngerii, cu arhanghelii și cu toți sfinții, împărtășește-i ca să stea de-a dreapta Fiului tău și Dumnezeu; și cu rugăciunea ta învrednicește pe toți ortodocșii creștini să viețuiască cu Hristos, și cu bucurie în locașurile îngerești să se desfăteze. Că tu ești, Doamnă, mărirea celor cerești și ajutătoarea pământenilor; și tu ești nădejdea și folositoarea tuturor celor ce aleargă la tine și cer ajutorul tău cel sfânt; tu ești rugătoarea cea fierbinte către Fiul tău și Dumnezeuul nostru, că rugă-

ciunile Maicii mult pot spre împlânzirea Stăpânului. Și, cu a ta mijlocire, îndrăznim să ne apropiem de sfântul altar, de harul preasfintelor și de viață făcătoarelor Taine, deși suntem nevrednici. Pentru aceea, și pe icoană văzând chipul tău cel întru tot cinstit și pe Cel atotțiitor cu mâna ținând, ne bucurăm noi păcătoșii și, cu umilință căzând, pe acesta cu dragoste și cu frică îl sărutăm, așteptând, Doamnă, prin sfintele și de Dumnezeu primitele tale rugăciuni, să ajungem la cele cerești ale vieții celei fără de sfârșit, și să stăm fără de rușine în ziua judecății de-a dreapta Fiului tău și Dumnezeului nostru, slăvindu-L pe El împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Lui Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

N-au slujit făpturii înțelepții lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbătește călcând-o, «s-au bucurat cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților «noștri și Doamne, bine ești cuvântat».

Pe tine te laudăm, grăind: Bucură-te, căruța Soarelui celui înțeleghător și vița cea adevărată, care ai crescut Strugurele cel copt, din care curge vinul cel ce veselește sufletele celor ce te slăvesc pe tine cu credință.

Ceea ce ai născut pe Vindecătorul tuturor oamenilor, bucură-te, mireasă dumnezeiască, toiagul cel de taină, care ai înflorit floarea cea neveștejită; bucură-te, stăpână, prin care ne umplem de bucurie și moștenim viața.

Nu poate, stăpână, limba cea cu podoabă vorbitoare să te laude pe tine; că te-ai înălțat mai presus de serafimi, născând pe Împăratul Hristos, pe Care roagă-L să ne izbăvească din toată nevoia pe noi, cei ce ne închinăm ție cu credință.

Slavă...,

Marginile lumii te laudă pe tine și te fericesc și cu dragoste cântă ție: Bucură-te, cartea în care s-a scris Cuvântul cu puterea Tatălui, ceea ce ești curată; pe Care roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să scrie în cartea vieții pe robii tăi.

Și acum...,

Plecăm genunchii inimii noastre noi, robii tăi, și ne rugăm ție: Pleacă urechea ta, ceea ce ești curată, și ne miluiește pe noi, cei ce suntem cufundați pururea în necazuri, și apără-ne de toată robia vrăjmașului, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioși...

În pânțele ai primit pe Cuvântul și ai purtat pe Cel ce poartă toate și ai hrănit cu lapte, ceea ce ești curată, pe Cel ce hrănește pe toată lumea cu bunăvoință, Căruia cântăm, curată: Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Moise a cunoscut în rug taina cea mare a nașterii tale, Preasfântă, curată Fecioară; iar tinerii mai înainte au închipuit aceasta, mai luminat, în mijlocul focului stând și fiind nearși; pentru aceea te lăudăm pe tine întru toți vecii.

Noi, cei care mai înainte, pentru înșelăciune, eram dezbrăcați, acum ne-am îmbrăcat în haina nestricăciunii

prin nașterea ta; iar cei ce ședeam în întunericul păcatelor am văzut lumină, Fecioară, ceea ce ești locaș luminii; pentru aceea te laudăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cei morți prin tine înviază, că ai născut Viața cea într-un Ipostas. Cei ce mai înainte erau muți acum grăiesc bine; cei înținați se curățesc, bolile se izgonesc și mulțimea duhurilor celor din văzduh se biruiește, Fecioară, ceea ce ești mântuirea oamenilor.

Și acum...,

Ceea ce ai născut mântuirea lumii, prin care ne-am ridicat de pe pământ la înălțime, bucură-te, cea cu totul binecuvântată, care ești acoperământ și putere, zid și tărie celor ce cântă, curată: Pe Domnul lucrurile laudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Irmosul:

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L pe Dănsul întru toți vecii.

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoare de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea ridic-o să-Ți cânte Ție: Pe Domnul lucrurile laudați-L și-L preainălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Tot neamul pământesc să salte, cu duhul fiind luminat, și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cînd «stînd sfînta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, și să cânte: «Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, «pururea Fecioară».

Izbăvește-ne pe noi, Fecioară, de ispitele păcatelor și de orice pedeapsă, care vine asupra oamenilor, pentru mulțimea greșelilor lor, ca să cântăm ție noi, credincioșii: Bucură-te, prin care noi ne facem părtași bucuriei celei de-a pururea.

Te-ai arătat luminarea și întărirea noastră, pentru aceasta cântăm: Bucură-te, steaua cea neapusă, care ai adus în lume pe Soarele cel mare; bucură-te, curată, ceea ce ai deschis raiul cel încuiat; bucură-te, stâlpul cel de foc, care povățuiești firea omenească la viața cea de sus.

Să stăm cu cuvioasă temere în casa Dumnezeului nostru și să cântăm: Bucură-te, stăpâna lumii; bucură-te, Marie, Doamna noastră a tuturor; bucură-te, ceea ce singura între femei ești fără de prihană și bună; bucură-te, vasul care ai primit mirul cel neîmpuținat, ce s-a vărsat asupra ta.

Slavă....

Porumbiță, care ai născut pe Cel milostiv, bucură-te, pururea Fecioară. Bucură-te, lauda tuturor cuvioșilor; bucură-te, cununa mucenicilor; bucură-te, frumusețea cea dumnezeiască a tuturor dreptilor și mântuirea noastră, a credincioșilor.

Și acum....

Fie-ți milă, Doamne, de moștenirea Ta, și treci cu vederea acum păcatele noastre, având rugătoare spre aceasta către Tine pe ceea ce Te-a născut pe pământ mai presus de fire pe Tine, Hristoase, Care ai binevoit a lua fire omenească, pentru mare mila Ta.

LUMINÂNDA

Podobie: Femei, auziți...

Săltați, dănuind, cu veselie cântați. Gavriil, bucurie Fecioarei aducând, i-a stat înaintea în cetatea Nazaretului

zicând: Acum sunt bunele vestiri de bucurie; bucură-te, curată și fără prihană, folositoarea lumii; bucură-te, scaun ceresc.

Slavă..., Și acum...,

Taina cea din veci se cunoaște astăzi, că Dumnezeu-Cuvântul Se face Fiul Fecioarei Maria pentru milostivire și Gavriil vestește bucuria vestirii celei bune, cu care dimpreună să cântăm toți: Bucură-te, Maica Domnului.

LA LAUDE

Se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Podobic: Ca pe un viteaz...

Taina cea ascunsă și neștiută de îngeri arhanghelului Gavriil i se încredințează și către tine acum vine, ceea ce ești bună și porumbiță curată și chemarea neamului nostru, și strigă către tine, Preasfântă: Bucură-te și te gătește, prin cuvântul acesta, să primești pe Dumnezeu-Cuvântul în pântecele tău (de două ori).

Cămară purtătoare de lumină s-a gătit Ție, Stăpâne, pântecele cel curat al dumnezeieștii fiice; pogoară-Te și vino la dânsa și miluiește făptura Ta, împotriva căreia a dus război pizmașul, care a fost ținută în robie de cel viclean și a pierdut frumusețea cea dintâi și așteaptă pogorârea Ta cea mântuitoare.

Gavriil, arhanghelul, de față vine către tine și zice ție, ceea ce ești cu totul nevinovată: Bucură-te, dezlegarea blestemului și scularea celor căzuți; bucură-te, ceea ce singură ai fost aleasă lui Dumnezeu; bucură-te, norul cel însuflețit al Soarelui și primește în pântece pe Cel neîncăput, Care Se va sălășlui în pântecele tău.

Slavă..., Și acum..., glasul al 4-lea:

A auzit Născătoarea de Dumnezeu limba pe care nu o știa, că grăia către dânsa arhanghelul graiurile vestirii celei bune. Deci, primind vestirea cu credință, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeule cel mai înainte de veci. Pentru aceea și noi, bucurându-ne, grăim Ție: Dumnezeule, Cel ce Te-ai întrupat dintr-înșă fără de schimbare, dăruiește lumii pace și sufletelor noastre mare milă.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparul: Porunca cea cu taină..., Doamne, miluiește (de 40 de ori), Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Slavă..., Și acum... și otpustul zilei.

ACATISTUL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Preotul dă obișnuita binecuvântare și strana zice: Slavă Ție, Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi Tropărele, glasul al 6-lea:

Miluește-ne pe noi, Doamne, miluește-ne pe noi, că, nepri-
cepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție,
ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluește-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne, miluește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit;
nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre,
ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de

vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi: Cred întru unul Dumnezeu... (caută la pag. 31)

La Doamne, strigat-am..., se cântă stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Iisuse preadulce, mângâierea sufletului meu; Iisuse, Icurățirea minții mele, Stăpâne Mult-milostive, Iisuse, mântuiește-mă; Iisuse, Mântuitorul meu, Iisuse al meu atotputernice, nu mă lăsa pe mine, Mântuitorule, ci mă miluiește și mă izbăvește de toată chinuirea; de partea celor mântuiți, Iisuse al meu, mă învrednicește și fă-mă părtaș cetui aleșilor Tăi, Iisuse, Iubitorule de oameni.

Iisuse preadulce, slava Apostolilor; Iisuse al meu, lauda mucenicilor; Stăpâne atotputernice, Iisuse, mântuiește-mă pe mine, cel ce alerg la Tine; Iisuse, Mântuitorul meu, Iisuse al meu preainfrumusețate, Mântuitorule, Iisuse, miluiește-mă, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut și ale tuturor sfinților Tăi, Iisuse, și ale tuturor proorocilor, Mântuitorul meu, Iisuse, și mă învrednicește desfătării raiului, Iisuse, Iubitorule de oameni.

Iisuse preadulce, lauda monahilor; Iisuse îndelung-răbdătorule, desfătarea și podoaba pustnicilor; Iisuse, mântuiește-mă, Iisuse, Mântuitorul meu; Iisuse al meu preabunule, scoate-mă din mâna balaurului, Mântuitorule Iisuse, și

mă slobozește acum, Mântuitorule Iisuse, din lațurile aces-
tuia; și din groapa cea prea adâncă mă scoate, Mântuitorul
meu, Iisuse, și mă numără împreună cu oile cele de-a dreap-
ta, Iisuse.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea:

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Iisus cel
preadulce, pe Iisus cel atotîndurat și Dumnezeu și iubitor de
oameni, pe Iisus cel singur bun și îndurător, pe Acela roagă-L,
Stăpâna lumii întru tot nevinovată, să mă miluiască pe mine,
păcătosul, și de șederea cea de-a stînga să mă scape, și stării
celei de-a dreapta să mă învrednicească, atunci când va
sedea să judece lumea, precum este scris.

La stihoavnă se cântă stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Mântuitorul meu, Iisuse, Cel ce ai mântuit pe desfrînatul;
Mântuitorul meu, Iisuse, Care ai primit pe desfrînata,
miluiește-mă și pe mine acum; Iisuse Mult-milostive, mân-
tuiuște-mă și îndură-Te de mine, o, Iisuse, Dătătorule de
bine, precum Te-ai îndurat de Manase, Milostive Iisuse al
meu, ca Unul care ești Însuși iubitor de oameni.

Stih: Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea
ruga mea.

Nici o poruncă a Ta n-am împlinit pe pămînt. Cum mă voi
arăta Ție, Celui ce șezi pe tron, să dau răspuns și să fiu judecat
pentru toate câte am făcut cu știință și cu neștiință, Hristoase al
meu, Iisuse? Drept aceea, strig Ție: Pentru rugăciunile slujito-
rilor Țăi, Iisuse, mântuiuște-mă pe mine, păcătosul.

Stih: Eu către Dumnezeu am strigat și Domnul m-a auzit.

Cine nu mă va plînge pe mine, care am călcat porunca Ta,
Iisuse, cu neînfrînarea, și în locul raiului în iad m-am
sălășluit, Iisuse? Cu vederea celor dulci la gustare, moarte

mi-am agonisit, și de slava Ta, Mântuitorul meu, Iisuse, și de viață m-am arătat străin. Ci mă primește pe mine, care mă pocăiesc, ca un milostiv și de oameni iubitor, Iisuse al meu, pentru mare mila Ta.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată Fecioară, care singură ai născut pe Iisus, izbăvește-mă de păcatele cele sufletești și te rog să mă miluiești pe mine cel mort; că tu ești nădejdea celor fără de nădejde și ajutătoarea lumii; că poți a-mi ajuta, Fecioară, ca o Maică a Domnului; nu trece rugăciunea mea, nici nu mă lăsa, întru tot curată stăpână, ci, ca o iubitoare de oameni, miluiește-mă.

Apoi: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea (caută la pag. 67). Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Și îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul... (de trei ori).

Apoi Troparul acesta, glasul al 2-lea:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești viața cea fără de moarte, atunci iadul ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție (de două ori).

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget; toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu; cu curăția fiind pecetluită și cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel Adevărat, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă..., Și acum..., Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12).

**Canon de umilință
către Domnul nostru Iisus Hristos**

Facere a Sfântului Teoctist Studitul.

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmosul:

**În adânc a așternut de demult toată oastea lui Faraon
puterea cea prea-întrarmată; iar Cuvântul, întrupân-
«du-Se, a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul cel preaslăvit,
«căci cu slavă S-a preaslăvit».**

Stih: Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

**Iisuse, preadulce Hristoase, Iisuse, Îndelung-răbdătorule,
vindecă rănile sufletului meu, Iisuse, și îndulcește, Te rog,
inima mea, Mult-milostive, ca, fiind mântuit, să Te slăvesc pe
Tine, Iisuse, Mântuitorul meu.**

**Iisuse, preadulce Hristoase, Iisuse, deschide-mi ușile
pocăinței, Iubitorule de oameni Iisuse, și mă primește pe
mine, cel ce cad la Tine și fierbinte Te rog, Iisuse,
Mântuitorul meu, Cel ce ești iertarea păcatelor.**

Slavă...,

**Iisuse, preadulce Hristoase, Iisuse, scoate-mă din mâna
lui Veliar cel înșelător, Iisuse, și mă fă stătător de-a dreapta
slavei Tale; Iisuse, Mântuitorul meu, izbăvește-mă de partea
cea de-a stânga.**

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

**Stăpână, care ai născut pe Iisus Dumnezeu, roagă-L pen-
tru noi, netrebnicii robii tăi, Preacurată, ca să ne izbăvim de
chinuri cu rugăciunile tale, noi cei întinați, ceea ce ești fără
de întinăciune, primind întru tine slava cea de-a pururea.**

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe piatra credinței întărindu-mă, Tu ai deschis gura mea asupra vrăjmașilor mei; că s-a veselit duhul meu «a cânta Ție: Nu este sfânt ca Dumnezeuul nostru și nu este «drept afară de Tine, Doamne».

Auzi, Iubitorule de oameni, Iisuse al meu, pe robul Tău, care strigă cu umilință, și mă izbăvește de osândă și de chinuri, Iisuse al meu, Cel ce ești singurul Îndelung-răbdător, Iisuse preadulce, Mult-milostive.

Ridică-mă, Iisuse, pe mine, robul Tău, cel ce cad cu lacrimi, Iisuse al meu, și mă mântuiește, Iisuse al meu, pe mine, cel ce mă întorc, și mă izbăvește, Stăpâne, de gheenă, Iisuse preadulce, Mult-milostive.

Slavă...,

Vremea, Iisuse al meu, pe care mi-ai dat-o, în patimi am cheltuit-o, Iisuse al meu; drept aceea, nu mă lepăda pe mine, Iisuse al meu, ci mă cheamă, Te rog, Stăpâne, Iisuse preadulce, și mă mântuiește.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, care ai născut pe Iisus al meu, roagă-L să mă izbăvească de gheenă, căci tu singură ești rugătoare pentru cei scârbiți, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, și mă învrednicește de viața cea veșnică, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Catavasic:

Păzește-ne de nevoi pe noi, robii Tăi, Milostive, că noi cu deadinsul către Tine scăpăm ca la izbăvitorul cel milostiv, Stăpânul a toate, Domnul Iisus.

SEDEALNA. glasul al 3-lea:

Cele cerești și cele pământești cu cuvântul Tău le-ai adus întru ființă, ca un atotputernic; iar cetele îngerilor, cu cutremur stând înaintea Ta, neîncetat laudă Îți aduc Ție, Stăpâne, Celui ce toate marginile le-ai strălucit cu lumina Ta. Pentru aceasta și noi cu credință ne rugăm Ție: Mântuiește-ne pe noi cu milostivirea Ta.

Slavă...,

Iisuse preadulce, lumina lumii, luminează ochii sufletului meu, Fiul lui Dumnezeu, cu lumina Ta cea dumnezeiește strălucitoare, ca să Te laud pe Tine, lumina cea neînserată.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

A ta folosință agonisind, Preacurată, și cu rugăciunile tale de nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindeni fiind păziți, după datorie pe tine toți cu bună credință te mărim.

Cântarca a 4-a:

Irmosul:

Ai venit din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu însuși, Doamne, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine, omul; «pentru aceasta strig către Tine: Slavă puterii Tale, Doamne».

Vindecă, Iisuse al meu, rănila sufletului meu, Iisuse al meu, și mă scoate, Te rog, din mâna lui Veliar cel stricător de suflete, Iisuse al meu, Milostive, și mă mântuiește.

Am greșit, Iisuse al meu preadulce, Îndurate Iisuse al meu, mântuiește-mă pe mine, cel ce scap sub acoperământul Tău, Iisuse Îndelung-răbdătorule, și mă învrednicește de împărăția Ta.

Slavă...,

N-a greșit, Iisuse al meu, nimeni precum am greșit eu, ticălosul; ci cad, rugându-mă: Iisuse al meu, mântuiește-mă și-mi dăruiește moștenirea vieții, Iisuse al meu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu totul lăudată, ceea ce ai născut pe Iisus Domnul, pe Acela roagă-L să izbăvească de chinuri pe toți cei ce te laudă pe tine și te numesc, după adevăr, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Luminarea celor ce zăceau întru întuneric și mântuirea celor deznădăjduiți Tu ești, Hristoase, Mântuitorul «meu, și la Tine mânec, Împăratul păcii; luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu știu alt dumnezeu afară de Tine».

Tu ești lumina minții mele, Iisuse al meu; Tu ești mântuirea sufletului meu celui deznădăjduit, Mântuitorule; Tu, Iisuse al meu, de chinuri și de gheenă mă izbăvește pe mine, cel ce strig: Mântuiește-mă, Iisuse al meu, Hristoase, pe mine, ticălosul.

Cu totul fiind surpat de patimi de ocară, Iisuse al meu, acum strig: Tu, Iisuse al meu, trimite-mi mână de ajutor și mă scoate pe mine, cel ce strig: Mântuiește-mă, Iisuse al meu, Hristoase, pe mine, ticălosul.

Slavă...,

Minte întinată având, Iisuse al meu, strig către Tine: Curățește-mă de întinăciunea căderilor în păcate și mă izbăvește pe mine, cel care am alunecat din neștiință în adâncurile răutății, Mântuitorule, și, Te rog, Iisuse al meu, mântuiește-mă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Iisus, pe Acela roagă-L, curată, să mântuiască pe toți dreptcredincioșii, pe călugări și pe mireni, și să izbăvească de gheenă pe cei ce strigă: Nu știm altă ajutoare tare afară de tine.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul cel nepătruns al milostivirii Tale: Scoate-mă din «stricăciune, Dumnezeule».

Iisuse al meu, Hristoase Mult-milostive, primește-mă pe mine, cel ce mă mărturisesc Ție, o, Iisuse, și mă mântuiește și mă scoate din stricăciune, Iisuse al meu.

Iisuse al meu, n-a fost nici un alt desfrânat precum sunt eu, ticălosul, o, Iisuse, Iubitorule de oameni; dar Tu, Iisuse, mântuiește-mă.

Slavă...,

Iisuse al meu, pe desfrânata și pe desfrânatul și pe Manase și pe vameșul am covârșit cu patimile, o, Iisuse al meu, și pe tâlharul, Iisuse, și pe niniviteni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară preacurată, ceea ce ai născut pe Iisus, Hristosul meu, tu, care singură ești neîntinată, curățește-mă acum cu isopul rugăciunilor tale pe mine cel întinat.

Catavasie:

Păzește-ne de nevoi pe noi, robii Tăi, Milostive, că noi cu dinadinsul către Tine scăpăm, ca la izbăvitorul cel preamios, Stăpânul a toate, Domnul Iisus.

Apoi, înainte de Condace și Icoase, citește rugăciunea aceasta către Domnul nostru Iisus Hristos, făcută de Sfântul Isaac Sirul:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, Care cercezezi făptura Ta, Căruia Ți sunt arătate patimile mele și neputința firii noastre omenești și tăria pizmașului nostru, Tu însuși mă acoperă de răutatea lui, pentru că puterea lui este tare, iar firea noastră, pățimașă și tăria, neputincioasă. Tu, dar, o, Bunule, Cel ce știi neputința noastră, Care și porți greutatea neputinței noastre, păzește-mă de tulburarea cugetelor și de potopul patimilor și fă-mă vrednic acestei slujbe sfinte a Ta, ca nu cumva, în poștele mele cele întinate, să pierd dulceața ei și să mă aflu fără de rușine și fără frică înaintea Ta. Ci, Doamne, preadulcele meu Iisuse, miluiește-mă și mă mântuiește.

Apoi se zic

Condacele și Icoasele

Condacul I:

Apărătorule cel mai mare și Doamne, Biruitorul iadului, izbăvindu-ne de moartea cea veșnică, cele de laudă aducem Ție noi, robii Țăi și zidirea Ta. Ci, ca Unul care ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăvește pe noi, care-Ți cântăm Ție: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne!

Icosul I:

Făcătorule al îngerilor și Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea și limba, spre lauda preacuratului Țău nume, precum ai deschis auzul și limba celui surd și gângav de demult, ca să grăiesc și eu acestea:

Iisuse preaminunate, mirarea îngerilor;

Iisuse preaputernice, izbăvirea strămoșilor;

Iisuse preadulce, slava patriarhilor;
Iisuse preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;
Iisuse preaiubite, plinirea proorocilor;
Iisuse preaminunate, întărirea mucenicilor;
Iisuse prealine, bucuria călugărilor;
Iisuse preamilstive, dulceața preoților;
Iisuse preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;
Iisuse preadulce, bucuria precuvioșilor;
Iisuse preacurate, mintea cea întreagă a celor curați cu
fecioria;
Iisuse, Cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoșilor;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 2-lea:

Văzând, Doamne, pe văduva care plângea foarte și,
precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe fiul ei, pe
care îl ducea să-l îngroape, așa înviază și sufletul meu cel
omorât cu păcate, Iubitorule de oameni, și Te milostivește
spre mine, care-Ți cânt Ție: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înțelegerea cea neînțeleasă căutând Filip să o înțeleagă,
Îgrăia: Doamne, arată nouă pe Tatăl. Iar Tu ai zis către
dânsul: Atâta vreme fiind cu Mine, au n-ai cunoscut că Tatăl
este întru Mine și Eu întru Tatăl? De aceea, Ție, Celui ce ești
necuprins, cu frică Îți grăim:

Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci;
Iisuse, Împăratule cel puternic;
Iisuse, Stăpâne cel îndelung-răbdător;
Iisuse, Mântuitorule cel preamilstiv;
Iisuse, păzitorul meu cel preabun;
Iisuse, curățește păcatele mele;

Iisuse, ridică fărâdelegile mele;
 Iisuse, iartă nedreptățile mele;
 Iisuse, nădejdea mea, nu mă lăsa pe mine;
 Iisuse, ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine;
 Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine;
 Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 3-lea:

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe apostolii Tăi
 care ședeau în Ierusalim, îmbracă-mă și pe mine, cel
 golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui
 Sfânt, și-mi dă mie să cânt Ție cu dragoste: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Iisuse, Cel ce ai mulțime de îndurări, Care ai chemat pe
 vameși și pe păcătoși și pe cei necredincioși, nu mă trece
 cu vederea acum pe mine, cel asemenea lor; ci, ca niște mir
 de mult preț, primește cântarea aceasta:

Iisuse, puterea cea nebiruită;
 Iisuse, mila cea fără de sfârșit;
 Iisuse, frumusețea cea prealuminată;
 Iisuse, dragostea cea nebiruită;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu;
 Iisuse miluiește-mă pe mine, păcătosul;
 Iisuse, auzi-mă pe mine, cel zămislit întru fărâdelegi;
 Iisuse, curățește-mă pe mine, cel născut în păcate;
 Iisuse, învață-mă pe mine, netrebnicul;
 Iisuse, luminează-mă pe mine, întunecatul;
 Iisuse, curățește-mă pe mine, întinatul;
 Iisuse, scoate-mă pe mine, desfrânatul;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 4-lea:

Vifor de gânduri îndoielnice având înlăuntru, Petru se afunda; iar văzându-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup și umblând pe apă, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu adevărat și, primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale și a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă; și chemându-l i-ai deschis ochii lui. Luminează cu mila Ta și ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce grăiesc:

Iisuse, ziditorul celor de sus;
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos;
Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt;
Iisuse, înfrumusețătorul fapturilor;
Iisuse, mângâierea sufletului meu;
Iisuse, luminătorul minții mele;
Iisuse, veselia inimii mele;
Iisuse, sănătatea trupului meu;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă;
Iisuse, izbăvește-mă de tot chinul;
Iisuse, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 5-lea:

Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult din blestemul legii cu sângele cel izvorâtor din Dumnezeu, Iisuse, așa ne scoate pe noi din lanțurile cu care șarpele ne-a împiedicat pe noi, prin patimile cele trupești și prin îndemnările spre desfrânare și prin trândăvirea cea rea, pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mâinile și cunoscându-L pe El a fi Stăpânul, s-au nevoit cu stălpări a-I plăcea Lui, strigând: Osana! Iar noi aducem Ție cântare, grăind:

Iisuse, Dumnezeuul cel adevărat;
 Iisuse, Fiul lui David;
 Iisuse, Împăratul cel preaslăvit;
 Iisuse, Mielul cel nevinovat;
 Iisuse, Păstorul cel prealuminat;
 Iisuse, păzitorul prunciei mele;
 Iisuse, îndreptătorul tinereților mele;
 Iisuse, lauda bătrâneților mele;
 Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea;
 Iisuse, viața mea de după moarte;
 Iisuse, liniștea mea la judecata Ta;
 Iisuse, dorirea mea, nu mă rușina pe mine atunci;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 6-lea:

Vestirea și graiurile propovăduitorilor celor de Dumnezeu purtători plinind-o, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai viețuit, Cel ce ești neajuns, și durerile noastre le-ai ridicat, de unde, cu rănile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a cânta: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Răsărit-a în lume lumina adevărului Tău și s-a izgonit înșelăciunea cea diavolească, Mântuitorul nostru, că idolii, nerăbdând tăria Ta, au căzut, iar noi, dobândind mântuire, mulțumire Îți aducem, cântând așa:

Iisuse, adevărul cel ce izgonești înșelăciunea;
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile;
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor țărilor;
Iisuse, Dumnezeu, Cel ce petreci întru milă;
Iisuse, pâinea vieții, satură-mă pe mine, cel flămând;
Iisuse, izvorul înțelepciunii, adapă-mă pe mine, cel însetat;
Iisuse, veșmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine, cel
întinat;
Iisuse, acoperământul cel de bucurie, acoperă-mă pe
mine, nevrednicul;
Iisuse, dătătorul celor ce cer, dă-mi să plâng pentru
păcatele mele;
Iisuse, Cel ce afli pe cei ce Te caută, află și sufletul meu;
Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea
ticăloasă;
Iisuse, răscumpărătorul păcătoșilor, curățește fărădele-
gile mele;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 7-lea:

Vrând să descoperi taina cea din veac ascunsă, ca un
miel spre junghiere Te-ai adus, Iisuse, și ca o oaie fără
de glas înaintea celor ce o tund, și ca un Dumnezeu din morți
ai înviat și cu slavă la ceruri Te-ai înălțat și ne-ai ridicat pe
noi, care-Ți cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură minunată, arătându-Se nouă,
Făcătorul; că din Fecioară, mai presus de fire S-a
întrupat și din mormânt a înviat, nestrucând pecețile, și la
apostoli prin ușile încuiate a intrat cu trupul. Drept aceea,
minunându-ne, cu credință, grăim acestea:

Iisuse, Cuvântul cel necuprins;
 Iisuse, Cuvântul cel nevăzut;
 Iisuse, puterea cea neajunsă;
 Iisuse, înțelepciunea cea mai presus de cuget;
 Iisuse, Dumnezeirea cea de necuprins în scris;
 Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii;
 Iisuse, împărăția cea nebiruită;
 Iisuse, stăpânirea cea fără de sfârșit;
 Iisuse, tăria cea preafaltă;
 Iisuse, puterea cea veșnică;
 Iisuse, Făcătorul meu, miluiește-mă;
 Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 8-lea:

Văzând minunată întruparea lui Dumnezeu, să ne
 înstrăinăm din lumea cea deșartă și mintea spre cele
 dumnezeiești să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu pe
 pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe noi, cei ce-I
 cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul era între cei de jos, și dintre cei de sus născut
 Cănu S-a despărțit Cel negrăit, când, de voie, pentru noi
 a pățimit și, cu moartea Sa, moartea noastră a omorât-o și,
 cu învierea Sa, a dăruit viață celor ce-I cântă:

Iisuse, bucuria inimii;
 Iisuse, tăria trupului;
 Iisuse, lumina sufletului;
 Iisuse, repejunea minții;
 Iisuse, bucuria cunoștinței;

Iisuse, nădejdea cea aleasă;
Iisuse, pomenirea cea preaveșnică;
Iisuse, lauda cea mai presus de ceruri;
Iisuse, slava mea cea preaînaltă;
Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăvește preasfânt numele Tău în ceruri, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar noi, păcătoșii, pe pământ, cu buze de tină, cântăm: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe retorii cei mult-grăitori îi vedem tăcând ca niște pești fără de glas despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum Dumnezeu cel neschimbat ești și viețuiești ca om deplin. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință grăim acestea:

Iisuse, Dumnezeul cel preaveșnic;
Iisuse, Împăratul împăraților;
Iisuse, Stăpânul stăpânitorilor;
Iisuse, Judecătorul celor vii și al celor morți;
Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde;
Iisuse, mângâierea celor ce plâng;
Iisuse, slava săracilor;
Iisuse, nu mă judeca pe mine după faptele mele;
Iisuse, curățește-mă după mare mila Ta!
Iisuse, izgonește de la mine trândăvirea;

Iisuse, luminează-mi gândul cel tainic al inimii;
 Iisuse, dă-mi aducere aminte de moarte;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuiești lumea, Răsăritule al răsăriturilor,
 venind către apus, la firea noastră cea întunecată,
 Te-ai smerit până la moarte; drept aceea s-a preînălțat
 numele Tău mai mult decât tot numele și de la toate
 făpturile cerești și pământești auzi: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Împărate cel preaveșnic, Mângâietorul cel adevărat,
 Hristoase, curățește-ne pe noi de toată întinăciunea,
 precum ai curățit pe cei zece leproși, și ne tămădu-
 iește pe noi, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de
 argint al lui Zahau vameșul, ca să cântăm Ție cu umilință
 acestea:

Iisuse, vistierul cel nestricat;
 Iisuse, bogăția cea neîmpuținată;
 Iisuse, hrana cea tare;
 Iisuse, băutura cea nesecată;
 Iisuse, îmbrăcămintea săracilor;
 Iisuse, folositorul văduvelor;
 Iisuse, apărătorul celor lipsiți;
 Iisuse, ajutătorul celor osteniți;
 Iisuse, îndreptătorul celor străini;
 Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare;
 Iisuse, liniștea celor învăluiți;
 Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, cel căzut;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 11-lea:

Cântare cu totul de umilință aduc Ție, eu, nevrednicul, și strig Ție ca și canaaneanca: Iisuse, miluiește-mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit este stăpânit de diavolul și cu patimi și cu urgie este aprins, și dă-mi tămăduire mie celui ce-Ți cânt: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Luminătorul cel primitor de lumină al celor dintru întunericul necunoștinței, Pavel, care mai înainte Te izgonea pe Tine, socotind puterea glasului celui de Dumnezeu înțelepțitor, și-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Așa și mie luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce grăiesc Ție:

Iisuse, Împăratul meu cel preatare;
Iisuse, Dumnezeuul meu cel preaputernic;
Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte;
Iisuse, Ziditorul meu cel preaslăvit;
Iisuse, Îndreptătorul meu cel preabun;
Iisuse, Păstorul meu cel preaîndurat;
Iisuse, Stăpânul meu cel preamilostiv;
Iisuse, Mântuitorul meu cel preamilosârd;
Iisuse, luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile;
Iisuse, tămăduiește-mi trupul cel rănit cu păcatele;
Iisuse, curățește-mi mintea de gândurile cele deșarte;
Iisuse, păzește-mi inima de poștele cele viclene;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 12-lea:

Dăruiește-mi har, Dezlegătorule al tuturor datorțiilor, Iisuse, și mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc, precum ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine, și mă

cheamă pe mine trândavul, precum de demult pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, și mă auzi pe mine, cel ce-Ți cânt Ție: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Slăvind învierea Ta, Te lăudăm toți și credem cu Toma Să Domn și Dumnezeu ești, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui și va să judeci viii și morții. Atunci adică mă învrednicește șederii de-a dreapta pe mine, cel ce zic:

Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, mântuiește-mă;
 Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă;
 Iisuse, căldura cea iubită, încălzește-mă;
 Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acoperă-mă;
 Iisuse, veșmântul cel luminat, înfrumusețează-mă;
 Iisuse, mărgăritarul cel cinstit, luminează-mă;
 Iisuse, piatra cea scumpă, strălucește peste mine;
 Iisuse, soarele dreptății, luminează-mă;
 Iisuse, lumina cea sfântă, strălucește peste mine;
 Iisuse, de durerile cele sufletești și trupești izbăvește-mă;
 Iisuse, scoate-mă din mâna potrivnicului;
 Iisuse, izbăvește-mă de focul cel nestins și de alte chinuri veșnice;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 13-lea:

O, preadulce și întru-tot-îndurate Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, primește acum această puțină rugăciune a noastră, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, și păzește moștenirea Ta de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți, de venirea altor neamuri asupra noastră, de neputințe și de foamete, de toate necazurile și rănilor cele aducătoare de moarte, și din chinurile cele viitoare scoate-ne pe toți, care cântăm Ție: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori.

După aceasta se zice iarăși Icosul întâi: Făcătorul îngerilor și Doamne al puterilor... Și Condacul întâi: Apărătorule cel mai mare și Doamne...

Apoi se citește această

**Rugăciune către Domnul nostru
Iisus Hristos**

Făcută de Sfântul Isaac Sirul

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care ai plâns pentru Lazăr și lacrimi de întristare și de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primește lacrimile mele. Cu patimile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănilile Tale, tămăduiește rănilile mele. Cu sângele Tău, curățește sângele meu și amestecă în trupul meu mireasma trupului Tău cel de viață făcător. Fierea, cu care vrăjmașii Te-au adăpat, să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea cea trasă jos de diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalțe capul meu cel pălmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a făgăduit preasfântă gura Ta. Fața Ta, cea batjocorită cu pălmui și cu scuipări, să umple de strălucire fața mea cea întinată în fărâdelegi. Duhul Tău, pe Care

L-ai încredințat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povățuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere ca să Te caut. Nu am pocăința, nici umilința care întorc pe fii la moștenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumești și nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite și nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei celei pentru Tine. Ci Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Vistierul bunătăților, dăruiește-mi pocăință neștirbită și inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta; căci fără de Tine mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi așadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale fără de ani și mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne; să nu mă părăsești. Am ieșit de la Tine; ieși în căutarea mea. Du-mă la pășunea Ta cea duhovnicească. Numără-mă între oile turmei Tale preaalese. Hrănește-mă împreună cu ele din verdeța dumnezeieștilor Tale Taine. Căci inima lor curată este sălașul Tău și se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta este mângâierea și odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine în necazuri și în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învrednicește și pe mine, nevrednicul, cu harul și cu iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Cei trei tineri au călcat porunca potrivnică lui Dumnezeu de a se închina chipului de aur din câmpul «Deira și, fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri».

Hristoase Iisuse, nimeni n-a greșit pe pământ din veac, o, Iisuse al meu, precum am greșit eu, ticălosul și rătăcitul. Pentru aceasta, Iisuse al meu, strig către Tine: Milostivește-Te spre mine, cel ce cânt: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Hristoase Iisuse, străbate-mă cu frica Ta, strig către Tine, o, Iisuse al meu, și mă îndreptează acum la limanul cel liniștit, ca, mântuindu-mă, Iisuse al meu îndurate, să-Ți cânt Ție, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...,

Hristoase Iisuse, de mii de ori eu, ticălosul, o, Iisuse al meu, am făgăduit Ție a mea pocăință, dar am mințit, pătimașul; pentru aceasta, Iisuse al meu, strig către Tine: Luminează sufletul meu, care petrece fără de înțelegere, Hristoase, Dumnezeule al părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut pe Hristos Iisus, în chip minunat și mai presus de fire, pe Acela roagă-L, ceea ce ești cu totul fără de prihană, să ierte toate păcatele mele cele mai presus de fire, Fecioară, ca, mântuindu-mă, să strig: Binecuvântată ești, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc, la tinerii cei de demult, și vâpaia în răcoreală a «prefăcut-o, lăudați-L fapte ca pe Domnul și-L preaînălțați «întru toți vecii».

Pe Tine, Iisuse al meu, Te rog: Precum ai izbăvit pe desfrânata, Iisuse al meu, de multe greșeli, așa și pe mine, Iisuse Hristoase al meu, izbăvește-mă și curățește sufletul meu cel întinat, Iisuse al meu.

La dulceața celor necuvântătoare m-am plecat, Iisuse, și necuvântător m-am făcut; și lor, o, Iisuse al meu, Mântuitorule, cu adevărat m-am asemănat eu, ticălosul, ca un păti-maș; pentru aceasta, Iisuse, izbăvește-mă de toată josnicia.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Am căzut, Iisuse, între tâlharii cei stricători de suflet și sunt dezbrăcat acum de haina cea țesută de Dumnezeu, Iisuse al meu, și zac plin de răni grele; toarnă peste ele untdelemn și vin, Hristoase al meu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai purtat, mai presus de cuvânt, pe Iisus Hristos, Dumnezeul meu, Născătoare de Dumnezeu Marie, pe Acela roagă-L pururea să mântuiască de nevoi pe robii și cântăreții tăi, Fecioară, ceea ce nu știi de bărbat.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Cuvântul, Care, cu înțelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit ca să înnoiască «pe Adam cel căzut cumplit în stricăciune, din pricina

«mâncării; pe Cel ce din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit, «S-a întrupat pentru noi, credincioșii, cu un gând în cântări «să-L slăvim».

Pe Manase, Iisuse al meu, pe vameșul, pe desfrânata, pe desfrânatul, Milostive Iisuse, și pe tâlharul am întrecut, Iisuse al meu, cu fapte de rușine și de ocară, Iisuse. Ci Tu, Iisuse al meu, întâmpinându-mă, mântuiește-mă.

Pe toți cei ce au greșit de la Adam, Iisuse al meu, mai înainte de Lege și în Lege, Iisuse, și după Lege și în legea harului, Iisuse al meu, i-am covârșit cu patimile, eu ticălosul, ca un pătimas; ci Tu, Iisuse al meu, cu judecățile Tale, mântuiește-mă.

Slavă...,

Să nu fiu osebit, Iisuse al meu, de slava Ta cea negrăită; să nu dobândesc, Iisuse, șederea cea de-a stânga, preadulce Iisuse; ci Tu, împărtaşindu-mă oilor Tale celor de-a dreapta, Hristoase Iisuse al meu, fă-mi odihnă, ca un îndurat.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Iisus, Născătoare de Dumnezeu, pe Care L-ai purtat, Marie, Fecioară curată, ceea ce singură nu știi de bărbat, roagă-L ca pe Fiul tău și Făcătorul să izbăvească pe cei ce aleargă la tine, de ispite și de nevoi și de focul ce va să vie.

LUMINÂNDA

Iisuse, dătătorul înțelepciunii și al gândului, îndreptătorul celor săraci, folositorul celor lipsiți, doctorul celor bolnavi, tămăduiește și luminează, Iisuse, inima mea cea acoperită cu rănile păcatelor și cu stricăciunea patimilor, Iisuse, și mă mântuiește.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu strălucirea Celui ce a răsărit din tine, Fecioară, mintea mea o strălucește, inima o luminează, întunericul păcatelor îl izgonește și pierde ceața lenei mele.

La Laude se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Numele Tău cel minunat, Iisuse, Mântuitorul nostru, îngerii îl laudă în ceruri, și noi păcătoșii pe pământ, cu buze de tină, îl cântăm, pentru care miluiește-ne pe noi.

Numele Tău cel preamare, Mântuitorule cel șezător de-a dreapta Tatălui, în ceruri se cinstește; iar pe pământ negrăită întruparea Ta se slăvește și pogorârea Ta în iad înfricoșează pe diavoli, de care și pe noi ne izbăvește, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuiește.

Avacum, ca într-o ghicitură mai înainte cunoscând lucrurile Tale cele minunate, cu frică s-a mirat. Și apropiindu-se anii, ai fost cunoscut desfrânaților și tâlharilor, Iisuse, iar eu, ticălosul, petrec într-o nebăgare de seamă; ci măcar de acum înainte dă-mi mie înțelepciunea și frica Ta, Îndurate, și mare milă.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izbăvitoare tare celor ce nădăjduiesc în tine, îndreptează-ne la liniștea cea lină a dumnezeieștii voiri, cu îndrăznirea ta cea de Maică, pe care o ai către Fiul tău, Mireasă dumnezeiască.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Troparul: Când Te-ai pogorât la moarte..., Slavă..., Și acum..., Toate tainele tale..., Doamne, miluiește (de 40 de ori). Ceea ce ești mai cinstită..., Slavă..., Și acum... și otpustul zilei.

ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH NICOLAE, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei

(6 decembrie)

După obișnuitul început, se zic

Condacele și Icoascele

Condacul I:

Cel ce verși mir de mult preț la toată lumea, și mie, celui
nevrednic și mai mult decât toți păcătos, dăruiește-mi
ca să-ți aduc ție cântare, Părinte Nicolae. Tu, ca unul care ai
îndrăznire către Dumnezeu, izbăvește-mă din toate necazu-
rile ca să cânt ție: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare
făcător de minuni!

Icosul I:

Arătat-te-ai în vis împăratului celui cinstitor de Dumnezeu și, pentru moartea volevoșilor acelora, l-ai îngrozit pe el și, degrab ascultând de porunca ta, Sfinte Nicolae, a poruncit ca să-i libereze pe dânșii. Pentru aceea, ei au fost cuprinși de bucurie și de frică, iar eu cu dânșii grăiesc ție, Sfinte Nicolae:

Bucură-te, capul cel sfințit;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;
Bucură-te, slujitorule al Împăratului tuturor;
Bucură-te, ajutătorul celor credincioși;
Bucură-te, întărirea Ortodoxiei;
Bucură-te, pierzătorul celor fără de lege;
Bucură-te, cel ce ești însuflăt cu suflarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulțimii zeilor;
Bucură-te, cel ce ești dimpreună vorbitor cu îngerii;
Bucură-te, izgonitorul demonilor;
Bucură-te, graiule al dumnezeieștilor cuvinte;
Bucură-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 2-lea:

Pe pământ al doilea Înaintemergător te-ai arătat, Sfinte Nicolae, spre mustrarea fărădelegilor; că acela a mustrat pe Irod, săvârșitorul fărădelegii, iar tu ai rușinat pe Arie, cel orbit cu eresul; și toată lumea ai voit să o curățești de învățăturile lui cele nedrepte și turma ta a o lumina, ca un părinte și învățător. Pentru aceea, cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Vrând dimineața Avlavie, după porunca împăratului, să scoată pe cei legați din temniță la tăiere, tu, cu minunile tale, mai înainte ai apucat prin vis și, îngrozindu-l pe el, ai zis: Nimic să nu faci bărbaților acestora, că nevinovați sunt spre a fi tăiați; pentru aceea, și noi cu dânșii grăim ție, mărite Nicolae:

Bucură-te, mare făcătorule de minuni;
Bucură-te, grabnic ajutătorule;
Bucură-te, cald folositorule;
Bucură-te, cercetătorul celor necăjiți;
Bucură-te, limanul cel lin al celor înviforați;
Bucură-te, mângâierea celor ce plâng;
Bucură-te, hrănitorul celor flămânzi;
Bucură-te, povățuitorul celor orbi;
Bucură-te, bogăția săracilor;
Bucură-te, toiagul cel tare al bătrâneților;
Bucură-te, cununa Bisericii;
Bucură-te, părintele săracilor și bun dăruitorule;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 3-lea:

Am auzit, Sfinte Nicolae, de minunile tale și m-am Aspăimântat, că, de bucurie și de frică, fiind cuprins, ce am a răspunde, nu mă pricep. Ci tu, cu rugăciunile tale cele treze, luminează-mi mintea ca să cânt lui Dumnezeu dimpreună cu tine: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Arhangheli cu îngerii se minunează, părinte, de Acredința ta cea tare către Dumnezeu; apostolii cu proorocii se laudă cu tine; oamenii cei dreptcredincioși spre tine au nădejde. Pentru aceasta, și eu, deși sunt nevrednic, grăiesc ție, Sfinte Nicolae:

Bucură-te, cel ce împreună-locuitor ești cu îngerii;
Bucură-te, cel ce aduci întristare diavolilor;
Bucură-te, cel ce ești slujitor asemenea lui Grigorie
Teologul în preoție;
Bucură-te, cu Ioan Gură de Aur dimpreună vorbitorule;
Bucură-te, prietenul marelui Vasile;
Bucură-te, că dimpreună cu dâșii tai eresurile;
Bucură-te, cel ce porți o credință cu dâșii;
Bucură-te, că faci minuni spre împăcare;
Bucură-te, că tu cureți lumea de mulțimea zeilor;
Bucură-te, cel ce ai vorbit mai dinainte despre cinstirea
Născătoarei de Dumnezeu în Biserică;
Bucură-te, că rușinând pe Arie, înșelătorul, la sobor l-ai
învins;
Bucură-te, că pe fecioarele acelea le-ai oprit de la împre-
unarea cea desfrânată, cu ajutorul tău;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 4-lea:

O, mare făcătorule de minuni, Sfinte Nicolae, deși pe fecioarele acelea vroia tatăl lor să le dea, pentru sârăcie, la desfrânare, tu, părinte, mai înainte apucând, aur din destul tatălui lor ai dat. Pentru aceea, nepricipând ei de unde se făcea aceasta, minunându-se, au cântat lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Ca să arăți a ta mare milostivire către cei săraci, preafericite, bătrânului, noaptea, întru ascuns trei legături de galbeni de aur ai dat, izbăvindu-l pe el și pe fetele lui de la căderea în păcat. Pentru aceea, auzi de la toți:

Bucură-te, vistieria milei lui Dumnezeu;
Bucură-te, primirea mai înainte a cunoștinței Lui:

Bucură-te, dătătorule al bunătăților lui Dumnezeu;
Bucură-te, hrana și bucuria celor ce aleargă către tine;
Bucură-te, pâine de hrană neîmpuținată celor lipsiți;
Bucură-te, bogăție de Dumnezeu dăruită celor ce viețuiesc
în lipsă pe pământ;

Bucură-te, ridicarea grabnică a săracilor;
Bucură-te, limpede cugetare celor necăjiți;
Bucură-te, că ești blând ascultător celor neputincioși;
Bucură-te, dulceața a toată lumea;
Bucură-te, mirele celor trei fete;
Bucură-te, izbăvitorul necazurilor mele cu rugăciunile tale;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicoale, mare făcător de minuni!

Condacul al 5-lea:

Către biserica ta mergând oarecând Vasile, sârguindu-se
să-ți aducă dar, a fost răpit de agareni și l-au dat pe el
ostașii lui Amira stăpânului lor spre slujbă; iar părinții lui,
deși erau întristați, însă n-au încetat a îndrepta către tine
rugăciuni și, trecând ziua praznicului tău, de către seară, l-ai
pus pe el înaintea lor și, văzând ei această minune, cu tine
cântare de bucurie lui Dumnezeu cântau: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Mergând fiul lui Agricola să dea un pahar lui Amira, a
stat înaintea lui cu frică; iar tu, părinte, rugat fiind de
părinții lui, l-ai izbăvit pe el din mâinile lui în acel ceas; pentru
aceea cu dânsii grăim ție, Sfinte Nicolae, ca unui bun păstor:

Bucură-te, ierarhul Domnului;
Bucură-te, luminată propovăduire a creștinătății;
Bucură-te, cel ce porți nume de biruință;
Bucură-te, stărpirea patimilor celor neroditoare;
Bucură-te, aducerea de roadă a pomilor celor duhovnicești;

Bucură-te, îndreptătorul dreptcredincioșilor;
Bucură-te, prădarea păgânătății;
Bucură-te, doctorul cel fără de plată;
Bucură-te, că în dar ai luat, în dar împarți tămăduiri;
Bucură-te, al celor neputincioși bun păstor;
Bucură-te, cel ce izgonești dintre noi pe slujitorii cei diavolești;
Bucură-te, desfătarea a toată lumea;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 6-lea:

Minunată s-a arătat nașterea ta, Sfinte Nicolae, credincios fiind tu pe pământ din vremea nașterii tale; că ai supt numai din sânul cel drept și de la sânul maicii tale te-ai cunoscut făcător de minuni; pentru aceea și acum cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

De împresurările diavolești izbăvește pe oameni, părinte, cu rugăciunile tale, cel ce cu râurile sudorilor tale ai stins mulțimea zeilor celor păgâni; pentru aceea, și acum dăruiește vindecări neputințelor mele, ierarhe, ca să te laud pe tine zicând:

Bucură-te, Sfinte Nicolae;
Bucură-te, făcătorule de minuni;
Bucură-te, ierarhe;
Bucură-te, preacuvioase;
Bucură-te, preafericite;
Bucură-te, cel ce ești cu nume mare;
Bucură-te, preamărite;
Bucură-te, hrănitorul postitorilor;
Bucură-te, învățătorul înfrânării;
Bucură-te, îndreptarea celor rătăciți;

Bucură-te, că altceva nu știu să grăiesc fără numai:
bucură-te;
Bucură-te, că prin tine ne îndestulăm de lumină;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 7-lea:

Având vicleană cunoștință, Arie a început a învăța
eresurile cele fără de Dumnezeu și a intrat în turma
ta ca un lup, vrând ca o fiară să o apuce; dar tu, prealăudate,
degrab alergând către Stăpânul, cu rugăciunile tale ai izgo-
nit toată nebunia lui și, ca pe o fiară cumplită, l-ai surpat.
Pentru aceea cu tine, Sfinte Nicolae, cântăm lui Dumnezeu,
Celui ce ți-a dat ție această putere: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Mai înainte împotrivindu-te eresului lui Arie, cel de
trei ori blestemat, ai rușinat a lui fără de Dumnezeu
învățătură și, ca pe al doilea Iudă surpându-l, l-ai lăsat.
Pentru aceea, și eu grăiesc ție neîncetat:

Bucură-te, întâistătorule pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, mare ierarh al Lichiei;
Bucură-te, cale nerătăcită a celor ce înoată pe mare;
Bucură-te, timpan, care dai sunet de dumnezeiască glăsuire;
Bucură-te, chimval bine răsunător;
Bucură-te, trâmbița Sfintei Treimi;
Bucură-te, că ai stricat trâmbița eresurilor lui Arie;
Bucură-te, zicea ție Constantin;
Bucură-te, a grăit ție Avlavie;
Bucură-te, a adus ție tatăl cu fetele;
Bucură-te, au grăit Agricola cu Vasile;
Bucură-te, că prin tine de mânia potopului izbăvindu-ne,
pace cu Dumnezeu aflăm;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 8-lea:

Minune dumnezeiască te-ai arătat, fericite, celor ce alergau la biserica ta, de Dumnezeu purtătorule, de multe feluri de necazuri și năvăliri izbăvindu-i, părinte, pe cei ce, după Dumnezeu, spre tine cu credință și-au pus nădejdea cântând: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Ca cel ce ai îndrăznire către Hristos, Sfinte Nicolae, că turma Lui păzești de lupii cei văzuți și nevăzuți și de către cei ce scapă sub acoperământul tău nu te întorci, și mie, celui ce mă învăluiesc de gânduri și de lucruri viclene, dă-mi mână de ajutor, părinte, ca să te laud pe tine, zicând:

Bucură-te, Sfinte Nicolae prealăudate;
Bucură-te, întărirea Mirelor;
Bucură-te, podoaba Lichiei;
Bucură-te, cârmuitorule cel bun;
Bucură-te, că dimpreună cu îngerii salți;
Bucură-te, căci cu arhanghelii te veselești;
Bucură-te, că fără materie cu heruvimii slujești Făcătorului;
Bucură-te, că pe Arie, diavolul cel întrupat, l-ai surpat;
Bucură-te, cel ce dăruiești bun miros;
Bucură-te, cel ce respingi mirosul cel rău;
Bucură-te, albeală, care speli patimile;
Bucură-te, roșeală, care acoperi păcatele;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 9-lea:

Nu pricep de unde voi începe a-ți aduce laudă, părinte! Care cântare îți voi cânta? Sau cu ce cununi te voi încununa? Că de-mi voi aduce aminte de voievozi, mă minunez; de Vasile, mă mir; despre fecioarele acelea, nu mă pri-

cep ce să grăiesc; de toți numai mă minunez și împreună cu tine lui Dumnezeu, Celui ce Ți-a dat Ție cele preamărite, laudă Ți trimit, cântând cântarea: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Văzând Stăpânul a toate neamul omenesc pierzându-se cu eresul nebuliei lui Arie, pe tine te-a dat muștrător nebuliei lui. Dar tu, părinte, de la masa învățaturii dumnezeiești, ca pe un urât, l-ai lepădat; iar pe mine cu fărâmiturile Ortodoxiei mă miluiește, ca să cânt Ție:

Bucură-te, Sfinte Nicolae, Israelul cel nou;
Bucură-te, sabie ascuțită, care tai nedumnezeirea;
Bucură-te, întărirea credincioșilor;
Bucură-te, omorârea celor fără de lege;
Bucură-te, cel ce ai luat Duhul Sfânt ca un porumbel;
Bucură-te, cel ce îneci duhurile cele viclene în marea cea de foc;
Bucură-te, porumbelul Domnului;
Bucură-te, cursă prinzătoare asupra celui viclean;
Bucură-te, cel ce dăruiești celor legați slobozire;
Bucură-te, că ai legat eresurile cele fără de Dumnezeu;
Bucură-te, că deschizi gurile ortodocșilor;
Bucură-te, că legi limbile celor vicleni;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 10-lea:

Auzit-am pe Vasile acela grăind și înaintea tuturor, spunând minunile tale, pe care le-ai făcut cu dânsul, părinte; și minunându-mă, am preamărit puterea ta cea dată Ție de Dumnezeu; că tu, ca un bun păstor, degrab alergi către cei ce te roagă pe tine și pentru toți te rogi lui Dumnezeu și Stăpânului, cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Izbăvește-mă, părinte, cu rugăciunile tale, ca și pe Vasile acela. Auzi-mă, preacuvioase, cu auzul tău, precum ai auzit pe vovozii cei legați. Dă-mi mână de ajutor, Sfinte Nicolae, precum ai dat celor ce fuseseră învăluiți în mare, ca să grăiesc ție acestea:

Bucură-te, al doilea Moise;
Bucură-te, tablă duhovnicească;
Bucură-te, haina preoției;
Bucură-te, mai înainte arătătorul dreptății;
Bucură-te, întunecătorul nedreptății;
Bucură-te, de Dumnezeu încununate ierarhe;
Bucură-te, cel ce îngrădești gurile celor hulitori de Dumnezeu;
Bucură-te, lumina cea aprinsă cu dumnezeiască văpaie;
Bucură-te, că ai stins văpaia cea diavolească;
Bucură-te, aur de Dumnezeu lămurit;
Bucură-te, că ai afundat pe satana ca plumbul în adânc;
Bucură-te, mărgăritar mult-luminos;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 11-lea:

Tu ești păstorul cel bun, Sfinte Nicolae, că pe turma ta o povățuiești către pășunea cea duhovnicească și din izvorul raiului o adăpi pe ea. Pentru aceea, împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Pom al raiului fiind, fericite, că ai stâlپări de rugăciuni neîncetate către Dumnezeu, dă-mi mie sub umbra aceloră totdeauna a mă umbri. ca să grăiesc ție:

Bucură-te, viețuitorule în locașul Celui Preaînalt;
Bucură-te, cel ce ai înecat pe fiii diavolești;
Bucură-te, păzitorul rânduiei tale;
Bucură-te, mitropolit;
Bucură-te, că ai rușinat basmul eresurilor lui Arie;
Bucură-te, maica mulțimii popoarelor pământești;
Bucură-te, rana mulțimii diavolilor;
Bucură-te, părinte și învățătorule;
Bucură-te, că pe dascălul eresurilor l-ai rușinat;
Bucură-te, cel ce ai cinstit căruntețile, înfrumusețându-le
cu înțelepciune duhovnicească;
Bucură-te, cel ce ai rușinat căruntețile lui Arie cele urâte;
Bucură-te, că prin tine ne-am învățat a ne închina
Ziditorului în Treime;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 12-lea:

Înțelepciunea ta cea întru tot cinstită pe Arie cel rătăcit
l-a rușinat, și mintea ta a stricat mulțimea zeilor; mân-
tuește și sufletul meu cel rătăcit și mă învață a cânta cu tine
lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cu inima m-am spăimântat, cu sufletul m-am tulburat,
cu limba nu pricep ce să grăiesc, fără numai acestea:
Bucură-te, cel ce ești mai mare între preoți;
Bucură-te, cel ce ești întâistătător pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, împreună-șezătorule pe scaun cu apostolii;
Bucură-te, cel ce ești lumină înaltă;
Bucură-te, cel ce ai surpat înălțările gândurilor celor
diavolești ale lui Arie celui bârfitor;
Bucură-te, rădăcina dumnezeiescului pom;

Bucură-te, că ai tăiat rădăcina eresurilor satanei;
Bucură-te, pomul cel sădit de îngeri;
Bucură-te, cel ce ai încuiat pe îngerul satanei întru adânc;
Bucură-te, liman lin al celor învăluți;
Bucură-te, bun cârmuitor al corăbiei celei duhovnicești;
Bucură-te, că prin tine ne învrednicim de viața cea fără de
sfârșit;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 13-lea:

O, preaminunate Părinte Nicolae, plâng și alerg către
al tău sprijin, aducând ție acum această puțină rugă-
ciune, ca să mă izbăvești de chinul cel de veci cu rugăciunile
tale, ierarhe prealăudate, și mă învrednicește veșnicei împă-
rății, ca dimpreună cu tine să cânt cântarea lui Dumnezeu:
Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori.

Apoi iarăși se zice Icosul întâi: Arătat-te-ai în vis împăratului...și
Condacul întâi: Cel ce verși mir de mult preț... După aceea se citește
această

Rugăciune

O, preabunule Părinte Nicolae, păstorul și
învățătorul celor ce aleargă cu credință către
a ta folosință și cu fierbinte rugăciune te cheamă pe
tine, sânguiește degrab a le ajuta; izbăvește turma
lui Hristos de lupii cei ce o răpesc pe ea, și toate
părțile creștinești le ocrotește și le păzește prin sfin-
tele tale rugăciuni de gâlcevile lumești, de cutremur,
de venirea altor neamuri, de robie și de războiul cel
dintre noi, de foamete, de potop, de sabie, de hoală

și de moarte grabnică; și, precum ai miluit pe cei trei bărbați, care ședeau în temniță, și i-ai izbăvit pe ei de mânia împăratului și de tăierea sabiei, așa mă miluiește și pe mine, cel ce cu mintea, cu cuvântul și cu fapta sunt întru întunericul păcatelor, și mă izbăvește de mânia lui Dumnezeu și de chinul cel veșnic ca, prin solirea ta, cu ajutorul, cu mila și cu harul lui Hristos, Dumnezeu să-mi dea viață lină și fără de păcat, ca să viețuiesc în veacul acesta, și de partea stării de-a stânga să mă izbăvesc, și în partea de-a dreapta, împreună cu toți sfinții, să mă învrednicesc. Amin.

Și se face otpustul.

PARACLISUL PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

**Facere a lui Teognost Monahul;
după alții, a lui Teofan**

Acest paracelis se cântă la întristarea sufletului și la vreme de nevoie.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Cântărețul: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăția... Cântărețul: Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de 3 ori), Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pg. 67). Dumnezeu este Domnul... (de trei ori).

Apoi Troparele acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să Calergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat (de două ori).

Slavă..., Și acum...,

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12).

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor Ascăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și «Dumnezeului nostru să-I cântăm».

Stih: Precasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg căutând mântuire; o, Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe necazuri se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă...,

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăvește-mă din nevoi, că, la tine scăpând, acum îmi tind și sufletul și gândul meu.

Și acum...,

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învednicește-mă tu, Maica lui Dumnezeu, ca una care ești bună și Născătoarea Celui bun.

Cântarca a 3-a:

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește «întru dragostea Ta; că Tu ești marginea doririlor și credin-cioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni».

Folositoare și acoperământ vieții mele te am pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Te rog, Fecioară, risipește-mi tulburarea sufletului și viforul necazurilor mele, că tu, mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniștei ai născut, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Slavă...,

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor, că toate le poți ca una care ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, una preacurată.

Și acum...,

Fiind cuprins de neputințe cumplite și de chinurile bolilor, tu, Fecioară, ajută-mi; cer ajutorul tău, Fecioară, că pe tine te știu comoară de tămăduiri neîmpuținată și necheltuită, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Următoarele stihiri se zic după Cântările a 3-a și a 6-a:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestricat și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., la care pomeniște pe cei pentru care se face paraclisul; Doamne, miluiește (de 12 ori). Apoi preotul zice ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni... Și îndată Sedealna, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce ești singura grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduiei Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta».

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul-Îndreptătorul, dumnezeiască mireasă.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv și pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă...,

Îndulcindu-ne, Preacurată, cu darurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Și acum...,

Nădejde și întărire și zid de scăpare nemișcat câștigându-te pe tine, ceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarca a 5-a:

Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, «dubitorule de oameni».

Umple, Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Izbăvește-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, curată, ceea ce ai născut izbăvirea cea veșnică și pacea care covârșește toată mintea.

Slavă...,

Risipește negura greșelilor mele, dumnezeiască mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Și acum...,

Tămăduiește, curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, și sănătate, cu rugăciunile tale, dăruiește-mi.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de «răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog: «Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă».

Cum a mântuit de moarte și de putrejune firea mea, care era ținută de moarte și de putrejune, pe Sine Însuși dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, să mă izbăvească și de răutățile vrăjmașului.

Pe tine te știu folositoare și păzitoare prea tare vieții mele, Fecioară, care risipești tulburarea năpastelor și izgonești asupririle diavolilor; de aceea mă rog totdeauna: Izbăvește-mă de stricăciunea chinurilor mele.

Slavă...,

Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare și sufletelor mântuire desăvârșită și desfătare întru necazuri; de lumina ta pururea ne bucurăm, o, stăpână; și acum ne izbăvește din nevoi și din chinuri.

Și acum...,

Acum zac în patul durerilor și nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii și Tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Preotul pomenește pe cei pentru care se face paraclisul. așa cum s-a arătat după Cântarea a 3-a. Apoi refonisul și Condacul, glasul al 6-lea:

Ceea ce ești păzitoarea creștinilor nebiruită, și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor; ci sânguește ca o bună spre aju-

torul nostru, care cu credință ne rugăm ție: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre înblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

PROCHIMEN. glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău în tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

A p o s t o l u l

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VII, 7-17)

Fraților, fără de nici o îndoială, cel mai mic ia binecuvântare de la cel mai mare. Și aici iau zeciuală niște oameni muritori, pe când dincolo, unul care e dovedit că este viu. Și ca să spun așa, prin Avraam, a dat zeciuală și Levi, cel ce lua zeciuală, fiindcă el era încă în coapsele lui Avraam când l-a întâmpinat Melchisedec. Dacă deci desăvârșirea ar fi fost prin preoția leviților, căci Legea s-a dat poporului pe temeiul preoției lor, ce nevoie mai era să se ridice un alt preot, după rânduiala lui Melchisedec, și să nu se zică după rânduiala lui Aaron? Iar dacă preoția s-a schimbat, urmează numaidecât și schimbarea Legii. Căci acela, despre care se spun acestea, își ia obârșia dintr-o altă seminție, de unde nimeni n-a slujit altarului, știut fiind că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre seminția acestora, cu privire la preoți, Moise n-a vorbit nimic. Apoi este lucru și mai lămurit că, dacă se ridică un

alt preot după asemănarea lui Melchisedec, El s-a făcut nu după legea unei porunci trupești, ci cu puterea unei vieți nepieritoare, căci se mărturisește: «Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec».

Preotul: Pace ție. **Cântărețul:** Și duhului tău. **Aliluia...**, glasul al 4-lea:
Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace.
Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor.

E v a n g h e l i a

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(1, 39-49, 56)

În zilele acelea, sculându-se Maria, s-a dus în Igrabă la munte, într-un oraș al lui Iuda, și a intrat în casa lui Zaharia și s-a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta închinarea Mariei, pruncul a săltat în pântecul ei și Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt și cu glas mare a strigat și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecului tău. Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Căci iată, cum a ajuns glasul închinării tale în urechile mele, a săltat pruncul de bucurie în pântecul meu. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini întocmai cele spuse ei de la Domnul. Atunci a zis Maria: Mărește, sufletul meu, pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu. Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și sfânt este numele Lui. Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni. Apoi s-a înapoiat la casa sa.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Și stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobic: Toată nădejdea...

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că necazurile ne cuprind și nu putem răbda săgetările diavolilor; aco-perământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți; mângâiere nu avem afară de tine, stăpâna lumii. Nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci, cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor necăjiți, izbăvirea celor neputincioși fiind, izbăvește pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Preotul zice:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă și cu îndurări, înalță fruntea drept-măritorilor creștini și trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile Preacuratei Stă-

pânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor, netrupești Puteri; cu rugăciunile cinstitului, măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; cu ale celor între sfinți Părinților noștri și ai lumii mari dascăli și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu și Ioan Gură de Aur; cu ale Sfinților Atanasie, Chiril și Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei și ale Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului; cu ale celor între sfinți Părinților noștri: Nicolae al Mirelor Lichiei și Spiridon al Trimitundei, făcători de minuni, Calinic Cernicanul, Iosif cel Nou, Iorest și Sava, Antim Ivi-reanul, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie, Leontie și Teodosie de la Brazi, și cu ale tuturor sfinților sfin-țiților ierarhi; cu ale sfinților, măriților și marilor Mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, izvorătorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat și Ioan cel Nou; cu ale Sfântului sfințitului Mucenic Haralambie; cu ale Sfântului Marelui Mucenic Nichita Romanul, cu ale sfinților Mucenici Serghie și Vach, Ioan Valahul și Oprea, cu ale sfinților mărturisitori Ioan și Moise; Constantin voievod și fiii săi, Constantin, Ștefan, Radu și Matei, Ianache, sfetnicul, cu ale binecredinciosului voievod Ștefan cel Mare și Sfânt și cu ale tuturor sfinților bunilor biruitori mucenici; cu ale Sfintei Mucenițe Filoteea; cu ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri: Grigorie Decapolitul, Nicodim cel

Sfințit, Dimitrie cel Nou, Visarion și Sofronie, Ioan, Antonie, Daniil, Gherman, Ioan Hozevitul, Vasile de la Poiana Mărului, Teodora, și cu ale Preacuvioasei maicii noastre Parascheva; cu ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim; cu ale sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți: Ioachim și Ana și cu ale tuturor sfinților, rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm Ție, și ne miluiește pe noi.

Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni...

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, «cântând: Dumnezeuul părinților noștri, binecuvântat ești».

Când ai vrut să rânduiești mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălășluit în pânțele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii. Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Maică preacurată, roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate și de întinăciune sufletească pe cei ce cântă cu credință: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...,

Comoară de mântuire și izvor de curăție, turn de tărie și ușă de pocăință pe ceea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum...,

De neputințele trupești și de păcatele sufletești, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învrednicește-i să fie tămăduiți, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuință de ajutor de la tine, Fecioară, pe cei care cântă și te preaînălță întru toți vecii.

Tămăduiește neputința sufletului meu și durerile trupului meu, Fecioară, ca să te slăvesc, curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăție de tămăduiri verși, Fecioară, celor ce te laudă cu credință și preaînălță nașterea ta cea de negrăit.

Tu izgonești asuprirea și năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea te laudăm întru toți vecii.

Stih: Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-l și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-l și preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngerești, laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, «slăvindu-te cu cetele cele fără de trup».

Să nu întorci fața ta de la izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a șters toată lacrima de pe fața tuturor.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei și ai pierdut grija păcatului.

Slavă...,

Cu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, negura neștiinței și o izgonește de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Și acum....

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduiește-mă, Fecioară, și mă întoarce din boală în sănătate.

Catavasia:

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică, și celor ce sunt în necazuri le ajută, pe cei asupriți îi mântuiește și dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ție, că toate le poți câte le voiești.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Pentru toți care scapă cu credință întru acoperământul tău cel puternic te rogi, ceea ce ești bună; că noi, păcătoșii, nu avem altă izbăvire către Dumnezeu în nevoi și în necazuri, pururea fiind încărcăți cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăvești pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul...

Tuturor necăjiților bucurie și asupriților folositoare și flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluți adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioși acoperământ și sprijinire, toiag bătrâneților tu ești, Preacurată, Maica Dumnezeului celui de sus; pentru aceea, ție ne rugăm: Grăbește și miluiește pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, cinstitul sceptor al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut Strugurele cel de taină; bucură-te, ușa cerului și rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, stăpână.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrat; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce ești sfeșnic de aur; bucură-te, Preacurată, care ești slava creștinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

În timp ce preotul cădește Sf. Altar și poporul, se cântă aceste Tropicale ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăvește trupul și slăbește sufletul meu; la tine scap, ceea ce ești plină de daruri; nădejdea tuturor celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpâna și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine, o, stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie ție, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu. Cu Înaintemergătorul și cu toți sfinții roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu știu eu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluiește-mă, nădejdea creștinilor.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Preotul: Că a Ta este împărăția... Și Troparele, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii... (caută la pag. 37-38).

Preotul zice ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea, buna-sporire și chivernisire a robilor lui Dumnezeu (N) și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Strana: Doamne, miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm ca să fie păzit sfânt locașul acesta, țara aceasta, orașul acesta și toate orașele și satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să ne fie nouă Bunul și Iubitorul de oameni, Dumnezeu nostru, și să-Și întoarcă toată mânia, care se pornește asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne, miluiește (de 40 de ori).

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe și, Milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi.

Strana: Doamne, miluiește (de 3 ori), iar preotul zice ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face otpustul cel mic.

AL DOILEA PARACLIS AL PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Acest Paracelis se cântă la întristare sufletească și la orice întâmplare grea, fiind foarte folositor pentru tot creștinul.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Cântărețul: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăția... Cântărețul: Doamne miluiește... (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de 3 ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 67).

La Vecernie, se cântă stihirile pe 4, glasul al 8-lea:

Stih: Sfințit-a locașul Său cel preainalt; Dumnezeu este în mijlocul lui și nu se va clătina.

Ceea ce ești mai cinstită, Maică prealăudată, nu ne pricepem noi, păcătoșii, a te lăuda cum se cuvine, însă, nepricepându-ne, grăim ție: Bucură-te, Maica Soarelui celui neapus, a Ziditorului tuturor.

Stih: Și va dori Împăratul frumusețea ta, că El este Domnul tău.

Ne rugăm ție, ceea ce ești cu totul lăudată, stăpână a lumii, să ne izbăvești pe noi din primejdiile noastre, precum ai izbăvit din surparea casei pe pruncul femeii celei ce te cinstea pe tine.

Stih: Voi pomeni numele tău în tot neamul și neamul.

Înviază-mă, Maica lui Dumnezeu, pe mine, cel mort pentru fărădelegile mele, precum ai înviat pe pruncul evreiceii celei ce te-a chemat pe tine în ajutor.

Stih: Ascultă, flică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Roagă pe Fiul tău și Dumnezeuul nostru, pe Care L-ai născut, neștiind de nuntă; pentru o taină ca aceasta, care s-a săvârșit întru tine, minunându-ne, grăim: Bucură-te, Maică pururea fecioară.

Slavă..., Și acum..., glasul al 5-lea:

Pe Unul din Treime, Care S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, pe Acela L-ai născut, Maică prealăudată, cu nespusă minune prin umbrirea Sfântului Duh. Pentru aceasta, cu glasul lui Gavriil grăim ție: Bucură-te, prin care răsare bucuria; bucură-te, prin care piere blestemul, Domnul este cu tine.

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă Troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivește-te spre

noi; grăbește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerti, că pe tine, singură nădejde te-am câștigat.

Slavă..., același Tropar: Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12).

**Canonul de rugăciune
către Născătoarea de Dumnezeu**

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Pe moartea ce se sălbăticișe de demult, prin nașterea ta, stăpână, o ai surpat; pentru aceasta, grăim ție: Bucură-te, mântuirea celor robiți; bucură-te, înnoirea tuturor, stăpână.

Noi întru tine ne lăudăm și prin mijlocirea ta scăpăm din cursele cele de multe feluri ale diavolului; pentru aceasta, grăim către tine, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, căderea diavolilor și întărirea noastră a credincioșilor.

Slavă...,

Tatăl a binevoit, și Fiul S-a pogorât prin umbrirea Sfântului Duh în pântecul tău, preanevinovată stăpână a lumii.

Și acum...,

Bucură-te, grăim ție, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești folositoare tuturor celor ce sunt în nevoi și a tuturor celor ce scapă sub acoperământul tău, stăpână.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Doamne, Care ai făcut cele de deasupra...

Moise, proorocul de demult, te-a închipuit pe tine, Muzicând: Rug însuflețit și nears ești, Fecioară, ceea ce ai în pântece focul Dumnezeirii.

Fiul tău ascultând rugăciunea ta, Precurată Născătoare de Dumnezeu, Se milostivește spre sufletele noastre, ca un iubitor de oameni.

Slavă...,

Pe Unul din Treime ai născut, Maică prealăudată, cu ne-spusă minune, pe Care L-a lăudat adunarea pruncilor, strigând: Osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului.

Și acum...,

Știindu-te pe tine a fi Maică lui Dumnezeu, ne rugăm. ție să ne izbăvești pe noi de greșelele noastre cele de voie și cele fără de voie.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale...

Cu strigare fără încetare striga către tine bolnavul cel slăbănogit în boala cea fără de vindecare, pe care, auzindu-l, l-ai vindecat, preanevinovată stăpână.

Zapisul boierului celui ce scrisese cu sângele său l-ai scos din mâna diavolului cu puterea ta cea atotstăpânitoare.

Slavă...,

Auzind puterea ta, cu care ai izbăvit pe mulți din primejdii, Precurată Născătoare de Dumnezeu, grăim către

tine: Ceea ce ai născut pe Cel slăvit în Treime, roagă-te să ne mântuiască de partea cea de-a stânga.

Și acum...,

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, tu ești scăparea noastră din amărătul păcat al lui Adam cel întâi zidit.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Auzi-ne pe noi cu porunca Ta...

Miluiește-mă, Maica lui Dumnezeu, precum ai miluit pe femeia aceea, căreia i se umflase tot trupul, că nu am altă nădejde sau ajutor afară de tine.

Să știi, Doamna mea, că pentru păcatele mele te supăr și, pentru că S-a întrupat Fiul lui Dumnezeu întru tine și pentru noi făcându-Se om, pentru aceea am năzuit la tine eu, ticălosul, să mă miluiești.

Slavă....

Stăpâna îngerilor, Maica săracilor și ajutorul celor străini, la cunoștința ta, la ajutorul tău și la acoperământul tău scap, ca să mă miluiești.

Și acum...,

Milostivește-te spre mine, Maica lui Dumnezeu, precum te-ai milostivit spre cele două fecioare curate, trimițându-le lor cununi din cer.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul...

Bucură-te, ceea ce ești plină de bucurie, Marie, Domnul Beste cu tine, a strigat Aglaida și a izgonit pe diavolul, care-i făcea supărare în tot ceasul.

Cu deadinsul mă rog ție, Maica lui Dumnezeu, să mă miluiești și să mă acoperi sub acoperământul tău, când va sedea Fiul tău pe scaunul cel înfricoșător.

Slavă...,

Cu cântări întreite cântăm ție: Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina lumii; bucură-te, ceea ce ne mântuiești de primejdiiile noastre; bucură-te, Maica lui Hristos, Dumnezeuul nostru.

Și acum...,

Cum te vom lăuda, Maica lui Dumnezeu, și cu ce buze te vom săruta, sau cu ce ochi vom căuta la chipul tău cel zugrăvit, fiind împilați cu necurățiile noastre? Ci numai grăim ție: Miluiește-ne, Maica milostivirii.

CONDACUL glasul al 3-lea:

Partenie, pustnicul, cel ce mergea la Muntele Sinai de se închina sfântului rug, aducându-și aminte de minunea nașterii tale, cea întru tot lăudată, striga către tine: Bucură-te, minunea cea de îngeri mult-lăudată, Maica Făcătorului tuturor.

ICOSUL:

Spre nevoieță să ne sârguim și dezmierdările lumești stoate să le urâm și la Domnul pururea să gândim și de Dânsul să ne lipim, ca să ne deschidă nouă ușa milostivirii Sale, precum a făcut de demult și cu alți păcătoși: a dat iertare tuturor păcatelor lor, slăbănogului pe care l-a vindecat sufletește și trupește, vameșului căruia i-a dat iertare de păcate, și altora mulți. Deci, să ne sârguim și noi să-I aducem lacrimi vrednice de pocăință și să ne rugăm Lui: Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă pentru noi, pe care o laudă îngerii din cer, și noi, pe pământ, cu buze de tină grăim către dânsa: Bucură-te, minunea cea de îngeri mult-lăudată, Maica Făcătorului tuturor.

PROCHIMEN, glasul al 8-lea:

Mărește, sufletul meu, pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

A p o s t o l u l

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(IX, 1-7)

Fraților, adevărat este că și cel dintâi Așezământ avea orânduiei pentru slujba dumnezeiască și un altar pământesc, căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întâi, sfeșnicul și masa și pâinile punerii înainte; partea aceasta se numește Sfânta. Apoi, după catapeteasma a doua, era locul numit Sfânta Sfintelor, având altarul tămâierii de aur și chivotul așezământului ferecat peste tot cu aur, în care era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise și tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii slavei, care umbreau altarul împăcării; despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind în-tocmite aceste încăperi, preoții intrau totdeauna în cortul cel dintâi, săvârșind slujbele dumnezeiești; în cel de-al doilea însă, numai arhiereul, o dată pe an, și nu fără de sânge, pe care îl aducea pentru sine însuși și pentru greșelile poporului.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 8-lea.

Prochimen: Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Stih: Feței tale se vor ruga mai-marii poporului.

E v a n g h e l i a**Diaconul: Înțelepciune, drepti...****Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:****(X, 38-42; XI. 27-28)**

În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei. Și ea avea o soră ce se numea Maria, care, așezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Marta însă se silea cu multă slujire și, apropiindu-se, a zis: Doamne, au nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute. Și, răspunzând, Iisus i-a zis: Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești; dar un lucru trebuie: căci Maria partea cea bună și-a ales, care nu se va lua de la ea... Iar când zicea Dânsul acestea, o femeie din popor, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecele care Te-a purtat și fericiți sunt sânii pe care i-ai supt! Dar Iisus a zis: Așa este, dar fericiți sunt și cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta...**Apoi stihirile acestea, glasul al 6-lea:****Podobic: Toată nădejdea...**

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că nevoile ne

cuprind și nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea și ajutătoarea credincioșilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; ci, cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor mârniți, izbăvirea celor neputincioși fiind, izbăvește pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a creștinilor.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Pruncii, care merseseră din Iudeea în Babilon...

Pe Mângâietorul tuturor născând, Maică prealăudată, curată ai rămas ca și înainte de naștere; pentru aceasta, grăim: Bucură-te, Maică, care nu știi de mire; pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Fecioară ai fost mai înainte de naștere și întru naștere iarăși ai fost fecioară și după naștere iarăși fecioară ai rămas; pentru aceasta, pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Slavă...,

Învăluindu-ne întru această lume și căzând în noroiul păcatelor noastre, scăpând către tine, stăpână, grăim ție: Vino degrab și ne scoate pe noi din adâncul răutăților noastre, că pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Și acum...,

La tine este scăparea noastră și întru tine ne-am pus nădejdea; tu ne ajută nouă, că poți toate câte le vrei, Maica Făcătorului tuturor, și pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngeresci...

Pe împărăteasa cerului și a pământului, care a născut neispitită de nuntă pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și pe care o laudă oștile îngeresci, lăudați-o și preainălțați-o întru toți vecii.

Daniel proorocul de demult a închipuit nașterea ta, Precurată Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat în pântecele tău pe Făcătorul cerului și al pământului, pe Care, născându-L, ai rămas nestricată; pe tine te preainălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, Care S-a pogorât în pântecele tău prin umbrirea Sfântului Duh, L-ai născut fără de stricăciune; pe tine te preainălțăm întru toți vecii.

Și acum...,

Pe tine, Malca lui Dumnezeu, folositoare te-am câștigat; ajutătoare te avem întru primejdiile noastre pe tine și mântuire desăvârșită sufletelor; pe tine te preainălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Isaia, de demult, dănțuind a grăit: Iată, Fecioara în pântece va lua și va naște Fiu. Pentru aceasta grăim ție: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântecele tău pe Cel mai înainte de toți vecii; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Proorocul David te-a laudat oarecând în cartea Psalmilor, arătându-te Maica Făcătorului tuturor, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă...,

Ce limbă omenească te va lăuda pe tine după vrednicie, ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii? Pentru aceasta, cu guri fără de tăcere, grăim ție: Bucură-te, ceea ce de îngeri ești mult lăudată, Domnul este cu tine.

Și acum...,

Roagă-te cu deadinsul către Milostivul Dumnezeu pentru noi, păcătoșii, care greșim în tot ceasul, ca să ne fie nouă milostiv în ziua judecății.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

LUMINÂNDĂ

S-a rugat, de demult, către tine, Preacurată, Maria Egipteanca, pe care, auzind-o, ai învrednicit-o a vedea și a săruta Crucea Fiului tău; pentru aceasta, strigăm către tine: Roagă-te Fiului tău, și Dumnezeului nostru ca să se milostivească spre noi, să nu ne osândească după păcatele noastre, ci să ne miluiască pe noi ca un iubitor de oameni (de două ori).

LA LAUDE

Se cântă stihirile pe 6, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cununi de laude...

Cu ce cununi de laude vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scaun cerescului Împărat, care se roagă pentru noi către Milostivul Dumnezeu și ne izbăvește

din fărâdelegile noastre? Deci, către dânsa să grăim: Bucură-te, Preacurată, că prin tine a fost cu noi Domnul puterilor; roagă-te cu deadinsul să se mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Cu ce podoabe de cântări vom lăuda pe Maica lui Dumnezeu, pe cea ce s-a învrednicit a fi împărăteasă a toate, care s-a arătat mai înaltă decât cerurile și mai sfântă decât toți sfinții? Deci, către dânsa să grăim: Roagă-te, Preacurată, cu toți sfinții, să se mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Cu ce flori duhovnicești vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scară cerească, prin care am aflat lesne-suirea către Dumnezeu? Deci, toți să ne adunăm și să o lăudăm, grăind: Bucură-te, Preacurată, prin care am aflat har; bucură-te, că prin tine s-a dat tuturor bucurie; bucură-te, nădejdea sufletelor noastre, prin care noi toți ne mântuim.

Cu ce mângâietoare cântări vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii în ceruri cu cântări fără încetare, strigând: Bucură-te, mărirea noastră; bucură-te, mântuirea pământenilor; bucură-te, cea ce ești scaun Împăratului nostru! Deci, și noi, păcătoșii, către dânsa să grăim: Roagă-te, Preacurată, către Cel pe Care L-ai născut fără stricăciune, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Veniți, toți pământenii, să facem prăznuire Maicii lui Dumnezeu, cea care ne izbăvește pe noi din mâinile diavolului, cel ce urăște binele, precum a izbăvit pe femeia care se ruga ei și a înviat-o de și-a spovedit păcatul. Vezi, dar, suflete al meu, pentru ce te lenevești și nu strigi către Maica lui Dumnezeu: Doamnă atotstăpânitoare, cea ce ai născut cu

nespusă minune pe Domnul cel iubitor de oameni, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe noi.

Apoi Doxologia și troparele Născătoarei de Dumnezeu (pag. 409), după care preotul citește această

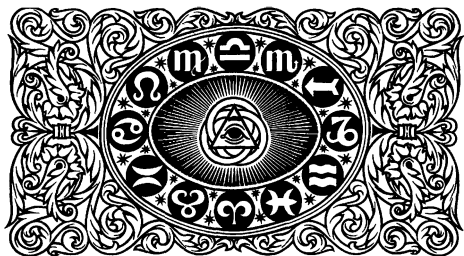
Rugăciune

către Preacurata Născătoare de Dumnezeu

O, preamilostivă stăpâna mea, nu mă lepăda pe mine, nevrednicul, ci primește această puțină rugăciune a mea din buzele mele cele întinate, și o du Fiului tău și Dumnezeului nostru, Care S-a născut cu trupul din tine spre mântuirea noastră; Care, pentru noi, păcătoșii, s-a răstignit și s-a îngropat și a înviat a treia zi. Deși fărădelegea mea este mai grea decât toate fărădelegile, totuși tâlharii și desfrânații pe care Iubitorul de oameni, pentru nemăsurata Lui milostivire, i-a primit și i-a miluit, îmi dau îndrăznire; și, cu toate că nu te aveau pe tine mijlocitoare bună, nu le-a închis ușa milostivirii Sale. Cum să nu mă primească, dar, și pe mine, care nădăjduiesc în ajutorul tău? Milostivește-te, deci, spre mine, Doamna mea, căci poți toate câte le voiești, iar pe care le ceri de la Fiul tău le și iau fără îndoială, deoarece pe tine te-a făcut mijlocitoare creștinilor. Pentru aceasta pe tine te binecuvântăm și te preaînălțăm în vecii vecilor. Amin.

S I N A X A R
P E S T E T O T A N U L

SINAXAR PESTE TOT ANUL

**Explicarea semnelor puse înaintea zilelor anului
pentru indicarea Praznicelor Împărătești,
ale Născătoarei de Dumnezeu și ale sfinților**

Praznicele sunt împărțite în: Praznice mari, de mijloc și mici.

- (†) arată Praznicele mari închinare: Sfintei Treimi, Mântuitorului, Sfântului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea: Înaintemergătorului: Nașterea și Tăierea capului, și a Sfinților Apostoli Petru și Pavel, la care se face priveghere mare;
- †) arată praznicele de mijloc ale sfinților, la care se face priveghere.
- † arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.
- X) arată praznicele mici, care au doxologie mare.
- X arată praznicele mici, care au slujba pe șase.

LUNA SEPTEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 12 ceasuri
și noaptea 12 ceasuri

1. † În ziua dintâi, începutul indictionului*, adică al anului nou bisericesc. Pomenirea Cuviosului părintelui nostru Simeon Stălpnicul și arhimandritul și a mamei sale, Marta. Soborul în cinstea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cel de la Measine. Sfântul Mucenic Aitala, sfințele 40 de femei Mucenice și Sfântul Amun diaconul, dascălul lor. Sfinții Mucenici: Calista, Evod și Ermoghen, frați buni. Pomenirea Dreptului Iosua Navi. Aducerea aminte de arderea cea mare. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

* Începutul indictionului. Indictionul (lat.: *indictio*) este o perioadă de 15 ani, al cărui prim an se numește indictionul întâi, și așa mai departe, ceilalți, până la al 15-lea, după ordinea lor. Terminându-se astfel șirul celor 15 ani, începe iarăși un nou șir, la care, asemenea, anul întâi se numește indictionul întâi, până la al 15-lea, după care iarăși începe un alt șir nou. Cum că indictionul își are numele de la tributurile extraordinare, destinate pentru plata soldaților (acest fel de tributuri se numeau *indictiones*), despre aceasta nu există nici o îndoială. Mai greu este a răspunde la întrebarea: pentru ce perioada are 15 ani, precum și de când s-au introdus pentru întâia oară indictionele?

Regula practică pentru a găsi al câtelea an al indictionului este un an oarecare după Hristos, este următoarea: adaugă 3 la anul în discuție și apoi împarte totul la 15 și, dacă afară de cât nu mai rămâne nimic, anul indictionului este 15; iar dacă rămâne un număr, acesta va fi anul indictionului. Astfel, ca să știm al câtelea an al indic-

Sfântul Cuvios Simeon s-a născut la anul 392. El s-a făcut monah foarte de tânăr și, după ce s-a nevoit mult timp în mănăstire, s-a retras apoi în pustietate și, în sfârșit, s-a urcat pe un stâlp înalt și a petrecut aici mai mulți ani până la mutarea sa către Domnul, la anul 461, în vârstă de 69 de ani.

Troparul Indictionului, glasul al 2-lea:

A toată făptura, Ziditorule, Cel ce vremile și anii ai pus întru puterea Ta, binecuvintează cununa anului bunătații Tale, Doamne, păzind în pace poporul și țara aceasta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, și ne mântuiește pe noi.

Condacul Indictionului, glasul al 2-lea:

Cel ce locuiești întru cei de sus, Hristoase Împărate, Făcătorul tuturor celor văzute și celor nevăzute și Ziditorule; Cel ce zilele și nopțile, vremile și anii ai făcut, binecuvintează acum cununa anului, ferește și păzește în pace pe dreptcredincioși, țara aceasta și pe poporul Tău, Mult-milostive.

2. Sfântul Mucenic Mamant și cel dintre sfinți Părintele nostru Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

tionului este anul 1983, adăugăm 3 și apoi suma de 1986, o împărțim prin 15 și vom găsi că, în afara câtului 132, mai rămâne 6; prin urmare, anul 1983 este al 6-lea an al perioadei indictionului. **Sunt 3 feluri de indictione:** indictionul constantinopolitan, care începe de la 1 septembrie; indictionul cesareesc sau constantinian, începând de la 24 septembrie; și indictionul papal sau roman, ce începe de la 1 ianuarie.

Biserica serbează această zi pentru două motive: întâi pentru că luna lui septembrie se consideră începutul anului și de aceea Biserica, mulțumind lui Dumnezeu pentru roadele de peste an, se roagă ca și anul nou să fie roditor și, în al doilea rând, se serbează ziua aceasta ca începutul predicării Domnului, adică în amintirea intrării lui Iisus în sinagogă, când, deschizând cartea ce I s-a dat, a citit locul din profetul Isaia, unde se zice: «Duhul Domnului peste Mine...» (Luca IV, 16-18).

3. Sfântul sfințitul Mucenic Antim, episcopul Nicomidiei, și Cuviosul Părintele nostru Teoctist; Sfânta Vasilisa; Sfântul Aristion, episcopul Alexandriei.

4. Sfântul sfințitul Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei, și Sfântul Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu; Sfântul Vavila, dascălul; Sfânta Ermiona.

5. † Sfântul Prooroc Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul; Sfinții Mucenici Urban, Teodor, Medinon și Avdeu episcopul.

6. † Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose, de Arhistrategul Mihail. Sfinții Mucenici Eudoxie, Zinon, Romil și Macarie. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

7. Înaintepăznuirea nașterii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Mucenic Sozont, Sfinții Apostoli Evod și Onisifor episcopul.

8. (†) Nașterea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea fecioară Maria.

Praznic. – Sărbătoare și dezlegare la pește.

După predania veche a Bisericii, precurata Fecioară s-a născut cu 16 sau 17 ani înaintea nașterii lui Hristos, din părinți sterpi: Ioachim, care era din neamul împărătesc al lui David, din seminția lui Iuda, și Ana, fiică a preotului Mathan și a soției lui, Maria, din familia preotească a lui Levi.

Troparul, glasul al 4-lea:

Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, și, dezlegând blestemul, a dat binecuvântare și, stricând moartea, ne-a dăruit nouă viață veșnică.

Condacul, glasul al 4-lea:

Ioachim și Ana din defăimarea nenașterii de fii, și Adam și Eva din stricăciunea morții s-au izbăvit, Precurată, prin sfântă nașterea ta. Aceasta o prăznuiește și poporul tău, de

vina greșelilor izbăvindu-se când strigă, către tine: Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea Vieții noastre.

9. X Sfinții și dreptii dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și Sfântul Mucenic Severian; Cuviosul Teofan Mărturisitorul.

10. Închinarea Sfintei Cruci; Sfintele femei Mucenice Minodora, Mitrodora și Nimfodora; Sfinții Apostoli Apelic, Luca și Climent.

11. Închinarea Sfintei Cruci; Cuvioasa maica noastră Teodora cea din Alexandria și Cuviosul Eufrosin.

12. Închinarea Sfintei Cruci; Sfinții Mucenici Autonom, Macedonie și Teodul, Sfântul Teodor, episcopul Alexandriei. Slujba lui se cântă la 11 septembrie, pentru că în această zi este odovania praznicului Nașterii Născătoarei de Dumnezeu.

13. †) Pomenirea înnoirii Învierii lui Hristos, Dumnezeuul nostru, și înaltele-prăznuirea Înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfinții Mucenici: Corneliu sutașul, Lucian și Leontie; Sfântul Cuvios Ioan de la Prispop. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

14. (+) Înălțarea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.

– Praznic și post, în orice zi s-ar întâmpla.

Cinstita Cruce a fost găsită de Sfânta Elena în Ierusalim, la anul 326, și a fost înălțată de patriarhul Macarie, iar poporul, când a văzut-o, a strigat: Doamne, miluiește. Trebuie să se știe că, după aflarea Crucii, o parte a fost adusă la Constantinopol; iar restul a rămas în Ierusalim, până la anul 614, când perșii, prădând Palestina, au luat și Sfânta Cruce, la anul 628. Împăratul Heraclie, făcând o expediție împotriva lor, a luat-o iarăși și a adus-o la Constantinopol.

Troparul, glasul I:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvîntează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Condacul, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeu. Veselește cu puterea Ta pe credinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruință asupra potrivnicului, având ajutorul Tău, armă de pace, nebiruită biruință.

15. Sfântul Mare Mucenic Nichita Gotul; Sfântul Părintele nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni; Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș; Cuviosul Filotei preotul. † Sfântul Mare Mucenic Nichita Romanul.

**Troparul Sfântului Iosif cel Nou de la Partoș,
glasul al 8-lea:**

Din tinerețe cu totul te-ai supus Domnului, cu rugăciunile și cu ostenelele și cu postul. Pentru aceasta, văzând Dumnezeu nevoințele tale, arhieru și păstor Bisericii Sale te-a rânduit; și, după moarte, în cetele sfinților te-a sălășluit, Sfinte Părinte Iosif. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască iertare de greșeli nouă, celor ce, cu credință și cu dragoste, săvârșim sfântă pomenirea ta.

Condacul, glasul al 8-lea:

Apărător nebiruit, ca unul prin care din nevoi s-a mântuit, te are pământul Banatului, Sfinte Iosif. Ci, ca unul care ai îndrăzneală către Dumnezeu, apără-l pe el de toată nevoia, ca să strigăm ție: Bucură-te, Sfinte Iosif, făcătorule de minuni.

16. X Sfintele și întru tot laudatele Mari Mucenițe Eufimia și Meletina.

17. Sfânta Muceniță Sofia și cele trei fiice ale ei: Pistis, Agapis și Elpis; Sfânta Agatoclia și Teodota.

18. Cuviosul Părintele nostru Eumenic, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni; Sfânta Muceniță Ariadna.

19. Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.

20. X Sfântul Mare Mucenic Eustatie și soția sa, Teopisti, cu cei doi fii ai lor, Agapie și Teopist; Sfinții Mărturisitori Ipatie episcopul și Andrei preotul.

21. Sfântul Apostol Codrat cel din Magnesia; Sfântul Prooroc Iona.

† Pomenirea celui între sfinți, Părintelui nostru Dimitrie, mitropolitul Rostovului.

În această zi se odovăiește praznicul Înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și se cântă toate ale praznicului; iar slujba Apostolului se cântă la 22 septembrie.

22. Sfinții sfințiții Mucenici: Foca, episcopul de la Sinopi, Isaac și Martin.

23. †) Zămislirea Sfântului slăvitului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Cuvioasele Xantipa și Polixenia și mucenița Raida. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

24. † Sfânta întâia Muceniță și întocmai cu Apostolii Tecla; Cuviosul Coprie.

25. Cuvioasa Maica noastră Eufrosina; Sfinții Mucenici Pavel și Tatis, cu fiii lor.

26. †) Mutarca Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 2-lea:

Apostole iubite al lui Hristos Dumnezeu, grăbește de izbăvește pe poporul cel fără de răspuns, că te primește, când cazi către Dânsul, Cel ce te-a primit când te-ai răzimat pe pieptul Lui. Pe Acesta roagă-L, de Dumnezeu cuvântătorule, ca norul vrăjmașilor, cel căzut asupra noastră, să se risipească, cerându-ne nouă pace și mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le poate spune? Că verși minuni și izvorăști tămăduiri și te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu și prieten al lui Hristos.

27. Sfântul Mucenic Calistrat și cei împreună cu dânsul 49 de Mucenici; Sfânta Muceniță Epiharia; Sfinții Apostoli Marcu, Aristarh și Zinon; Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul.

28. † Cuviosul Părintele nostru Hariton Mărturisitorul; Sfântul Prooroc Varuh; Sfântul Mucenic Pimen. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

29. X Cuviosul Părintele nostru Chiriac Sihastrul; Sfânta Muceniță Gudelia; Sfinții Mucenici: Dada, Govdela și Cosdoas.

30. X Sfântul sfințit Mucenic Grigorie Luminătorul, arhiepiscop al Armeniei celei mari; Mucenițele Ripsimia, Gaiani și cele împreună cu ele.

LUNA OCTOMBRIE

**Are 31 de zile. Ziua are 11 ceasuri
și noaptea 13 ceasuri**

1. Sfântul Apostol Anania, unul din cei șaptezeci; Cuviosul Părintele nostru Roman, făcătorul de cântări.

(†) Tot în această zi prăznuim și Acoperământul Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

2. X Sfântul sfințit Mucenic Ciprian; Sfânta Muceniță Iustina fecioara; Cuviosul Teofil Mărturisitorul.

3. X Sfinții sfințiți Mucenici Dionisie Arcopagitul, Dionisie, Elefterie și Rustic; Precucuviosul Părinte Ioan Hozevitul, episcopul Cezareii.

4. Sfântul Părintele nostru Ierotei, episcopul Atenei; Sfinții Mucenici Audact, Domnina și Calistena.

5. Sfintele Mucenițe Haritina și Mameita.

6. X Sfântul Apostol Toma; Sfânta Muceniță Erotiida. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

7. Sfinții Mucenici Serghie și Vah; Sfinții Polihronie, Iulian prezbiterul și Chesarie diaconul.

8. Cuvioasa Maica noastră Pelaghia; Sfânta Taisia.

9. X) Sfântul Apostol Iacov al lui Alfeu; Cuviosul Părintele nostru Andronic și Atanasia, soția lui. Dezlegare la vin și la untdelemn.

10. Sfinții Mucenici Evlampie și Evlampia, sora lui, și Teofil Mărturisitorul.

11. Sfântul Apostol Filip, unul din cei șapte diaconi; Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul, mitropolitul Niceii; Sfintele Mucenițe Zenaida și Filonila.

Duminică, după 11 ale acestei luni, se cântă slujba Sfinților Părinți care au fost la al VII-lea Sobor ce s-a ținut la Niceea (787).

12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic; Precucuviosul Părintele nostru Cosma, făcătorul de cântări, episcopul Maiumei.

13. Sfinții Mucenici Carp, Papii, Agatodor, Agatonica, Florentie, Dioscor, Veniamin diaconul și Antigoni.

14. Sfinții Mucenici: Nazarie, Ghervasie, Protasie, Chelsie, Silvan și Petru Avselamul.

†) În aceeași zi se prăznuiește și Cuvioasa Maica noastră Parascheva (ale cărei sfinte moaște se află în catedrala sfintei Mitropolii a Moldovei și Sucevei, în Iași).

Troparul mucenicilor, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeuul nostru; că, având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul mucenicilor, glasul I:

Podobie: Ceata îngerescă...

Mărirea cea împătrită numărată a mucenicilor lui Hristos să o lăudăm, credincioșilor, cu laude de cântări; pe Nazarie, Protasie, pe Ghervasie și Chelsie, că aceștia s-au nevoit până la tăiere și moarte și, luând cununa nestricăciunii, se roagă să ne mântuim noi.

Troparul cuvioasei, glasul al 8-lea:

Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că, luând Crucea, ai urmat lui Hristos și, lucrând, ai învățat să

nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta, și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maică Parascheva, duhul tău.

Condacul cuvioasei, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Pe sfânta, folositoarea celor ce sunt în nevoi, toți cu bună credință să o lăudăm, pe Preacinstita Parascheva; că aceasta, lăsând viața cea stricăcioasă, pe cea nestricăcioasă a luat-o în veci. Pentru aceasta, mărire a aflat și daruri de minuni, cu porunca lui Dumnezeu.

15. Sfântul Cuvios și Mucenic Luchian, preotul Antiohici; Cuviosii Savin episcopul și Vars, episcopul Edesei.

16. Sfântul Mucenic Longhin sutașul; Cuviosul Mal.

17. Sfântul Prooroc Osea; Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul.

18. X Sfântul Apostol și Evanghelist Luca; Sfinții Mucenici Iulian și Martin. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

19. Sfântul Prooroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar, Felix și Sadot.

20. X Sfinții Mari Mucenici Artemie, Evor, Evnoi și Matroana; Cuviosul Gherasim cel Nou.

21. X Cuviosul Părintele nostru Ilarion cel Mare; Cuviosii Mărturisitori Visarion Sarai, Sofronie de la Cioara și Mucenicul Oprea din Săliște; Sfinții Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel.

Troparul Cuviosilor Mărturisitori Visarion Sarai,
Sofronie de la Cioara și al Mucenicului Oprea
din Săliște, glasul I:

Luptătorilor pentru Ortodoxie, ca niște îngerești trâmbițe ați înviorat în suflete îndrăznirea mărturisirii dreptei credințe și, ca niște înțelepți propovăduitori, pe popor l-ați hrănit cu dreaptă și luminată învățătură. Mari au fost

ostenelile lucrării voastre; mare și osârdia propovăduirii; mare a fost și rodul luptei voastre drepte, pururea pomeniților ostași ai lui Hristos.

Condacul lor, glasul al 4-lea:

Văzând noi astăzi toate nevoințele voastre, cu nespusă bucurie facem pomenirea voastră, Prealăudaților apărători ai Ortodoxiei; căci, cu puterea lui Hristos fiind întrarmați, strălucite biruințe pentru poporul dreptcredincios ați secerat voi, cei ce ați fost adevărați soli creștini și mucenicească pătîmire ați pătîmit.

22. Sfântul și întocmai cu Apostolii Averchie, episcopul Ierapolei, făcătorul de minuni; Sfinții șapte tineri din Efes, Maximilian, Iamvlii, Martian, Dionisie, Antonin, Exacustodian și Constantin; Sfinții Mucenici Alexandru episcopul, Iraclie, Teodota, Glicheria, Ana și Elisabeta.

23. X) Sfântul Mucenic și Apostol Iacov, fratele (ruda) Domnului; Ignatie patriarhul și Precaviosul Macarie Romanul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

24. Sfântul Mare Mucenic Areta și cei împreună cu dânsul; Sfinții Mucenici Valentin și Sevastiana; Cuviosul Proclu, patriarhul Constantinopolului.

25. Sfinții Mucenici Marcian, Martirie și Anastasie; Sfânta Tavita.

26. †) Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir; pomenirea marelui și înfricoșătorului cutremur. Praznic. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 3-lea:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine, cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa, Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Troparul cutremurului, glasul al 8-lea:

Cel ce cauți spre pământ și-l faci pe el de se cutremură, izbăvește-ne pe noi de groaza cea înfricoșătoare a cutremurului, Hristoase, Dumnezeu nostru, și trimite nouă milele Tale cel bogate, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul mucenicului, glasul al 2-lea:

Cu curgerile sângiurilor tale, Dimitrie, Biserica a roșit-o Dumnezeu, Cel ce ți-a dat ție tărie nebiruită și păzește cetatea ta nevătămată, că tu ești întărirea ei.

Condacul cutremurului, glasul al 6-lea:

Podobie: Plinind rânduiala...

Izbăvește-ne, Doamne, pe noi toți de cutremurul cel greu și de rănilile cele nesuferite pentru păcatele noastre. Miluiește, Doamne, pe dreptcredinciosul nostru popor, pe care l-ai câștigat, cu scump sângele Tău, Stăpâne, și cetatea Ta să nu o dai pierzării prin cutremurul cel înfricoșător; că alt Dumnezeu afară de Tine nu știm. Și strigă celor ce-Ți cântă Ție: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

27. Sfântul Mucenic Nestor.

† Tot în această zi facem și pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Dimitrie cel Nou (din Basarabi), ale cărui sfinte moaște se află în catedrala sfintei Patriarhii din București.

Troparul cuviosului, glasul al 8-lea:

Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că, luând crucea, ai urmat lui Hristos și, lucrând, ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta, și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Părinte Dimitrie, duhul tău.

Condacul cuviosului, glasul al 8-lea:

Podobic: Apărătoare Doamnă...

A părător al său nebiruit și neînfrânt, ca unul prin care din nevoi s-a izbăvit, te pune înaintea orașului tău, Dimitrie; și, ca unul care ai îndrăznire către Dumnezeu, de toate nevoile izbăvește-l, ca să strigăm ție: Bucură-te, făcătorule de minuni, Dimitrie!

28. Sfinții Mucenici Terentie și Neonila, soția lui, și cei șapte copii ai lor: Sarvil, Nita, Ierax, Teodul, Fota, Vila și Eunichie; Cuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul și Firmilian, episcopul Cezarcii Capadociei.

29. Sfânta Cuvioasă Muceniță Anastasia Romana; cuviosul Părintele nostru Avramie, Preacuvioasa Ana și Sfânta Muceniță Melitina.

30. Sfinții Mucenici și frați Zenovie, episcopul, și Zenovia, sora lui, Eutropia, Apostolul Cleopa și Iosif patriarhul; Marcian, episcopul Siracusei; Alexandru, Cronion, Iulian, Macarie, Asterie, Claudiu, Neon și sora lor, Neonila.

31. Sfinții Apostoli Apolie, Stahie, Amplic, Urban, Aristobul, Narcis; Sfinții Mucenici Epimah și Iacob, episcopul Migdoniei.

LUNA NOIEMBRIE

**Are 30 de zile. Ziua are 10 ceasuri
și noaptea 14 ceasuri**

1. X Sfinții Doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, din Asia; Sfântul Erminingheld; Sfintele Mucenițe Chiriena și Iuliana; Sfinții Mucenici Chesarie, Dasie, Ioan episcopul și Iacob preotul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, Anempodist, Eudoxie și Agapie; Preacuviosul părinte Marcian.

3. Sfinții Mucenici Achepsima, Iosif și Aitala diaconul; pomenirea înnoirii bisericii Sfântului Mare Mucenic Gheorghe din Lida, unde este pus cinstitul lui trup; Sfântul Ahemenid Persul.

4. Cuviosul Părintele nostru Ioanichie cel Mare; Sfinții Mucenici Nicandru episcopul și Ermeu preotul; Sfântul Mucenic Porfirie.

5. Sfinții Mucenici Galaaction și Epistimia; Sfinții Silvan și Grigorie arhiepiscopul; Sfinții Apostoli din cci 70: Ermen, Lin, Gale, Filolog și Patrova.

6. X Sfântul Părintele nostru Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Cuviosul Luca.

7. Sfinții 33 de Mucenici din Melitina; Cuviosul Părintele nostru Lazăr, făcătorul de minuni, care a sihăstrit în muntele Galisiei.

8. †) Soborul Mai-marilor Voievozi și cetelor începători Mihail și Gavriil și ai tuturor cereștilor puteri. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Mai-marilor Voievozi ai oștilor cerești, rugămu-vă pe voi noi, nevrednicii, ca să ne acoperiți pe noi, prin rugăciunile voastre, cu acoperământul aripilor mării voastre celei netrupești, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul și strigăm: Izbăviți-ne din nevoi, ca niște mai-mari peste oștile puterilor celor de sus.

Condacul, glasul al 2-lea:

Mai-marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieștii slave, căpeteniile îngerilor și povățuitorii oamenilor, cele de folos cerești nouă și mare milă, ca unii care sunteți Mai-marii Voievozi ai celor fără de trup.

9. Sfinții Mucenici Onisifor și Porfiric; Cuvioasele Maicile noastre Matroana și Teoctista; Sfântul Artemon; Cuviosul Părinte Simeon Metrafast; Sfintele femei Eustolla și Sopatra și Sfântul Mucenic Antonie.

10. Sfinții Apostoli din cei 70: Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru și Cvart; Sfinții Mucenici: Orest și Mil episcopul.

11. Sfinții Mucenici Mina, Victor și Vichentie; Sfânta Muceniță Ștefanida;

X) Cuviosul Părintele nostru Teodor Studitul, Mărturisitorul.

12. X Sfântul Părintele nostru Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; Cuviosul Părintele nostru Nil Pustnicul; Precucuviosul Părinte Martin; Sfântul Prooroc Ahia.

13. †) Cel între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 8-lea:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, vistieriile neibirii de argint lumii a câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci, cu cuvintele tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 6-lea:

Podobie: Plinind rânduiala cea pentru noi...

Din ceruri ai luat dumnezeiescul har și cu buzele tale pe toți îi înveți să se închine unui Dumnezeu în Treime, Sfinte Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te lăudăm pe tine, că ești învățător, ca unul care arăți cele dumnezeiești.

14. † Sfântul și întru totul lăudatul Apostol Filip, unul din cei 12 Apostoli, și Sfântul Grigorie Palama arhiepiscopul. – Dezlegare la pește.

Troparul Apostolului, glasul al 3-lea:

Sfinte Apostole Filip, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Ucenicul și prietenul Tău și următorul patimilor Tale, lumii Dumnezeu pe Tine Te-a propovăduit, de Dumnezeu grăitorul Filip. Pentru ale cărui rugăciuni, de vrăjmașii cei fără de lege, Biserica Ta și cetatea Ta o păzește, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Mult-milostive.

15. Sfinții Mucenici și mărturisitori: Gurie, Samona și Aviv diaconul; Sfinții Mucenici: Elpidie, Marcel și Eustochie. – Din această zi se începe postul Nașterii Domnului.

16. X) Sfântul Apostol și Evanghelist Matei. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

17. X Cel între sfinți Părintele nostru, Grigorie, episcopul Neocezareii, făcătorul de minuni; Cuviosul Lazăr Zugravul.

18. Sfinții Mucenici Platon, Romano și Zahcu.

19. Sfântul Prooroc Avdie; Sfinții Mucenici Varlaam, Azi, Agapie și Ilidor.

20. Înainte-prăznuirea intrării în biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Părintele nostru Proclu, patriarhul Constantinopolului; Sfinții Mucenici Anatolie, Dasie, Nirsă episcopul, Eustatie și Tespesie.

†) Cuviosul Părintele nostru Grigorie Decapolitul (ale cărui sfinte moaște se află în sfânta Mănăstire Bistrița, din județul Vâlcea).

Troparul sfinților, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Troparul Înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea:

Bucurie mai dinainte ne dăruiește astăzi Ana, odrăslind rod nepotrivit întristării, pe singura pururea Fecioară, pe care o și aduce astăzi cu bucurie, făgăduințele rugăciunii împlinindu-și, în Templul Domnului, ca pe ceea ce este Biserica Cuvântului lui Dumnezeu și Maică curată.

Troparul Sfântului Grigorie, glasul al 3-lea:

Chip te-ai făcut înfrânării și prin dumnezeiescul Duh pe toți i-ai luminat. Alergarea dreptei credințe ai săvârșit-o și cu învățăturile lumea ai luminat și ai muștrat cugetele celor rău credincioși. Părinte Cuvioase Grigorie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Sfântului Grigorie, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Soare luminos pe tine Biserica te cunoaște, care cu podoabele faptelor bune și cu razele tămăduirilor pe toți luminezi, a lui Hristos slugă. Pentru aceasta, prăznuim prealăudată pomenirea ta și cinstim nevoințele tale, preafericite Părinte, înțelepte Grigorie.

Condacul Sfântului Proclu, glasul al 4-lea:

Podobic: Arătat-Te-ai astăzi lumii...

După vrednicie astăzi prăznuiește cea mai cinstită decât toate cetățile cu adevărat cinstită mutarea ta, Părinte al părinților, Preafericite Proclu înțelepte.

Condacul Înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea:

Podobic: Arătat-Te-ai astăzi lumii...

De veselie astăzi lumea toată s-a umplut întru strălucitul praznic al Născătoarei de Dumnezeu, strigând: Acesta este cortul cel ceresc.

21. (†) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânci noastre de Dumnezeu Născătoare și purură Fecioară Maria. – Praznic și dezlegare la pește și la vin.

După predania Bisericii, Născătoarea de Dumnezeu a fost adusă în Templu la vârsta de 3 ani și afierosită lui Dumnezeu; a rămas aici 11 sau 12 ani, până la vârsta de 14 sau 15 ani. Atunci, ca o fecioară neprihănită, a fost logodită cu Iosif, după împreună-chibzuirea preoților, căci părinții ei muriseră cu 3 ani mai înainte.

Troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi, înainte-însemnarea buneivoințe a lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor, în Templul lui Dumnezeu, luminat Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte Îl vestește. Acesteia și noi cu mare glas să-i strigăm: Bucură-te, plinirea rânduiei Ziditorului!

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobic: Cel ce Te-ai înălțat...

Preacurat templu al Mântuitorului, camera cea de mult preț și Fecioara, sfințită vistieria slavei lui Dumnezeu astăzi este adusă în casa Domnului, împreună aducând harul

Duhului lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii lui Dumnezeu: Aceasta este cortul cel ceresc.

22. Sfinții Apostoli din cei 70: Filimon, Onisim, Arhip și Apfia și cei împreună cu dânsii; Sfânta Muceniță Cecilia; Sfinții Mucenici: Valerian, Tiburtie, Menign Piuarul și Atim.

23. Cei între sfinți Părinții noștri: Grigorie, episcopul Acragandelor, și Amfilohie, episcopul Iconici; Cuviosul Sisinie Mărturisitorul; Sfântul Cuvios Antonie de la Iezerul – Vâlcea.

24. Sfinții Mucenici Clement, episcopul Romei, și Petru, episcopul Alexandriei.

25. X Sfânta Mare Muceniță Ecaterina; Sfântul Mare Mucenic Mercurie; Precuviosul Părinte Petru Sihastrul. – În această zi se odovăiește praznicul Intrării în Biserică. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

26. Cuviosul Părintele nostru Alipie stălpnicul și Cuviosul Stelian Paflagonul; Precuvioșii părinți: Nicon, Acachie, Iacov Pustnicul și Sil.

27. X Sfântul Mare Mucenic Iacov Persul; Cuviosul Natanael; Sfântul Onufrie.

28. X Sfântul Cuviosul Mucenic Ștefan cel Nou; Sfântul Mucenic Irinarh.

29. Sfinții Mucenici Paramon și Filumen.

30. † Sfântul Apostol Andrei, cel întâi chemat; Sfântul Frumentie, episcopul Indiei. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cel ce ai fost dintre Apostoli mai întâi-chemat și lui Petru frate adevărat, Stăpânului tuturor, Andreie, roagă-te, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe Născătoarea de Dumnezeu...

Pe grăitorul de Dumnezeu, cel cu nume de bărbăție numit și cel mai întâi-chemat dintre ucenicii Mântuitorului, pe fratele lui Petru să-l laudăm, că, precum de demult acestuia, și nouă acum a strigat: Veniți, aflat-am pe Cel dorit.

LUNA DECEMBRIE

**Are 31 de zile. Ziua are 9 ceasuri
și noaptea 15 ceasuri**

1. Sfântul Prooroc Naum; Cuviosul Filaret Milostivul; Sfântul Mucenic Anania Persul.

2. Sfântul Prooroc Avacum; Sfânta Muceniță Miropa; Cuvioșii Părinți: Ioan, Iraclemon, Andrei și Teofil.

3. Sfântul Prooroc Sofonie; Cuviosul Ioan Sinaitul (Sihastrul), episcopul Colonic; Sfântul Mucenic Teodor; Cuviosul Părinte Teodul.

4. † Sfânta Mare Muceniță Varvara; Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin; Cuviosul Părinte Ioan, episcopul Polivatului. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

5. † Precuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Sava cel sfințit; Sfântul Mucenic Anastasie. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

6. † Cel între sfinți. Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni. Sărbătoare. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta, ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

În Mira Lichiei, sfinte, sfințitor te-ai arătat; că, Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul tău pentru poporul tău; scăpat-ai pe cei nevinovați din moarte. Pentru aceasta, te-ai sfințit, ca un mare cunoscător al harului lui Dumnezeu.

7. Cel între sfinți Părintele nostru Ambrozic, episcopul Mediolanului.

+ Sfânta Muceniță Filoftea fecioara (ale cărei sfinte moaște se află în Sfânta Mănăstire din Curtea de Argeș).

Troparul sfintei, glasul al 8-lea:

Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, Fericită Filoftea, întru ispite neîncetat răbdând, întru bătăi suferind, întru necazuri binevoind, pe săraci miluindu-i și pe flămânzi săturându-i; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, bună fecioară, să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 6-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Filoftee preafericită, din pruncie te-ai adus, prin faptă bună, jertfă fără prihană lui Dumnezeu, Celui ce, mai înainte de a te naște, te știa pe tine, ceea ce te-ai făcut podoabă fecioarelor și locuitoare cămării celei de nuntă, vrednică de laudă. Pentru aceea, strigăm ție: Bucură-te, fecioară, pururea pomenită!

8. Cuvioșii Părinții noștri Patapie și Sofronie, episcopul Ciprului; Sfinții Apostoli din cei 70: Sostene, Apollo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar și Onisifor.

9. X) Zămislirea Sfintei Fecioare de către strămoașa Ana; Proorocița Ana; Cuviosul Părinte Ștefan cel Strălucit. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă, că Dumnezeu auzind pe Ioachim și pe Ana, mai presus de orice nădejde le-a făgăduit lămurit că vor naște pe fiica lui Dumnezeu, din care S-a născut Cel necuprins, om făcându-Se, poruncind îngerului să-i strige: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Astăzi lumea prăznuiește zămislirea Anei, care s-a făcut de la Dumnezeu; pentru că aceasta a născut pe ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.

10. Sfinții Mucenici Mina, Calicheladu, Ermogen, Eugraf, Ghemel; Cuviosul Părinte Toma Defurchinu.

11. Sfinții Părinții noștri Daniel Stâlplnicul și Luca; Sfântul Mucenic Varsava; Sf. Mucenici: Achepsei și Aitala; Terentie. Vichentie, Emilian și Vevea.

12. † Cel între sfinți Părintele nostru și făcătorul de minuni Spiridon; Sfântul Alexandru, arhiepiscopul Ierusalimului; Sfântul Mucenic Sinet. Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul I:

Soborului celui dintâi te-ai arătat apărător și de minuni făcător, Purtătorule de Dumnezeu Spiridoane, părintele nostru. Pentru aceasta, cu femeia cea moartă în groapă tu ai vorbit și șarpele în aur l-ai prefăcut. Și, când ai cântat tu sfintele rugăciuni, îngeri ai avut împreună cu tine slujind,

preasfințite. Slavă Celui ce te-a preamărit pe tine; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

De dragostea lui Hristos fiind rănit, preasfințite, mintea înălțându-ți-se de lumina vie a Duhului, ai dobândit încercarea cea lucrătoare, prin adâncă-ți cugetare la cele înalte, însuflete de Dumnezeu, și, jertfelnic dumnezeiesc făcându-te, cere pentru toți dumnezeiască iertare.

13. Sfinții Mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sfânta Muceniță Lucia fecioara; Cuviosul Arsenie cel din Latro. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Duminica Sfinților Strămoși, adică a Sfinților Părinți celor mai dinainte.

14. Sfinții Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.

15. X Sfinții sfințiți Mucenici Elefterie, Suzana și Vah cel Nou; Cuviosul Părintele nostru Pavel cel din Latro.

16. Sfântul Prooroc Agheu; Sfântul Mucenic Marin; Sfânta Teofana împărăteasa.

17. X Sfântul Prooroc Daniel și Sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Duminica înaintea Nașterii lui Hristos. a Sfinților Părinți.

18. Sfântul Mucenic Sebastian, Sfânta Muceniță Zoe și cei împreună cu dânsii; Sfântul Părintele nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului; Cuviosul Flor; Sfântul Mucenic Eviot; Sfântul Cuvios Daniil Sihastrul.

19. Sfântul Mucenic Bonifatie; Cuviosul Grighentie; Sfinții mucenici: Ilie, Prov, Ares, Timotei și Policuct.

20. X Înainte-prăznuirea Nașterii după trup a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul sfințitul Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu; Cuviosul Părinte Filogonic, patriarhul Antiohiei. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul Înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea:

Gătește-te, Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul. Împodobește-te, Efrata, că Pomul vieții în peșteră a înflorit din Fecioară! Pentru că pântecul aceleia rai înțelegător s-a arătat, întru care este dumnezeiescul Pom, din care mâncând vom fi vii, iar nu vom muri, ca Adam. Hristos Se naște, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Troparul sfântului, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflăte, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Ignatie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să măntuiască sufletele noastre.

Condacul Înainte-prăznuirii, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pe Cuvântul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peșteră în chip de negrăit; dănuiește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii pe Cel ce va să Se arate Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ziua cea purtătoare de lumină a nevoințelor tale celor strălucitoare, mai înainte vestește tuturor pe Cel ce S-a născut din Fecioara în peșteră; că, de Acesta însetând și din dragostea de a te îndulci de El, te-ai grăbit să fii sfârtecat de

fiare. Pentru aceasta, de Dumnezeu purtător ai fost chemat, Ignatie, mărite.

21. Sfânta Muceniță Iuliana cea din Nicomidia; Sfântul Mucenic Temistocle.

22. Sfânta Mare Muceniță Anastasia; Sfinții Mucenici Hrisogon și Teodota.

23. X Sfinții zece Mucenici din Creta; Cuvioșii Pavel și Naum.

24. Sfânta Cuvioasă Muceniță Eugenia și cele împreună cu dânsa. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

25. (†) Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. – Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare, din această zi până în ajunul Bobotezei. Mijloceasurile nu se citesc.

Troparul, glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeuul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție!

Condacul, glasul al 3-lea:

Însăși podobia:

Fecioara, astăzi, pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera, Celui neapropiat, aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

26. X) Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu: Sfântul Mucenic Eftimie, episcopul Sardelor.

† Tot în această zi se face și pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru, de Dumnezeu purtătorul, Nicodim de la Tismana (din ale cărui sfinte moaște se află o parte la a sa sfântă Mănăstire Tismana, din județul Gorj).

Duminică după Nașterea Domnului, pomenirea Sfinților și Drepților Iosif, logodnicul Fecioarei, David împăratul și Iacov, fratele (ruda) Domnului. – Despre Iacov, vezi ziua de 23 octombrie.

Troparul Praznicului, glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase... (caută mai sus).

Condacul Praznicului, glasul al 6-lea:

Cel ce mai înainte de luceafăr S-a născut din Tatăl fără de maică, astăzi pe pământ S-a întrupat din tine, fără de tată. Pentru aceasta, steaua binevestește magilor; iar îngerii cu păstorii laudă nașterea ta cea mai presus de fire, ceea ce ești plină de har.

Troparul Cuviosului, glasul I:

Celui ce a răsărit din Fecioara, mai-marelui păstorilor, ca o oaie de turmă ai urmat, Părintele nostru Nicodim. Cu postul, cu privegherea și cu rugăciunile, te-ai făcut lucrător sfințit de cele cerești, tămăduind sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Pentru aceasta, strigăm: Slavă Celui ce te-a preamărit pe tine; slavă Celui ce ți-a dat ție putere; slavă Celui ce a arătat tuturor prin tine îndreptare.

Condacul Cuviosului, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Ca pe un împreună-răvnitor sfinților și ca pe un părinte mai mare, toată lavra ta, Tismana, te cinstește pe tine cu credință, Sfinte Nicodime, pe care păzește-o cu rugăciunile tale, fericite, totdeauna nebiruită și netulburată de toate nevoile, ca un părinte cuvios și pururea laudat.

27. †) Sfântul Apostol întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Cuviosul Părintele nostru Teodor Mărturisitorul și fratele său Teofan, făcătorul de canoane.

28. Sfinții douăzeci de mii de Mucenici, cei arși în Nicomidia; Sfântul Glicherie preotul; Sfânta Domna.

29. Sfinții patrușprezece mii de prunci, cei uciși de Irod; Cuviosul Părintele nostru Marcel, igumenul mănăstirii celor neadormiți (Achimiților); Cuviosul Tadeu Mărturisitorul.

30. Sfânta Muceniță Anisia; Cuvioasa Teodora; Sfântul Mucenic Fileter. Tot în această zi se cântă slujba cuvioasci Melania, pentru că la 31 decembrie se odăvește praznicul Nașterii Domnului.

31. Cuvioasa Melania Romana; Cuviosul Zotie preotul, hrănitorul de orfani. – În această zi se odăvește praznicul Nașterii Domnului.

LUNA IANUARIE

**Are 31 de zile. Ziua are 10 ceasuri
și noaptea 14 ceasuri**

1. (†) Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; cel între sfinți. Părintele nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareii Capadociei.

Troparul Praznicului, glasul I:

Cel ce șezi pe scaunul cel în chipul focului, întru cei de sus, împreună cu Părintele cel fără de început și cu Dumnezeiescul Duh, ai binevoit a Te naște pe pământ din Fecioara, Maica Ta, care nu știa de bărbat, Mântuitorule Iisuse. Pentru aceasta, ai și fost tăiat împrejur, ca un om, a opta zi. Slavă sfatului Tău celui preabun; slavă rânduielii Tale; slavă smereniei Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Troparul sfântului, glasul I:

În tot pământul s-a răspândit vestirea ta, că acela a primit cuvântul tău, prin care, cu dumnezeiască cuviință, ai învățat, firea celor ce sunt ai arătat, obiceiurile oamenilor le-ai împodobit. Părinte cuvioase, preoție împărătească, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Praznicului, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Domnul tuturor rabdă tăiere-împrejur și taie ca un bun greșelile muritorilor. Dă lumii, astăzi, mântuire, iar ierarhul Ziditorului, purtătorul de lumină și dumnezeiescul preot al lui Hristos, Vasile, se bucură întru cei de sus.

Condacul sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Arătat-te-ai temei neclintit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nefurată, pecetluind-o cu învățăturile tale, grăitorule de cele cerești, Vasile Cuvioase.

2. Înainte-prăznuirea Botezului Domnului; cel între sfinți, Părintele nostru Silvestru, papă al Romei, și Sfinții Mucenici: Serghie, Taghen și Vasile din Ancira.

3. Sfântul Prooroc Maleahi; Sfântul Mucenic Gordic.

4. Soborul Sfinților 70 de Apostoli; Cuviosul Părintele nostru Teoctist, egumenul de la Kucumia Siciliei; Sfinții Mucenici Zosima Monahul și Atanasie Comentarisiul; Cuvioasa Apolinaria.

5. Sfinții Mucenici Teopempt și Teona; Cuvioasa Sinclitichia. – Ajunul Botezului Domnului; Cuvioșii Părinți Grigorie din Acrita și Fostirie. - Post în orice zi s-ar întâmpla.

6. (†) Sf. Botez al Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare.

Troparul, glasul I:

În Iordan, botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Duhul, în chip de porumbel, a adeverit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, slavă Ție.

Condacul, glasul al 4-lea:

Însăși podobia:

Arătat-Te-ai astăzi lumii și lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care, cu cunoștință, Te lăudăm. Venit-ai și Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

7. X) Soborul Sfântului slăvitului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan. – Praznic și dezlegare la pește și la vin.

Troparul, glasul al 2-lea:

Pomenirea dreptului este cu laude; iar ție destul îți este mărturia Domnului, Înaintemergătorule. Că te-ai arătat cu adevărat și decât proorocii mai cinstit. Că, și a boteza în repejuni pe Cel propovăduit, te-ai învrednicit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit și celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

Condacul, glasul al 6-lea:

De venirea Ta cea trupească temându-se Iordanul, cu frică s-a întors; și slujba cea duhovnicească plinind-o Ioan, cu frică s-a tras înapoi. Cetele îngerești s-au spăimântat, văzându-Te pe Tine în repejuni cu trupul botezându-Te, și toți cei dintru întuneric s-au luminat, lăudându-Te pe Tine, Cel ce Te-ai arătat și ai luminat toate.

8. După-prăznuirea Botezului Domnului; Cuviosul Părinte Gheorghe Hozevitul; Cuvioasa Maica noastră Domnica; Sfinții Mucenici: Iulian, Vasilisa și Carterie.

9. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Mucenic Policuet; Cuviosul Eustratie.

10. După-prăznuirea Botezului Domnului; Cel între sfinți Părintele nostru Grigorie, episcopul Nisei; Cuv. Antipa de la Calapodești; Cuvioșii Dometian, episcopul Meletinei, și Marclan preotul.

11. † După-prăznuirea Botezului Domnului; † Cuviosul Părintele nostru Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște; Cuviosul Părinte Teodosie din Antiohia. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenele tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teodosie, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobic: Apărătoare Doamnă...

Sădit fiind în curțile Domnului tău, cu preastrălucitele tale fapte bune, ai înflorit și ai înmulțit fiii tăi în pustie, cu ploile lacrimilor tale udându-i, păstorule al turmelor lui Dumnezeu. Pentru aceasta, strigăm: Bucură-te, Părinte Teodosie!

12. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfintele Mucenice Tatiana diaconița și Eutasia; Sfinții Mucenici Petru Avesalonitul și Mertie.

13. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfinții Mucenici Ermil și Stratonie; Cuviosul Părinte Iacob din Nisibe.

– În această zi se cântă și slujba Sfinților Părinți celor uciși în Sinai și Rait, pentru că la 14 ianuarie se odovăiește praznicul Botezului Domnului.

14. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în Sinai și Rait. – În această zi se odovăiește praznicul Botezului Domnului.

15. X Cuvioșii Părinții noștri Pavel Tebeul și Ioan Colibașul; Sfântul Mucenic Ponsofie.

16. X Cinstirea lanțului Sfântului slăvitului și întru tot laudatului Apostol Petru; Sfinții Mucenici și frați buni Pevsip, Elasip și a bunicilor lor, Neonila. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Roma nepărăsind, la noi ai venit prin cinstitele lanțuri pe care le-ai purtat, întâistătătorule pe scaunul Apostolilor. Cărora cu credință închinându-ne, te rugăm: Cu ale tale rugăciuni către Domnul, dăruiește nouă mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobic: Cele de sus cântând...

Piatra Hristos, pe piatra credinței, cel mai întâi decât ucenicii, pe întâiul șezător pe scaunul ucenicilor, îl preaslăvește luminat. Că cheamă pe toți să prăznuiască, Petre, minunile cinstitudinii tău lanț, și dă iertare de greșeli.

17. †) Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Antonie cel Mare. – Sărbătoare și dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Asemănându-te cu obiceiurile râvnitorului Ilie și urmând Botezătorului pe drepte cărări, Părinte Antonie, te-ai făcut locuitor pustiului și ai întărit lumea cu rugăciunile tale. Pentru aceasta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobic: Cele de sus cântând...

Lepădând tulburările lumești, viața sihăstrească ai dus-o până la capăt, Botezătorului urmând îndeaproape, preacuvioase. Deci, împreună cu dânsul, te cinstim, părinte al părinților, Antonie.

18. † Cei întru sfinți, Părinții noștri, arhiepiscopii Alexandriei: Atanasie și Chiril. – Sărbătoare și dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 3-lea:

Pe ierarhii Domnului, pe tâlcuitorii dogmelor, pe păstorii alexandrinilor, propovăduitori ai adevărului, perechea cea iubită de Dumnezeu; pe străluciții luminători, risipitori ai întunericului celor nelegiuiți: pe Atanasie cel Mare, secerătorul ereticilor, împreună cu Chiril, cel ce a cinstit precum se cuvine pe Născătoarea de Dumnezeu, veniți, toți iubitorii de prăznuire, ca, adunându-ne, cu veselie și cu cântări să-i cinstim; că ei se roagă neîncetat lui Dumnezeu pentru noi.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu curgerile sângiurilor tale...

Învățăturile dreptei credințe sădind și spinii relei slăviri tăind, ai înmulțit sămânța dreptei credințe cu ploaia Duhului, cuvioase. Pentru aceasta, pe tine te laudăm, Sfinte Atanasie.

19. X Cuvioșii Părinții noștri, Macarie Egipteanul și Macarie Alexandrinul, Arsenie și Marcu; Sfânta Eufrasia.

20 † Cuviosul și de Dumnezeu purtătorul Părintele nostru Eftimie cel Mare; Sfinții Mucenici Vas, Eusebiu, Eutihiu, Vasilid, In, Pin și Tim.
– Sărbătoare și dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Veselește-te, pustiu care nu rodeai, bucură-te, ceea ce nu aveai durere; că bărbatul doririlor Duhului ți-a înmulțit ție fii, sădindu-i cu dreapta cinstire de Dumnezeu și hrănindu-i cu înfrânarea, spre împlinirea faptelor bune. Cu ale cărui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Întru cinstită nașterea ta, făptura a aflat veselie; și întru dumnezeiască pomenirea ta, cuvioase, bucurie a primit de

pe urma multelor tale minuni; din care dă din destul și sufletelor noastre și ne curățește de spurcăciunea păcatelor, ca să cântăm: Aliluia.

21. Cuviosul Părintele nostru Maxim Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Neofit, Evghenie, Candid, Valerian și Achila; Cuviosul Părinte Zosim; Sfânta Irina.

22. X Sfântul Apostol Timotei; Sfântul Cuviosul Mucenic Anastasie Persul; Sfinții mucenici: Manuil, Gheorghe, Petru, Leon, Sioniu, Gavril, Ioan și Parod. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

23. X Sfinții Mucenici Clement, episcopul Ancirei, și Agatanghel; Cuvioșii Părinți: Mavisma Sirul și Salaman Sihastrul.

24. Cuvioasa Maica noastră Xenia; Sfinții Mucenici Vavila, Timotei, Agapie, Pavel, Pavsirie și Teodotion.

25 †) Cel între sfinți, Părintele nostru Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, patriarhul Constantinopolului; Sf. Bretanion, episcopul Tomisului; Cuviosul Public. – Praznic.

Troparul, glasul I:

Fluierul cel păstoresc al teologiei tale a biruit trâmbițele ritorilor; că ție, celui ce ai cercat adâncurile Duhului, ți s-au adăugat și frumusețile Cuvântului. Deci, roagă pe Hristos Dumnezeu, Părinte Grigorie, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, împletiturile ritorilor dezlegându-le, mărite, cu haina Ortodoxiei cea țesută de sus Biserica o ai împodobit; pe care și purtând-o, strigă împreună cu noi, fiii tăi: Bucură-te, părinte, mintea cea preaînaltă a teologiei!

26. Cuviosul Părintele nostru Xenofont, soția sa Maria și fiii lor, Arcadie și Ioan; Cuviosul Simeon; Sfinții Mucenici Anania și Petru.

27. † Aducerea moaștelor celui între sfinți, Părintele nostru Ioan Gură de Aur. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

28. X Cuvioșii Părinții noștri Efrem Sirul, Paladie și Iacob Sihastrul.

29. X Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu; Sfinții Mucenici: Filotei, Iperehie, Aviv, Iulian, Romano, Iacob, Silvan, Luca, Mochie. Sarvîl, Vevea și Varsemeu.

30. † Cei între sfinți, Părinții noștri, Mari Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie, de Dumnezeu Cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; Sfântul sfințitul Mucenic Ipolit, papă al Romei. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Ca unii care ați fost întocmai la obicei cu Apostolii și lumii învățători, Stăpânului tuturor rugați-vă, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobic: Pe propovăduitorii...

Pe sfinții propovăduitori și de Dumnezeu vestitori, pe căpetenia învățătorilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru odihna și desfătarea bunătăților Tale; că ai primit ostenele acelor și moartea mai vârtos decât arderile de tot; Cel ce însuși preaslăvești pe sfinții Tăi.

31. Sfinții Doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan; Sfinții Mucenici: Victorin, Victor, Nichifor, Claudiu, Diodor, Sarapin și Papia; Sfintele Mucenițe: Atanasia cu fiicele ei: Teodota, Teoctista și Eudoxia; Sfânta Muceniță Trifina.

LUNA FEBRUARIE

**Are 28 de zile, iar dacă este an bisect, 29.
Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13 ceasuri**

1. Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului Dumnezeuului și Mântuitorul nostru Iisus Hristos; Sfântul Mucenic Trifon, Sfintele Mucenite Perpetua și Felicitas; Preacuviosul Petru, cel din Galatia.

2. (†) Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos; Sfinții Mucenici Iordan și Gavriil. – Praznic și dezlegare la pește.

Troparul, glasul I:

Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos, Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Izbăvitorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă și învierea.

Condacul, glasul I:

Cel ce cu nașterea Ta ai sfințit pântecul Fecioarei și mâinile lui Simeon, care Te-au întâmpinat, acum le-ai binecuvântat și, precum se cuvenea, ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găsește în războaie și întărește Biserica pe care ai iubit-o, Unule, Iubitorule de oameni.

3. X Sfântul și Dreptul Simeon, de Dumnezeu primitorul; Sfânta Ana proorocița; Sfinții Mucenici: Adrian, Evul, Vlasie, Pavel și Simon.

4. Cuvioșii Părinți: Isidor Pelusiotul și Nicolae Mărturisitorul; Sfântul Mucenic Avramie.

5. Sfintele Mucenițe Agatia și Teodula; Precucuviosul Părinte Teodosie din Scopelon.

6. Cuviosul Părintele nostru Vucol, episcopul Smirnei; Sfinții Mucenici Iulian, Fausta, Evlasiu și Maxim.

7. Cuvioșii părinții noștri Partenie, episcopul Lampsacului, și Luca din Elada; Sfinții 1003 Mucenici din Nicomidia. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

8. X Sfântul Mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfântul Prooroc Zaharia; Sfintele surori Marta și Maria.

9. Sfinții Mucenici Nichifor, episcopii Marcel, Filagriu și Pangratie. – În această zi se odovăiește praznicul Întâmpinării.

10. † Sfântul sfințit Mucenic Haralambie; Sfintele Mucenițe Enata și Valentina; Precucuviosul Părinte Zenon. – De nu este Postul cel Mare, se cântă și slujba Sfântului Mucenic Nichifor.

11. Sfântul sfințit Mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora împărăteasa.

12. Cei între sfinți Părinții noștri Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei mari, și Antonie patriarhul; Sfântul Mucenic Hristea; Precucuvioasa Maria.

13. Cuviosul Părintele nostru Martinian; Sfinții Apostoli Aevila și Priscila; Precucuviosul Evloghie, arhiepiscopul Alexandriei.

14. Cuvioșii Părinții noștri Auxențiu, Maron și Avraam.

15. Sfântul Apostol Onisim; Sfântul Mucenic Maior; Sfântul Părinte Eusebiu.

16. Sfinții Mucenici Pamfil, Valentin și cei împreună cu dânsii; Cuvioșii Flavian și Maruta.

17. X Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron; Sfânta Mariamna, Preacuviosul Părinte Auxiviu, episcopul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

18. Sfântul Părintele nostru Leon, papa Romei; Cuvioșii Agapit, Mariam și Pulheria; Sfinții Mucenici: Leon și Parigoriu.

19. Sfinții Apostoli: Arhip, Filimon și Apfia; Cuvioșii Eugeniu, Macarie, Ravula și Conon; Sfinții Mucenici: Maxim, Teodot și Isihie.

20. Cei între sfinți Părinții noștri Leon, episcopul Cataniei, și Agaton; Cuviosul Visarion; Sfântul Mucenic Sadoc episcopul.

21. Cuviosul Părintele nostru Timotei; Sfântul Eustațiu, episcopul Antiohiei; Sfântul Părinte Gheorghe, episcopul Amastridei; Sfântul Mucenic Mauriciu.

22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților celor din Eughenia. Cuvioșii Atanasie, Talasie, Irineu (Limneu) și Varadat; Sfânta Antusa.

23. † Sfântul sfințit Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sfânta Gorgonia; Preacuvioșii Părinți: Ioan, Moise, Antioh, Antonim, Zevina, Polihroniu, Moise și Damian.

24. †) Întâia și a doua Aflare a cinstitului cap al Sfântului slăvitului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Din pământ răsărind capul Înaintemergătorului, aruncă credincioșilor razele nestricăciunii tămăduirilor. De sus adună mulțimea îngerilor, de jos cheamă împreună neamul omenesc, ca să înalțe cu un glas slavă lui Hristos Dumnezeu.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus cântând...

Proorocule al lui Dumnezeu și Înaintemergătorule al harului, aflând capul tău ca un trandafir preasfințit, din

pământ tămăduiri luăm totdeauna; pentru că iarăși, ca și mai înainte, în lume propovăduiești pocăința.

25. Sfinții Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului, Alexandru și Ipatie.

26. Cel între sfinți, Părintele nostru Porfiric, arhiepiscopul Gazei; Sfânta Muceniță Fotini; Sfântul Teodor.

27. Cuviosul Părintele nostru Procopie Decapolitul; Cuviosul Talaleu Mărturisitorul.

28. Cuviosul Părintele nostru, Vasile Mărturisitorul, ce a sihăstrit împreună cu Sfântul Procopie; Sfântul Mucenic Nestor; Sfintele femei: Chira și Marana.

29. Cuv. Vasile Mărturisitorul; în anii comuni † Cuviosul Părintele nostru Casian Romanul; Sfântul Cuvios Gherman din Dobrogea.

LUNA MARTIE

**Are 31 de zile. Ziua are 12 ceasuri
și noaptea 12 ceasuri**

- 1. Cuvioasa Muceniță Evdochia; Cuvioasa Domnina.**
- 2. Sfântul sfințit Mucenic Teodot, episcopul Cirenei; Sfinții Mucenici Isibie, Nestor și Tribimiu; Sfânta fecioară Eutalia.**
- 3. Sfinții Mucenici Eutropie, Cleonic, Vasilisc și Teodoret.**
- 4. Cuviosul Părintele nostru Gherasim cel de la Iordan; Sfinții Mucenici Pavel și Iuliana, sora lui.**
- 5. Sfinșitul Mucenic Conon; Sfânta Muceniță Iraida; Preacuviosul Marcu monahul.**
- 6. Sfinții 42 Mucenici din Amorcea; Sfântul Eufrosin.**
- 7. Sfinții sfinții Mucenici episcopi din Cherson: Vasilevs, Efrem, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatador și Elpidie; Cuviosul Pavel cel Simplu.**
- 8. Cuvioșii Părinți: Teofilact Mărturisitorul, episcopul Nicomidiei, și Pavel Mărturisitorul.**
- 9. †) Sfinții 40 de Mucenici, care au pățimit în iezorul Sevastiei. – Dezlegare la vin și la untdelemn.**

Troparul, glasul I:

Pentru durerile pe care sfinții le-au pățimit pentru Tine, milostiv fii, Doamne, și, Te rugăm, vindecă toate durerile noastre, lubitorule de oameni.

Condacul, glasul al 6-lea:

Podobie: Plinind rânduiala...

Toată oștirea lumii părăsind-o, de Stăpânul cel din ceruri v-ați lipit, purtătorilor de biruință ai Domnului, sfinților patruzeci. Că, prin foc și prin apă trecând, fericiților, după vrednicie ați primit mărire din ceruri și mulțime de cununi.

10. Sfinții Mucenici Codrat, Ciprian, Dionisie și cei împreună cu dâșii; Cuvioasa Maica Anastasia patriciana.

11. Cel între sfinți, Părintele nostru Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Lahu; Cuvioșii Părinți: Pion și Gheorghe.

12. Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul al Sigrianei; Sfântul Grigore Dialogul, papă al Romei.

13. Aducerea moaștelor celui între sfinți, Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

14. Cuviosul Părintele nostru Benedict; Sfântul Mucenic Alexandru preotul.

15. Sfinții Mucenici Agapie, Plisie, Romil, Timolau și cei împreună cu dâșii; Sfântul Apostol Aristobul; Sfântul Mucenic Nicandru.

16. Sfinții Mucenici Sabin, Papa, Romano, Anin și Iulian.

17. Cuviosul Părintele nostru Alexie, omul lui Dumnezeu; Sfântul Mucenic Marin.

18. Cel între sfinți Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Evcarpion.

19. Sfinții Mucenici Hrisant, Daria, Ilaria și Panharius.

20. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în mănăstirea Sfântului Sava cel sfințit; Cuviosul Părinte Nichita Mărturisitorul, episcopul Apoloniadei.

21. Cuviosul Părintele nostru Iacov, episcopul și mărturisitorul; Sfinții Părinți Toma, Serapion și Viril; Sfinții Mucenici Filimon și Domnin.

22. Sfântul sfințit Mucenic Vasile, preotul bisericii din Ancira; Sfânta Drosida.

23. Sfântul cuviosul Mucenic Nikon și cei 199 de Mucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el; Precuciosul Gheorghe cel Nou.

24. X Înainte-prăznuirea Bunci Vestiri; Sfântul Cuviosul Părintele nostru Zaharia; Sfântul Mucenic Luca; Sfântul Artemon, episcopul Seleuciei.

25. (†) Buna Vestire a Precasintei Stăpânci noastre, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria. – Praznic și dezlegare la pește, dacă nu este în Săptămâna Patimilor.

Troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu Fiu Fecioarei Se face, și Gavriil harul bine-l vestește. Pentru aceasta, și noi, împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine!

Condacul, glasul al 8-lea:

Însăși podobia:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi; ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

26. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Sf. Mc. Montanus, preotul, și soția sa Maxima; Sfinții 26 de mucenici din Goția și Sfinții mucenici: Codrat, Teodosie și Emanuel; Cuviosul Ștefan Mărturisitorul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

27. Sfânta Muceniță Matroana cea din Tesalonic; Sfântul Prooroc Anania; Sfinții Mucenici Filet Sincliticul cu soția și fiii lui.

28. Cuviosul Ștefan, făcătorul de minuni, și Ilarion, unul dintre cei 70 de ucenici.

29. Cuviosul Părintele nostru Marcu, episcopul Aretuselor, Chiril diaconul și cei împreună cu dâșii; Sfinții mucenici Iona și Varahisiu.

30. Cuviosul Părintele nostru Ioan, care a scris «Scara»; Sfântul Prooroc Ioad; Sfânta Evula.

31. Cuviosul și făcătorul de minuni Ipatie, episcopul Gangrei; Sfinții Acachie Mărturisitorul, episcopul Meletinei, Avdas episcopul și Veniamin diaconul.

LUNA APRILIE

**Are 30 de zile. Ziua are 13 ceasuri
și noaptea 11 ceasuri**

1. Cuvioasa Maica noastră Maria Egipteanca; Cuviosul Macarie Mărturisitorul.

2. Cuviosul Părintele nostru Tit, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici și frați buni Amfian și Edesie.

3. Cuviosul Părintele nostru Nichita Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Midichiei; Sfinții Mucenici Elpidifor, Diu, Vitonie, Galie și Pavel Rusul.

4. Cuvioșii Părinții noștri Iosif, scriitorul de cântări, Gheorghe cel de la Maleon, Zosima și Platon; Sfânta Muceniță Fervuta.

5. Sfinții Mucenici Teodul, Agatopod, Claudie, Diodor, Serapion, Nichifor, Victor și Victorin; Preacuvioasa Teodora.

6. Sf. Irineu de Sirmium; Cel între sfinți, Părintele nostru Eutihie, arhiepiscopul Constantinopolului; Cuvioasa Platonida.

7. Cuviosul Părintele nostru Gheorghe Mărturisitorul, episcopul Meletinei; Sfântul Mucenic Caliopie; Sfânta Muceniță Achilina.

8. Sfinții Apostoli din cei 70: Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit și Ermis; Sfântul Celestin, papă al Romei.

9. Sfântul Mucenic Eupsihie din Cezareea; Cuviosul Vadim.

10. Sfinții Mucenici Terentie, Pompie, African, Maxim și cei împreună cu dâșii; Sfântul Dima; Sfinții Mucenici Iacov preotul și Aza diaconul.

11. Sfântul Sfințit Mucenic Antipa, episcopul Pergamului Asici; Cuvioasa Trifina.

Tot în această zi, Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica.

Troparul Sfântului Ierarh Calinic, glasul I:

De Dumnezeu purtătorule, Părintele nostru Calinic, povățuitorule al călugărilor, podoaba cuvioșilor și lauda arhierilor, ajutătorule al celor din nevoi și făcătorule de minuni, cu nevointele tale chip de sfințenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veselești; cu care roagă pe Milostivul Dumnezeu să ne dăruiască pace și mare milă.

Condacul Sfântului Ierarh Calinic, glasul al 8-lea:

Pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Ierarhe Calinic, veselește sufletele celor credincioși, și atingerea sicriului sfințelor tale moaște sfințește simțurile și dăruiește tămăduiri. Pentru aceasta, după datorie te cinstim pe tine și cu bucurie îți strigăm: Bucură-te, părinte, de Dumnezeu însuflețite.

12. Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisitorul, episcopul Pariel; Sfânta Antuza; Sfântul Mucenic Sava de la Buzău.

13. Sfinții Mucenici Artemon, Maxim, Cvintilian și Dada.

14. Cel dintre sfinți, Părintele nostru Martin Mărturisitorul, papă al Romei; Sfânta Muceniță Tomaida; Sfântul Mucenic Ardalion.

15. Sfinții Apostoli dintre cei 70: Aristarh, Pud și Trofim; Sfântul Mucenic Crescent; Sfintele Mucenițe: Vasilisia și Anastasia.

16. Sfintele Mucenițe fecioare Agapia, Irina și Hionia; Sfinții Filic episcopul, Ianuarie preotul, Furtunat și Septemin; Sfinții Mucenici Leonid, Harisa, Nichi, Galini, Calida, Nunchia, Vasilisa și Teodora; Sfânta Muceniță Irina.

17. Cuvioși Părinții noștri Simeon episcopul, Acachie episcopul, Avdela preotul, Adrian și Agapet, papă al Romei.

18. Cuvioșii Părinții noștri Ioan, ucenicul Sfântului Girgorie Decapolitul, și Ioan, arhiepiscopul Antiohiei; Sfinții Mucenici Sava Gotul și Cosma episcopul; Cuvioasa Maica Atanasia.

19. Cuviosul Părintele nostru Ioan de la Lavra veche; Sfinții Pafnutie și Gheorghe Mărturisitorul, episcopul Antiohiei Pisidei.

20. Sf. Teotim, ep. Tomisului; Cuviosul Părintele nostru Teodor Trihina; Sfântul Apostol Zaheu; Sfântul Mucenic Atanasie; Sfinții Mucenici Victor, Zotic, Zinon, Achindin, Chesarie, Severian, Hristofor, Teona și Antonin.

21. Sfinții sfințiții Mucenici Ianuarie episcopul și cei împreună cu dânsul; Teodor cel din Perga și Alexandra împărăteasa; Sfânta Muceniță Filipi; Cuviosul Atanasie Sinaitul; Sfântul Maximian, patriarhul Constantinopolului.

22. Cuviosul Părintele nostru Teodor Sichcotul; Sfântul Apostol Natanael.

23. †) Sfântul slăvitul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință și făcătorul de minuni. – Sărbătoare și dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Ca un izbăvitor al celor robiți și celor săraci ocrotitor, celor bolnavi doctor, conducătorilor ajutător, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Lucrat fiind de Dumnezeu, te-ai arătat lucrător preacinstit dreptei credințe, spicele faptelor bune adunându-ți ție; că, semănând cu lacrimi, cu veselie seceri și, chinuindu-te prin sânge, pe Hristos ai luat și, cu rugăciunile tale, sfinte, tuturor le dai iertare de greșeli.

24. Sfântul Mucenic Sava Stratilat; Cuvioasa Maica noastră Elisabeta, făcătoarea de minuni; Sfinții Mucenici: Pasicrat, Valentin, Eusebic, Neon, Leontic, Longhin și alți 40.

Tot în această zi. Sfinții Ierarhi Iorest și Sava, mitropoliții Transilvaniei, și Iosif Mărturisitorul din Maramureș.

**Troparul Sfinților Ierarhi și Mărturisitori Iorest și Sava,
glasul al 8-lea:**

**Mărturisitori ai Ortodoxiei și buni arhipăstori ai Bisericii
lui Hristos, îndreptători ai poporului, Preafericiți Ierarhi
purtători de biruință, Iorest și Sava, cei ce v-ați învrednicit
de cununa vieții, rugăți-vă Domnului să se mântuiască
sufletele noastre.**

Condacul, glasul al 4-lea:

**Ierarhilor preâncuviințați ai dreptei credințe și apărători
ai Bisericii lui Hristos, ocrotiți pe toți cei dreptcredincioși,
care cântă pururea: Bucurați-vă, Iorest și Sava, minunați
mărturisitori ai Domnului!**

25. X) Sfântul Apostol și Evanghelist Marcu. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 3-lea:

**Învățat fiind de apostolul Petru, te-ai făcut apostol al lui
Hristos și, ca un soare, ai strălucit marginilor, podoaba
alexandrinilor ai fost, fericite, căci prin tine Egiptul s-a
slobozit din înșelăciune și, ca un stâlp al Bisericii, prin
învățătura ta cea evanghelicească, pe toți ai luminat. Pentru
aceasta, luminat cinstind, pomenirea ta prăznuim, de
Dumnezeu grăitorule Marcu; roagă pe Dumnezeu cel îndu-
plecat prin tine să dăruiască iertare de greșeli sufletelor
noastre.**

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Harul Duhului primind dintru înălțime, împletiturile ritorilor le-ai stricat, apostole, și pe toți păgânii vânându-i, vrednicule de laudă, Marcu, Stăpânului tău i-ai adus, propovăduind dumnezeiasca Evanghelie.

26. Sfântul sfințit Mucenic Vasile, episcopul Amasici; Sfânta Glafira.

27. X Sfântul sfințit Mucenic Simeon, fratele (ruda) Domnului; Preacuviosul Ioan Mărturisitorul; Sfinții Apostoli din cei 70: Aristarh, Marcu și Zinon.

28. Sfinții Apostoli din cei 70: Iason și Sosipatru; Sfinții Mucenici Maxim, Dada și Cvintilian.

29. Sfinții 9 Mucenici, cei din Cizic; Cuviosul Părintele nostru Memnon, făcătorul de minuni.

30. X) Sfântul Apostol Iacov, fratele Sfântului Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu; Sfântul Donat. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

LUNA MAI

**Are 31 de zile. Ziua are 14 ceasuri
și noaptea 10 ceasuri**

1. Sfântul Prooroc Ieremia; Cuvioșii Eftimie, Ignațiu și Acachie; Cuvioasa Isidora.

2. X Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Atanasie cel Mare (vezi ianuarie 18). – Dezlegare la vin și la untdelemn.

3. Sfinții Mucenici Timotei, Mavra, Diodor și Rodopian.

† Tot în această zi, pomenirea precucuviosului Părintelui nostru Teodosie, egumenul Mănăstirii Pecerska, începătorul vieții de obște monahicești pe pământul Rusiei.

4. Sfânta Cuvioasa Muceniță Pelaghia; Cuvioșii Valerian, Ilarion, Nichifor și Atanasie.

5. Sfânta și mărita Muceniță Irina: Sfinții Mucenici Neofit și Gaian.

6. Sfântul și Dreptul Iov, mult-răbdătorul; Cuvioșii Mamant, Pahomie și Ilarion.

7. X Pomenirea semnului Cinstitei Cruci, ce s-a arătat pe cer în cetatea Ierusalimului; Sfinții Mucenici Acachie, Codrat, Rufin și Maxim; cucuviosul Ioan Psihatul.

8. † Sfântul slăvitul și întru tot lăudatul Apostol și Evanghelist Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu; Cucuviosul Părintele nostru Arsenie cel Mare. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

9. Aducerea moaștelor Sfântului Ierarh Nicolae; Sfântul Prooroc Isaia; Sfinții Mucenici Hristofor, Epimah și Gordian.

10. X) Sfântul Apostol Simon Zilotul; Cuviosul Isichie; Sfinții mucenici și frați Alfiu, Filadelf și Ciprian. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

11. Sfinții sfințiți Mucenici Mochie, Acachie și Dioscor; Înnoirea Constantinopolului.

12. X Cei între sfinți Părinții noștri Epifanie, arhiepiscopul Ciprului, și Gherman, patriarhul Constantinopolului.

Tot în această zi, Sfântul Mucenic Ioan Valahul.

Troparul Sfântului Mucenic Ioan Valahul, glasul al 4-lea:

Astăzi, duhovnicește prăznuiește Biserica dreptcredincioșilor români și cu bucurie strigă: Veniți, iubitorilor de mucenici, să prăznuim pomenirea cea de peste an a luptelor noului mucenic Ioan. Că acesta, dintre noi cu voia lui Dumnezeu răsărind, în împărăteasca cetate a lui Constantin a înflorit minunat, aducând Stăpânului rod bogat și bine primit, prin mucenicie. Iar acum se roagă neîncetat, în ceruri, să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 4-lea:

Arătat-u-s-a nouă astăzi cel preaînfrumusețat cu curăția, tânărul ostaș al Mântuitorului, luminând pe toți cei ce strigă: Bucură-te, Ioane, Mare Mucenice al lui Hristos!

13. Sfânta Muceniță Gliceria; Cuviosul Serghie Mărturisitorul și cuviosul Pavsicacos, episcopul Sinadei.

14. Sfinții Mucenici Isidor, cel din insula Hios, și Terapont.

15. X Cuviosul Părintele nostru Pahomie cel Mare; Sfântul Ahile, arhiepiscopul Larisiei, făcătorul de minuni. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

16. Cuviosul Părintele nostru Teodor cel sfințit, ucenicul cuviosului Pahomie; Sfântul Mucenic Isachie.

17. Sfinții Apostoli Andronic și Iunia.

18. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, cel din Ancira; Sfinții Mucenici Petru, Dionisie și Veniamin și cei împreună cu dânsii; Sfânta Hristina și cele șapte fecioare împreună cu dânsa.

19. Sfântul sfințit Mucenic Patrichie, episcopul Prusiei, și cei împreună cu dânsul; Sfânta Muceniță Chiriacki; Cuviosul Memnon.

20. Sfinții Mucenici Talaleu și Talasie; Cuviosul Marcu pustnicul.

21. †) Sfinții nrarii Împărați și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa, Elena. - Sărbătoare și dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 8-lea:

Chipul Crucii Tale pe cer văzându-l și ca Pavel chemarea nu de la oameni luând, cel între împărați, apostolul Tău, Doamne, împărăteasca cetate în mâinile Tale o a pus, pe care păzește-o totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Constantin, astăzi, cu maica sa Elena, Crucea au arătat lemnul cel preacinstit, care este rușinea iudeilor și arma credincioșilor asupra celui potrivnic; că pentru noi s-a arătat semn mare și în războaie înfricoșător.

22. Sfinții Mucenici Vasilise și Marcel; Sfinții Părinți de la Sinodul al II-lea Ecumenic.

23. Cuviosul Părintele nostru Mihail Mărturisitorul, episcopul Sinadei.

24. X Cuviosul Părintele nostru Simeon, cel din Muntele Minunat; Sfântul Mucenic Serapion; Sfânta Muceniță Marciana. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

25. † A treia Aflare a cinstului cap al Sfântului, Slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Sfântul Mucenic Celestin. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Ca pe o dumnezeiască vistierie ascunsă în pământ, Hristos a descoperit capul tău nouă, Proorocule și Înaintemergătorule; deci, toți adunându-ne la aflarea lui, cu cântări de Dumnezeu grăitoare, laudăm pe Mântuitorul, Cel ce ne mântuiește pe noi din stricăciune, cu rugăciunile tale.

Condacul, glasul al 2-lea:

Stâlpul cel luminos și dumnezeiesc, care s-a arătat în lume, sfeșnicul cel mergător înaintea Soarelui, arătând în toate marginile lumii luminatul și cinstitul său cap, sfințește pe cei ce cu credință se închină lui și strigă: Înțelepte Botezătorule al lui Hristos, mântuiește-ne pe noi, pe toți.

Sau acesta, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi lumii...

Irod, Înaintemergătorule, fărădelege făcând, femeii a dat cinstit capul tău, întru a cărui aflare strigăm către tine: Cere ca tuturor să se dăruiască milă.

26. Sfântul Apostol Iuda; Sfinții sfințiți Apostoli Carp și Alfeu din cei șaptezeci; Sfinții Mucenici Averchie și Elena.

27. Sf. Mc. Iuliu Veteraunul; Sfinții sfințiți Mucenici Terapont, episcopul Sardei, Alipie și Eladie.

28. Cuviosul Părintele nostru Nichita, episcopul Calcedonului; Sfânta Muceniță Eliconida.

29. Sfânta Cuvioasa Muceniță Teodosia, fecioara; Sfinții Mucenici Olivian episcopul și Alexandru, episcopul Alexandriei; Sfânta Muceniță Teodosia Țarigrădeanca.

30. Cuvioșii Părinții noștri Isaachie Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Dalmației, și Varlaam; Sfântul Mucenic Natalie.

31. Sfântul Apostol Ermie; Sfinții sfințiți Mucenici Ermei, Eusehie și Haralambie.

LUNA IUNIE

Are 30 de zile. Ziua are 15 ceasuri
și noaptea 9 ceasuri.

1. Sfinții Mucenici Iustin filosoful, alt Iustin și Firm și cei împreună cu dâșii.

2. Cel între sfinți, Părintele nostru Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului.

† Tot în această zi, Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou, ale cărui sfinte moaște se află în Suceava.

Troparul, glasul al 4-lea:

Viața ta pe pământ bine cârmuind, pătimitorule, cu milostenii și cu neîncetate rugăciuni și lacrimi, și iarăși, către pătimire, bărbătește pornindu-te, necredința persană ai mustrat. Drept aceea, Bisericii te-ai făcut întărire și creștinilor laudă, Ioane, pururea pomenite.

Condacul, glasul al 4-lea:

Plutind pe luciul mării cu neguțătorie, de la răsărit către miazănoapte te-ai nevoit și, chemându-te Dumnezeu pe tine, precum Matei vama, și tu neguătoria lăsând, Aceluia ai urmat prin sângele muceniei, cu cele vremelnice răscum-părând cele netrecătoare, și ai luat cunună de biruință.

3. Sfinții Mucenici Luchilian, cu soția și copiii lor: Ipatic, Dionisie, Claudie, Paul și Paula.

4. Sfinții Mucenici Zoticos, Atalos, Kamasis și Filipos. Cel între sfinți, Părintele nostru Mitrofan, patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Sofia.

5. Sfinții sfințiții Mucenici: Dorotei, episcopul Tirului, Marcian, Nicandru, Leonid și cei împreună cu dâșii.

6. Cuvioșii Părinții noștri Visarion, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou, de la Mănăstirca Dalmației; Sfinții Mucenici Ghelasie, Eusebia și Sosana.

7. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Ancirei, și Licarion; Sfintele Mucenițe Zenaida și Sevastiani; Cuviosul Antim.

8. X Aducerea moaștelor Sfântului Marelui Mucenic Teodor Stratilat; Sfânta Muceniță Caliopei; Cuvioasa Melania; Sfinții Mucenici Nicandru și Marchian. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

9. X Cel între sfinți, Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Alexandriei; Sfintele Mucenițe Tecla, Mariamni, Marta, Maria și Enata.

10. Sfinții sfințiții Mucenici Timotei, episcopul Prusiei, și Alexandru; Sfânta Muceniță Antonia; Precucuvioșii Părinți Candid, Teofan și Pansemni.

11. X Sfinții Apostoli Vartolomei și Varnava. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

12. X Cuvioșii Părinții noștri Onufrie cel Mare și Petru Atonitul; Sfânta Muceniță Antonina.

13. Sfânta Muceniță Achilina; Sfântul Trifilie, episcopul Leucosiei din Cipru; Cuviosul Iacov.

14. Sfântul Prooroc Elisei; cel între sfinți, Părintele nostru Metodie, patriarhul Constantinopolului.

Troparul proorocului, glasul al 2-lea:

Cel ce a fost inger în trup, temeiul proorocilor, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie măritul, care a

trimis de sus lui Elisei dar, bolile izgonește și pe cei leproși curățește; pentru aceasta, și celor ce-l cinstesc pe dânsul le izvorăște tămăduiri.

Condacul proorocului, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Îndoit har luând de la Duhul, prooroc minunat te-ai arătat tuturor marginilor, pe cei ce te laudă pe tine izbăvindu-i din primejdii și dăruind harul minunilor tale celor ce aleargă la tine cu credință și strigă: Bucură-te, proorocule minunate.

15. Sfântul Prooroc Amos; Sf. Mc. Isihic, Fericirii Augustin și Ieronim; Sfântul Mucenic Dula.

16. Sfântul Tihon făcătorul de minuni, episcopul Amatundei din Cipru; Sfântul Mucenic Marcu, episcopul Apoloniadei.

17. Sfinții Mucenici Manuil, Savel și Ismail, Isavru, Inochentie și cei împreună cu dâșii.

18. Sfinții Mucenici Leontie, Ipatie, Teodul și Eterie; Cuviosul Erasm.

19. X) Sfântul Apostol Iuda, fratele (ruda) Domnului; Cuvioșii Zinon și Paisie cel Mare; Sfântul Mucenic Zosima. - Dezlegare la vin și la unt-delemn.

20. Sfântul sfințitul Mucenic Metodie, episcopul Patarelor; Cuviosul Calist, patriarhul.

21. Sfinții sfințiți Mucenici Iulian din Tars și Afrodisie.

22. Sfinții sfințiți Mucenici Eusehie, episcopul Samosatelor, Zenon și Zina.

23. Sfânta Muceniță Agripina; Sfântul Mucenic Aristocle.

24. (+) Nașterea cinstitului slăvitului Prooroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan. Sărbătoare și dezlegare la pește și la vin.

Troparul, glasul al 4-lea:

Proorocule și Înaintemergătorule al venirii lui Hristos, după vrednicie, a te lăuda pe tine, nu ne pricepem noi, cei ce cu dragoste te cinștim; că nerodirea celei ce te-a născut și amușirea părintelui tău s-au dezlegat întru mărită și cinstită nașterea ta, și întruparea Fiului lui Dumnezeu lumii se propovăduiește.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobic: Fecioara astăzi...

Ceea ce mai înainte era stearpă, astăzi pe Înaintemergătorul lui Hristos naște, și el este plinirea a toată proorocia; că, pe Cel pe Care proorocii mai înainte L-au propovăduit, pe Acesta în Iordan mâna punându-și, s-a arătat Cuvântului lui Dumnezeu prooroc, propovăduitor, împreună și Înaintemergător.

25. Sfânta Cuvioasa Muceniță Fevronia; Sfinții Mucenici Procopie și Orentie cu frații săi.

26. Cuviosul Părintele nostru David din Tesalonic; Sfântul Ioan, episcopul Goșici.

27. Cuviosul Părintele nostru Samson, primitorul de străini; Sfântul Mucenic Anect.

28. X Aducerea moaștelor Sfinților doctori și făcători de minuni fără de arginți, Chir și Ioan (vezi ianuarie 31); Sfântul Mucenic Papia.

29. (+) Sfinții, slăviții și întru tot lăudații și mai-marii Apostolilor. Petru și Pavel. Sărbătoare și dezlegare la pește și la vin.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cei ce sunteți între Apostoli mai întâi pe scaun șezători și lumii învățători, Stăpânului tuturor rugați-vă pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă.

Condacul glasul al 2-lea:

Pe propovăduitorii cei tari și de Dumnezeu vestitori,
căpeteniile ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru
desfătarea bunătăților Tale și în odihnă; că chinurile acelora
și moartea ai primit, mai vărtos decât toată roada, Unule,
Cel ce știi cele din inimă.

30. † Soborul Sfinților slăviților și întru tot lăudaților 12 Apostoli;
Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmeți.— Dezlegare la pește.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cei ce sunteți între Apostoli... (caută mai sus).

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Piatra Hristos, pe piatra credinței, preamărește luminat
pe cel mai ales decât ucenicii și, împreună cu Pavel, tot
soborul celor doisprezece la număr, astăzi; a căror pomenire
săvârșind, cu credință, pe Cel ce i-a preamărit pe ei, Îl
preaslăvim.

LUNA IULIE

**Are 31 de zile. Ziua are 14 ceasuri
și noaptea 10 ceasuri**

1. X Sfinții doctori, făcători de minuni fără de arginți, Cosma și Damian, cei din Roma; Sfântul Mavrichie; Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

2. X) Punerea în raclă a cinstitului veșmânt al Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne; Sfântul Iuvenalie, patriarhul Ierusalimului; Binecredinciosul voievod Ștefan cel Mare și Sfânt. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

3. Sfântul Mucenic Iachint; cel între sfinți, Părintele nostru Anatolie, patriarhul Constantinopolului; Sfinții Mucenici Marcu și Mochian.

4. Cel între sfinți, Părintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, și Precuvioasa Marta, mama Sfântului Simeon, făcătorul de minuni; Mucenița Chiprila.

5. † Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Atanasie al Atonului, cu ucenicii săi; Cuviosul Lampadie. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

6. Sfântul Părintele nostru Sisoc cel mare; Sfânta Muceniță Lucia.

7. Cuvioșii Părinții noștri Toma cel din Maleon, Acachie cel de la scară; Sfânta Mare Muceniță Chiriachi; Sfântul Mucenic Peregrin și cei împreună cu dânsul.

8. X Sf. Mc. Epictet și Astion; Sfântul Mare Mucenic Procopie; Sfânta Muceniță Teodora.

9. Sfinții Mucenici Pangratic, episcopul Tavromenici, Chiril, episcopul Gortinei, Andrei și Prov.

10. Sfinții 45 de Mucenici cei din Nicopolea Armeniei; Sfinții Mucenici: Vianor, Silvan și Apolonie.

† Tot în această zi și pomenirea Preacuviosului părintelui nostru Antonie din Lavra Pecerska din Kiev, a celui ce a fost începător al tuturor monahilor din Rusia.

11. X Sfânta și laudata Muceniță Eufimia, care a fost hotarul părinților; Sfânta Olga împărăteasa; Sfântul Marcian.

12. Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie; Cuviosul Părintele nostru Mihail cel din Malein; Sfânta Veronica.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Icoane a Maicii lui Hristos Dumnezeu, «Prodromița».

13. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Preacuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul; Sfânta Muceniță Golinduh.

14. Sfântul Apostol Achila; Sfinții Mucenici Iust și Iraclie.

15. X Sfinții Mucenici Chiriac și Iulita; Cuviosul Iosif, arhiepiscopul Tesalonicului.

16. Sfinții sfințiți Mucenici Atinoghen, episcopul Pidahtoei, cu cei zece ucenici ai lui, Avudim și Faust.

În această zi facem și pomenirea Sfinților Părinți de la Sinoadele întâi, al doilea, al treilea, al patrulea, al cincelea și al șaselea Ecumenice.

17. X Sfânta Marc Muceniță Marina; Sfântul Eufrasie, episcopul Ienopolei; Sfinții Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic.

18. Sf. Mc. Emilian de Durostor: Sfinții Mucenici Iachint, cel din Amastrida, Emilian și Pavel; Sfânta Muceniță Valentina.

19. Cuvioșii Părinții noștri Dia și Teodor episcopul; Cuvioasa Maica noastră Macrina, sora Marcelui Vasile.

20 †) Sfântul, slăvitul Prooroc Ilie Iesviteanul. Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cel ce a fost înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie măritul, care a trimis de sus lui Elisei har, gonește bolile și pe cei leproși curățește. Pentru aceasta, și celor ce-l cinstesc pe dânsul le izvorăște tămăduiri.

Condacul, glasul al 2-lea:

Proorocule și înainte-văzătorule al lucrurilor celor mari ale lui Dumnezeu, Ilie cel cu nume mare, care, cu cuvântul tău, ai oprit norii cei curgători de apă, roagă pentru noi pe Iubitorul de oameni.

21. Cuvioșii Părinții noștri Simeon, cel ce s-a făcut nebun pentru Hristos, și Ioan, cel ce a sihăstrit împreună cu dânsul, și Sfântul Prooroc Iezechiel.

22. X Sfânta Mironosiță și întocmai cu Apostolii Maria Magdalena, Cuvioasa Marcela. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

23. Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului Mucenic Foca; Sfinții Mucenici Apolinarie și Vitalie, episcopii Ravenci; Trofim, Tcofil și cei împreună cu dâșii.

24. X Sfânta Mare Muceniță Hristina; Sfântul Mucenic Ermoghen.

25. X) Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele femei Olimpiada și Eupraxia. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

26. Sfinții sfințiți Mucenici Ermolae, Ermip și Ermocrat; Sfânta Cuvioasa Muceniță Paraschevi. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

27. † Sfântul Mare Mucenic și tămăduitor Pantelimon; Cuvioasa Antuza; Cuviosul Marcel.

Troparul, glasul al 3-lea:

Purtătorule de chinuri, Sfinte și tămăduitorule Pantelimoane, roagă pe Milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul, glasul al 5-lea:

Următor fiind Celui milostiv și dar de tămăduire de la Dânsul luând, purtătorule de chinuri și mucenice al lui Hristos Dumnezeu, cu rugăciunile tale, bolile noastre cele sufletești vindecă-le, gonind pururea smintelile luptătorului de la cei ce strigă cu credință: Mântuiește-ne pe noi, Doamne.

28. Preacuviosul Părinte Pavel Xiropotamiteanul.

29. Sfinții Mucenici Calinic, Veniamin și Mamant; Sfânta Muceniță Tcodota.

30. Sfinții Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Epenetos și Andronic; Sfânta Muceniță Iulita.

31. X Înainte-prăznuirea scoaterii cinstitiei și de viață făcătoarei Cruci; Sfântul și Dreptul Evdochim; Sfântul Iosif cel din Arimateea. În această zi se lasă sec pentru postul Adormirii Maicii Domnului.

LUNA AUGUST

**Are 31 de zile. Ziua are 13 ceasuri
și noaptea 11 ceasuri**

1. X) Scoaterea cinstului lemn al Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci. Sfinții șapte frați Mucenici Macabei, ale căror nume sunt: Avim, Antonie, Guric, Eleazar, Evsevona, Ahim și Marcel, și maica lor, Salomonî, precum și dascălul lor, Eleazar.

2. X Aducerea moaștelor Sfântului Întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Binecredinciosul împărat Iustinian.

3. Cuvioșii Părinții noștri Isachie, Dalmat și Faust; Sfânta Salomeia mironosița; Sfântul Mucenic Ștefan, episcopul Romei.

4. Sfinții șapte tineri din Efes; Sfânta Cuvioasa Muceniță Evdochia.

5. X Înainte-prăznuirea Schimbării la față a Domnului nostru Iisus Hristos; Sfinții Mucenici Evsignie și Fabie, episcopul Romei; Cuvioasa Nona; Sfântul Cuvios Ioan de la Neamț - Hozevitul.

6. (+) Schimbarea la față a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. - Praznic și dezlegare la pește.

Troparul, glasul al 7-lea:

Schimbatu-Te-ai la față, în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Strălucească și nouă, păcătoșilor, lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, slavă Ție.

Condacul, glasul al 7-lea:

În munte Te-ai schimbat la față, Hristoase Dumnezeule, și pe cât au putut ucenicii Tăi au văzut slava Ta; pentru ca, atunci când Te vor vedea răstignit, să înțeleagă Patima cea de bunăvoie și să propovăduiască lumii că Tu ești cu adevărat raza Tatălui.

7. Preacuviosul Mucenic Dometie Persul; Sfinții Mucenici Narcis, episcopul Ierusalimului, și Potamia; Sfânta Cuvioasă Teodora de la Sihla.

8. Sfântul Emilian Mărturisitorul, episcopul Cizicului; Sfinții Mucenici Leonid și Stirachie; Sfântul Miron, episcopul Cretei.

9. X) Sfântul Apostol Matia; Sfântul Mucenic Antonin.

10. Sfinții Mucenici Lavrentie arhidiaconul, Xist și Ipolit.

11. Sfântul Mucenic și Arhidiacon Evplu; Sfântul Părinte Nifon, patriarhul Constantinopolului.

12. Sfinții Mucenici Fotie și Anichit; Sfântul Pamfil.

13. Mutarea moaștelor Cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisitorul. – În această zi se odăvește praznicul Schimbării la față, iar slujba Sfântului Maxim se cântă la 12 ale lunii.

14. X Înainte-prăznuirea Adormirii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Prooroc Mihcea; Sfinții Mucenici Marcel, episcopul Apamiei, și Ursichie.

15 (†) Adormirea Preasfintei. măritei. Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoara și purura Fecioara Maria. – Praznic și dezlegare la pește, untdelemn și vin.

Troparul, glasul I:

Întru naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la viață, fiind Maica Vieții, și, cu rugăciunile tale, izbăvești din moarte sufletele noastre.

Condacul, glasul al 2-lea:

Pe Născătoarea de Dumnezeu, cea întru rugăciuni neadormită și întru folosințe nădejde neschimbată, mormântul și moartea nu au ținut-o. Căci, ca pe Maica Vieții, la viață a mutat-o Cel ce S-a sălășluit în pântecul ei cel pururea fecioresc.

16. X) Aducerea din Edesa la Constantinopol a icoanei nefăcute de mână a Domnului nostru Iisus Hristos, adică a sfintei Mahrame; Sfinții Mucenici Diomid, Alcibiad și Stamatie; Sfinții Martiri Brâncoveni: Constantin Vodă, cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei; Sfetcicul Ianache.

17. Sfinții Mucenici Miron, Straton, Ciprian, Tirs și Filip.

18. Sfinții Mucenici Flor și Lavru; Polien, Ermi și Serapion.

19. Sfântul Mucenic Andrei Stratilat și cei împreună cu dânsul, două mii cinci sute nouăzeci și trei; Sfinții Timotei și Agapie; Sfânta Tecla.

20. Sfântul Prooroc Samuel; Sfinții Mucenici Eliodor, Sever, Memnon, Luchie și Soda.

21. Sf. Mc. Donat, diaconul, Romul, preotul, Silvan, diaconul și Venust; Sfântul Apostol Tadeu; Sfânta Muceniță Vasa, cu fiii ei; Sfânta Teoclita.

22. Sfinții Mucenici Agatonie și cei împreună cu dânsul: Antuza, Zotie, Irineu și Or.

23. Sfinții Mucenici Lup și Irineu, episcopul Sirmiului; Cuviosul Calinic, patriarhul Constantinopolului. În această zi se odovăiește praznicul Adormirii, iar slujba Sfântului Mucenic Lup se cântă la 22 ale lunii.

24. Sfinții sfințiți Mucenici Eutihie, ucenicul Sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, și Tațian.

25. X Întoarcerea moaștelor Sfântului Apostol Vartolomeu; Sfântul Apostol Tit.

26. Sfinții Mucenici Adrian, Natalia, soția sa, și Atic.

27. Cuviosul Părintele nostru Pimen; Sfânta Muceniță Eutalia; Sfinții Mucenici Fanurie și Osie, episcopul Cordovei.

28. Cuviosul Părintele nostru Moise etiopianul; Sfinții Mucenici Diomid și Lavrentie; Sfânta Ana prorocița.

29 (+) Tăierea cinstului cap al Sfântului, slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan. – Praznic și post în orice zi s-ar întâmpla.

Troparul, glasul al 2-lea:

Pomenirea dreptului cu laude, iar ție destul îți este mărturia Domnului, Înaintemergătorule. Că te-ai arătat, cu adevărat, mai cinstit decât proorocii. Că, a boteza în repejunile Iordanului pe Cel propovăduit, te-ai învrednicit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit și celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

Condacul, glasul al 5-lea:

Mărta tăiere a Înaintemergătorului rânduială dumnezeiască a fost, ca și celor din iad să propovăduiască venirea Mântuitorului. Să se tânguiască Irodiada, care a cerut ucidere fără de lege; că nu Legea lui Dumnezeu, nici viața cea vie a iubit, ci pe cea amăgitoare și vremelnică.

30. Cei între sfinți, Părinții noștri patriarhii Constantinopolului: Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou; Cuviosul Fantin.

31. X) Așezarea în raclă a cinstului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria. Dezlegare la vin și la untdelemn.

CUPRINSUL

Cuvânt înainte	5
----------------------	---

RUGĂCIUNI, RÂNDUIELI ȘI SLUJBE

Rugăciunile dimineții	9
Rânduiala Miezonopticii din toate zilele	22
Rânduiala Miezonopticii din sâmbete	41
Rânduiala Miezonopticii din duminică	52
Utrenia	57
Ceasul întâi	88
Mijloceasul întâi	94
Ceasul al treilea	99
Mijloceasul al treilea	104
Ceasul al șaselea	109
Mijloceasul al șaselea	116
Obednița	120
Condacele de peste săptămână	126
Rânduiala mesei	131
Rânduiala Panaghiei	136
Ceasul al nouălea	141
Mijloceasul al nouălea	148
Vecernia	152
Rugăciunea la masa de seară	164
Pavecernița Mare	166
Pavecernița Mică	194
Rugăciunile de seară	199
Binecuvântările Învierii	209
Binecuvântările morților	211
Troparele și condacele Triodului	213
Troparele și condacele Pentecostarului	226
Troparele Învierii	233
Troparele Născătoarei de Dumnezeu	240
Troparele de peste toată săptămâna	257

CANOANE DE RUGĂCIUNI

Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Hristos.....	261
Canon de rugăciune către îngerul păzitor.....	268
Canon de rugăciune către puterile cerești și către toți sfinții.....	279
Rânduiala Sfintei Împărtășiri.....	289

ACATISTE ȘI PARACLISI

Acatistul Buncivestiri.....	325
Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos.....	358
Acatistul Sfântului Ierarh Nicolae.....	384
Paraclisul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.....	397
Al doilea paraclis al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.....	412

SINAXAR PESTI-TOI ANU I

Luna septembrie	428
Luna octombrie	435
Luna noiembrie	441
Luna decembrie	447
Luna ianuarie	455
Luna februarie	463
Luna martie	467
Luna aprilie	471
Luna mai	476
Luna iunie	480
Luna iulie	485
Luna august	489
Cuprinsul	493

Cu vrerea Bunului Dumnezeu, Celui în Treime
preaslăvit, săvârșitu-s-a tipărirea acestei noi ediții a

C E A S L O V U L U I

în cel de-al XV-lea an de la alegerea și întronizarea

Prea Fericitului Părintelui nostru

T E O C T I S T

în scaunul de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române

Din îndemnul și cu purtarca de grijă a Prea Fericii Sale,
tipărirea acestei cărți de slujbă s-a făcut sub supravegherea
Prea Sfințitului Episcop **Vincentiu Ploieșteanu**, Vicar
Patriarhal, ajutat de dl. *Aurelian Marinescu*, director al
Editurii Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, și de P.C.
Pr. *Valer Ulican*, consilier patriarhal al Tipografiei Institutului
Biblic.

Pentru ediția de față a fost luat ca text de bază cel revizuit
în 1983 de Pr. prof. Ene Braniște și retipărit în anul 1992, cu
aprobarea Sfântului Sinod și cu binecuvântarea și purtarea de
grijă ale Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist.

Ediția de față a fost diortosită cu acrivie de P.C. Pr. prof.
dr. *Nicolae Necula*, titularul catedrei de Liturgică a Facultății
de Teologie Ortodoxă "Patriarhul Justinian" din București.

Redactarea și prezentarea grafică ale acestei cărți de cult
se datorează P.C. Protos. *Vartolomeu Bogdan*, Secretar al
Institutului Biblic.

Corectura: *Adina Nițu, Constantin Spătimuș, Ion Nițu,*
Preot Iustin Ardeleanu

CEASLOV 496 p.
16/70x100. Coli de tipar 31. Comanda nr. 342

**TIPOGRAFIA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE
MISIUNE AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE**
Intrarea Miron Cristea nr. 6; 040162 București
Telefon 4067194; 4067193
Fax: 3360059